



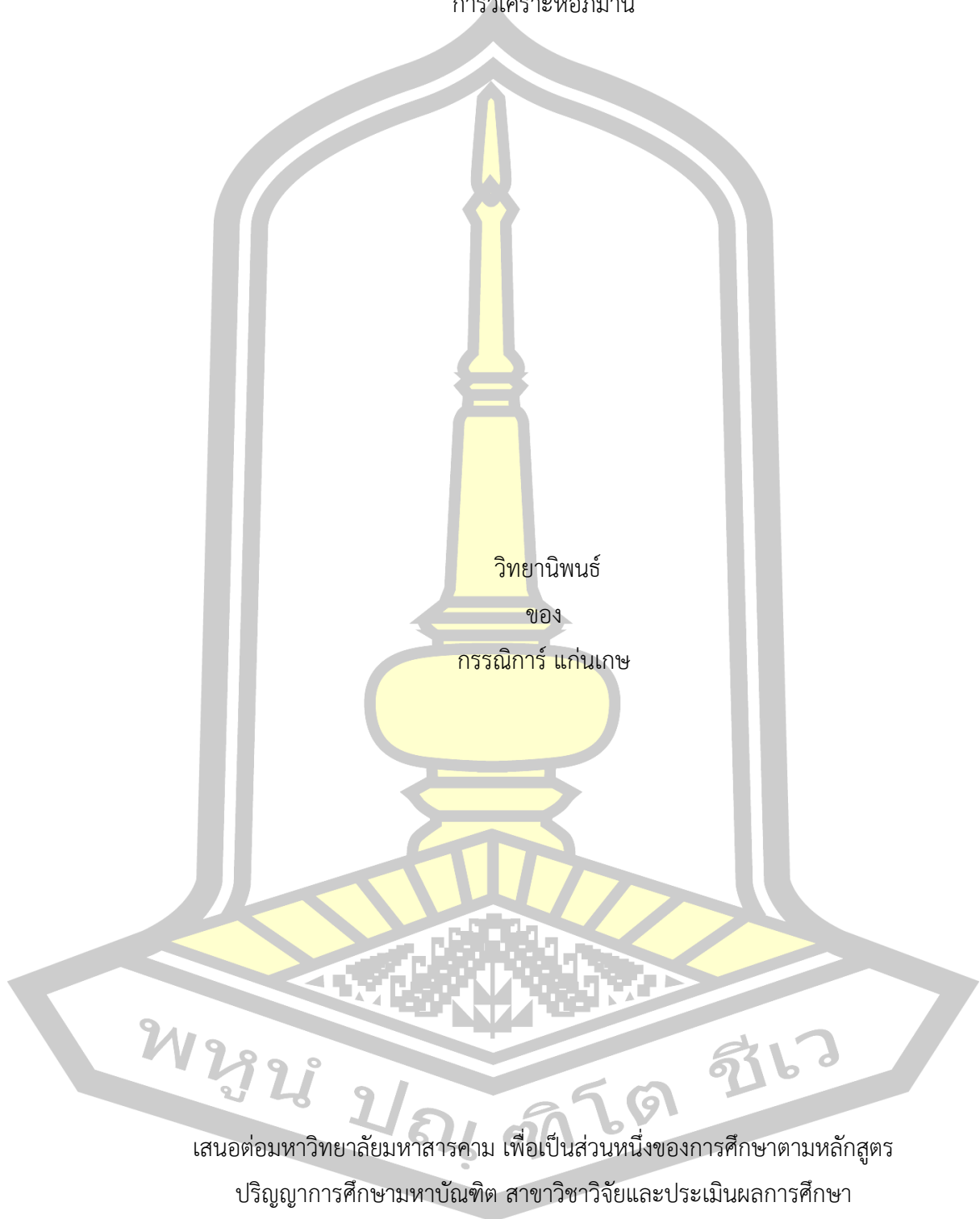
การสังเคราะห์งานวิจัยด้านการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการเขียนภาษาไทยในระดับประถมศึกษา :
การวิเคราะห์ห่อภิมาน

วิทยานิพนธ์
ของ
กรรณิการ์ แก่นเกษ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา
กรกฎาคม 2562

สงวนลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

การสังเคราะห์งานวิจัยด้านการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการเขียนภาษาไทยในระดับประถมศึกษา :
การวิเคราะห์ทอภิมาน

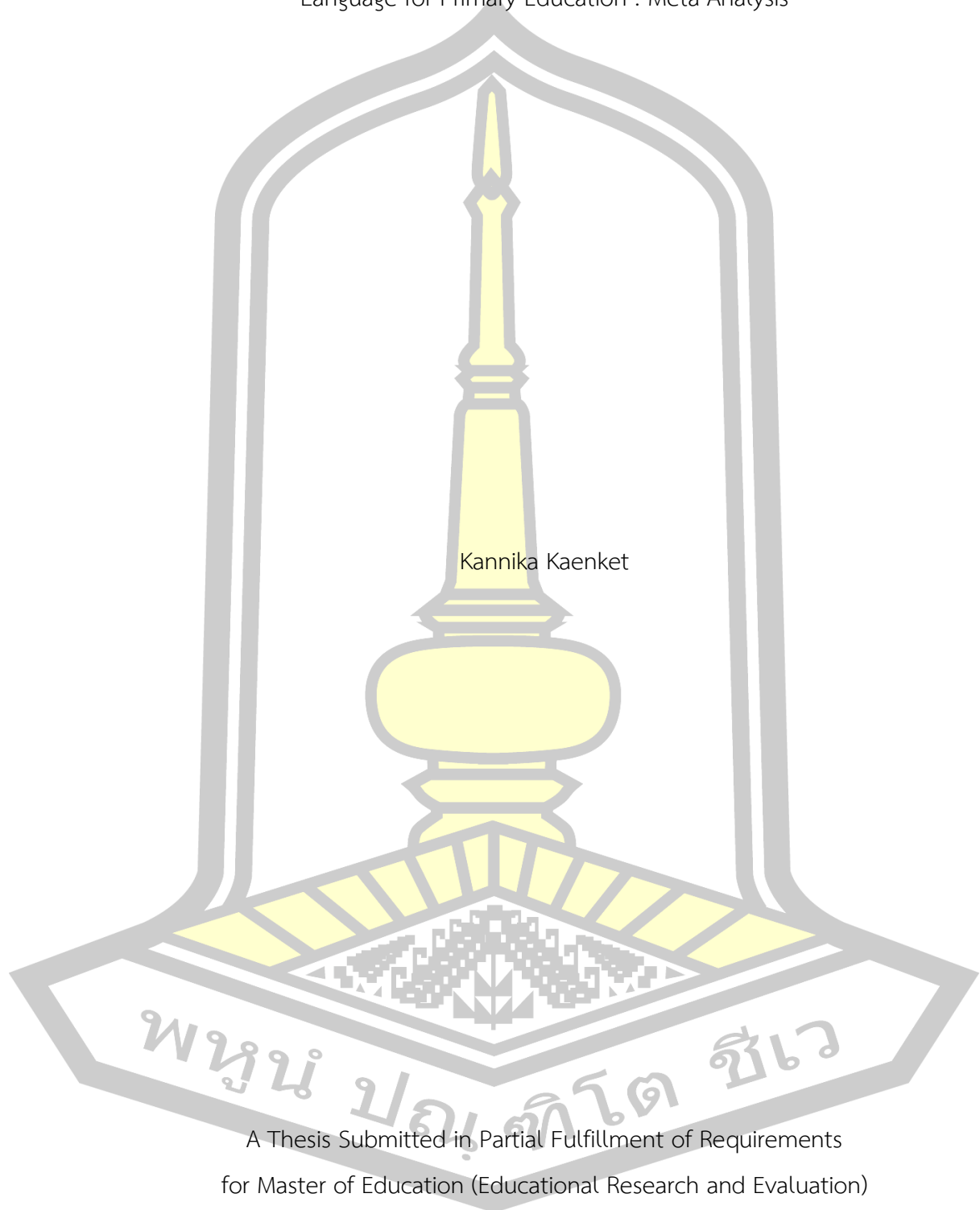


เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา

กรกฎาคม 2562

สงวนลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

A Synthesis of Research on Learning and Teaching to Improve Writing Skills in Thai
Language for Primary Education : Meta-Analysis



Kannika Kaenket

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of Requirements
for Master of Education (Educational Research and Evaluation)

July 2019

Copyright of Maharakham University



คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของนางสาวกรรณิการ์ แก่นเกษ
แล้วเห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา
วิจัยและประเมินผลการศึกษา ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ

(อ. ดร. ทศน์ศิริินทร์ สว่างบุญ)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(ผศ. ดร. วราพร เอราวรรณ)

.....กรรมการ

(ผศ. ดร. จิระพร ชะโน)

.....กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

(ผศ. ดร. ศักดิ์สิทธิ์ ฤทธิลั่น)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญา การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา ของมหาวิทยาลัย
มหาสารคาม

.....
(รศ. ดร. พชรวิทย์ จันทร์ศิริศิริ)

.....
(ผศ. ดร. กริสน์ ชัยมูล)

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ชื่อเรื่อง	การสังเคราะห์งานวิจัยด้านการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการเขียนภาษาไทยในระดับประถมศึกษา : การวิเคราะห์ห่อภิมาณ		
ผู้วิจัย	กรรณิการ์ แก่นเกษ		
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วราพร เอรารวรรณ์		
ปริญญา	การศึกษามหาบัณฑิต	สาขาวิชา	วิจัยและประเมินผลการศึกษา
มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	ปีที่พิมพ์	2562

บทคัดย่อ

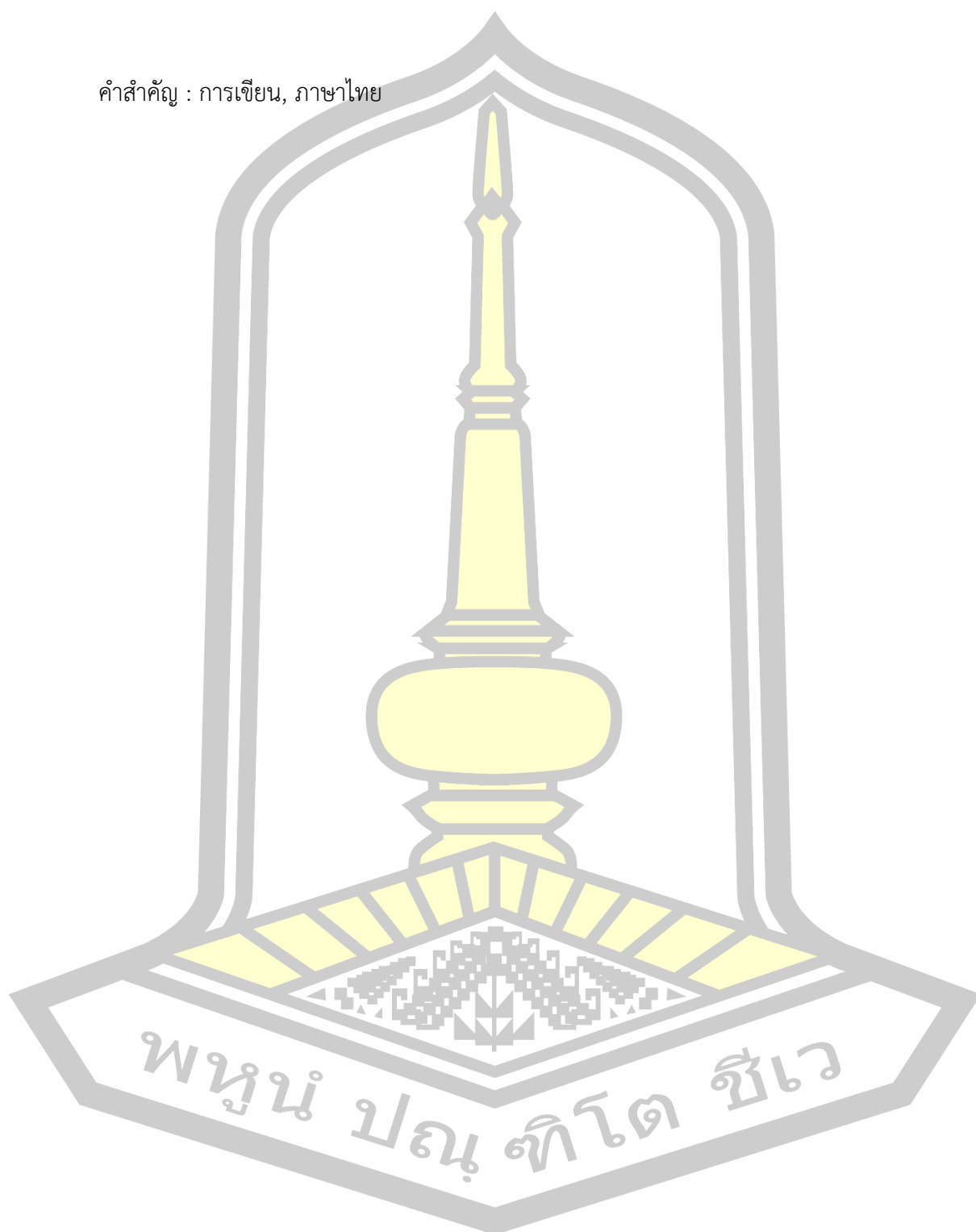
งานวิจัยนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาคุณลักษณะงานวิจัยเกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการเขียนภาษาไทยของนักเรียนในระดับประถมศึกษา 2) เพื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะงานวิจัยที่มีผลต่อค่าขนาดอิทธิพล ของงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการเขียนภาษาไทยของนักเรียนในระดับประถมศึกษา งานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์ในครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงทดลองที่ตีพิมพ์ตั้งแต่ พ.ศ. 2549-2558 จำนวน 89 เล่ม โดยใช้แบบบันทึกคุณลักษณะงานวิจัย และแบบประเมินคุณภาพงานวิจัยเป็นเครื่องมือในการวิจัยที่ผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหมด 5 ท่าน วิเคราะห์ค่าขนาดอิทธิพลคำนวณตามวิธีของ Glass จำนวน 89 ค่า ตัวแปรคุณลักษณะงานวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านผู้วิจัยและการพิมพ์ ด้านเนื้อหาสาระงานวิจัย และด้านวิธีวิทยาการวิจัย รวม 26 ตัวแปร การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติบรรยาย การวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพล และการวิเคราะห์ความแปรปรวน

ผลการวิจัยพบว่า

1. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการเขียนภาษาไทยมีการศึกษามากที่สุดในปี พ.ศ. 2553 และ พ.ศ. 2555 สาขาที่ทำการศึกษามากที่สุดคือ สาขาหลักสูตรและการสอน งานวิจัยส่วนใหญ่มีจำนวนหน้าทั้งหมดเฉลี่ย 227 หน้า เมื่อไม่รวมภาคผนวกมีจำนวน 92 หน้า
2. คุณลักษณะงานวิจัยที่มีต่อค่าขนาดอิทธิพลได้แก่ 2.1) เนื้อหาสาระของงานวิจัยพบว่า ตัวแปรที่สามารถอธิบายความแตกต่างของค่าขนาดอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 ตัวแปร ได้แก่ ความมุ่งหมายของกรวิจัยและสื่อที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน 2.2) ด้านวิธีวิทยาการวิจัยพบว่า ตัวแปรที่สามารถอธิบายความแตกต่างของค่าขนาดอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 3 ตัวแปร ได้แก่ รูปแบบของการสุ่มตัวอย่าง วิธีกาหา

คุณภาพเครื่องมือ และประเภทการวิเคราะห์ข้อมูล

คำสำคัญ : การเขียน, ภาษาไทย



TITLE	A Synthesis of Research on Learning and Teaching to Improve Writing Skills in Thai Language for Primary Education : Meta-Analysis		
AUTHOR	Kannika Kaenket		
ADVISORS	Assistant Professor Waraporn Erawan , Ph.D.		
DEGREE	Master of Education	MAJOR	Educational Research and Evaluation
UNIVERSITY	Maharakham University	YEAR	2019

ABSTRACT

The research objectives were 1) to study the characteristics of research related to teaching and learning to develop Thai language writing of students at the elementary level 2) to compare the research characteristics affecting to the effect size. The 89 experimental research reports published in 2006-2015 were synthesized. The research instruments were the recording from of research characteristics and the research evaluation from. There were 89 effect sizes calculated by using Glass's method. The research characteristics consisted with 2 components with 26 variables. The data were analyzed by using descriptive statistics, the analysis of effect sizes means, and analysis of variance.

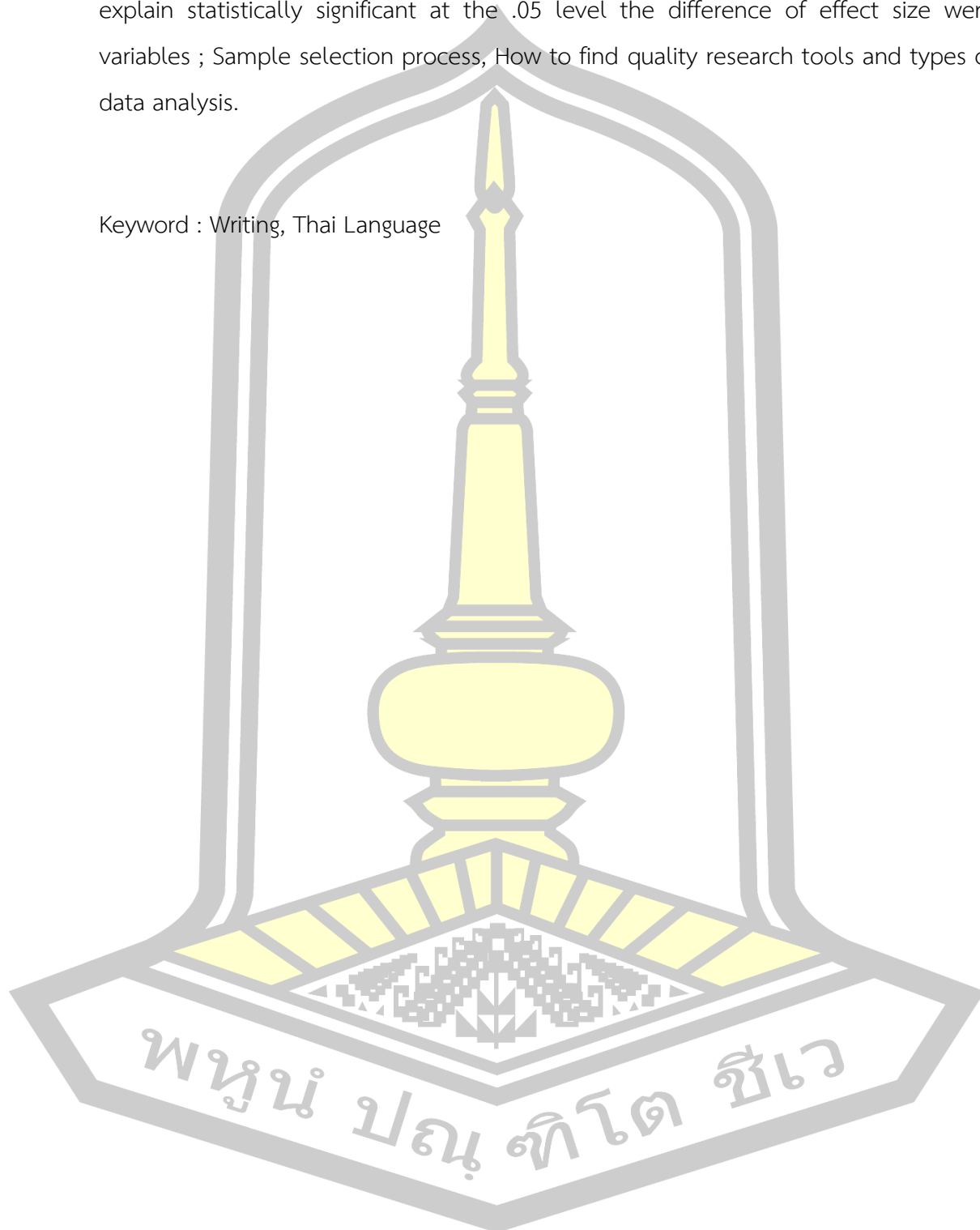
The research results were as follow.

1. Research reports on innovation to develop analytical thinking skill are the most studied in 2006-2015. The most popular field of study was Curriculum and Instruction. The majority of research had total pages about 227 pages. Excluding appendices had 92 pages.

2. The research characteristics effecting to effect size 2.1) The aspect of content component, the variables that could explain statistically significant at the .05 level the difference of effect size were 2 variables ; research object and learning

materials. 2.2) the aspect of research methodology, the 3 variables that could explain statistically significant at the .05 level the difference of effect size were variables ; Sample selection process, How to find quality research tools and types of data analysis.

Keyword : Writing, Thai Language



กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลืออย่างสูงยิ่งจากจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วราพร เอรารวรรณ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ซึ่งให้โอกาสผู้วิจัยได้เรียนรู้วิธี วิทยาการวิจัยที่ผู้วิจัยสนใจ อันนำไปสู่การพัฒนาศักยภาพของผู้วิจัย ของพระคุณที่ท่านได้ติดตาม ความก้าวหน้าในการทำงานวิจัยอย่างสม่ำเสมอ ให้กำลังใจและให้คำแนะนำที่มีคุณค่าทำให้งานวิจัยฉบับ นี้ครบถ้วนสมบูรณ์ จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

กราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.ทัศนศิริรินทร์ สว่างบุญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระพร ชะโน และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศักดิ์สิทธิ์ ฤทธิลัน ที่กรุณาเป็นกรรมการในการสอบวิทยานิพนธ์และได้ให้ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมที่เป็นประโยชน์ในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

กราบขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่าน ที่กรุณาตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัยตลอดจน ให้ข้อเสนอแนะ ข้อคิดเห็นต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัยในครั้งนี้

กราบขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านที่ให้ความรู้แก่ผู้วิจัยในการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษา มหาบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา และจุดประกายให้ผู้วิจัยนำเอาความรู้ที่ได้รับไปพัฒนา การศึกษาให้เกิดประสิทธิผลสมดังเจตนารมณ์ของหลักสูตร

กรรณิการ์ แก่นเกษ



สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ.....	ฌ
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญภาพประกอบ.....	ฉ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	5
ความสำคัญของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย.....	10
แนวคิดเกี่ยวกับการเขียน.....	18
หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับการสังเคราะห์งานวิจัย.....	33
การวิเคราะห์ห่อภิมาณ.....	39
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	44
งานวิจัยในประเทศ.....	44
งานวิจัยต่างประเทศ.....	55
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	58

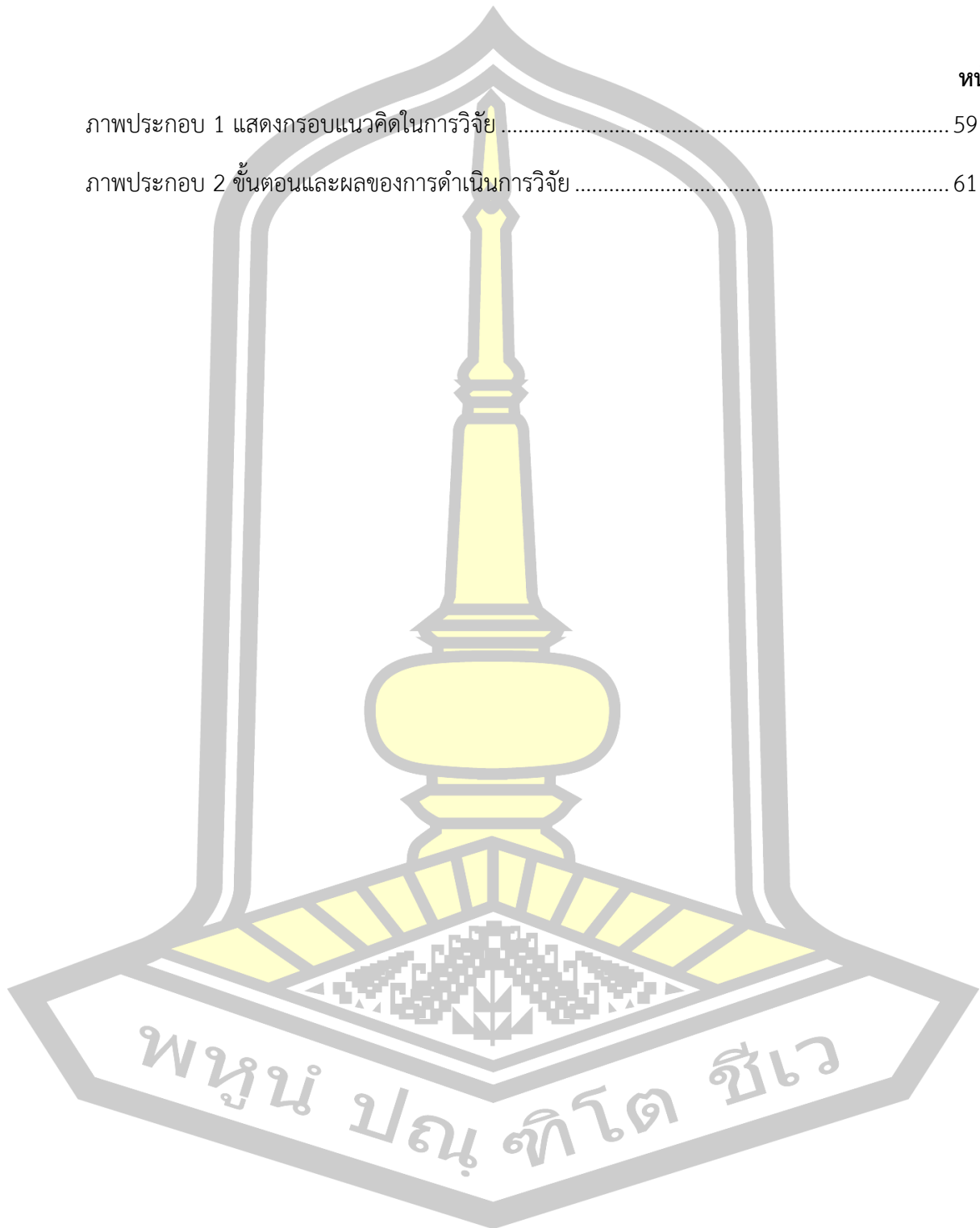
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	60
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	62
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	62
การเก็บรวบรวมข้อมูล	65
การวิเคราะห์ข้อมูล	66
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	69
ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนเพื่อ พัฒนาการเขียนภาษาไทย	70
ตอนที่ 2 วิเคราะห์คุณลักษณะงานวิจัยที่มีผลต่อขนาดอิทธิพล	83
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	99
ความมุ่งหมายของการวิจัย	99
สรุปผลการวิจัย	99
อภิปรายผล	102
บรรณานุกรม	107
ภาคผนวก	116
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องของเครื่องมือวัด	117
ภาคผนวก ข ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบประเมินคุณภาพงานวิจัยและแบบบันทึก คุณลักษณะงานวิจัย	119
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	121
ภาคผนวก ง รายชื่อวิทยานิพนธ์/ปริญญาานิพนธ์ ที่นำมาสังเคราะห์งานวิจัย	142
ประวัติผู้เขียน	157

สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง 1 วิเคราะห์สาระที่ 2 การเขียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6	14
ตาราง 2 ความสัมพันธ์ของคะแนนการประเมินงานวิจัยระหว่างผู้วิจัยกับผู้เชี่ยวชาญ	65
ตาราง 3 จำนวนและร้อยละของงานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์จำแนกตามคุณลักษณะงานวิจัยที่เป็นตัวแปรจัดประเภท	70
ตาราง 4 ค่าสถิติพื้นฐานของงานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์จำแนกตามคุณลักษณะงานวิจัยที่เป็นตัวแปรต่อเนื่อง	77
ตาราง 5 ผลการประเมินคุณภาพงานวิจัย.....	79
ตาราง 6 สรุปผลการประเมินคุณภาพงานวิจัย.....	83
ตาราง 7 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพลจำแนกตามคุณลักษณะงานวิจัยด้านผู้วิจัยและการพิมพ์	84
ตาราง 8 ผลความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของปีที่พิมพ์ที่ส่งผลต่อค่าขนาดอิทธิพล	87
ตาราง 9 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพลจำแนกตามคุณลักษณะงานวิจัยด้านเนื้อหาสาระของงานวิจัย.....	88
ตาราง 10 ผลความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยความมุ่งหมายที่ส่งผลต่อค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพล	91
ตาราง 11 ผลความแตกต่างระหว่างสื่อการสอนที่ส่งผลต่อค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพล	91
ตาราง 12 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพลจำแนกตามคุณลักษณะงานวิจัยด้านวิธีวิทยาการวิจัย	92
ตาราง 13 ผลความแตกต่างระหว่างวิธีการหาคุณภาพเครื่องมือที่ส่งผลต่อค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพล	97
ตาราง 14 ผลความแตกต่างระหว่างประเภทการวิเคราะห์ข้อมูลที่ส่งผลต่อค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพล ...	97
ตาราง 15 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบประเมินคุณภาพงานวิจัย	120
ตาราง 16 รายชื่อวิทยานิพนธ์/ปริญญาานิพนธ์ ที่นำมาสังเคราะห์งานวิจัย	143

สารบัญภาพประกอบ

	หน้า
ภาพประกอบ 1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย	59
ภาพประกอบ 2 ขั้นตอนและผลของการดำเนินการวิจัย	61



บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย ทั้งยังเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจ ตลอดจนการแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเอง การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยจึงมุ่งหวังให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาทั้งในด้านการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน เพื่อให้เกิดการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้ ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 24 (2) และ (3) ได้ระบุแนวทางการจัดกระบวนการเรียนรู้ใน สถานศึกษา โดยเน้นฝึกทักษะกระบวนการคิด ทักษะการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองจากแหล่งเรียนรู้ที่ หลากหลาย การฝึกปฏิบัติจริง และการประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อการป้องกันและแก้ปัญหา โดย สถานศึกษาต้องจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความสนใจและความ ถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา ส่งเสริมสนับสนุนให้ครูผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ กล้าเผชิญสถานการณ์ ให้ทำได้คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่าน และเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง (กรมวิชาการ, 2545) ซึ่งแนวทางดังกล่าวสอดคล้องกับกระทรวงศึกษาธิการ (2551) ซึ่งเป็นนโยบาย ของกระทรวงศึกษาธิการในการพัฒนาเยาวชนของชาติเข้าสู่ยุคศตวรรษที่ 21 โดยมุ่งส่งเสริมผู้เรียนมี คุณธรรม รักความเป็นไทย ใฝ่มีทักษะการคิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ มีทักษะการใช้เทคโนโลยี สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นและสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมโลกได้อย่างสันติ

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 มุ่งเน้นให้ผู้เรียนอ่านออก เสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ เรื่องสั้น ๆ และบทหรือกรองง่าย ๆ ได้ถูกต้องคล่องแคล่ว เข้าใจ ความหมายของคำและข้อความที่อ่าน ตั้งคำถามเชิงเหตุผล ลำดับเหตุการณ์ คาดคะเนเหตุการณ์ สรุปลงข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน ปฏิบัติตามคำสั่ง คำอธิบายจากเรื่องที่อ่านได้ เข้าใจความหมายของ ข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ อ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอ และมีมารยาทในการอ่าน มีทักษะในการคัดลายมือ ตัวบรรจงเต็มบรรทัด เขียนบรรยาย บันทึกประจำวัน เขียนจดหมายลาครู

เขียนเรื่องเกี่ยวกับประสบการณ์ เขียนเรื่องตามจินตนาการและมีมารยาทในการเขียน เล่ารายละเอียดและบอกสาระสำคัญ ตั้งคำถาม ตอบคำถาม รวมทั้งพูดแสดงความคิดเห็นความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู พูดสื่อสารเล่าประสบการณ์และพูดแนะนำ หรือพูดเชิญชวนให้ผู้อื่นปฏิบัติตาม และมีมารยาทในการฟัง ดูและพูด สะกตคำและเข้าใจความหมายของคำ ความแตกต่างของคำ และพยางค์ หน้าที่ของคำ ในประโยค มีทักษะการใช้พจนานุกรมในการค้นหาความหมายของคำ แต่งประโยคง่าย ๆ แต่งคำคล้องจอง แต่งคำขวัญ และเลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ เข้าใจและสามารถสรุปข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรม เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน แสดงความคิดเห็นจากวรรณคดีที่อ่าน รู้จักเพลงพื้นบ้าน เพลงกล่อมเด็กซึ่งเป็นวัฒนธรรมของท้องถิ่น ร้องบทร้องเล่นสำหรับเด็กในท้องถิ่น ท่องจำบทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจได้ ในระดับชั้นประถม ศึกษาปีที่ 4-6 มุ่งเน้นให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้อง อธิบายความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัยของคำ ประโยค ข้อความ สำนวนโวหาร จากเรื่องที่อ่าน เข้าใจคำแนะนำ คำอธิบายในคู่มือต่าง ๆ แยกแยะข้อคิดเห็นและข้อเท็จจริงรวมทั้งจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน และนำความรู้ความคิดจากเรื่องที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตได้ มีมารยาทและมีนิสัยรักการอ่านและเห็นคุณค่าสิ่งทีอ่าน มีทักษะในการคิดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด เขียนสะกตคำ แต่งประโยคและเขียนข้อความตลอดจนเขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำชัดเจนเหมาะสมใช้แผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิดเพื่อพัฒนางานเขียน เขียนเรียงความ ย่อความ จดหมายส่วนตัว กรอกแบบรายการต่าง ๆ เขียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น เขียนเรื่องตามจินตนาการอย่างสร้างสรรค์และมีมารยาทในการเขียน พูดแสดงความรู้ ความคิดเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู เล่าเรื่องย่อหรือสรุปจากเรื่องที่ฟังและดู ตั้งคำถาม ตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังและดู รวมทั้งประเมินความน่าเชื่อถือจากการฟังและดูโฆษณาอย่างมีเหตุผล พูดตามลำดับขั้นตอนเรื่องต่าง ๆ อย่างชัดเจน พูดรายงานหรือประเด็นค้นคว้าจากการฟัง การดู การสนทนา และพูดโน้มน้าวได้อย่างมีเหตุผล รวมทั้งมีมารยาทในการดูและพูด (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

จากรายงานผลการดำเนินงานตามนโยบายของรัฐบาล ปี 2558 พบว่า จากปัญหาการอ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ และอ่านน้อย ถือเป็นปัญหาวิกฤตใหญ่ที่ประเทศไทยต้องเร่งแก้ไข ก่อนที่ศักยภาพของคนไทยจะด้อยลง ที่สำคัญการเพิ่มปริมาณการอ่าน หรือคนอ่านให้มากขึ้นไม่ใช่เพียงปัจจัยเดียวที่ต้องคำนึงถึง แต่การอ่านอย่างมีคุณภาพก็ต้องพัฒนาควบคู่กันไปด้วย โดยเฉพาะการอ่านไม่ละเอียด และจับใจความสำคัญไม่ได้ แม้ว่า กระทรวงศึกษาธิการจะประกาศให้ปี 2558 เป็นปีแห่งการปลดปล่อยนักเรียนอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ พบว่าช่วงระยะเวลา 1 ปีที่ผ่านมา อาจเรียกได้ว่าการแก้ปัญหานี้อาจยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าไรนักเพราะเมื่อดูจากผลสำรวจของสำนักงาน

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เมื่อช่วง ส.ค. 2558 แม้จำนวนเด็กอ่านไม่ออก เขียนไม่ได้จะลดลง แต่ก็ยังทำไม่ได้ 100%

โดยผลสำรวจนักเรียนชั้น ป.1 ครั้งที่ 1 เดือน มิ.ย. 2558 พบว่า มีนักเรียน เขียนไม่ได้ร้อยละ 8.7 การสำรวจครั้งที่ 2 เดือน ก.ค. 2558 นักเรียนเขียนไม่ได้ลดลงเหลือร้อยละ 5.0 นักเรียนชั้น ป.2 การประเมินครั้งที่ 1 เขียนไม่ได้ร้อยละ 11.2 ประเมินครั้งที่ 2 เหลือเขียนไม่ได้ร้อยละ 7.0 ชั้น ป.3 ครั้งที่ 1 เขียนไม่ได้ร้อยละ 7.6 ครั้งที่ 2 เหลือเขียนไม่ได้ร้อยละ 5.3 ชั้น ป.4 ครั้งที่ 1 เขียนไม่คล่องร้อยละ 11.3 ครั้งที่ 2 เหลือเขียนไม่คล่องร้อยละ 8.1 ชั้น ป.5 ครั้งที่ 1 เขียนไม่คล่องร้อยละ 9.7 ครั้งที่ 2 เหลือ เขียนไม่คล่องร้อยละ 6.6 และ ชั้น ป.6 ครั้งที่ 1 เขียนไม่คล่องร้อยละ 7.0 ครั้งที่ 2 เหลือเขียนไม่คล่องร้อยละ 4.7 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2558)

สำนักเลขาธิการสภาการศึกษา (2557) กล่าวว่า จากการเปลี่ยนแปลงทางด้านการศึกษา หลายด้านส่งผลให้นักวิชาการทางการศึกษาส่วนใหญ่ศึกษางานวิจัยเพื่อนำไปสู่การพัฒนาบุคลากรในประเทศ และเผยแพร่ผลงานให้คนทั่วไปสามารถนำไปใช้ได้ง่ายขึ้น ซึ่งข้อมูลสำคัญที่ช่วยพัฒนาการเรียนรู้ทางเลือกหนึ่งคือ งานวิจัยที่เกี่ยวกับศาสตร์นั้น ๆ เช่น ครูที่ต้องการสร้างนวัตกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก็สามารถนำผลสรุปที่ได้จากงานวิจัยเรื่องเกี่ยวกับนวัตกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยดังกล่าว ไปศึกษาและผลิตนวัตกรรมที่เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียนของตนเองได้ เป็นต้น แต่งานวิจัยที่ศึกษาปัญหาเดียวกันก็มีระดับความลึกในการศึกษาแตกต่างกัน ทั้งนี้การศึกษาและหาข้อสรุปจากงานวิจัยหลาย ๆ เรื่องที่ศึกษาในเรื่องเดียวกัน พบว่าการสังเคราะห์งานวิจัยเป็นทางเลือกหนึ่งที่จะช่วยสรุปข้อค้นพบจากงานวิจัยหลาย ๆ เรื่อง เพื่อให้ได้ความรู้ที่เป็นประโยชน์กับผู้ที่ต้องการศึกษาในศาสตร์นั้น ๆ ได้นำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม เพราะการสังเคราะห์งานวิจัยเป็นการรวบรวมงานวิจัยที่ศึกษาปัญหาวิจัยเดียวกันที่มีอยู่มากมายเข้ามาสรุปพร้อมกัน โดยผลสรุปที่ได้จะมีความกว้างขวางและลุ่มลึกของข้อมูลมากกว่าก่อนการนำงานวิจัยแต่ละเรื่องมาสรุปพร้อมกัน เป็นวิธีที่มีหลักการ ขั้นตอนการสังเคราะห์มีความเป็นระบบ และมีการประเมินคุณภาพของงานวิจัยที่นำมาวิเคราะห์ ทำให้ผลการสังเคราะห์มีความน่าเชื่อถือ

วชิระ แสงสุวรรณ (2558) กล่าวว่า ทักษะการเขียนเป็นทักษะการสื่อสารที่มีบทบาทเพื่อการสื่อสารเป็นหลัก มีความเกี่ยวข้องกับกระบวนการเรียนรู้โดยทั่วไป ตั้งแต่ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา จนถึงระดับอุดมศึกษา นักเรียน นักศึกษาจะต้องได้รับการพัฒนาความสามารถทางการเขียนจนถึงขั้นที่เรียกได้ว่า มีทักษะในการเขียน อย่างจริงจัง สม่าเสมอและต่อเนื่อง กระบวนการเรียนการสอนผู้เรียนจะได้รับมอบหมายงานอันเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมการเรียนการสอนจากอาจารย์ผู้สอนในแต่ละรายวิชา ซึ่งล้วนต้องใช้ความรู้ความสามารถในทางการเขียนมากมาย อาทิ การเขียนตอบคำถามต่าง ๆ ท้ายคาบเรียนหรือเป็นการบ้าน การเขียนตอบแบบทดสอบอัตนัย

การเขียนเรียงความ การเขียนบทความ บันทึกการเรียนรู้ ย่อความ สรุปความ ขยายความ งานเขียนประเภทอื่น ๆ ตามลักษณะเฉพาะของแต่ละสาขาวิชา รวมทั้งที่ขาดไม่ได้ คือ การเขียนรายงาน การศึกษาค้นคว้าทางวิชาการซึ่งเป็นงานประจำภาคเรียนของแทบทุกรายวิชาที่เรียกว่าภาคินพนธ์ (Term Paper) เป็นต้น นอกจากนี้แล้วการเขียนยังใช้เป็นแบบฝึกหัด แบบทดสอบ เพื่อการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน อีกด้วยและในอดีต การเขียนเป็นการเรียนวิธีการใช้ภาษาเขียนที่สละสลวย เพื่อใช้ในการจูงใจผู้อ่าน การเขียนจึงมุ่งเน้นที่งานเขียนในด้านความถูกต้องในการใช้ถ้อยคำภาษาและการเรียบเรียงเนื้อหาอย่างถูกต้องละเอียดละไม แต่ภายหลังมีแนวคิดใหม่เกี่ยวกับการเขียนเพิ่มขึ้นเช่นแนวความคิดที่ว่า การเขียนมิใช่เป็นเพียงการบันทึกคำพูดเป็นลายลักษณ์อักษรเท่านั้น แต่เป็นการสะท้อนความคิดในเรื่องต่าง ๆ ซึ่งอยู่ภายในของแต่ละบุคคลแล้วถ่ายทอดออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร แนวความคิดนี้มุ่งเน้นที่จุดมุ่งหมายของการเขียน ซึ่งได้แก่การสื่อความคิด ความเห็นของผู้เขียนให้ผู้อื่นทราบ และแนวความคิดว่าการเขียนมิได้เป็นเพียงวิธีการสื่อสารเท่านั้น แต่เป็นกระบวนการที่ต้องใช้ความคิดสติปัญญา ทั้งในด้านการคิดค้นเรื่องราวที่จะนำมาเขียนและการจัดรูปแบบการนำเสนองานเขียนนั้น แนวความคิดเกี่ยวกับการเขียนจึงเปลี่ยนไปเป็นการมุ่งเน้นที่กระบวนการเขียน ซึ่งการฝึกฝนให้เกิดพัฒนาการด้านการเขียนได้นั้น นักศึกษาควรมีความรู้ ความเข้าใจตลอดจนความตระหนักถึงความรู้ต่าง ๆ อันเป็นพื้นฐานสำคัญของการเขียนเสียก่อนเพราะจะทำให้การพัฒนาการเขียนเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสังเคราะห์งานวิจัยในช่วงการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่ 1 พ.ศ. 2542-2551 นั้นนับว่าเป็นการปฏิรูประบบการศึกษาของไทยทั้งระบบ โดยเน้นที่การปฏิรูปหลักสูตร การปฏิรูปกระบวนการเรียนการสอน การปฏิรูปวิชาชีพครูและบุคลากรทางการศึกษาและการปฏิรูประบบบริหารและการจัดการ (สมพักตร์ สันติพงศ์ศักดิ์, 2543) ซึ่งผู้วิจัยพบว่าการสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านมาบ้างแล้วแต่ยังไม่พบการสังเคราะห์เกี่ยวกับการเขียน ผู้วิจัยจึงมีความสนใจจะศึกษาการสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาการเขียนภาษาไทยในระดับประถมศึกษา ซึ่งพบว่าในช่วงปี พ.ศ. 2549-2558 มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทางด้านการศึกษาภาษาไทยทั้งหมดที่สืบค้นได้จากโครงการเครือข่ายห้องสมุดในประเทศไทยทั้งหมด 195 เรื่อง ซึ่งงานวิจัยส่วนใหญ่ใช้วิธีการวิจัยเชิงทดลองในการศึกษาโดยเป็นการทดลองใช้นวัตกรรมต่าง ๆ ทั้งรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย เพื่อพัฒนาทักษะทางด้านการศึกษาของผู้เรียน แต่ความรู้ในเรื่องดังกล่าวยังขาดการรวบรวมและสังเคราะห์ขาดการผสมผสานกันอย่างเป็นระบบ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการจัดการเรียนรู้ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการสอนและพัฒนาผู้เรียนอย่างเต็มศักยภาพ ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจจะทำการสังเคราะห์การจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการเขียนภาษาไทยในระดับประถมศึกษาเพื่อเป็นการรวบรวมองค์ความรู้ดังกล่าว

การสังเคราะห์งานวิจัย เป็นระเบียบวิธีการศึกษาหาข้อเท็จจริงเพื่อตอบปัญหาเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยเป็นการนำข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัยหลายเรื่องที่ศึกษาปัญหาวิจัยเรื่องเดียวกันมาสรุปให้ได้เป็นคำตอบที่เป็นข้อสรุปการวิจัยที่ต้องการ ทำให้เกิดความเข้าใจปรากฏการณ์อย่างลุ่มลึก เกินกว่าระดับความรู้ความเข้าใจที่นักวิจัยจะได้จากงานวิจัยในแต่ละเรื่อง การสังเคราะห์การวิจัยแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทคือ การสังเคราะห์เชิงปริมาณ การสังเคราะห์เชิงคุณภาพ (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542) ในที่นี้ผู้วิจัยได้สังเคราะห์งานวิจัยเชิงทดลองซึ่งเป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ ดังนั้นจึงเลือกใช้สูตรคำนวณของ กลาส แม็กเวล และสมิท (Glass, McGaW and Smith, 1981) เพราะจากการศึกษาค้นคว้าและรวบรวมเอกสารเกี่ยวกับวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิเคราะห์อภิมาน วิธีดังกล่าวมีสูตรการคำนวณที่ยืดหยุ่น สามารถคำนวณค่าขนาดอิทธิพลจากงานวิจัยเชิงทดลองที่มีแบบแผนการทดลองแตกต่างกันได้ โดยสอดคล้องกับความมุ่งหมายของการวิจัยที่กำหนดขึ้น ซึ่งทำให้ทราบถึงคุณลักษณะงานวิจัยที่ส่งผลให้ค่าขนาดอิทธิพลแตกต่างกันออกไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งวัตถุประสงค์ไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาคุณลักษณะงานวิจัยเกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการเขียนภาษาไทยของนักเรียนในระดับประถมศึกษา
2. เพื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะงานวิจัยที่มีผลต่อค่าขนาดอิทธิพล ของงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการเขียนภาษาไทยของนักเรียนในระดับประถมศึกษา

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้ข้อสรุปคุณลักษณะงานวิจัยเกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการเขียนภาษาไทยของนักเรียนในระดับประถมศึกษา
2. ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับคุณลักษณะงานวิจัยที่มีต่อค่าขนาดอิทธิพล และนำข้อค้นพบด้านการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการเขียนภาษาไทยไปปรับใช้เป็นแนวทางในการเตรียมการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ของครูเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้านการเขียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรของการวิจัยครั้งนี้ คือ วิทยานิพนธ์และปริญญานิพนธ์ของนิสิตนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา จากมหาวิทยาลัยของรัฐที่ศึกษาเกี่ยวกับด้านการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการเขียนภาษาไทยเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนในระดับประถมศึกษา เฉพาะที่เป็นฉบับภาษาไทย ที่ทำการวิจัยในระหว่างปี พ.ศ. 2549-2558 รวมจำนวน 195 เรื่อง จากการสืบค้นผ่านโครงการเครือข่ายห้องสมุดในประเทศไทย โดยใช้คำสืบค้นว่า “ภาษาไทย” และ “การเขียน”

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจงโดยคัดเลือกงานวิจัย ที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่กำหนด จำนวน 89 เรื่อง

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย ตัวแปรต้นและตัวแปรตาม ดังต่อไปนี้

2.1 ตัวแปรต้นคือ คุณลักษณะงานวิจัย ตัวแปรต้นของงานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้แบ่งคุณลักษณะงานวิจัยออกเป็น 4 ด้านได้แก่ 1) ด้านผู้วิจัยและการพิมพ์ 2) ด้านเนื้อหาของงานวิจัย 3) ด้านวิธีวิทยาการวิจัย และ 4) ด้านคุณภาพงานวิจัย

2.2 ตัวแปรตาม คือ ค่าขนาดอิทธิพล

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การสังเคราะห์งานวิจัย หมายถึง ระเบียบวิธีการศึกษาผลการวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการเขียนภาษาไทยในระดับประถมศึกษา เพื่อมาวิเคราะห์ด้วยระเบียบวิธีการทางสถิติ และนำเสนอข้อสรุปอย่างเป็นระบบเพื่อให้ได้ข้อค้นพบที่เป็นองค์ความรู้ใหม่ และนำเสนอผลการสังเคราะห์อย่างเป็นระบบ

2. การวิเคราะห์อิทธิมาณ หมายถึง วิธีการสังเคราะห์งานวิจัยเชิงปริมาณ ที่ศึกษาปัญหาเดียวกันเกี่ยวกับเรื่องการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการเขียนภาษาไทยในระดับชั้นประถมศึกษา โดยใช้เทคนิควิธีการทางสถิติวิเคราะห์ข้อมูลผลการวิจัยด้วยวิธีของ Glass และ Hunter ซึ่งมีตัวแปรสำคัญ ได้แก่ คุณลักษณะงานวิจัย และดัชนีมาตรฐานคือ ค่าขนาดอิทธิพล

3. งานวิจัย หมายถึง งานวิจัยเชิงทดลองที่เป็นวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษา ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการเขียนภาษาไทยในระดับประถมศึกษา ที่เป็นสถาบันของรัฐ ที่จัดทำขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2549-2558

4. การเขียน หมายถึง การเขียนโดยเรียงลำดับ พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกด เป็นคำได้อย่างถูกต้องหลักเกณฑ์ และถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตสถาน เพื่อให้สามารถ สื่อความหมายได้ถูกต้อง ซึ่งการเขียนในงานวิจัยนี้ประกอบด้วย 9 ทักษะ ดังนี้

4.1 ทักษะการเขียนสะกดคำ หมายถึง การเขียนโดยเรียงลำดับ พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ รวมทั้งตัวสะกดการันต์ ภายในคำหนึ่ง ๆ ได้ถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตสถาน

4.2 ทักษะการเขียนเรียงความ หมายถึง การเขียนข้อความหลายย่อหน้าที่บรรยายหรือ อธิบายเรื่อง หรือความคิดเห็นอย่างไรอย่างหนึ่งประกอบด้วย หัวข้อ คำนำ (ความนำ) เนื้อเรื่อง (ตัวเรื่อง) และสรุป (ความลงท้าย) แต่ถ้าพูดถึงองค์ประกอบของเรียงความจะประกอบด้วยส่วนสำคัญ 3 ส่วน คือ คำนำ เนื้อเรื่อง และสรุป

4.3 ทักษะการเขียนสรุปความ หมายถึง การรวบรวมเอาใจความสำคัญของเรื่องมาเรียบเรียงใหม่ให้สั้นที่สุดโดยใช้สำนวนภาษาของตนเอง ต้องสรุปข้อความที่อ่านให้ตรงกับจุดมุ่งหมายของ เนื้อเรื่อง พิจารณาว่าผู้เขียนต้องการส่งสารทำนองใด เช่น แนะนำ ตักเตือน ยกย่อง ตำหนิ หรือ ประชดประชัน เป็นต้น ซึ่งหากเข้าใจองค์ประกอบของการเขียนย่อหน้าก็จะสามารถเขียนสรุปความ ได้ดี

4.4 ทักษะการเขียนภาษาไทย หมายถึง การถ่ายทอดความรู้ ความรู้สึกนึกคิด เรื่องราว ตลอดจนประสบการณ์ต่าง ๆ ไปสู่ผู้อื่นโดยใช้ตัวอักษรเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอด

4.5 ทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ หมายถึง การเขียนที่แสดงถึงความคิดริเริ่มของผู้เขียน ซึ่งอาจปรากฏออกมาใน รูปแบบของ “เนื้อหา” คือ แนวคิดและจินตนาการใหม่ หรือ “รูปแบบ” คือ กลวิธีการนำเสนอหรือการเล่าเรื่อง ด้วยวิธีการใหม่ที่ไม่ได้ซ้ำแบบเดิมหรือหยุดย่ำอยู่กับที่

4.6 ทักษะการเขียนตามจินตนาการ หมายถึง การเขียนเรื่องที่มาจากความคิด ความรู้สึก ความใฝ่ฝัน ของผู้เขียนเอง เป็นการเขียนแบบอิสระ ผู้เขียนควรมีความคิดสร้างสรรค์และ ช่างสังเกต

4.7 ทักษะการเขียนสื่อความ หมายถึง การเขียนที่เป็นสื่อในการถ่ายทอดความคิด

4.8 ทักษะการเขียนร้อยกรอง หมายถึง การเขียนที่มีการบังคับรูปแบบด้วยฉันทลักษณ์ ต่าง ๆ เช่น บังคับคณะ บังคับคำ และแบบแผนการสัมผัสต่าง ๆ

4.9 ทักษะการเขียนประโยค หมายถึง การเขียนถ้อยคำหลายคำที่นำมาเรียงกัน แล้วเกิดใจความสมบูรณ์ซึ่งประกอบไปด้วย ภาคประธาน และภาคแสดง

5. คุณลักษณะงานวิจัย หมายถึง ตัวแปรที่พบจากรายงานวิจัยที่เป็นลักษณะต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการรายงานการวิจัยซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

5.1 ด้านผู้วิจัยและการพิมพ์ ประกอบด้วย 8 ตัวแปรคือ 1) สถาบันที่ผลิตงานวิจัย 2) แหล่งที่ผลิตงานวิจัย 3) สาขาที่ผลิตงานวิจัย 4) ระดับการศึกษาของผู้วิจัย 5) เพศของผู้วิจัย 6) ปีที่พิมพ์ 7) จำนวนหน้าทั้งหมด และ 8) จำนวนหน้าไม่รวมภาคผนวก

5.2 ด้านเนื้อหาของงานวิจัย ประกอบด้วย 24 ตัวแปรคือ 1) ประเภทของวัตถุประสงค์การวิจัย 2) ประเภทของสมมติฐาน 3) ประเภทของตัวแปรต้น 4) ประเภทของตัวแปรตาม 5) ระดับชั้นของกลุ่มตัวอย่าง 6) รูปแบบของการสุ่มแบบไม่อาศัยหลักความน่าจะเป็น 7) รูปแบบของการสุ่มแบบอาศัยหลักความน่าจะเป็น 8) กระบวนการสุ่มตัวอย่าง 9) รูปแบบของการเก็บรวบรวมข้อมูล 10) ระยะเวลาในการทดลอง 11) วิธีการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล 12) ชนิดของความเที่ยงของเครื่องมือ 13) ชนิดของความตรงของเครื่องมือ 14) จำนวนสมมติฐาน 15) จำนวนตัวแปรต้น 16) จำนวนตัวแปรตาม 17) จำนวนกลุ่มของกลุ่มตัวอย่าง 18) จำนวนกลุ่มทดลอง 19) จำนวนกลุ่มควบคุม 20) ขนาดตัวอย่างรวมทั้งหมด 21) ขนาดตัวอย่างของกลุ่มทดลอง 22) ขนาดตัวอย่างของกลุ่มควบคุม 23) จำนวนเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง และ 24) จำนวนเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

5.3 ด้านวิธีวิทยาการวิจัย ประกอบด้วย 14 ตัวแปรคือ 1) แบบแผนการวิจัย 2) แบบแผนการวิจัยเชิงทดลอง 3) ประเภทของการวิเคราะห์ข้อมูล 4) ประเภทของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล 5) รูปแบบของการสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน 6) ประเภทการเปรียบเทียบ 7) จำนวนวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล 8) ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ 9) ค่าความเที่ยงตรงของเครื่องมือ 10) ค่าอำนาจจำแนกของเครื่องมือ 11) ค่าสถิติทดสอบที่ และ 14) ค่าความน่าจะเป็น

5.4 คุณภาพของงานวิจัย มี 1 ตัวแปรคือ คะแนนในการประเมินงานวิจัย

6. ขนาดอิทธิพลของงานวิจัย หมายถึง ค่าสถิติที่วัดในหน่วยมาตรฐานซึ่งบอกถึงขนาดอิทธิพลของตัวแปรต้นคือวิธีการสอนที่ส่งผลต่อตัวแปรตามคือผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเฉพาะค่าสถิติ Pretest-Posttest ของงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการเขียนภาษาไทยในระดับประถมศึกษา ในงานวิจัยนี้ขนาดอิทธิพลวัดได้จากการคำนวณโดยใช้สูตรผลต่างของค่าเฉลี่ยของ Glass

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสังเคราะห์งานวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการวิจัย โดยแบ่งออกเป็น 5 หัวข้อ ตามลำดับดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
2. แนวคิดเกี่ยวกับการเขียน
 - 2.1 ความหมายของการเขียน
 - 2.2 ความสำคัญของการเขียน
 - 2.3 ความมุ่งหมายในการเขียน
 - 2.4 รูปแบบการสอนเขียน
 - 2.5 องค์ประกอบของการเขียน
 - 2.6 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียน
 - 2.7 ปัญหาของการเขียน
 - 2.8 การจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการเขียน
 - 2.9 ประเภทของการเขียน
 - 2.10 การวัดและประเมินผล
3. หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับการสังเคราะห์งานวิจัย
4. การวิเคราะห์ทอริมาน
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 5.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 5.2 งานวิจัยต่างประเทศ
6. กรอบแนวคิดในการวิจัย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

1. ความสำคัญของภาษาไทย

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551) ได้กล่าวถึงความสำคัญของภาษาไทยว่า ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจธุระ การงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนาระบบการคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

2. กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ในชีวิตรจริง ซึ่งมีลักษณะสำคัญของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ดังนี้

2.1 การอ่าน การอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ชนิดต่าง ๆ การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจและการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่าน เพื่อนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

2.2 การเขียน การเขียนสะกดตามอักขรวิธี การเขียนสื่อสาร โดยใช้ถ้อยคำและรูปแบบต่าง ๆ ของการเขียน ซึ่งรวมถึงการเขียนเรียงความ ย่อความ รายงานชนิดต่าง ๆ การเขียนตามจินตนาการ วิเคราะห์วิจารณ์และเขียนเชิงสร้างสรรค์

2.3 การฟัง การดู และการพูด การฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ การพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก พูดลำดับเรื่องราวต่าง ๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผล การพูดในโอกาสต่าง ๆ ทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการและการพูดเพื่อโน้มน้าวใจ

2.4 หลักการใช้ภาษาไทย ธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับโอกาสและบุคคล การแต่งบทประพันธ์ประเภทต่าง ๆ และอิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทย

2.5 วรรณคดีและวรรณกรรม วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อศึกษาข้อมูล แนวความคิด คุณค่าของงานประพันธ์และความเพลิดเพลิน การเรียนรู้และทำความเข้าใจบทเห่

บทร้องเล่นของเด็ก เพลงพื้นบ้านที่เป็นภูมิปัญญาที่มีคุณค่าของไทย ซึ่งได้ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี เรื่องราวของสังคมในอดีต และความงดงามของภาษา เพื่อให้เกิด ความซาบซึ้งและภูมิใจในบรรพบุรุษที่ได้สั่งสมสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน

3. สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระภาษาไทย

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้า อย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของ ภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษาและรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทย อย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

4. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะ สำคัญ 5 ประการดังนี้

4.1 ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสารมีวัฒนธรรม ในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยน ข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคมรวมทั้งการเจรจา ต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผล และความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อ ตนเองและสังคม

4.2 ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศ เพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

4.3 ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคมแสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

4.4 ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำทักษะกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงานและการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

4.5 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือก และใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคมในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสมและมีคุณธรรม

5. คุณภาพผู้เรียน

5.1 จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

5.1.1 อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ เรื่องสั้น ๆ และบทร้อยกรองง่าย ๆ ได้ถูกต้องคล่องแคล่ว เข้าใจความหมายของคำและข้อความที่อ่าน ตั้งคำถามเชิงเหตุผล ลำดับเหตุการณ์ คาดคะเนเหตุการณ์ สรุปความรู้ข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน ปฏิบัติตามคำสั่ง คำอธิบายจากเรื่องที่อ่านได้ เข้าใจความหมายของข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ อ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอ และมีมารยาทในการอ่าน

5.1.2 มีทักษะในการคิดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด เขียนบรรยาย บันทึกประจำวัน เขียนจดหมายลาครู เขียนเรื่องเกี่ยวกับประสบการณ์ เขียนเรื่องตามจินตนาการและมีมารยาทในการเขียน

5.1.3 เล่ารายละเอียดและบอกสาระสำคัญ ตั้งคำถาม ตอบคำถาม รวมทั้งพูดแสดงความคิดเห็นความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู พูดสื่อสารเล่าประสบการณ์และพูดแนะนำ หรือพูดเชิญชวนให้ผู้อื่นปฏิบัติตาม และมีมารยาทในการฟัง ดู และพูด

5.1.4 สกดยคำและเข้าใจความหมายของคำ ความแตกต่างของคำและพยางค์หน้าทีของคำในประโยค มีทักษะการใช้พจนานุกรมในการค้นหาความหมายของคำ แต่งประโยค

ง่าย ๆ แต่งคำคล้องจอง แต่งคำขวัญ และเลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

5.1.5 เข้าใจและสามารถสรุปข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรม เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน แสดงความคิดเห็นจากวรรณคดีที่อ่าน รู้จักเพลงพื้นบ้าน เพลงกล่อมเด็ก ซึ่งเป็นวัฒนธรรมของท้องถิ่น ร้องบทร้องเล่นสำหรับเด็กในท้องถิ่น ท่องจำบทอาขยานและบทร้อยกรอง ที่มีคุณค่าตามความสนใจได้

5.2 จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

5.2.1 อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้อง อธิบายความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัยของคำ ประโยค ข้อความ สำนวนโวหารจากเรื่องที่อ่าน เข้าใจคำแนะนำ อธิบายในคู่มือต่าง ๆ แยกแยะข้อคิดเห็นและข้อเท็จจริง รวมทั้งจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านและนำความรู้ความคิดจากเรื่องที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตได้ มีมารยาทและมีนิสัยรักการอ่านและเห็นคุณค่าสิ่งที่อ่าน

5.2.2 มีทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด เขียนสะกดคำ แต่งประโยคและเขียนข้อความ ตลอดจนเขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำชัดเจนเหมาะสม ใช้แผนภาพ โครงเรื่องและแผนภาพความคิดเพื่อพัฒนางานเขียน เขียนเรียงความ ย่อความ จดหมายส่วนตัว กรอกแบบรายการต่าง ๆ เขียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น เขียนเรื่องตามจินตนาการอย่างสร้างสรรค์ และมีมารยาทในการเขียน

5.2.3 พุดแสดงความรู้ ความคิดเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู เล่าเรื่องย่อหรือสรุปจากเรื่องที่ฟังและดู ตั้งคำถาม ตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังและดู รวมทั้งประเมินความน่าเชื่อถือจากการฟังและดู โฆษณาอย่างมีเหตุผล พุดตามลำดับขั้นตอนเรื่องต่าง ๆ อย่างชัดเจน พุดรายงานหรือประเด็นค้นคว้าจาก การฟัง การดู การสนทนา และพุดโน้มน้าวได้อย่างมีเหตุผล รวมทั้งมีมารยาทในการดูและพุด

5.2.4 สะกดคำและเข้าใจความหมายของคำ สำนวน คำพังเพยและสุภาษิต รู้และเข้าใจ ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค ชนิดของประโยค และคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย ใช้คำราชาศัพท์และคำสุภาพได้อย่างเหมาะสม แต่งประโยค แต่งบทร้อยกรองประเภทกลอนสี่ กลอนสุภาพและกาพย์ยานี 11

5.2.5 เข้าใจและเห็นคุณค่าวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน เล่านิทานพื้นบ้าน ร้องเพลงพื้นบ้านของท้องถิ่น นำข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงและท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดได้

6. ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ตาราง 1 วิเคราะห์สาระที่ 2 การเขียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.1	1. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด	การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย
	2. เขียนสื่อสารด้วยคำและประโยคง่ายๆ	การเขียนสื่อสาร <ul style="list-style-type: none"> - คำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน - คำพื้นฐานในบทเรียน - คำคล้องจอง - ประโยคง่ายๆ
	3. มีมารยาทในการเขียน	มารยาทในการเขียน เช่น <ul style="list-style-type: none"> - เขียนให้อ่านง่าย สะอาด ไม่ขีดฆ่า - ไม่ขีดเขียนในที่สาธารณะ - ใช้ภาษาเขียนเหมาะสมกับเวลา สถานที่ และบุคคล
ป.2	1. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด	การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย
	2. เขียนเรื่องสั้นๆ เกี่ยวกับประสบการณ์	การเขียนเรื่องสั้นๆ เกี่ยวกับประสบการณ์
	3. เขียนเรื่องสั้นๆ ตามจินตนาการ	การเขียนเรื่องสั้นๆ ตามจินตนาการ

ตาราง 1 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป. 2	4. มีมารยาทในการเขียน	<ul style="list-style-type: none"> - เขียนให้อ่านง่าย สะอาด ไม่ขีดฆ่า - ไม่ขีดเขียนในที่สาธารณะ - ใช้ภาษาเขียนเหมาะสมกับเวลา สถานที่ และบุคคล - ไม่เขียนล้อเลียนผู้อื่นหรือทำให้ผู้อื่นเสียหาย
ป.3	1. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด	การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดตามรูปแบบการเขียน ตัวอักษรไทย
	2. เขียนบรรยายเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้อย่างชัดเจน	การเขียนบรรยายเกี่ยวกับลักษณะของ คน สัตว์ สิ่งของ สถานที่
	3. เขียนบันทึกประจำวัน	การเขียนบันทึกประจำวัน
	4. เขียนจดหมายลาครู	การเขียนจดหมายลาครู
	5. เขียนเรื่องตามจินตนาการ	การเขียนเรื่องตามจินตนาการจากคำ ภาพ และหัวข้อที่กำหนด
	6. มีมารยาทในการเขียน	มารยาทในการเขียน เช่น <ul style="list-style-type: none"> - เขียนให้อ่านง่าย สะอาด ไม่ขีดฆ่า - ไม่ขีดเขียนในที่สาธารณะ - ใช้ภาษาเขียนเหมาะสมกับเวลา สถานที่ และบุคคล - ไม่เขียนล้อเลียนผู้อื่นหรือทำให้ผู้อื่นเสียหาย
ป.4	1. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด	การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย
	2. เขียนสื่อสารโดยใช้คำได้ถูกต้อง ชัดเจน และเหมาะสม	การเขียนสื่อสาร เช่น <ul style="list-style-type: none"> - คำขวัญ - คำแนะนำ

ตาราง 1 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	
ป.4	3. เขียนแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิดเพื่อใช้พัฒนางานเขียน	การนำแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิดไปพัฒนางานเขียน	
	4. เขียนย่อความจากเรื่องสั้นๆ	การเขียนย่อความจากสื่อต่างๆ เช่น นิทาน ความเรียงประเภทต่างๆ ประกาศ จดหมาย คำสอน	
	5. เขียนจดหมายถึงเพื่อนและบิดามารดา	การเขียนจดหมายถึงเพื่อนและบิดามารดา	
	6. เขียนบันทึกและเขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า	การเขียนบันทึกและเขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า	
	7. เขียนเรื่องตามจินตนาการ	การเขียนเรื่องตามจินตนาการ	
	8. มีมารยาทในการเขียน	มารยาทในการเขียน	
	ป.5	1. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด	การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย
		2. เขียนสื่อสารโดยใช้คำได้ถูกต้อง ชัดเจน และเหมาะสม	การเขียนสื่อสาร เช่น - คำขวัญ - คำอวยพร - คำแนะนำและคำอธิบายแสดงขั้นตอน
3. เขียนแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิดเพื่อใช้พัฒนางานเขียน		การนำแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิดไปพัฒนางานเขียน	
4. เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน		การเขียนย่อความจากสื่อต่างๆ เช่น นิทาน ความเรียงประเภทต่างๆ ประกาศ แจ้งความ แถลงการณ์ จดหมาย คำสอน โอวาท คำปราศรัย	

ตาราง 1 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	5. เขียนจดหมายถึงผู้ปกครองและญาติ	การเขียนจดหมายถึงผู้ปกครองและญาติ
	6. เขียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นได้ตรงตามเจตนา	การเขียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น
	7. กรอกรูปแบบรายการต่างๆ	การกรอกรูปแบบรายการ - ใบฝากเงินและใบถอนเงิน - ธนบัตร - แบบฝากส่งพัสดุไปรษณีย์ภัณฑ์
	8. เขียนเรื่องตามจินตนาการ	การเขียนเรื่องตามจินตนาการ
	9. มีมารยาทในการเขียน	มารยาทในการเขียน
ป.6	1. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด	การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย
	2. เขียนสื่อสารโดยใช้คำได้ถูกต้อง ชัดเจน และเหมาะสม	การเขียนสื่อสาร เช่น - คำขวัญ - คำอวยพร - ประกาศ
	3. เขียนแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิดเพื่อใช้พัฒนางานเขียน	การเขียนแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิด
	4. เขียนเรียงความ	การเขียนเรียงความ
	5. เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน	การเขียนย่อความจากสื่อต่างๆ เช่น นิทาน ความเรียงประเภทต่างๆ ประกาศ แจ้งความ แถลงการณ์ จดหมาย คำสอน โอวาท คำปราศรัย สุนทรพจน์ รายงาน ระเบียบ คำสั่ง

ตาราง 1 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.6	8. เขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์	การเขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์
	9. มีมารยาทในการเขียน	มารยาทในการเขียน

แนวคิดเกี่ยวกับการเขียน

1. ความหมายของการเขียน

การเขียน นับว่าเป็นทักษะที่สำคัญยิ่งทักษะหนึ่ง เพราะการเขียนเป็นวิธีการ ถ่ายทอดความคิดในการติดต่อสื่อสารเป็นการแสดงออกทางด้านความคิด ถ้าผู้เขียนสามารถถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดและความต้องการให้ผู้อื่นทราบได้ ก็จะทำให้การติดต่อสื่อสารประสบผลสำเร็จตามความต้องการของผู้เขียน ในการที่จะติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นโดยการเขียนนั้นผู้เขียนต้องอาศัยความรู้และทักษะที่ได้มาจากการฟัง การอ่าน และความรู้ด้านหลักภาษาด้วยสำหรับความหมายของการเขียนนี้นักการศึกษาหลายท่านได้ให้คำนิยามไว้ ดังต่อไปนี้

เสนีย์ วิลาวรรณ (2544) กล่าวว่า การเขียน หมายถึง การถ่ายทอด ความรู้ ความรู้สึก นึกคิด เรื่องราว ตลอดจนประสบการณ์ต่าง ๆ ไปสู่ผู้อื่นโดยใช้ตัวอักษรเป็นเครื่องมือ ในการถ่ายทอด

วรรณิ โสมประยูร (2544) ให้ความหมายของการเขียนไว้ว่า การเขียน หมายถึง การถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดและความต้องการของบุคคลออกมาเป็นสัญลักษณ์ หรือตัวอักษร เพื่อสื่อ หมายให้ผู้อื่น

สมปัด ตัญตรีรัตน์ (2545) กล่าวว่า การสอนทักษะการเขียนในระดับประถมศึกษา ถือว่าเป็นทักษะที่สอนได้ยากที่สุดเพราะการเขียนเป็นสิ่งที่ผู้เขียนต้องมีทักษะความสามารถย่อย ๆ หลายด้าน เช่น ความสามารถในการหยิบจับดินสอ ปากกา ความสัมพันธ์ของกล้ามเนื้อมือกับสายตา การรู้วิธีเขียนมีข้อมูลความคิดและความสามารถในการจัดลำดับความคิดความสามารถด้านการใช้ภาษา มีทักษะการฟัง พูด อ่าน และความคิดที่ดี

ราชบัณฑิตยสถาน (2546) นิยามว่า การเขียน หมายถึง การขีดให้เป็นตัวหนังสือ หรือเลข ขีดให้เป็นเส้นหรือรูปร่างต่าง ๆ วาดแต่งหนังสือ

วรรณิ โสมประยูร (2553) ได้ให้ความหมายของการเขียนว่า การเขียน หมายถึง การถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดและความต้องการของบุคคลออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรหรือตัวอักษร เพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้ เพราะการเขียนเป็นทักษะการส่งออกตามหลักของภาษาศิลป์

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การเขียนเป็นกระบวนการทางความคิด เป็นภาษาของผู้เขียน ที่ต้องการสื่อความหมาย ของตน ทั้งด้านความรู้ ความคิด ความรู้สึกและเรื่องราวต่าง ๆ โดยมีความ ต้องการให้ผู้อ่านเข้าใจจุดประสงค์ในการเขียนของตน

2. ความสำคัญของการเขียน

ความสำคัญของการเขียนนั้น นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวไว้ ดังต่อไปนี้

ดวงใจ ไทยอุบุญ (2543) นิยามความสำคัญของการเขียนว่า การเขียนเป็นทักษะที่ต้องเอาใจใส่ ฝึกฝนอย่างจริงจัง เพื่อให้เกิดความรู้ความชำนาญ และไม่ให้เกิดความผิดพลาดในการ สื่อความหมาย รู้จักการเรียงร้อยถ้อยคำให้เกิดความแจ่มชัด สละสลวย จึงเป็นสิ่งที่ผู้เขียนจำเป็นต้อง ศึกษาหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ให้ดี และนำไปพัฒนางานเขียนของตนให้ประสบผลตามความมุ่งหมาย

เสนีย์ วิลาวรรณ (2544) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนไว้ว่า การเขียน เป็นวิธีการสื่อสารที่สำคัญในการถ่ายทอดความรู้ ความคิด และประสบการณ์ เพื่อสื่อไปยัง ผู้รับได้อย่างกว้างไกล นอกจากนั้นการเขียนยังมีคุณค่าในการบันทึกเป็นข้อมูลหลักฐานให้ศึกษาได้ ยาวนาน

ณัฐวุฒิ กิจรุ่งเรือง และคณะ (2545) ได้ให้ความสำคัญของการเขียนว่าเนื่องจากการเขียนมีความสำคัญต่อบุคคลและสังคมมาก อาจกล่าวโดยสรุปได้ดังนี้

1. เป็นเครื่องมือสื่อสารอย่างหนึ่งของมนุษย์ที่ผู้เขียนต้องการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจ และประสบการณ์ของตนออกเสนอผู้อ่าน
2. เป็นการเก็บบันทึกรวบรวมข้อมูลที่น่าสนใจและเป็นประโยชน์ ซึ่งตนเคยมี ประสบการณ์มาก่อน
3. เป็นการระบายอารมณ์อย่างหนึ่ง เกี่ยวกับเรื่องและผู้เขียนเกิดความรู้สึก ประทับใจในประสบการณ์ที่ผ่านมา
4. เป็นเครื่องมือถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรม เช่น ถ่ายทอดจากสมัยหนึ่งไปยัง อีกสมัยหนึ่งหรืออีกชาติหนึ่งไปสู่อีกชาติหนึ่ง
5. เป็นเครื่องมือพัฒนาสติปัญญาของบุคคล เนื่องจากการเรียนรู้เกือบทุกอย่าง ต้องอาศัยการเขียนเป็นเครื่องมือสำหรับบันทึกสิ่งที่ได้ฟังหรือได้อ่าน
6. เป็นการสนองความต้องการของมนุษย์ ตามความประสงค์ที่มนุษย์แต่ละคน พรารถนา เช่นเพื่อต้องการทำให้รู้เรื่องราว ทำให้รัก ทำให้โกรธ และสร้างหรือทำลายความสามัคคี ของคนในชาติ

7. เป็นอาชีพอย่างหนึ่งที่ได้รับการยกย่องว่ามีเกียรติ และเสริมฐานะทางเศรษฐกิจให้สูงขึ้น

8. เป็นการพัฒนาความสามารถและบุคลิกส่วนบุคคลให้มีความเชื่อมั่นในตนเอง ในการแสดงความรู้สึกและแนวความคิด

9. เป็นการพัฒนาความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ทั้งต่อตนเองและสังคม

วรรณิ โสมประยูร (2553) สรุปไว้ดังนี้

1. เป็นเครื่องมือสื่อสารอย่างหนึ่งของมนุษย์ ที่ผู้เขียนต้องการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจและประสบการณ์ของตนเสนอผู้อ่าน

2. เป็นการบันทึกรวบรวมข้อมูลที่น่าสนใจและเป็นประโยชน์ ซึ่งตนเคยมีประสบการณ์มาก่อน

3. เป็นการระบายอารมณ์อย่างหนึ่ง เกี่ยวกับเรื่องและผู้เขียนเกิดความรู้สึกประทับใจในประสบการณ์ที่ผ่านมา

4. เป็นเครื่องมือถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรม เช่น ถ่ายทอดจากสมัยหนึ่งไปสู่อีกสมัยหนึ่ง หรือชาติหนึ่งไปสู่อีกชาติหนึ่ง

5. เป็นเครื่องมือพัฒนาสติปัญญาของบุคคล เนื่องจากการเรียนรู้เกือบทุกอย่างอาศัยการเขียนเป็นเครื่องมือสำหรับบันทึกสิ่งที่ได้ฟังหรือได้อ่าน

6. เป็นการตอบสนองความต้องการของมนุษย์ตามความประสงค์ของมนุษย์แต่ละคนปรารถนา เช่น เพื่อต้องการทำให้รู้เรื่องราว ทำให้รัก ทำให้โกรธและสร้างหรือทำลายสามัคคีของคนในชาติ

7. เป็นการแสดงออกซึ่งภูมิปัญญาของผู้เขียน ทำให้รู้ถึงความสามารถของผู้เขียนได้จากวรรณกรรมหรืองานเขียนอื่น ๆ

8. เป็นอาชีพอย่างหนึ่งที่ได้รับการยกย่องว่ามีเกียรติและเพิ่มฐานะทางเศรษฐกิจให้สูงขึ้นได้

9. เป็นการพัฒนาความสามารถและบุคลิกส่วนบุคคลให้มีความเชื่อมั่นในตนเอง ในการแสดงความรู้สึก แนวความคิด

จากความสำคัญของการเขียนดังกล่าว สรุปได้ว่า การเขียนเป็นเครื่องมือสื่อสารที่สำคัญ ช่วยพัฒนา สติปัญญา และทักษะการคิด การนำเสนอ การเรียบเรียงที่ดี ส่งผลให้การจัดลำดับขั้นตอน ในการ ปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ได้ และมีประโยชน์ในชีวิตประจำวันมาก เนื่องจากเป็นสิ่งจำเป็นในการ เรียนรู้ และเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารของมนุษย์ได้เป็นอย่างดี ซึ่งแสดงออกถึงภูมิปัญญา ระดับ สติปัญญาของผู้เขียน และยังเป็นเครื่องมือถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรมที่สำคัญของชาติ

การเขียนสื่อสารจะเกิดผลตามที่ปรารถนาหรือไม่ขึ้นอยู่กับทักษะความสามารถและภูมิปัญญาของผู้เขียนด้วย

3. ความมุ่งหมายในการเขียน

กรมวิชาการ (2544) กล่าวถึงจุดประสงค์ในการเขียนไว้ดังนี้

1. เพื่อเล่าเรื่อง บอกเรื่องราวต่างๆจากประสบการณ์ เช่น เล่าประวัติ เล่าเหตุการณ์ เล่าประสบการณ์ชีวิต เล่าเรื่องราวตามลำดับเหตุการณ์ บันทึกเหตุการณ์ บันทึกประจำวัน
 2. เพื่อแสดงความคิดเห็นและแนะนำ เช่น แสดงแนวคิดจากการอ่าน แสดงอารมณ์และความรู้สึก แสดงความคิดอย่างเสรีและเชิงสร้างสรรค์ แสดงความเห็นประกอบเหตุผล แนะนำตนเอง แนะนำบุคคล แนะนำสถานที่
 3. เพื่ออธิบายให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ เช่น อธิบายเรื่องธรรมชาติ อธิบายเหตุผล อธิบายการแสดงหรือพฤติกรรมของบุคคล อธิบายวิธีการ/การปฏิบัติ อธิบายวิธีทำตามขั้นตอน
 4. เพื่อจดบันทึกการฟัง การดูและการอ่าน จากสื่อต่าง ๆ เช่น บันทึกความรู้ บันทึกการฟัง บันทึกการอ่านหนังสือ
 5. เพื่อการวิเคราะห์ เช่น แสดงความคิดเห็นเชิงวิเคราะห์ เขียนวิเคราะห์ข่าว เขียนแสดงข้อเท็จจริงและความคิดเห็น
 6. เพื่อการวิจารณ์ เช่น วิจารณ์ตัวละคร/ บทละคร/ บทความ วิจารณ์เรื่องจากภาพ
 7. เพื่อสร้างจินตนาการและความบันเทิง เช่น นิทาน เรียงความเรื่องตามจินตนาการ บรรยายภาพ การเขียนเชิงสร้างสรรค์ บทละคร บทสนทนา
 8. เพื่อการโฆษณา ชักจูงใจ เจริญชวน และประกาศแจ้งความ เช่น โฆษณาสินค้า โฆษณาหาเสียง คำอวยพร บัตรเชิญในโอกาสต่าง ๆ ประกาศของทางราชการ
 9. เพื่อประโยชน์ในการเรียน เช่น เขียนสรุปความ เขียนย่อความ เขียนย่อเรื่อง เขียนสรุปความจากการฟังหรือการอ่าน
 10. เพื่อการใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น จดหมาย การกรอกแบบรายการต่าง ๆ
- วรรณิ โสมประยูร (2553) ได้ให้นิยามเกี่ยวกับความมุ่งหมายในการเขียนไว้ดังนี้
1. เพื่อให้มีทักษะในการเขียนที่ถูกต้อง รู้จักใช้ภาษาเขียนที่ดีและถูกต้องตามอักขรวิธีและตามลำดับสากลนิยม
 2. เพื่อฝึกให้รู้จักลำดับความคิดและสามารถถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรให้ผู้อื่นเข้าใจได้
 3. ให้รู้จักสังเกตและเลือกเฟ้นถ้อยคำ สำนวน โวหาร มาใช้ให้ถูกต้องตามหลักภาษาและที่นิยมกัน

4. เพื่อให้เห็นความสำคัญของภาษาเขียนในการติดต่อสื่อสารความหมาย และเข้าใจความแตกต่างระหว่างภาษาเขียน และภาษาพูด
 5. ส่งเสริมการเขียนหนังสือได้เร็ว อ่านง่ายชัดเจนและสะอาดเรียบร้อย
 6. ส่งเสริมให้มีจินตนาการ และความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ สามารถถ่ายทอดความคิด ออกเป็นเรื่องราวให้ผู้อื่นเข้าใจความหมายได้อย่างแจ่มแจ้ง
 7. ฝึกการเขียน คัดลายมือให้อ่านง่าย ชัดเจนสวยงาม เป็นระเบียบเรียบร้อย
 8. ให้รู้จักเขียนเรียงความย่อความ จดหมายและการเขียนประเภทอื่น ๆ ที่ควรทราบ สามารถเขียนให้ถูกต้องตามแบบแผน และได้ประโยชน์ตรงตามจุดมุ่งหมาย
 9. ให้รู้จักลำดับความคิด และสาระสำคัญตลอดจนให้มีศิลปะในการเขียน เพื่อให้เข้าใจลำดับในการสอนการเขียน และการฝึกทักษะพื้นฐานดังนี้
 - 9.1 ก่อนสอนครูควรจูงใจให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการเขียนหนังสือให้ถูกต้องชัดเจน สวยงาม เป็นการแสดงว่าผู้เขียนเป็นผู้มีการศึกษาดี
 - 9.2 พยายามสอนให้การเขียนสัมพันธ์กับการฟัง การพูด และการอ่าน
 - 9.3 นักเรียนที่เขียนตัวสะกดผิดพลาด ครูควรใช้วิธีพูดให้นักเรียนรู้สึกเต็มใจที่จะแก้ไขข้อบกพร่องของตน จัดกิจกรรมต่าง ๆ เช่น ประกวดเขียนนิทาน ประกวดคัดลายมือ ประกวดเรียงความ ก็เป็นการส่งเสริมได้อย่างหนึ่ง
 10. การจัดสอนวิชาต่าง ๆ จัดให้ฝึกทักษะการเขียนได้เสมอ การฝึกทักษะพื้นฐานในการเขียนควรฝึกดังนี้
 - 10.1 ฝึกสายตาให้สังเกตความเหมือน ต่าง ขนาด เกิน ฯลฯ ของสิ่งต่าง ๆ
 - 10.2 ฝึกบังคับกล้ามเนื้ออย่างอิสระ โดยให้ปั้น วาด ลากเส้น ตามใจชอบ ฝึกบังคับกล้ามเนื้อให้สัมพันธ์กับตา เช่น การโยงเส้น การต่อภาพตามรอยและอิสระ
 - 10.3 ฝึกบังคับกล้ามเนื้อเกี่ยวกับตาในการเขียนหนังสือ โดยลากเส้นพื้นฐานเพื่อนำไปสู่การเขียนสระ พยัญชนะ
 - 10.4 ฝึกทำนั่ง ทำจับดินสอ สมุด
 - 10.5 ทำนั่งควرنั่งตัวตรงไม่เกรงตัว หรืออาจจะกลับตัวเล็กน้อย
 - 10.6 ทำจับดินสอควรวใช้นิ้วกลางรองจับดินสอ นิ้วชี้และหัวแม่มือจับพอยู่ไม่แน่นเกินไป และนิ้วห่างจากปลายดินสอประมาณครึ่งนิ้ว วางสมุดควรวให้เอียงไปทางด้านซ้ายเล็กน้อย
 - 10.7 ฝึกเขียนพยัญชนะ สระ ตามแบบ ตามรอยและเขียนเอง
 - 10.8 ฝึกเขียนคำเพื่อให้รู้จักวางสระ พยัญชนะ วรรณยุกต์ให้ถูกที่
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551) กล่าวถึงความมุ่งหมายของการเขียนโดยทั่วไป มีดังนี้

1. การเขียนเพื่ออธิบาย เป็นการเขียนเพื่อให้อ่านเข้าใจเนื้อหาอย่างชัดเจน
สิ่งที่จะอธิบายนั้นคืออะไร เป็นอย่างไร เช่น การอธิบายการตอนกิ่งไม้
2. การเขียนเพื่อเล่าเรื่อง เป็นการเขียนเล่า บอกเรื่องราวต่าง ๆ ให้ทราบ เช่น
การเขียนเล่าประวัติ การเขียนเล่าเหตุการณ์ การเขียนเล่าเรื่องประสบการณ์ชีวิต
3. การเขียนเพื่อประกาศแจ้งความ เชิญชวน เช่น การเขียนประกาศของทางราชการ
การเขียนบัตรเชิญเนื่องในโอกาสต่าง ๆ
4. การเขียนเพื่อชักจูง เช่น การเขียนโฆษณาหาเสียง การเขียนเพื่อโฆษณาสินค้า
5. การเขียนเพื่อแสดงความคิดเห็นและแนะนำ เช่น การเขียนเพื่อแนะนำแสดง
ความคิดเห็นใหม่ ๆ การเขียนแสดงเหตุผลโต้แย้ง
6. การเขียนเพื่อการวิเคราะห์ เช่น การเขียนวิเคราะห์ข่าว
7. การเขียนเพื่อการวิจารณ์ เช่น การวิจารณ์บทความ บทละคร

สรุปได้ว่า การเขียนมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เขียนมีทักษะการเขียนที่ถูกต้อง สามารถเขียน
สื่อสารให้ผู้อ่านสามารถรับรู้และเข้าใจได้ โดยความมุ่งหมายในการเขียนที่กล่าวข้างต้นมีข้อที่เหมือนกัน
และต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามความต้องการของผู้เขียน และเมื่อกำหนดความมุ่งหมายในการเขียนแล้วก็
เท่ากับได้กำหนดรูปแบบการเขียนด้วย

4. ประเภทของการสอนเขียน

สนิท สัตโยภาส (2532) ได้กำหนดประเภทของการสอนเขียนสำหรับชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 1 และ 2 เน้นการเขียนสวยงามและถูกต้อง จึงมีวิธีฝึกเขียน 3 ประเภทดังนี้

1. การสอนคัดลายมือ การคัดลายมือมีจุดประสงค์เพื่อให้เด็กเกิดทักษะการเขียน
เขียนได้สวยงาม ถูกต้อง รวดเร็ว ความประณีต มีระเบียบ และสะอาด
2. การเขียนไทย การสอนเขียนไทยมีจุดประสงค์เพื่อให้เด็กเขียนคำต่าง ๆ ได้ถูกต้อง
ตามหลักเกณฑ์ทางภาษาและความนิยม
3. การสอนแต่งความ การสอนแต่งความมีจุดประสงค์ในการสอนคือ เพื่อให้เด็กรู้จัก
ลำดับความคิดให้ต่อเนื่องกัน พร้อมทั้งส่งเสริมให้มีความคิดริเริ่ม มีจินตนาการ และสามารถถ่ายทอด
ออกมาเป็นภาษาเขียนได้อย่างมีศิลปะ

วรฤณี โสมประยูร (2553) ได้ให้ความรู้เกี่ยวกับการสอนทักษะการเขียนว่า การเขียน
เป็นทักษะที่นักเรียนจะฝึกซ้ำกว่าทักษะอย่างอื่น ๆ และทักษะการเขียนเป็นทักษะที่สลับซับซ้อนกว่า
ทักษะอย่างอื่น เด็กจึงต้องมีความพร้อม โดยฝึกทักษะการฟัง การพูด และการอ่านได้ก่อนแล้วจึงเริ่ม
ฝึกทักษะการเขียน ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ 2 มุ่งเน้นทักษะพื้นฐานในการเขียนและช่วย
ให้เขียนด้วยความสนุกสนาน ไม่เบื่อ โดยการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้ฝึกจากง่ายไปหายากและให้สัมพันธ์
กันกับการฟัง การพูด การอ่าน

สรุปได้ว่า ประเภทของการสอนเขียนแบ่งออกเป็นสองประเภทคือการเขียนแบบมีรูปแบบและการเขียนแบบไม่มีรูปแบบ

5. องค์ประกอบของการเขียน

ณัฐวดี กิจรุ่งเรือง และคณะ (2545) ได้กำหนดองค์ประกอบของการเขียนว่าการเขียนเป็นการสื่อสารที่มีองค์ประกอบ 4 ประการ ดังนี้

1. ผู้เขียน (ผู้ส่งสาร)
2. ภาษา (สาร)
3. เครื่องมือที่ทำให้เกิดสาร เช่น อักษร ดินสอ สมุด
4. ผู้อ่าน (ผู้รับสาร)

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของการเขียนประกอบด้วย ผู้ส่งสาร สาร เครื่องมือที่ทำให้เกิดสารและผู้รับสาร

6. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียน

การเขียนเป็นปัจจัยหลายอย่างเข้ามาเกี่ยวข้อง (ณัฐวดี กิจรุ่งเรือง และคณะ, 2545) เนื่องจากการเขียนเป็นการถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก และเข้าใจของตนเองออกมาเป็นตัวอักษร เพื่อสื่อความหมายของตนให้ผู้อื่นเข้าใจ และเป็นเครื่องมือสำหรับพัฒนาความคิดสติปัญญาตลอดจนเจตคติด้วย การเขียนจึงเป็นทักษะการแสดงออกที่สำคัญและสลับซับซ้อนเพราะการเขียนมีปัจจัยที่เกี่ยวข้องหลายประการ ดังต่อไปนี้

การเขียนเป็นทักษะที่ต้องใช้อวัยวะของร่างกายหลายอย่างประกอบกัน ดังนี้

1. มือ การพัฒนากล้ามเนื้อมือก็เป็นส่วนสำคัญในการเขียน เด็กบางคนไม่สามารถบังคับกล้ามเนื้อให้เขียนตัวอักษรได้ บางคนมือพิการก็ทำให้เขียนไม่ถนัด หรือไม่สามารถเขียนได้เลย การเขียนต้องใช้มือเป็นประการสำคัญ ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีการฝึกกล้ามเนื้อด้วยโดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับนักเรียนทั่วไป

2. ตา การเขียนจำเป็นต้องใช้สายตาดูแบบตัวอักษรว่าเหมือนแบบหรือไม่ สำหรับเด็กที่มีพัฒนาการทางอวัยวะตาไม่เจริญไปตามปกติ จะมองภาพกลับกันกับของจริง คือมองตัวอักษรกลับหัวบ้าง กลับตัวบ้าง ดังนั้น สายตาจึงเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการเขียนมาก

3. ความสัมพันธ์ระหว่างตากับกล้ามเนื้อ การเขียนต้องอาศัยตามองเพื่อรับเข้าและใช้มือเขียนสิ่งที่มองเห็น นอกจากนี้ยังต้องมองสิ่งที่มือเขียนว่ามีขนาดถูกต้องเหมือนแบบหรือเหมือนที่คิดไว้หรือไม่ นอกจากนี้ ในบางครั้งเมื่อเด็กเขียนตามคำบอก การฟังจะมีส่วนเกี่ยวข้องอีกด้วยเพราะถ้าฟังไม่ชัดก็จะเขียนไม่ถูก

4. สมองหรือสติปัญญาการเขียนเป็นการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจ และเป็นเครื่องมือสำหรับการพัฒนาความคิดและสติปัญญาดังกล่าวข้างต้นแล้ว ก็ไม่มีความต้องการที่จะเขียนแสดงสิ่งนั้นออกมาให้ผู้อื่นเข้าใจ

7. ปัญหาของหาของการเขียน

ปัญหาในการสอนเขียนมีหลายลักษณะ (ณัฐวุฒิ กิจรุ่งเรือง และคณะ, 2545) ดังนี้

1. เขียนพยัญชนะ สระ เขียนคำไม่ได้ การเขียนพยัญชนะ สระ ไม่ได้มักจะเป็นนักเรียนที่เริ่มต้นเรียน ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เมื่อนักเรียนเขียนพยัญชนะ สระไม่ได้ นักเรียนเหล่านี้จะเขียนคำไม่ได้ การเขียนคำไม่ได้นั้นมีในนักเรียนชั้นสูง ๆ เป็นจำนวนมากทั้ง ๆ ที่เขียนพยัญชนะ และสระ ได้คล่องแคล่ว แต่ยังไม่เขียนคำไม่ถูก ที่กล่าวว่า เขียนพยัญชนะ สระไม่ได้นั้นมีหลายแบบคือ

1.1 เขียนไม่เป็นรูปร่าง คือ อ่านไม่ออกกว่าเขียนพยัญชนะอะไร และสระอะไร

1.1.1 เขียนคำกลับ เช่น ขน เป็น นข

1.1.2 เขียนพยัญชนะและสระไม่มีหัว เช่น คำว่า ปวดศีรษะ นักเรียนเขียนเป็นปากศีรษะ คำว่า กุ้ง นักเรียนเขียนเป็น กุง

1.1.3 เขียนตัวพยัญชนะไม่อยู่บนเส้นบรรทัด คือ เขียนลอยบนเส้นบรรทัดบ้าง ลงมาบรรทัดบ้าง

2. สะกดคำผิด การเขียนสะกดคำผิดนั้นมีหลายรูปแบบ คือ

2.1 วางสระและวรรณยุกต์ไม่ถูกที่ เช่น คำว่า แกล้ง เขียนเป็น แก่ล้ง คำว่า ศีรษะเขียนเป็น ศรีษะ คำว่า สง่า เขียนเป็น ส่าง เป็นต้น

2.2 คำพ้องเสียง นักเรียนเขียนคำพ้องเสียงผิด ไม่นึกถึงความหมายของคำและเขียนสะกดคำตามเสียงที่ได้ยิน เช่น เด็กคนนี้เป็นเด็กน่ารัก นักเรียนจะเขียนคำว่า น่าเป็นหน้า เขานับถือศาสนาพุทธ นักเรียนจะเขียนคำว่า พุทธ เป็น พุธ เด็กดีเป็นศรีแก่ชาติ นักเรียนจะเขียนคำว่า ศรี เป็น สี ซ้อนส้อม นักเรียนจะเขียนเป็น ซ้อนซ่อม เป็นต้น

2.3 เขียนคำที่ใช้ตัวสะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกดผิด เช่น วันนี้เป็นโอกาสดี นักเรียนจะเขียนคำว่า โอกาส เป็น โอกาศ นิทานเรื่องนี้พิสดาร นักเรียนจะเขียนคำว่า พิศดาร

2.4 เขียนคำที่มีตัวการันต์ผิด เช่น คำว่า อารมณ์ นักเรียนจะเขียน อารมณ พืชพันธุ์ นักเรียนจะเขียน พืชพันธ์ ต้นโพธิ์ นักเรียนจะเขียน ต้นโพธ์

2.5 คำที่มีสระเสียงสั้นและสระเสียงยาวเขียนสลับกัน บางคำใช้สระเสียงสั้นนักเรียนเขียนเป็นสระเสียงยาว เช่น ประณีต นักเรียนเขียนเป็น ปราณีต คำที่ใช้สระเสียงยาวนักเรียนเขียนเป็นสระเสียงสั้น เช่น หยากไย่ นักเรียนเขียนเป็น หยากโย

2.6 เขียนคำควบกล้ำผิด เช่น คำว่า ประปราย นักเรียนเขียนเป็น ปะปาย คำว่า กลอกกลิ้ง นักเรียนเขียนเป็น กอกกิ้ง คำว่า สะพรั่ง นักเรียนเขียนเป็น สะพั่ง

3. เขียนคำที่ใช้อักษรย่อไม่ถูกต้อง เช่น เดือนเมษายน จะต้องเขียน เม.ย. นักเรียนจะเขียนเป็น เมย. พุทธศักราช ต้องเขียน พ.ศ. นักเรียนจะเขียนเป็น พศ. เด็กชาย ต้องเขียน ด.ช. นักเรียนจะเขียนเป็น ดช.

4. ลายมืออ่านยาก การเขียนเป็นการแสดงความคิด ความรู้ ความเข้าใจ ให้ผู้อื่นได้ทราบ ถ้าลายมืออ่านยาก ผู้อื่นไม่สามารถจะนำความคิดความเข้าใจนั้นไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้

5. ไม่มีความคิดในการเขียนจะเขียนด้วยความคิดของตนเองไม่ค่อยได้ จะต้องลอกแบบ เลียนแบบ ไม่สามารถจะใช้คำสำนวนภาษาให้สัมพันธ์ เป็นเรื่องราวได้

สรุปได้ว่า การเขียนจะเกิดผลดีจึงขึ้นกับคุณภาพของเนื้อหา รวมทั้งวิธีการเขียนและลายมือของผู้เขียน การเขียนจึงเป็นงานที่ต้องใช้ความพยายามมากและต้องมีความรู้หลายด้าน เช่น ด้านเนื้อหาต้องรู้กว้างขวางแลถูกต้อง นอกจากนี้ต้องศึกษารูปแบบการเขียนและวิธีการใช้สำนวนภาษาได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

8. การจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการเขียน

นักการศึกษาหลายท่านได้เสนอแนะการจัดกิจกรรมการสอนเขียนไว้ พอสรุปได้ดังนี้ สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์ทรัพย์ (2536) กล่าวว่า การเขียนเป็นทักษะการส่งสาร (Expressive Skills) รวมกับทักษะการพูด ทักษะการเขียนมีความยุ่งยากและสลับซับซ้อนกว่าทักษะอื่น ๆ แต่ผู้เขียนก็สามารถพัฒนาให้ดีขึ้นได้ ในที่นี้ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียนไว้ เป็นการเขียน ประเภทต่าง ๆ ได้ดังนี้

1. การเขียนเพื่อนำไปใช้ ดังนี้

- 1.1 การเขียนในชีวิตประจำวัน เช่น การกรอกแบบฟอร์ม
- 1.2 การเขียนตามมารยาทในสังคม เช่น การเขียนบัตรอวยพร
- 1.3 การเขียนขอหรือให้ข้อมูล เช่น การเขียนคำวิจารณ์บทความ
- 1.4 การเขียนที่ใช้ในการศึกษาเล่าเรียน เช่น การบันทึกคำบรรยาย

2. การเขียนงานสร้างสรรค์

- 2.1 การเขียนเพื่อความบันเทิง เช่น บทละคร คำบรรยายภาพ
- 2.2 การเขียนเชิงบรรยาย เช่น เรื่องสั้น นิยาย คำประพันธ์

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540) ได้ให้ข้อคิดเพิ่มเติมในการสอนทักษะเขียนและเสนอแนวทางในการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะการเขียนไว้ว่า ในการส่งเสริมให้ผู้เรียน พัฒนาการเขียนของตน ให้ดีขึ้นนั้นผู้สอนมีบทบาทสำคัญยิ่งในการเสริมสร้างประสิทธิภาพในการเขียนของผู้เรียน

ถ้าหากบรรยากาศในการเรียนการสอนมีลักษณะเป็นมิตร การสอนของครู มีขั้นตอนที่ชัดเจนก็จะช่วยพัฒนาทักษะการเขียนของผู้เรียนได้ดียิ่งขึ้น

สรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนนั้น ควรให้นักเรียนได้ฝึกเขียนหลาย ๆ ประเภท การเสริมสร้างประสิทธิภาพการเขียนของนักเรียน ครูผู้สอนมีบทบาทสำคัญที่สุดจึงควรสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนให้มีลักษณะเป็นมิตร และจัดกิจกรรมเป็นขั้นตอนให้ชัดเจน เพื่อจะช่วยให้ นักเรียนเกิดการพัฒนาก้าวหน้าทักษะการเขียนและมีความสนใจในการเขียนให้มากยิ่งขึ้น

9. ประเภทของการเขียน

การเขียนภาษาไทย

สมปัด ตัญตรีรัตน์ (2545) กล่าวว่า การสอนทักษะการเขียนในระดับประถมศึกษาถือว่าเป็นทักษะที่สอนได้ยากที่สุดเพราะการเขียนเป็นสิ่งที่ผู้เขียนต้องมีทักษะความสามารถย่อย ๆ หลายด้าน เช่น ความสามารถในการหยิบจับดินสอ ปากกา ความสัมพันธ์ของกล้ามเนื้อมือกับ สายตา การรู้วิธีเขียนมีข้อมูลความคิดและความสามารถในการจัดลำดับความคิดความสามารถด้าน การใช้ภาษา มีทักษะการฟัง พูด อ่าน และความคิดที่ดี

ราชบัณฑิตยสถาน (2546) นิยามว่า การเขียน หมายถึง การขีดให้เป็นตัวหนังสือหรือเลข ขีดให้เป็นเส้นหรือรูปร่างต่าง ๆ วาดแต่งหนังสือ

วรรณิ โสมประยูร (2553) ได้ให้ความหมายของการเขียนว่า การเขียน หมายถึง การถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดและความต้องการของบุคคลออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรหรือตัวอักษร เพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้ เพราะการเขียนเป็นทักษะการส่งออกตามหลักของภาษาศิลป์

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การเขียนเป็นกระบวนการทางความคิด เป็นภาษาของผู้เขียนที่ต้องการสื่อความหมาย ของตน ทั้งด้านความรู้ ความคิด ความรู้สึกและเรื่องราวต่าง ๆ โดยมีความต้องการให้ผู้อ่านเข้าใจจุดประสงค์ในการเขียนของตน

การเขียนสะกดคำ

ในการเขียนสะกดคำจำเป็นอย่างมากหากนักเรียนสามารถเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง นักเรียนจะสามารถใช้ภาษาเขียนในการสื่อสารได้ดี มีนักวิชาการได้ให้ความหมายและคำจำกัดความของการเขียนสะกดคำไว้ดังนี้

วรรณิ โสมประยูร (2539) กล่าวถึงความหมายของการเขียนสะกดคำว่า การเขียนสะกดคำหมายถึง วิธีการเขียนคำโดยเรียงลำดับอักษรภายในคำ เพื่อออกเสียงและสื่อความหมายตามที่ต้องการ

ทัศนีย์ ศุภเมธี (2542) กล่าวถึงความหมายของการเขียนสะกดคำว่า การเขียนสะกดคำหมายถึง การวางสระ วรรณยุกต์ถูกต้องและอ่านง่าย สะอาดเป็นระเบียบเรียบร้อย

กรมวิชาการ (2545) กล่าวถึงความหมายของการเขียนสะกดคำว่าการเขียนสะกดคำ หมายถึง การเขียนโดยการนำพยัญชนะต้น สระ วรรณยุกต์และตัวสะกดมาประสมเป็นการอ่าน

จากคำกล่าวของนักวิชาการเกี่ยวกับความหมายของการเขียนสะกดคำสามารถสรุปได้ว่าการเขียนสะกดคำหมายถึง การเขียนคำเรียงลำดับพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกด และตัวการันต์ แล้วประสมเป็นคำให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ทางภาษาและตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตสถานและสามารถใช้สื่อความหมายในชีวิตประจำวันได้เข้าใจตรงกัน

การเขียนเรียงความ

ประทีป ศิริบังกช (2530) ให้ความหมายของเรียงความว่า เรียงความเป็นงานเขียนประเภทหนึ่ง que แสดงออกถึงความรู้ความคิดที่ผู้เขียนจะต้องให้รูปแบบเฉพาะและมีศิลปะในการเขียนเรียงความและรวมไปถึงการพูดด้วย

วรรณ แก้วแพรง (2530) ให้คำจำกัดความหมายของเรียงความว่าเรียงความ คือ ความเรียงที่เขียนถึงบุคคล สถานที่ เรื่องหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยอาศัยความรู้ความเข้าใจ ความคิดเห็นหรือประสบการณ์ของผู้เขียนที่เกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ เป็นหลักในการเขียนทั้งนี้เพื่อให้ผู้อ่านเกิดความรู้ความเข้าใจ ความคิดเห็น และหรือรับรู้ในเรื่องนั้น ๆ ตามที่ผู้เขียนต้องการ

สรุปได้ว่า เรียงความจึงหมายถึง การเขียนที่มีแบบแผนที่ผู้เขียนต้องใช้ทั้งความรู้ ความเข้าใจ ความคิด และความสามารถในการใช้ภาษามาเรียบเรียงเป็นเนื้อความ เพื่อใช้สื่อความหมายไปยังผู้อ่านได้

การเขียนสรุปความ

กรมวิชาการ (2545) กล่าวว่า การเขียนสรุปความเป็นการเขียนเฉพาะประเด็นสำคัญของเรื่อง que อ่านโดยใช้หลักการเขียนตอบคำถามให้ได้สาระว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร ทำไม อย่างไร และนำเนื้อหาสำคัญดังกล่าวมาเรียบเรียงใหม่ให้สละสลวย ต่อเนื่องอย่างชัดเจนและกะทัดรัด

กัณหา คำหอมกุล (2548) ได้กล่าวถึงความหมายของการเขียนสรุปความว่า การเขียนสรุปความเป็นการเขียนเขียนเฉพาะเนื้อหาสำคัญของเรื่อง que อ่านหรือฟังให้ได้ใจความครบสมบูรณ์ที่สุดด้วยภาษาหรือสำนวนของตนเอง

เฉลิมพล ณ เชียงใหม่ (2547) กล่าวว่า การเขียนสรุปความหมายถึง การเก็บความในบทความ บทอ่าน หรือเรียงความแล้วนำมาเรียงใหม่โดยใช้คำพูดของผู้เขียนเองสรุปแล้วนำมาเรียบเรียงใหม่ให้ได้เนื้อหากะทัดรัดครอบคลุมใจความเดิมทั้งหมด แต่ความหมายไม่ได้ผิดเพี้ยนไป

สรุปได้ว่า การเขียนสรุปความหมายถึง การเก็บประเด็นสำคัญของเรื่อง que อ่านหรือฟังโดยผ่านกระบวนการคิด อย่างมีเหตุผล เพื่อให้ได้เนื้อหากะทัดรัดและครอบคลุมใจความเดิมทั้งหมดด้วยสำนวนของผู้เขียนเอง

การเขียนเชิงสร้างสรรค์

สมทรง เหมวัล (2549) ให้ความหมายไว้ว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์ หมายถึงการเขียนที่มีรูปแบบของตนเอง มีลักษณะแปลกใหม่ไม่เหมือนใคร เป็นการประมวลความรู้ความรู้สึกนึกคิดและจินตนาการโดยการถ่ายทอดประสบการณ์ของผู้เขียน แล้วนำมาสร้างเป็นผลงานที่มีลักษณะของการคิดริเริ่มสร้างสรรค์รูปแบบใหม่ด้วยภาษาที่เหมาะสม

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2551) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์ หมายถึง การเขียนโดยใช้ความรู้ ประสบการณ์ และจินตนาการในการเขียน เช่น การเขียนเรียงความ นิทาน เรื่องสั้น นวนิยาย และบทร้อยกรอง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ผู้เขียนจะต้องมีความคิดดี มีจินตนาการ มีคลังคำอย่างหลากหลาย สามารถนำคำมาใช้ในการเขียนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ต้องใช้เทคนิคการเขียน และใช้ถ้อยคำอย่างสละสลวย

อัจฉรา ชิวพันธ์ (2554) ให้ความหมายไว้ว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์ หมายถึง การเขียนซึ่งมีลักษณะของความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ โดยผู้เขียนจะต้องใช้จินตนาการและประสบการณ์ของตนเองมาเชื่อมโยงความคิดในการเขียน

สรุปได้ว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์ หมายถึง การสื่อความหมายโดยการเขียนถ่ายทอดความรู้ ความรู้สึก ความต้องการของผู้เขียนออกมาในการเขียนให้ผู้อื่นเข้าใจได้ในลักษณะที่เป็นสิ่งใหม่และแสดงลักษณะเฉพาะตัวของแต่ละบุคคล โดยอาศัยประสบการณ์และจินตนาการของผู้เขียนเอง

การเขียนตามจินตนาการ

สุจริต เพียรชอบ (2540) ให้ความหมายของการเขียนตามจินตนาการไว้ว่าเป็นการเขียนจากความสามารถของการคิดสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่เป็นไปได้ การคิดนั้นเป็นผลของจิตเป็นแหล่งการคิดประดิษฐ์ใหม่ อันเป็นผลมาจากประสบการณ์เดิม

อัญชลี ทองเอม (2541) กล่าวในทำนองเดียวกันว่า การเขียนตามจินตนาการเป็นการสร้างภาพขึ้นในใจของผู้เขียน และผู้อ่าน การสร้างภาพต้องประกอบด้วยถ้อยคำที่ชัดเจน เรียบง่าย ไพเราะ แม้สิ่งที่เป็นนามธรรมสัมผัสได้

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2545) ได้อธิบายว่าการเขียนตามจินตนาการเป็นสิ่งที่มองและสร้างขึ้น เมื่อประสาทสัมผัสรับข้อมูลจะส่งสัญญาณสู่สมอง แล้วสมองจะนำข้อมูลที่ได้รับไปเปรียบเทียบกับสิ่งของประเภทเดียวกันที่เก็บสะสมไว้ในความทรงจำ โดยเชื่อมโยงข้อมูล ความรู้ ประสบการณ์ในอดีต แล้วแปรข้อมูลเป็นภาพที่ตนเองต้องการ

สรุปได้ว่า การเขียนตามจินตนาการเป็นการเขียนเพื่อถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึก จินตนาการ ให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกและเห็นภาพตามผู้เขียน เช่น การเขียนเรื่องสั้น นวนิยาย บทละคร

กวีนิพนธ์ เป็นต้น วิธีเขียนเพื่อสร้างจินตนาการ ผู้เขียนต้องเลือกใช้ภาษาอย่างประณีต ละเอียดลอบ ลึกซึ้ง ใช้ภาษาที่ทำให้เกิดภาพพจน์ เป็นต้น

การเขียนข้อความ

ประกาศรี สี่ห้าไฟ (2531) ได้ให้ความหมายของการเขียนข้อความว่า หมายถึง การเขียนที่ผู้เขียนสร้างค่า และความจากจินตนาการของตนเองโดยมิได้ลอกเลียนแบบอย่างของผู้อื่น มีอิสระที่จะเลือกรูปแบบการเขียนโดยไม่อยู่ในกรอบของลักษณะคำประพันธ์นัก

ศิรินพรัตน์ พิธานสมบัติ (2532) ได้สรุปความหมายของการเขียนข้อความว่า หมายถึง การเขียนหนังสือเป็นข้อความ เป็นเรื่องราว และผู้เขียนสามารถถ่ายทอดข้อความต่าง ๆ ให้ผู้อ่าน เข้าใจได้

สมพร มั่นตะสุตร (2540) ให้ความหมายการเขียนข้อความว่า หมายถึง การถ่ายทอด ความรู้ ความคิด ทศนคติและอารมณ์ด้วยลายลักษณ์อักษร โดยมุ่งให้เกิดความรู้จากความหมายที่ กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การเขียนข้อความ คือ การถ่ายทอด

ความรู้สึกรู้สึกนึกคิดและความต้องการของบุคคลออกมาเป็นข้อความ เป็นเรื่องราว สัญลักษณ์หรือตัวอักษร และสามารถถ่ายทอดออกมาเพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้

การเขียนร้อยกรอง

ราชบัณฑิตยสถาน (2554) ให้ความหมายของร้อยกรองแต่งหนังสือดีให้มีความไพเราะ เรียบเรียงถ้อยคำให้เป็นระเบียบตามบัญญัติแห่งฉันทลักษณ์คำประพันธ์

นพดล จันทรเพ็ญ (2549) ให้ความหมายร้อยกรองไว้ว่า ถ้อยคำที่นำมาประกอบกัน มีขนาดมาตรา เสียงสูงต่ำ หนักเบา และสั้นยาว ตามรูปแบบ ที่กำหนดไว้ ขนาดมาตราได้แก่ถ้อยคำที่เป็นบทหนึ่ง ๆ โดยกำหนดเป็นมาตราวัดขึ้นไว้เป็นหน่วยหนึ่ง ๆ ถ้าต้องการจะแต่งต่อก็ซ้ำรู้อย่างนั้น เรื่อยไปทุกบท

กรมศิลปากร (2544) ได้ให้ความหมายของร้อยกรองอยู่ 2 นัย นัยที่หนึ่ง หมายถึง การแต่งหนังสือให้มีความไพเราะ ส่วนอีกนัยหนึ่งมีความหมายว่าการเรียบเรียงคำให้เป็นระเบียบตาม บัญญัติแห่งฉันทลักษณ์

ราชบัณฑิตยสถาน (2546) ได้ให้ความหมายของร้อยกรองไว้ว่า คือ คำประพันธ์ ถ้อยคำที่เรียบเรียงให้เป็นระเบียบตามบัญญัติแห่งฉันทลักษณ์

จากคำกล่าวข้างต้น พอสรุปได้ว่า ร้อยกรองหมายถึง การเขียนที่ใช้ถ้อยคำสำนวนที่ถูกต้อง เรียบเรียงตามลักษณะของฉันทลักษณ์ทำให้เกิดความไพเราะ สละสลวย ทำให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์ เพลิดเพลินคล้อยตามถ้อยคำของบทกวี

การเขียนประโยค

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของประโยคไว้ดังนี้

สุนันทา ไสรัจจ์ (2542) กล่าวว่า ประโยค หมายถึง ถ้อยคำที่นำมาเรียงรวมกันแล้วมีเนื้อความสมบูรณ์ แสดงให้ทราบว่า มีใครทำอะไร หรือใครทำอะไรทำแก่ใคร ที่ไหน อย่างไร เมื่อไร ซึ่งประกอบด้วย ภาคประธานและภาคแสดง

กำชัย ทองหล่อ (2547) กล่าวว่า ประโยค หมายถึงกลุ่มคำที่มีความเกี่ยวข้องกัน อย่าง เป็นระเบียบ และมีเนื้อความสมบูรณ์ ประโยคจะต้องมีบทประธานและบทกริยาเป็นหลักสำคัญ

จากการศึกษาความหมายข้างต้นสรุปได้ว่า ประโยค หมายถึง ถ้อยคำหรือกลุ่มคำที่นำมา เรียงต่อกันอย่างเป็นระเบียบให้แต่ละคำมีความสัมพันธ์กัน มีเนื้อความสมบูรณ์ ซึ่งประกอบด้วย ส่วน สำคัญ 2 ส่วน คือ ผู้กระทำและอาการที่กระทำ เพื่อแสดงให้รู้ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร

10. การวัดและประเมินการสอนเขียนภาษาไทย

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนต้องอยู่บนจุดมุ่งหมายพื้นฐานสองประการ ประการแรก คือ การวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาผู้เรียน โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผลการเรียนและการเรียนรู้ของผู้เรียนในระหว่างการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง ประการที่สอง คือ การวัดและประเมินผลเพื่อตัดสินผลการเรียน เป็นการประเมินสรุปผลการเรียนรู้ การตัดสินผลการเรียนที่ดี ต้องให้โอกาสผู้เรียนแสดงความรู้ความสามารถด้วยวิธีการที่หลากหลาย และพิจารณาอยู่บนพื้นฐานของเกณฑ์การตัดสินมากกว่าใช้เปรียบเทียบระหว่างผู้เรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553) นอกจากนี้ยังมีผู้กล่าวถึงการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาไทยไว้ดังนี้

กระทรวงศึกษาธิการ (2545) ได้กล่าวถึงการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ด้านภาษาซึ่งเป็นงานที่ยาก ดังนั้นผู้ปฏิบัติหน้าที่วัดผลการเรียนรู้ด้านภาษาต้องเข้าใจหลักการของการเรียนรู้ดังนี้

1. ทักษะทางภาษาทั้งการฟัง การดู การพูด การอ่าน และการเขียนมีความสำคัญเท่า ๆ กันจะต้องบูรณาการกัน การเรียนการสอนจะไม่แยกออกจากกัน ผู้เรียนจะต้องได้รับการฝึกฝนทักษะ ไปพร้อม ๆ กัน

2. ผู้เรียนจะต้องได้รับการพัฒนาความสามารถทางด้านภาษาพร้อมกับการพัฒนาความคิด เพราะภาษาเป็นสื่อของความคิด ขณะเดียวกันการเรียนภาษาจะต้องเรียนร่วมกับผู้อื่นมีการติดต่อสื่อสารใช้ภาษาติดต่อกับเพื่อนกับครูจึงเป็นการฝึกทางสังคมไปด้วย

3. ผู้เรียนต้องเรียนรู้การใช้ภาษาพูดและภาษาเขียนอย่างถูกต้องด้วยการฝึกการใช้ภาษาไม่ใช่เรียนรู้กฎเกณฑ์ทางภาษาแต่เพียงอย่างเดียว ต้องมีการเรียนรู้หลักการใช้ภาษา และนำความรู้ไปพัฒนาทักษะภาษาของตนเอง

4. ผู้เรียนทุกคนจะได้รับการพัฒนาทักษะทางภาษาเท่ากัน แต่การพัฒนาทักษะทางภาษา จะไม่เท่ากัน และวิธีการเรียนรู้จะต่างกัน

5. ภาษากับวัฒนธรรมมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด หลักสูตรต้องให้ความสำคัญ และให้ความเคารพของเชื้อชาติ และภูมิหลังของภาษา เห็นความสำคัญของภาษาท้องถิ่น

6. ภาษาไทยเป็นเครื่องมือของการเรียนรู้ และทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ต้องใช้ ภาษาไทยเป็นเครื่องมือในการสื่อสารและแสวงหาความรู้ การคิดวิเคราะห์ การคิดสร้างสรรค์ การตอบคำถามการตอบแบบทดสอบ ดังนั้นครูทุกคนจะต้องเป็นแบบอย่างในการใช้ภาษา และสร้างความตระหนักถึงหลักการใช้ภาษาให้แก่ผู้เรียนเสมอ

คุณจารย์ สมานมิตร (2547) ได้กล่าวถึงการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน ภาษาไทยไว้ว่า การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน มีจุดประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อทดสอบพินความรู้ว่ามีมากน้อยเพียงใด มีความสามารถด้านไหนมากน้อย เพียงใด
2. เพื่อจัดกลุ่มแบ่งตามความสามารถโดยเฉพาะในการมอบหมายหน้าที่ในชั้นเรียน
3. เพื่อดูหรือวัดการพัฒนาการและวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาระการเรียนรู้ ภาษาไทยว่า มีมากน้อยเพียงใด เพื่อนำผลการประเมินไปปรับปรุงการเรียนการสอนและพัฒนา ผู้เรียน
4. เพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบผลความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของตนเองเป็นระยะ ๆ และผู้เรียน จะได้นำข้อบกพร่องไปปรับปรุงแก้ไขการเรียนของตนเอง
5. เพื่อสร้างความสนใจให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนรู้
6. เพื่อรวบรวมข้อมูลการเรียนภาษาไทยของผู้เรียน ไว้เป็นแนวทางในการให้ คำปรึกษา ในด้านการแนะแนวการศึกษาต่อไป
7. เพื่อปรับปรุงวิธีการและปรับปรุงพัฒนาแบบทดสอบให้เหมาะสมและมีคุณภาพ ดียิ่งขึ้น

จากคำกล่าวข้างต้น พอสรุปได้ว่า จะต้องทำการวัดทักษะพร้อมกันทั้งทางการฟัง การดู การพูด การอ่าน และการเขียน โดยให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ มาตรฐานสาระ การเรียนรู้ และตัวชี้วัด ด้วยวิธีการที่หลากหลายและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความรู้ความสามารถ ตามความแตกต่างของตนเอง ไม่ควรตัดสินผลการเรียนโดยยึดการเปรียบเทียบระหว่างผู้เรียนแต่ควร ใช้เกณฑ์การตัดสินมากกว่า การวัดและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาไทยจะต้องวัดทั้งความรู้ ทักษะภาษา การใช้ภาษา เพื่อให้ทราบผลการประเมินจริง ๆ เพื่อนำไปปรับปรุงพัฒนาผู้เรียนและ วิธีการสอนของครูต่อไป

หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับการสังเคราะห์งานวิจัย

1. การสังเคราะห์งานวิจัย

1.1 ความหมายของการสังเคราะห์งานวิจัย

การสังเคราะห์ (Synthesis) หมายถึง การนำผลงานวิจัยหลาย ๆ เรื่อง ที่ศึกษาในเรื่องเดียวกันหรือปัญหาเดียวกันมาศึกษาวิเคราะห์ และนำเสนอข้อสรุปอย่างเป็นระบบ ซึ่งเป็นการได้ความรู้ใหม่ (นัยนา ตันวิสุทธิ, 2546) สอดคล้องกับ สายสุนีย์ ดวงแข (2547) เป็นการรวบรวมงานวิจัยหลาย ๆ เล่มที่ศึกษาปัญหาเดียวกัน มาทำการวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ได้ความรู้ใหม่ หรือได้คำตอบจนเป็นที่ยุติหรือเป็นการนำส่วนแยกย่อยและมีความสัมพันธ์กัน หรือเชื่อมโยงมาผสมผสานเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกลายเป็นสิ่งใหม่

นงลักษณ์ วิรัชชัย (2542) การสังเคราะห์งานวิจัยเป็นระเบียบวิธีการศึกษาหาข้อเท็จจริง เพื่อตอบปัญหาใดปัญหาหนึ่งโดยการรวบรวมงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหานั้น ๆ หลาย ๆ เรื่องมาทำการศึกษาวิเคราะห์ และนำเสนอข้อสรุปอย่างมีระบบให้ได้คำตอบปัญหาเป็นที่ยุติ

สรุปได้ว่า การสังเคราะห์งานวิจัย เป็นการนำผลงานวิจัยหลาย ๆ เรื่องที่ศึกษาปัญหาเดียวกัน มาศึกษาวิเคราะห์ประมวลผล และนำเสนอข้อสรุปซึ่งเป็นความรู้ใหม่อย่างเป็นระบบ

1.2 ประเภทของการสังเคราะห์งานวิจัย

การสังเคราะห์งานวิจัย แบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ ตามลักษณะของการวิเคราะห์ข้อมูลงานวิจัย (สายสุนีย์ ดวงแข, 2547) ดังนี้

1. การสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะ (Qualitative Synthesis) หรือเชิงบรรยาย ได้แก่ การอ่านรายงานการวิจัยแล้วนำมาสรุปเข้าด้วยกัน ซึ่งจะพบจากบทที่ 2 ในวิทยานิพนธ์ของนิสิต นักศึกษาภายใต้หัวข้อว่า วรรณคดีที่เกี่ยวข้อง (Review of Literature) สำหรับข้อมูลเชิงคุณลักษณะในการวิจัยมี 2 ชนิด (อุทุมพร จามรมาน, 2531) คือ ข้อมูลเชิงคุณลักษณะที่เป็นการบรรยายสภาพการณ์ คุณลักษณะความรู้สึก ความรู้ความสามารถของคน สัตว์ สิ่งของ ปรากฏการณ์ ส่วนอีกชนิดหนึ่งคือ ข้อมูลเชิงคุณลักษณะที่จัดกระทำในรูปตัวเลข เช่น ความสามารถที่จัดกระทำในรูปคะแนนทดสอบ ความรู้ที่จัดกระทำในรูปค่า ซึ่งข้อมูลทั้งสองชนิดนี้ มีวิธีวิเคราะห์ที่แตกต่างกัน

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิเคราะห์ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณลักษณะแบบตัวเลขและแบบบรรยายนี้ จะทำได้ดีและเหมาะสมต้องพิจารณาจากวัตถุประสงค์ของการวิเคราะห์สรุปได้ 4 ประการ (อุทุมพร จามรมาน, 2531) คือ

1.1.1 เพื่อการบรรยาย พรรณนา สรุป

1.1.2 เพื่อบอกความสัมพันธ์ หรืออธิบายความสัมพันธ์

1.1.3 เพื่อเปรียบเทียบความคล้ายคลึงกันและความแตกต่างกัน

1.1.4 เพื่อทำนายผลที่จะเกิดขึ้น

1.2 การแปลงข้อมูลเชิงคุณลักษณะเป็นเชิงปริมาณ ข้อมูลเชิงคุณลักษณะ (Qualitative Data) ประกอบด้วยค่าต่าง ๆ ในขณะที่ข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative Data) ประกอบด้วยตัวเลขต่าง ๆ การแปลงข้อมูลเชิงคุณลักษณะ เป็นเชิงปริมาณทำได้ดังนี้

1.2.1 การแจกแจงตามจำนวนครั้งที่เกิดขึ้นซ้ำ ๆ กัน ตามหัวข้อ แบบแผน และผลการวิเคราะห์

1.2.2 การจัดจำแนกตามบุคคล พฤติกรรม เหตุการณ์

1.2.3 การจัดจำแนกตามตัวแปร ตามความสัมพันธ์ เช่น ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการกินของคนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ หรือความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู

1.2.4 การประเมิน เช่น การประเมินความรู้สึกในทางบวกและลบการประเมินความสำเร็จ

สรุปว่า การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณลักษณะ อาจทำได้โดยการวิเคราะห์ เนื้อสาระหรืออาจทำเป็นข้อมูลเชิงปริมาณ โดยการแจกแจงจำนวน หรือการตีออกมาเป็นค่า

2. การสังเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative Synthesis) เป็นการวิเคราะห์ตัวเลข หรือ ค่าสถิติที่ปรากฏในงานวิจัย เพื่อหาข้อสรุปให้เป็นที่ยุติ การสังเคราะห์เชิงปริมาณจึงเป็นการวิเคราะห์ผลวิเคราะห์ (Analysis of Analysis) หรือการวิเคราะห์เชิงผสมผสาน (Integrative Analysis) หรือการวิจัยงานวิจัย (Research of Research) การสังเคราะห์เชิงปริมาณ มี 3 วิธี ได้แก่ วิธีการนับคะแนนเสียง วิธีการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของผลการวิจัยรวม วิธีวิเคราะห์เมตาดา

1.3 ขั้นตอนการสังเคราะห์งานวิจัย

อุทุมพร จามรมาน (2531) กล่าวว่า ขั้นตอนการสังเคราะห์งานวิจัยเหมือนกับการทำวิจัยทั่วไป คือ การกำหนดปัญหาวิจัยการรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์แปลผล และการนำเสนอผล ในขั้นต้น นักสังเคราะห์งานวิจัยจะต้องระบุสาระที่สนใจต้องการศึกษาให้ได้ ในที่นี้คือการกำหนดปัญหาการวิจัย ซึ่งรวมถึงการระบุตัวแปรสมมติฐาน และวัตถุประสงค์ในการศึกษาต่อมาก็คือการเสาะแสวงหาข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ หลังจากนั้นก็คือ การวิเคราะห์ สังเคราะห์ ติดตามและนำเสนอผลตามวัตถุประสงค์

นงลักษณ์ วิรัชชัย (2542) ได้กล่าวถึงการสังเคราะห์งานวิจัยว่าการสังเคราะห์งานวิจัยโดยทั่วไปประกอบด้วย ขั้นตอนในการดำเนินงานเช่นเดียวกับขั้นตอนการวิจัยทั่ว ๆ ไป 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดหัวข้อปัญหา การสังเคราะห์งานวิจัยเริ่มต้นจากการกำหนดปัญหาการวิจัยซึ่งต้องเป็นปัญหาที่มีการทำวิจัยแล้วอย่างน้อยสองราย เนื่องจากปัญหาการวิจัยที่มีคุณค่า

น่าสนใจและเป็นปัญหาที่ยังไม่มีคำตอบแน่ชัดนั้น มักเป็นปัญหาที่นักวิจัยสนใจและทำการวิจัยเป็นจำนวนมาก ปัญหาในลักษณะดังกล่าวจึงเป็นปัญหาที่เหมาะสมต่อการสังเคราะห์งานวิจัย

2. การวิเคราะห์ปัญหา เมื่อกำหนดปัญหาแล้ว ผู้สังเคราะห์งานวิจัยต้องนิยามปัญหาให้ชัดเจน ศึกษาแนวคิด หลักการ และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับปัญหาให้แจ่มชัด เพื่อเป็นพื้นฐานในการกำหนดแบบแผนและสมมติฐานการวิจัย

3. การเสาะค้น คัดเลือก และรวบรวมงานวิจัย

3.1 การเสาะค้นงานวิจัย ผู้สังเคราะห์งานวิจัยต้องค้นคว้า และเสาะหา งานวิจัยทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับปัญหาที่กำหนดไว้ การเสาะหางานวิจัยส่วนใหญ่จะหาได้จากเอกสารต่าง ๆ เช่น รายงานการวิจัย วิทยานิพนธ์ บทความวิทยานิพนธ์ วารสาร ดัชนีวารสาร ศูนย์ทรัพยากรข้อมูลทางการศึกษา เป็นต้น (สโลพร ตรีพงษ์พันธ์, 2547)

3.2 การคัดเลือกงานวิจัย ผู้สังเคราะห์งานวิจัยต้องอ่าน ศึกษาและตรวจสอบงานวิจัยแต่ละเรื่องอย่างละเอียด ต้องสร้างเกณฑ์ในการเลือกงานวิจัย และคัดเลือกงานวิจัยที่มีคุณภาพดีมีความเที่ยงตรงภายนอก และความเที่ยงตรงภายในสูงตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

3.3 การรวบรวมผลของการวิจัย หลังจากคัดเลือกงานวิจัยที่ใช้ในการสังเคราะห์งานวิจัยแล้ว ขั้นตอนต่อไป คือ การรวบรวมรายละเอียดและผลของการวิจัยนั้น วิธีการรวบรวมอาจใช้การจดบันทึก การถ่ายเอกสาร หรือการกรอกแบบฟอร์ม ทั้งนี้ผู้สังเคราะห์งานวิจัยต้องใช้ความระมัดระวังในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เที่ยงตรง เชื่อถือได้ และครบถ้วนสมบูรณ์

4. การวิเคราะห์เพื่อสังเคราะห์ผลการวิจัย เป็นขั้นตอนของการจัดกระทำ และวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งประกอบด้วยผลการวิจัย รายละเอียดลักษณะและวิธีการวิจัยจากงานวิจัยทั้งหมด เพื่อสังเคราะห์หาข้อมูลที่เป็นข้อยุติ และทดสอบว่าสอดคล้องตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้หรือไม่ จากนั้นจึงแปลความหมายผลการวิเคราะห์เพื่อตอบปัญหาการวิจัย

5. การเสนอรายงานการสังเคราะห์งานวิจัย การเขียนรายงานการสังเคราะห์งานวิจัยมีหลักการเช่นเดียวกับการเขียนรายงานการวิจัยทั่วไป โดยต้องเสนอรายละเอียดวิธีการดำเนินงานทุกขั้นตอน พร้อมทั้งข้อสรุปข้อค้นพบ และข้อเสนอแนะจากการสังเคราะห์งานวิจัยโดยใช้ภาษาที่ถูกต้อง กระชับ และชัดเจน (นงลักษณ์ วีรัชชัย, 2542)

2. การวิเคราะห์เนื้อหา

การวิเคราะห์เนื้อหา เป็นวิธีการวิจัยที่ใช้กระบวนการหลายแบบมาสรุปข้อวินิจฉัยที่ได้จากข้อความ ข้อสรุปจะเกี่ยวเนื่องกับผู้ส่งข้อความ หรือผู้รับข้อความ หลักการสำคัญของการวิเคราะห์เนื้อหา คือการจำแนกคำ กลุ่มคำหรือประโยคจากข้อความ จากนั้นจึงจัดกลุ่มนำเสนอข้อค้นพบพร้อมทั้งแปลความหมาย การวิเคราะห์เนื้อหามีลักษณะการวิเคราะห์ที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะ โดยพัฒนามาจากการวิเคราะห์เนื้อหาในหนังสือพิมพ์ โฆษณา วรรณคดี การวิเคราะห์เนื้อหามีหลาย

ประเภท ขึ้นอยู่กับเกณฑ์ในการจำแนก เช่น เจนิส (อุทุมพร จามรมาน, 2531) จำแนกเป็น 3 แบบ ได้แก่ แบบอิงการปฏิบัติทั่ว ๆ ไป (Pragmatical Content Analysis) แบบอิงภาษา (Semantical Content Analysis) และแบบอิงสัญลักษณ์ (Sign Vehicle Analysis)

เฮย์แมน (Hayman, 1985) การวิเคราะห์เนื้อหา เป็นการวิจัยเชิงบรรยายประเภทหนึ่งที่สำคัญมาก เพราะเป็นการศึกษาที่มุ่งค้นหาลักษณะของการสื่อสาร โดยเฉพาะ ซึ่งรวมทั้งที่เป็นเอกสารที่เขียนและที่พูดด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา มีลักษณะคล้ายกับการวิเคราะห์เอกสาร เพียงแต่จะมีขอบเขตแคบกว่า เพราะมุ่งวิเคราะห์เนื้อหาสาระของเอกสารเป็นสำคัญ

โฮลสติ (Holsti, 1969) จำแนกเป็น 3 แบบ ได้แก่ 1) การวิเคราะห์หาลักษณะของการสื่อความหมาย คือ วิเคราะห์ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับคำถามว่า ในสาระต่าง ๆ ที่เป็นข้อมูลเพื่อการวิเคราะห์เนื้อหาเป็นเรื่องอะไร มีความเป็นมาอย่างไรและเกี่ยวข้องกับใคร 2) การวิเคราะห์เชิงเหตุผล คือวิเคราะห์หาเหตุผล ตลอดจนผลจากข้อมูล 3) วิเคราะห์ผล คือ วิเคราะห์เฉพาะส่วนที่เป็นผลของการสื่อความหมาย

2.1 องค์ประกอบในการวิเคราะห์เนื้อหา

การวิเคราะห์เนื้อหาส่วนใหญ่เป็นงานของผู้เชี่ยวชาญในเรื่องนั้น ๆ อย่างไรก็ตามการวิเคราะห์เนื้อหาจะต้องมีองค์ประกอบอื่น ๆ ด้วย (อุทุมพร จามรมาน, 2531) กล่าวถึง องค์ประกอบของเนื้อหา ดังนี้

1. เนื้อหาที่จะวิเคราะห์ เนื้อหาที่ใช้ในการวิเคราะห์อาจเป็นข้อความในตำรา บทความหนังสือ เอกสาร สิ่งตีพิมพ์ หรืองานวิจัยต่าง ๆ ที่ต้องการศึกษาหาข้อมูล ความสัมพันธ์หรือองค์ประกอบ

2. วัตถุประสงค์ในการวิเคราะห์เนื้อหา มีวัตถุประสงค์ใหญ่ ๆ 3 ประการ คือ เพื่อสรุปข้อมูลเพื่อหารูปแบบหรือความสัมพันธ์ภายใน และเพื่อหารูปแบบหรือความสัมพันธ์

3. หน่วยในการวิเคราะห์ โดยปกติหน่วยในการวิเคราะห์มี 3 ประการ คือ

3.1 หน่วยจากการสุ่ม จากการสังเกต หรือการสัมผัส แต่ละหน่วยนั้นมีลักษณะที่เป็นอิสระต่อกัน เช่น ประโยคแต่ละประโยค ถือเป็น 1 หน่วย

3.2 หน่วยจากการบันทึก จัดทำข้อมูลจากการสุ่ม มาย่อยเป็นกลุ่มเป็นพวก

3.3 หน่วยจากเนื้อหา รวบรวมหน่วยจากการบันทึกมาจัดกลุ่มอีกครั้งหนึ่ง
เกณฑ์ในการสร้างหน่วยอาจทำได้จากการพิจารณาลักษณะทั่วไปทางกายภาพ (Physical Unit) เช่น จำนวนเล่มของรายงาน การพิจารณาภาษา (Syntactical Unit) ได้แก่ การแจ่งนับคำ การพิจารณาอ้างอิง (Referential Unit) เช่น จากวัตถุ บุคคล หรือ การกระทำจากโครงสร้าง (Propositional Unit) เช่น ทางด้านความรู้สึก ภาษาและความหมาย และการพิจารณาจาก

ความหมาย (Thematic Unit) โดยอาศัยความหมายของภาษาสู่ความเข้าใจที่ลึกซึ้ง เช่น เป็นการขอร้อง หรือบังคับ หรือให้ โดยอาศัยการวิเคราะห์เนื้อหา

4. การวิเคราะห์เอกสารต้องเกี่ยวข้องกับปริมาณของสิ่งที่นำมาวิเคราะห์มากมาย ผู้วิเคราะห์ต้องสามารถจำแนกสิ่งที่เกี่ยวข้องที่จะวิเคราะห์ออกจากสิ่งที่ไม่เกี่ยวข้อง หลังจากได้ปริมาณสิ่งที่จะวิเคราะห์ออกมาแล้ว ต้องทำการสุ่มเนื้อหาสาระสิ่งที่จะวิเคราะห์ออกมาตามความต้องการ

2.2 วิธีวิเคราะห์เนื้อหา

อุทุมพร จามรมาน (2531) ได้แบ่งวิธีวิเคราะห์เนื้อหา มี 2 ขั้นตอน คือ

1. การแปลภาษาเป็นข้อมูล กระทำได้เมื่อผู้วิเคราะห์จับประเด็นที่ซ่อนอยู่ในเนื้อหาสาระได้อย่างชัดเจนก่อนแล้วแยกเนื้อหาสาระออกเป็นส่วนย่อย ๆ ซึ่งมีหลายแบบ เช่น การแยกเป็นสาย (Chain) เช่น เนื้อหาสาระที่เกิดขึ้นในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต นำมาจัดเรียงเป็นเส้นเดียวกันหรือเนื้อหาสาระที่รุนแรงต่างกันก็นำมาจัดเรียงกันตามความรุนแรงมากจนถึงน้อย การแยกเป็นวงกลมย่อย (Loop) เนื้อหาสาระใดที่นำมาจัดพวกเข้าด้วยกันเป็นวง ๆ การแยกตามมิติ (มิติเดียวหรือมากกว่าหนึ่งมิติ) เช่น จัดกลุ่มตัวแปรตามบุคลิกของคน 5 แบบ จะได้ 5 มิติ การจัดทำเป็นกิ่งก้านของต้นไม้ (Trees) ได้แก่ การจัดทำเป็นระเบียบแยกย่อยเป็นสาย ๆ เหมือนรากต้นไม้ เช่น การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของเครือข่าย

2. การแปลข้อมูลออกเป็นตัวเลข หลังจากการแปลเนื้อหาออกเป็นส่วนย่อยแล้วการแปลข้อมูลจากส่วนย่อยเป็นตัวเลขสามารถทำได้ 2 แบบ คือ แปลเป็นจำนวนหรือความถี่ และแปลเป็นค่าหรือคะแนน

เฮย์แมน (Hayman, 1985) การวิเคราะห์เนื้อหามีลักษณะและขั้นตอนคล้ายกับการวิเคราะห์เอกสาร แต่มีขอบเขตแคบกว่าเพราะมุ่งวิเคราะห์เนื้อหาสาระของเอกสารเป็นสำคัญ โดยมีขั้นตอนที่สำคัญ ดังนี้

1. การกำหนดหน่วยวิเคราะห์ เมื่อเลือกเอกสารที่จะวิเคราะห์ได้แล้ว ขั้นแรกของการวิเคราะห์จะต้องกำหนดหน่วยวิเคราะห์ให้ชัดเจนว่าจะใช้หน่วยอะไรเป็นตัวกำหนดนับ เช่น กำหนดหน่วยเป็นคำ ๆ เดียว เป็นวลี เป็นประโยคสมบูรณ์ เป็นย่อหน้า เป็นบทความ 1 บท เป็นหนังสือที่สมบูรณ์ 1 เล่ม แต่ละหน่วยวิเคราะห์จะต้องกำหนดให้แน่นอน ชัดเจน และบอกลักษณะให้สามารถวัดได้

2. การนับความถี่ จดนับความถี่ของเนื้อหาเป็นจำนวนหน่วยวิเคราะห์ จำแนกตามประเภทของเนื้อหาที่ต้องการ

3. การระบุทิศทางและปริมาณ เช่น ชอบ ไม่ชอบ หรือเฉย ๆ หรือเป็นเนื้อหาที่น่าสนใจไม่น่าสนใจ หรือเฉย ๆ ส่วนปริมาณ หมายถึง ปริมาณมาก น้อยของทิศทาง เช่น ชอบมาก ชอบน้อย ไม่ชอบเลย เป็นต้น

4. การแจกแจงความถี่ แยกเป็นรายประเภท ทำให้เห็นว่าเป็นเนื้อหาที่ชอบมากที่สุดไม่ชอบเลย เป็นจำนวนมากน้อยเท่าใด

5. การสุ่มตัวอย่าง หน่วยการวิเคราะห์ที่กำหนดต้องเป็นตัวแทนของเนื้อหาทั้งหมดเพราะผลที่ได้สรุปอ้างอิงจะเป็นผลการวิเคราะห์ทั้งหมด

6. การสร้างเครื่องมือบันทึก โดยจัดทำเป็นแบบฟอร์มสำหรับใช้จดบันทึกผลการวิเคราะห์ ซึ่งต้องจัดทำแบบฟอร์มและจดบันทึกอย่างระมัดระวัง เพื่อให้ผลการวิเคราะห์ที่ได้ถูกต้องและเชื่อถือได้มากที่สุด

ความเชื่อถือได้ของผลการวิเคราะห์เนื้อหา การวิเคราะห์เนื้อหาหมักอิงกับผู้วิเคราะห์เนื้อหาเป็นส่วนใหญ่ จะเห็นได้ว่าผลการวิเคราะห์เนื้อหาเดียวกันแต่ต่างกันที่คนวิเคราะห์มักให้คำตอบแตกต่างกัน ทั้งนี้มาจากแหล่งความคาดเคลื่อนหลายอย่าง เช่น ลักษณะและความสามารถของผู้วิเคราะห์ ความสมบูรณ์ของข้อมูล การสุ่มข้อมูลมาวิเคราะห์ วิธีการวิเคราะห์ และการจัดทำรายงาน ความเชื่อถือได้ในที่นี้ จำแนกเป็นความเที่ยง (Reliability) กับความตรง (Validity) (อุทุมพร จามรมาน, 2531) ดังนี้

ความเที่ยงของผลการวิเคราะห์เนื้อหา มีความหมาย 3 อย่าง คือ ความคงที่ ความเหมือนเดิม และความแม่นยำ มีวิธีการตรวจสอบแตกต่างกันคือ

1. ความคงที่ การตรวจสอบความคงที่ทำได้โดยการวิเคราะห์ซ้ำ แล้วเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ทั้งสองครั้งว่าแตกต่างกันหรือเหมือนกัน

2. ความเหมือนเดิม การตรวจสอบความเที่ยงแบบนี้ทำได้โดยการตรวจสอบทุกขั้นตอน

3. ความแม่นยำ การตรวจสอบเกี่ยวกับเกณฑ์หรือมาตรฐานทุก ๆ ขั้นตอน ความตรงของผลการวิเคราะห์เนื้อหา หมายถึง ผลการวิเคราะห์สอดคล้องกับความเป็นจริงมากน้อยเพียงใด ความตรงของผลการวิเคราะห์เนื้อหามี 5 ประเภท คือ

3.1 ความตรงที่เกี่ยวข้องกับข้อมูล หมายความว่า ข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์สอดคล้องกับข้อเท็จจริงเพียงใด

3.2 ความตรงตามความหมาย หมายความว่า มีการวิเคราะห์เนื้อหา จัดกลุ่มเนื้อหา ให้คำจำกัดความของคำตรงตามความหมายหรือไม่ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ

3.3 ความตรงตามการสุ่ม หมายถึง เนื้อหาสาระที่จะนำมาวิเคราะห์นี้ มีปริมาณมากจำเป็นต้องมีการสุ่มออกมา การอธิบายการสุ่มตัวอย่างอย่างไม่ลำเอียง เป็นวิธีการหนึ่งที่ใช้ในการตรวจสอบความตรงแบบนี้

3.4 ความตรงตามวิธีการ หมายถึง ผลการวิเคราะห์ที่ใช้วิธีการ 2 อย่าง น่าจะให้ผลการวิเคราะห์ออกมาเหมือนกัน

3.5 ความตรงตามทฤษฎี หมายถึง ผลการวิเคราะห์ที่น่าจะสอดคล้องกับทฤษฎีหลักการหรือข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้อง

สรุปว่า การวิเคราะห์เนื้อหาเป็นการประมวลข้อสนเทศ อย่างหนึ่งเพื่อถ่ายทอดเนื้อหาสาระของการสื่อความหมาย ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ และกฎเกณฑ์ อย่างมีระบบซึ่งสามารถสรุปผลและเปรียบเทียบได้

การวิเคราะห์อภิมาน

การวิเคราะห์อภิมานมาจากศัพท์ภาษาอังกฤษว่า Meta-Analysis ซึ่งบัญญัติโดย Glass ในปี ค.ศ. 1967 กล่าวว่า การวิเคราะห์อภิมาน เป็นการวิเคราะห์ผลการวิเคราะห์ นั่นคือการสังเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณจากผลการวิจัยของงานวิจัยแต่ละเรื่องแล้วนำเรื่องที่ศึกษาปัญหาวิจัยคล้ายกันมารวบรวมเข้าด้วยกัน ผลการวิจัยที่วัดออกมาจะอยู่ในรูปดัชนีมาตรฐานได้แก่ ค่าขนาดอิทธิพลในงานวิจัยเชิงทดลอง และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ในงานวิจัยสหสัมพันธ์ ข้อสรุปของผลการวิจัยที่ได้จะมีความถูกต้อง ความเที่ยง ความตรง และความน่าเชื่อถือ มากยิ่งขึ้นกว่าการเรียงลำดับนับในอดีต และข้อมูลอีกส่วนหนึ่งคือข้อมูลคุณลักษณะงานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์ ซึ่งการวิเคราะห์อภิมานนี้ก็ยังเป็นวิธีการที่นิยมใช้มาจนถึงปัจจุบัน ทั้งนี้ผู้ให้ความหมายของการวิเคราะห์อภิมาน ไว้หลายคนด้วยกันดังนี้

นงลักษณ์ วิรัชชัย (2542) กล่าวว่า การวิเคราะห์อภิมาน คือวิธีการสังเคราะห์งานวิจัยเชิงปริมาณวิธีหนึ่ง โดยนำงานวิจัยหลายๆ เรื่องที่ศึกษาปัญหาวิจัยเดียวกันมาทำการสังเคราะห์ด้วยวิธีการสังเคราะห์ทางสถิติเพื่อสรุปข้อค้นพบจากงานวิจัยดังกล่าว โดยข้อมูลสำหรับการวิเคราะห์อภิมานประกอบด้วยผลการวิจัยวัดในรูปของดัชนีมาตรฐาน ได้แก่ ขนาดอิทธิพล และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ และข้อมูลคุณลักษณะงานวิจัย หลักการวิเคราะห์เป็นการเปรียบเทียบความแตกต่างของดัชนีมาตรฐานจากงานวิจัยแต่ละเรื่องว่า ความแตกต่างนั้นอธิบายได้ด้วยคุณลักษณะวิจัยอะไร เพื่อให้ได้ข้อสรุปที่กว้างขวางและลุ่มลึก

Hedges and Olkin (1985) กล่าวว่า การวิเคราะห์อภิมานเป็นวิธีการวิเคราะห์ผลของการวิเคราะห์ทางสถิติที่ได้จากงานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์ เพื่อให้ได้ข้อค้นพบที่เป็นข้อยุติ กิจกรรมใน

การวิเคราะห์มี 2 ลักษณะ ลักษณะแรก เป็นการรวบรวมสารสนเทศ ที่ได้จากรายงานการวิจัยที่นำมาสังเคราะห์ คุณภาพของสารสนเทศขึ้นอยู่กับวิธีเก็บรวบรวมสารสนเทศ ว่ามีความตรง ความเชื่อถือได้ และความเป็นปรนัยมากน้อยเพียงใด ลักษณะที่สอง เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลซึ่งให้ความสำคัญกับระเบียบวิธีทางสถิติ เนื่องจากสถิติวิเคราะห์ที่ใช้ในการวิจัยทั่วไป เป็นการวิจัยเชิงทดลองเรื่องเดียว หรือการวิจัยเชิงสหสัมพันธ์เรื่องเดียว ดังนั้นจึงต้องมีการพัฒนาการวิเคราะห์สารสนเทศขั้นใหม่ สำหรับการวิเคราะห์อภิมาน ให้สามารถสรุปความหมาย สารสนเทศที่ได้จากรายงานวิจัยหลายๆเรื่อง ซึ่งศึกษาปัญหาวิจัยแบบเดียวกันได้ (เฉลิมฤทธิ์ แก้วกล้าหาญ, 2549) การวิเคราะห์อภิมานเป็นวิธีการสังเคราะห์งานวิจัยเชิงปริมาณวิธีหนึ่งที่ได้ข้อมูลออกมาเป็นระบบ และมีความลุ่มลึกกว่าก่อนทำการสังเคราะห์งานวิจัย เพราะเป็นงานวิจัยที่มีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลที่มีระบบ ระเบียบแบบแผน ในตัวเอง ข้อมูลของการวิเคราะห์อภิมานนี้ คืองานวิจัยซึ่งเมื่อทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจะออกมาเป็นตัวเลข ผู้วิจัยจะวิเคราะห์ผลด้วยวิธีการทางสถิติ อีกทั้งการวิเคราะห์อภิมานนั้นยังมีการประเมินคุณภาพของงานวิจัยก่อนที่จะนำมาสังเคราะห์จึงสามารถแยกคุณภาพของงานวิจัยที่ศึกษาได้ Glass (1976) อธิบายว่างานวิจัยแต่ละงานมีคุณค่าในตัวเองผู้วิจัยสามารถนำมาสังเคราะห์ได้เพราะแต่ละงานมีผลที่แตกต่างกันไม่มากนัก ถ้าไม่นำมาวิเคราะห์ทั้งหมดอาจทำให้ขาดสารสนเทศที่สำคัญบางประการไป แต่ถ้าผู้วิจัยคัดเลือกงานวิจัยเฉพาะงานที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารมาสังเคราะห์ ก็ไม่ต้องกังวลเรื่องความลำเอียงในการเลือกข้อมูลมาเป็นกลุ่มตัวอย่าง ดังที่ทราบกันในชื่อของ File Drawer Problem เพราะจากงานวิจัยของ Rosenthal (1991) พบว่ามีผลกระทบน้อยมากจากลักษณะเฉพาะของการวิเคราะห์อภิมานข้างต้นที่กล่าวมาเป็นเพียงบางส่วนเท่านั้น ซึ่งก็ทำให้การวิเคราะห์รูปแบบนี้มีความแตกต่างจากการสังเคราะห์งานวิจัยโดยทั่วไป (Sipe and Curlette, 1997 ; Hunt, 1997 ; Rubin, 1990 ; Hunter and Schmidt, 1990) กล่าวถึงประโยชน์ของการวิเคราะห์อภิมานมีดังนี้

1. การวิเคราะห์อภิมานให้ผลการสังเคราะห์งานวิจัย ที่มีความเป็นปรนัยสูงและเชื่อถือได้มากขึ้น เพราะวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นวิธีการที่มีระบบ และใช้สังเคราะห์งานวิจัยจำนวนมากได้ ในขณะที่การสังเคราะห์งานวิจัยประเภทการปกครองแบบพรรณา ใช้วิธีการที่ค่อนข้างเป็นอัตนัย มีความแตกต่างระหว่างนักวิจัยแต่ละคน
2. การวิเคราะห์อภิมานเป็นประโยชน์ต่อการทำรายงานการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย เพราะการวิเคราะห์อภิมานมีวิธีการที่เป็นระบบ ซึ่งจะช่วยให้เห็นช่องว่างหรือส่วนที่ขาดหายไป ในแง่มุมต่าง ๆ ของปรากฏการณ์ที่ศึกษา ช่วยชี้แนะให้เห็นแนวทางในการดำเนินการวิจัยต่อไปได้ชัดเจนขึ้น

3. การวิเคราะห์ห่อภิมาณให้ข้อค้นพบเกี่ยวกับความสัมพันธ์ที่มีเงื่อนไข หรือการหาความสัมพันธ์ของตัวแปรปรับ (Moderator Variable) กับผลการวิจัยจากงานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์ ข้อค้นพบส่วนนี้จะหาไม่ได้จากงานวิจัยเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

4. ในกรณีที่มีงานวิจัยเรื่องหนึ่ง ให้ผลแตกต่างจากงานวิจัยส่วนใหญ่การวิเคราะห์ห่อภิมาณมีกระบวนการตรวจสอบสาเหตุที่ทำให้งานวิจัยเรื่องนั้นมีผลการวิจัยแตกต่างจากเรื่องอื่น อันจะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาในแง่มุมที่เป็นประโยชน์ต่อไป

Hunter and Schmidt (1990) อธิบายประโยชน์ของการวิเคราะห์ห่อภิมาณว่ามีบทบาทสำคัญในการพัฒนาทฤษฎี เพราะข้อค้นพบที่กว้างขวางกลุ่มเล็กจากการวิเคราะห์ห่อภิมาณช่วยให้ได้หลักฐานสนับสนุนการพัฒนาทฤษฎีทางวิชาการ อันเป็นการขยายขอบเขตแห่งความรู้ให้กว้างขวางต่อไป (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542)

คุณค่าของการวิเคราะห์ห่อภิมาณเป็นผลมาจากวิธีการทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ให้ได้ผลการบูรณาการจากรายงานวิจัยแต่ละเรื่องที่มีความถูกต้อง เป็นผลมาจากกรอบแนวคิดในการวิจัยของการวิเคราะห์ห่อภิมาณที่เป็นกรอบเดียวกันกับการปริทัศน์แบบพรรณนาและเป็นผลมาจากความลึกซึ้งซับซ้อนของข้อมูล ที่มีหน่วยการวิเคราะห์ที่สูงกว่าหน่วยการวิเคราะห์ในการวิจัยกล่าวอีกอย่างหนึ่งคือ คุณค่าของการวิเคราะห์ห่อภิมาณอยู่ที่ผลการสังเคราะห์งานวิจัยที่มีความถูกต้อง (Precision) มีความเป็นปรนัย (Objectivity) และสามารถทำซ้ำได้ (Reliability) เพราะการวิเคราะห์ห่อภิมาณเป็นการประยุกต์วิธีการในการวิจัยโดยทั่วไปมาใช้ในการปริทัศน์แบบพรรณนา (Mullen, 1989)

ดัชนีมาตรฐานสำหรับการวิเคราะห์ห่อภิมาณ

ดัชนีมาตรฐานที่สร้างขึ้น มุ่งบอกค่าขนาดความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ใช้กันอยู่ในการสังเคราะห์งานวิจัยเชิงปริมาณมีอยู่ 2 แบบ แบบแรกคือ ค่าความน่าจะเป็น และแบบที่สองค่าสถิติบอกความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร หรือดัชนีบอกความสำคัญของขนาดอิทธิพลดัชนีบอกความสำคัญของอิทธิพล เป็นค่าสถิติที่ถูกสร้างขึ้น เพื่อบอกขนาดของความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในปัญหาวิจัยที่นักวิจัยนำมาสังเคราะห์ ดัชนีมีความแตกต่างกันหลายชนิด Hedges (1992) สรุปว่า ดัชนีความสำคัญของอิทธิพล ทั้งที่ถูกพัฒนาขึ้นใหม่ และดัชนีที่เป็นค่าสถิติที่ใช้กันอยู่แล้วมีอยู่ 6 ชนิด ดัชนีแรกเป็นค่าสถิติที่ถูกนำมาใช้ เป็นค่ามาตรฐานในการสังเคราะห์งานวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ ค่าสถิตินี้คือค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) พัฒนาโดย Pearson เมื่อ ค.ศ.1904 ดัชนีที่สอง เป็นดัชนีสำหรับการสังเคราะห์งานวิจัยเชิงทดลอง ดัชนีมีค่าเท่ากับผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมพัฒนาโดย Cochran เมื่อ ค.ศ. 1973 ดัชนีมาตรฐานชนิดนี้ขาดคุณสมบัติความเป็นคะแนนมาตรฐาน เพราะค่าดัชนีเป็นฟังก์ชันของมาตรวัดตัวแปร และมีค่าแตกต่างกันตามค่าของตัวแปรตามในการวิจัย จึงไม่เป็นที่นิยมใช้ ดัชนีชนิดที่สาม เป็นค่าสถิติที่ถูกนำมาใช้เป็น

ดัชนีมาตรฐาน สำหรับการสังเคราะห์งานวิจัยเชิงทดลอง ค่าสถิตินี้คือ ขนาดอิทธิพลพัฒนาโดย Cohen เมื่อ ค.ศ. 1969 ดัชนีนี้เป็นการนำค่าดัชนีที่สองมาทำให้เป็นมาตรฐาน ดัชนีมาตรฐานชนิดที่สี่คืออัตราส่วนระหว่างค่าสถิติ กลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม พัฒนาโดย Mental และ Haenszel เมื่อ ค.ศ. 1959 ดัชนีมาตรฐานชนิดที่ 5 คือ ผลต่างของสัดส่วนในกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม พัฒนาโดย Devine และ Cook เมื่อ ค.ศ. 1983 ดัชนีชนิดสุดท้ายคือ ผลต่างระหว่างความถี่ที่คาดหวังกับความถี่ที่สังเกตได้ พัฒนาโดย Yusuf, Peto, Lewis, Collin และ Sleight เมื่อ ค.ศ. 1985 แม้ว่าดัชนีมาตรฐานที่บอกความสำคัญของอิทธิพล จะได้รับการสร้างและพัฒนาขึ้นมาหลายชนิด แต่ดัชนีที่นิยมใช้กันในการวิเคราะห์ห่อภิมาณ ตั้งแต่ต้นมาจนถึงปัจจุบัน มีเพียง 2 ชนิดคือ ขนาดอิทธิพลในงานวิจัยเชิงทดลองและดัชนีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) ในงานวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ Glass, McGaw and Smith (1981) ได้นำเสนอสูตรการประมาณค่าขนาดอิทธิพล และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จากงานวิจัยแต่ละเรื่อง โดยนำเสนอวิธีการประมาณค่า 2 วิธี คือ วิธีการประมาณค่าโดยคำนวณโดยตรงจากค่าสถิติที่ได้จากกลุ่มตัวอย่าง และวิธีการประมาณค่าโดยคำนวณจากค่าสถิติที่ได้จากการทดสอบนัยสำคัญ (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542)

หลักการวิเคราะห์ห่อภิมาณ

สำหรับหลักการหรือขั้นตอนในการวิเคราะห์ห่อภิมาณนั้น มีกระบวนการดำเนินงาน 5 ขั้นตอน สอดคล้องกับกับการวิจัยโดยทั่วไป (Hunter, Schmidt and Jackson, 1982 ; Glass, McGaw and Smith, 1981 ; Rosenthal and Rosnow, 1991 ; นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542) ประกอบด้วย 1) การกำหนดปัญหาวิจัยและวัตถุประสงค์การวิจัย 2) การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย 3) การรวบรวมข้อมูลกลุ่มประชากรสำหรับใช้สังเคราะห์งานวิจัย 4) การวิเคราะห์ข้อมูล และ 5) การสรุปและนำเสนอรายงาน ดังรายละเอียดตามขั้นตอนต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 การกำหนดปัญหาวิจัยและวัตถุประสงค์การวิจัยในการวิจัยเชิงปริมาณมุ่งที่จะอธิบายปรากฏการณ์ การกำหนดปัญหาวิจัยที่เป็นประเด็นหลัก 3 ปัญหา คือ 1) ค่าแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลางของตัวแปรตามเป็นอย่างไร 2) ความแปรปรวนมีมากน้อยเพียงไร และ 3) ปัจจัยใดอธิบายความแปรปรวนนั้นได้และมากน้อยเพียงไร สำหรับการกำหนดวัตถุประสงค์การวิจัยสำหรับการวิเคราะห์ห่อภิมาณ มีวิธีการเป็นแบบเดียวกับการกำหนดวัตถุประสงค์ในการวิจัยที่มีจุดประสงค์เพื่ออธิบาย วัตถุประสงค์คือ เพื่อสังเคราะห์ผลงานวิจัยที่มีข้อขัดแย้ง หรือมีจำนวนมาก ให้ได้คำตอบปัญหาวิจัยที่เป็นข้อสรุป เพื่อให้ได้องค์ความรู้ใหม่ทางวิชาการและให้ได้ข้อค้นพบที่เป็นความสัมพันธ์แบบเป็นเงื่อนไขที่จะสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการกำหนดนโยบายและการปฏิบัติจริงต่อไปได้

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยนักวิจัยต้องศึกษาทฤษฎีทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย และศึกษาสังเคราะห์รายงานการวิจัยทั้งหมดที่เกี่ยวข้อง และสร้างกรอบความคิดสำหรับการวิเคราะห์ห่อภิมาณ โดยต้องให้ความสำคัญเป็นพิเศษกับรายงานการสังเคราะห์

งานวิจัยที่เป็นการศึกษาปัญหาเดียวกัน ในการวิเคราะห์อภิमानนักวิจัยมักไม่นิยมใช้วิธีการสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องด้วยการวิเคราะห์อภิมานเพราะจะเป็นงานซ้ำซ้อนกับงานวิจัยที่จะใช้การวิเคราะห์อภิมาน ส่วนใหญ่การรายงานการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องมักจะรายงานค่าดัชนีมาตรฐานจากงานวิจัยแต่ละเรื่อง โดยไม่มีการสังเคราะห์

ขั้นตอนที่ 3 การรวบรวมข้อมูลกระบวนการดำเนินงานในขั้นตอนนี้ แยกได้เป็น 4 งาน คือ 1) การสืบค้นงานวิจัย 2) การกำหนดกลุ่มตัวอย่างงานวิจัยที่จะสังเคราะห์ 3) การสร้างเครื่องมือวิจัย และ 4) การบันทึกข้อมูลแต่ละกระบวนการดำเนินงานมีรายละเอียดต่อไปนี้ การสืบค้นงานวิจัย ผู้วิจัยต้องกำหนดลักษณะงานวิจัยที่ต้องการก่อน ช่วงเวลาที่ศึกษาหน่วยงานหรือสถาบันที่ผลิตงานวิจัยนั้น ๆ โดย Wilson ได้เสนอแนวทางการสืบค้นไว้ 5 แนวทางดังนี้ 1) การสืบค้นจากเชิงอรรถ (Footnote Chasing) 2) การสืบค้นจากการปรึกษาผู้รู้ (Consultation) 3) การสืบค้นจากดัชนี (Searches in Subject Indexes) 4) การสืบค้นจากการอ่านคร่าว ๆ (Browsing) และ 5) การสืบค้นแบบต่อยอด (Citation Searches) โดย Mann (1993) มีข้ออธิบายรายละเอียดที่สอดคล้องกับขั้นตอนการสืบค้นของ Wilson ไว้ดังนี้

1. การสืบค้นจากเชิงอรรถ เช่น การศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง หนังสือรายงานการวิจัย ห้องสมุด บรรณานุกรมของเรื่องที่เราสนใจ
2. การสืบค้นจากการปรึกษาผู้รู้ เช่น การปรึกษาผู้เชี่ยวชาญที่สามารถแบ่งปันข้อมูลให้เราได้ด้วยความเต็มใจ การรับข้อมูลจากการประชุม สันทนาสัมมนา การให้ข้อคิด ข้อวิจารณ์ หรือคำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญที่พิจารณางานของเรา การสอบถามบุคคลเหล่านี้สามารถทำได้โดย สันทนาโดยตรง การส่ง E-mail หรือส่งจดหมายอย่างเป็นทางการ เป็นต้น
3. การสืบค้นจากดัชนี เช่น การศึกษาจากบทคัดย่อซึ่งแบ่งการสืบค้นออกเป็น 2 รูปแบบ คือ 1) สืบค้นทางเว็บไซต์ เช่น ERIC Psychological Abstracts 2) สืบค้นจากตัวเล่มจริง การกำหนด หรือควบคุมคำสำคัญ ช่วงเวลาที่สนใจ ในการสืบค้น เป็นต้น
4. การสืบค้นจากการอ่านคร่าว ๆ เช่น การอ่านงานวิจัยหรือหนังสือที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่สนใจจากในห้องสมุด หรือจะเป็นการสืบค้นอย่างมีระบบก็ได้
5. การสืบค้นแบบต่อยอด สามารถสืบค้นเองจากหนังสือรวบรวมงานวิจัยหรือ ค้นหาจากทางคอมพิวเตอร์ก็ได้ ซึ่งจะช่วยให้ได้งานวิจัยที่ใหม่ขึ้นเรื่อยๆ เพราะระบบจะค้นหางานวิจัยในเรื่องเดียวกัน หรือของนักวิจัยคนเดียวกันที่มีการพัฒนาผลงานแต่เราค้นหาแบบธรรมดาไม่พบ (Cooper, Hedges and Valentine, 2009)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

สุพรรณษา หลังประเสริฐ (2550) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่องการวิเคราะห์ห่อภิมาณงานวิจัยด้านนวัตกรรมการพัฒนาความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนประถมศึกษา พบว่า การวิจัยในครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) เพื่อศึกษางานวิจัยด้านนวัตกรรมการพัฒนาความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษา 2) เพื่อศึกษาคุณลักษณะงานวิจัยที่มีผลต่อค่าขนาดอิทธิพลของนวัตกรรมการพัฒนาความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษา 3) เพื่อศึกษาสังเคราะห์สรุปข้อค้นพบจากงานวิจัยด้านนวัตกรรมการพัฒนาความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนประถมศึกษา กลุ่มตัวอย่างคืองานวิจัยเชิงทดลองที่ตีพิมพ์ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2531-2549 จำนวน 69 เล่ม เครื่องมือที่ใช้คือ แบบบันทึกคุณลักษณะงานวิจัย และแบบประเมินคุณภาพงานวิจัย วิเคราะห์ค่าขนาดอิทธิพลด้วยวิธีของ Glass มีตัวแปรคุณลักษณะงานวิจัยจัดประเภทจำนวน 21 ตัวแปร และตัวแปรต่อเนื่อง จำนวน 11 ตัวแปร วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติบรรยาย วิเคราะห์ความแตกต่างค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพล วิเคราะห์ความแปรปรวน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ผลการสังเคราะห์งานวิจัยพบว่า 1) งานวิจัยด้านนวัตกรรมการพัฒนาความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนระดับประถมศึกษา มีการศึกษามากที่สุดในช่วงปี พ.ศ. 2535-2539 โดยมหาวิทยาลัยที่ผลิตมากที่สุดคือมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คุณภาพงานวิจัยโดยภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก 2) ตัวแปรคุณลักษณะงานวิจัยที่สัมพันธ์กับค่าขนาดอิทธิพล ได้แก่ ความเป็นนวัตกรรมด้านกิจกรรมและความเป็นนวัตกรรมด้านการสอน ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณพบว่า ตัวแปรคุณลักษณะงานวิจัยร่วมกันอธิบายค่าความแปรปรวนในขนาดอิทธิพลได้ร้อยละ 56.2 3) ผลการสังเคราะห์งานวิจัยพบว่า นวัตกรรมด้านที่มีผลต่อค่าขนาดอิทธิพลเรียงตามขนาดอิทธิพลจากมากไปหาน้อยดังนี้ คือ ด้านการสอน ด้านกิจกรรม ด้านการเรียนแบบร่วมมือ ด้านสื่อการสอนและด้านเทคนิคและกลวิธี

เจนจิรา ดวงสิน (2552) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง รูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ : การวิเคราะห์ห่อภิมาณ พบว่า ตัวแปรที่นำมาสังเคราะห์งานวิจัย ได้แก่ ตัวแปรข้อมูลพื้นฐานของงานวิจัย ประกอบด้วย ชื่อผู้วิจัย ชื่อเรื่อง สถาบันที่ทำวิจัย สาขาวิจัย ปีที่พิมพ์เผยแพร่ รูปแบบการเรียนการสอนที่ศึกษา ตัวแปรข้อมูลเกี่ยวกับเนื้อหาของงานวิจัย ประกอบด้วย แหล่งข้อมูลงานวิจัย การกำหนดสัดส่วนของกลุ่มทดลอง ลักษณะการสุ่ม กลุ่มตัวอย่าง ระดับชั้นของประชากรหรือกลุ่มตัวอย่าง ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง การตั้งสมมติฐานของงานวิจัย แบบแผนการวิจัย จำนวนประชากรหรือกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือในการวัดตัวแปร ตัวแปรข้อมูลเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อมูลของงานวิจัยประกอบด้วย สถิติพื้นฐาน สถิติอ้างอิง

ลักษณะการวิเคราะห์ข้อมูล และตัวแปรข้อมูลเกี่ยวกับผลการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าสถิติพื้นฐาน ค่าสถิติทดสอบสมมติฐาน ค่าขนาดอิทธิพล

อภิชาติ คำบุญเรือง (2552) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง ผลของการจัดการเรียนการสอนที่มีต่อความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนในวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน : การวิเคราะห์อภิธานข้ามวัฒนธรรม มีความมุ่งหมายดังนี้ 1) เพื่อวิเคราะห์สภาพและความสัมพันธ์ของขนาดอิทธิพลการจัดการเรียนการสอนที่มีต่อความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษกับคุณลักษณะงานวิจัย 2) เพื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบขนาดอิทธิพลการจัดการเรียนการสอนที่มีต่อความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษระหว่างงานวิจัยที่ศึกษาในวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน 3) เพื่อสังเคราะห์องค์ความรู้ด้านการจัดการเรียนการสอนการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนของนักเรียน และพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของผู้สอนในวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน งานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์ในครั้งนี้ เป็นงานวิจัยเชิงทดลองทั้งหมด 56 เรื่อง ที่ทำขึ้นในประเทศไทยและตีพิมพ์ในช่วง พ.ศ. 2516-2552 จำนวน 39 เรื่อง และทำขึ้นในประเทศสหรัฐอเมริกาที่ตีพิมพ์ในวารสารช่วงปี ค.ศ. 1986-2010 จำนวน 17 เรื่อง ตัวแปรคุณลักษณะงานวิจัยทั้งหมด 36 ตัวแปร เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยได้แก่ แบบบันทึกคุณลักษณะงานวิจัย และแบบประเมินคุณภาพงานวิจัย การวิเคราะห์อภิธานใช้วิธีการของ Glass, McGaw and Smith จากงานวิจัยทั้งหมด 56 เล่ม ได้ขนาดอิทธิพลจำนวน 67 ค่า การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงบรรยาย การวิเคราะห์ความแปรปรวนและการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ผลการสังเคราะห์งานวิจัยพบว่า

1. งานวิจัยตีพิมพ์มากที่สุดในช่วงปี พ.ศ. 2545-2549 งานวิจัยของไทยส่วนใหญ่ตีพิมพ์ในช่วงปี พ.ศ. 2535-2539 และงานวิจัยของสหรัฐอเมริกาส่วนใหญ่ตีพิมพ์ในช่วงปี พ.ศ. 2545-2549 งานวิจัยส่วนใหญ่ใช้แบบแผน Randomized Control-Group ซึ่งใช้มากในงานวิจัยของสหรัฐอเมริกา ในขณะที่งานวิจัยของไทยใช้แบบแผน The One-Group เป็นส่วนใหญ่ ด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษพบว่า ส่วนใหญ่นำการให้ผลย้อนกลับ/การประเมินผล ในวัฒนธรรมไทยส่วนใหญ่เน้นการสอนทักษะ/ไวยากรณ์/ความรู้ ในขณะที่วัฒนธรรมสหรัฐอเมริกาจะเน้นไปที่การช่วยเหลือ/เสริมแรง

2. ขนาดอิทธิพลของงานวิจัยของไทยมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าขนาดอิทธิพลของงานวิจัยสหรัฐอเมริกาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ตัวแปรกำกับคุณลักษณะงานวิจัยที่ส่งผลต่อความแตกต่างของค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติได้แก่ ประเทศที่ผลิตงานวิจัย การใช้ภาษาอังกฤษของผู้สอน แหล่งที่ตีพิมพ์งานวิจัย รูปแบบการตีพิมพ์ สถานภาพของผู้วิจัย การจัดกลุ่มตัวอย่างเข้ากลุ่มแบบแผนการวิจัยเชิงทดลอง ประเภทความตรงของเครื่องมือวัดตัวแปรตาม การควบคุมตัวแปรแทรกซ้อน และสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน นอกจากนี้ยังไม่พบว่ามีปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรกำกับด้านวัฒนธรรมกับตัวแปรกำกับคุณลักษณะงานวิจัยอื่น ๆ ตัวแปรทำนानที่มีอิทธิพลทางตรงต่อขนาด

อิทธิพลการจัดการเรียนการสอนเขียนภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติมีเพียงตัวแปรเดียว คือ การไม่มีการควบคุมตัวแปรแทรกซ้อน

3. ด้านการจัดการเรียนการสอนการเขียนภาษาอังกฤษพบว่า การจัดการเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการเรียนมีขนาดอิทธิพลสูงที่สุด รองลงมาคือ การสอนทักษะ/ไวยากรณ์/ความรู้ การให้ผลย้อนกลับ/ประเมินผล การสอนกลวิธี และการช่วยเหลือ/เสริมแรง ในงานวิจัยของไทยพบว่า การจัดการเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการเขียนมีขนาดอิทธิพลสูงที่สุด รองลงมาคือ การสอนทักษะ/ไวยากรณ์/ความรู้ การสอนกลวิธี การให้ผลย้อนกลับ/ประเมินผล และการช่วยเหลือ/เสริมแรง ส่วนงานวิจัยของสหรัฐอเมริกาพบว่า การสอนกลวิธีมีขนาดอิทธิพลสูงที่สุด รองลงมาคือ การสอนทักษะ/ไวยากรณ์/ความรู้ การให้ผลย้อนกลับ/ประเมินผล และการช่วยเหลือ/เสริมแรง

จันทร์ คุปตะวาทีน (2555) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับนวัตกรรมด้านการเรียนการสอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่าการวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาคุณลักษณะของงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนวัตกรรมด้านการเรียนการสอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และ 2) สังเคราะห์งานวิจัยเชิงคุณลักษณะเกี่ยวกับนวัตกรรมด้านการเรียนการสอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คืองานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนวัตกรรมด้านการเรียนการสอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งเป็นวิทยานิพนธ์และรายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระระดับมหาบัณฑิต แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน และแขนงวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ที่พิมพ์เผยแพร่ระหว่างปี พ.ศ. 2538-พ.ศ. 2551 จำนวน 228 เล่ม โดยใช้ วิธีการวิเคราะห์คุณลักษณะของงานวิจัย และการสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบประเมินคุณภาพงานวิจัย และแบบสรุปรายงานวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้ร้อยละและการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า 1. ข้อมูลทั่วไปของงานวิจัยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2538 จนถึง พ.ศ. 2551 มีปริมาณเพิ่มขึ้น ในปี พ.ศ. 2550 มีจำนวนงานวิจัยมากที่สุดระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างที่ทำวิจัยมากที่สุดคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นการเลือกแบบเจาะจง แบบแผนการวิจัยส่วนใหญ่ใช้แบบแผนการทดลองศึกษากลุ่มเดียววัดก่อนและหลังการทดลอง มีการตั้งสมมติฐานการวิจัยแบบมีทิศทางจำนวนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีกลุ่มเดียว ตัวแปรในการวิจัยส่วนใหญ่มีตัวแปรต้น 1 ตัว ตัวแปรตาม 2 ตัว เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยส่วนใหญ่ใช้แบบทดสอบ แบบสอบถาม และนวัตกรรมด้านวิธีสอน และสื่อการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที 2. ผลการสังเคราะห์งานวิจัยเชิงคุณลักษณะด้วยวิธีวิเคราะห์เนื้อหาพบว่า นวัตกรรมด้านการเรียน การสอนที่มีประสิทธิภาพสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้สูงขึ้น ได้แก่ วิธีสอนและสื่อการเรียนการสอน วิธีสอนที่ผู้วิจัยส่วนใหญ่นำมาทดลองสอนได้ ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้คือ วิธีสอนที่เน้นผู้เรียนมีบทบาทในขณะจัดการเรียนรู้ซึ่งได้แก่ วิธีสอนแบบ

ร่วมมือ วิธีสอนแบบโครงงาน วิธีสอนแบบ แก้ปัญหา วิธีสอนแบบกระบวนการคิด กระบวนการสร้าง ค่านิยม และวิธีสอนแบบสืบสวนสอบสวน สำหรับสื่อการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นและนำไป ทดลองใช้เป็นจำนวนมาก ได้แก่ ชุดการสอน บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ชุดการเรียน ชุดกิจกรรม ชุดฝึก/แบบฝึก หนังสือนิทาน หนังสือการ์ตูน หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เกมและเพลง

พรทิพย์ พันตา (2554) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง การสังเคราะห์งานวิจัยนวัตกรรม การเรียนการสอนคณิตศาสตร์: การวิเคราะห์ห่อภิมาณ และ การวิเคราะห์กลุ่มแฝง พบว่า การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสังเคราะห์งานวิจัยเชิงทดลองเกี่ยวกับนวัตกรรมการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ ด้วยการใช้วิเคราะห์ห่อภิมาณ และเพื่อวิเคราะห์กลุ่มแฝงของขนาดอิทธิพลจากคุณลักษณะงานวิจัย โดยมีแบบแผนการวิจัยเป็นเชิงสำรวจ กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย 2 กลุ่มคือ 1) วิทยานิพนธ์ บัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยของรัฐบาล จำนวน 8 สถาบัน และ 2) งานวิจัยจากสถาบันส่งเสริม การสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งหมด 72 เล่ม ตัวแปรต้นคือ คุณลักษณะงานวิจัยจำนวน 47 ตัวแปร ตัวแปรตามมี 2 ตัวแปรคือ 1) ค่าขนาดอิทธิพลที่คำนวณโดยสูตรของ Glass และปรับแก้ โดยสูตรของ Hunter และ 2) กลุ่มแฝงของค่าขนาดอิทธิพล เก็บรวบรวมข้อมูลในช่วง พ.ศ. 2542- 2551 โดยใช้แบบบันทึกคุณลักษณะงานวิจัย และแบบประเมินคุณภาพงานวิจัย วิเคราะห์ข้อมูล โดยสถิติบรรยาย การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณด้วยโปรแกรม SPSS และการวิเคราะห์กลุ่มแฝงด้วยโปรแกรม Mplus ผลการวิจัยสรุปได้ 2 ประการดังนี้ 1) ผลการ วิเคราะห์ห่อภิมาณพบว่ามหาวิทยาลัยที่ผลิตงานวิจัยมากที่สุด คือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (36.1%) ซึ่งเป็นสาขาวิชาการศึกษาคณิตศาสตร์มากที่สุด (31.9%) ช่วงปีที่ผลิตมากที่สุดคือ พ.ศ. 2545-2548 (38.9%) ค่าขนาดอิทธิพลของงานวิจัยในการทดสอบสมมติฐานมี 141 ค่า ($\bar{d} = 2.05$) ผลการ วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวพบว่ามีความแปรปรวนคุณลักษณะงานวิจัยจำนวน 16 ตัวแปรที่ส่งผลต่อ ขนาดอิทธิพล ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณพบว่ามีความแปรปรวนคุณลักษณะงานวิจัย 4 ตัวแปร ได้แก่ ค่าสถิติทดสอบที ค่าความเที่ยง ช่วงระยะเวลาในการทดลองที่มากกว่า 3 ถึง 6 เดือน และการสุ่ม ตัวอย่างแบบง่ายส่งผลต่อค่าขนาดอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพบว่าตัวแปรทั้ง 4 นี้สามารถอธิบายความแปรปรวนของขนาดอิทธิพลได้ 70.6% และ 2) ผลการวิเคราะห์กลุ่มแฝง พบว่าตัวแปรการสุ่ม ตัวแปรระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง ตัวแปรกลุ่มของความเที่ยง และตัวแปรกลุ่ม ของสถิติทดสอบทีทั้ง 4 ตัวแปรสามารถแบ่งกลุ่มแฝงของค่าขนาดอิทธิพลได้ 2 กลุ่มโดยตัวบ่งชี้ของ กลุ่มแฝงขนาดอิทธิพลสูงประกอบด้วย งานวิจัยที่มีค่าความเที่ยงมากกว่า 0.84 และมีค่าสถิติทดสอบ ทีที่มากกว่า 6.435 ตามลำดับ

นฤมล ตันธสุเรศรัษฎ์ และคณะ (2555) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง การสังเคราะห์งานวิจัย เกี่ยวกับการอ่าน พบว่า มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาคุณลักษณะของ งานวิจัยเกี่ยวกับการอ่าน และ 2) สังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการอ่าน ประชากรที่ใช้คือ วิทยานิพนธ์ การศึกษาค้นคว้าอิสระ และ

งานวิจัยสถาบันเกี่ยวกับการอ่านที่ทำการ วิจัยในระหว่าง ปี2542-2552 จำนวน 50 เรื่อง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบประเมินคุณภาพงานวิจัย และแบบสรุปคุณลักษณะของงานวิจัย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ได้แก่การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า 1) คุณลักษณะของงานวิจัยเกี่ยวกับการอ่านคือ พ.ศ. 2551 มีการทำวิจัยเกี่ยวกับการอ่านมากที่สุด มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และมหาวิทยาลัยเชียงใหม่เป็นสถาบันที่ทำวิจัยในด้านนี้มากที่สุด สาขาหรือวิชาเอกที่ทำวิจัยมากที่สุด คือ บริหารการศึกษา ขอบข่ายของงานวิจัยเกี่ยวกับการอ่านที่มีการศึกษาวิจัยมากที่สุด คือการพัฒนาพฤติกรรมและนิสัยรักการอ่าน รูปแบบการวิจัยส่วนใหญ่ใช้วิธีวิจัยเชิงทดลองและใช้การสุ่มกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบง่ายมากที่สุด เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมากที่สุดคือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนมากใช้ค่าเฉลี่ย และ 2) เนื้อหาสาระของการสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการอ่านสรุปได้ 4 เรื่อง คือ (1) พฤติกรรมและนิสัยรักการอ่าน (2) การพัฒนาพฤติกรรมและนิสัยรักการอ่าน (3) เครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินการอ่าน และ (4) ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมและนิสัยรักการอ่าน

อนันต์ เสงสุวรรณ (2555) ได้ศึกษาการสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการส่งเสริมพฤติกรรมการอ่านของนักเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการส่งเสริมพฤติกรรมการอ่านของนักเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในขอบเขตเนื้อหา 3 ด้าน ได้แก่ การส่งเสริมการอ่าน พฤติกรรมการอ่าน และปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน จากงานวิจัยระดับวิทยานิพนธ์ ปรียญานิพนธ์ สารนิพนธ์ การศึกษาค้นคว้าอิสระ การค้นคว้าแบบอิสระ การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ภาคนิพนธ์และงานวิจัยของสถาบันอุดมศึกษา จำนวน 30 แห่ง ซึ่งทำการวิจัยในช่วงปี พ.ศ. 2546-2554 จำนวน 93 เรื่องโดยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบบันทึกข้อมูลงานวิจัย

ผลการสังเคราะห์งานวิจัย สรุปได้ดังนี้

1. ด้านการส่งเสริมการอ่าน พบว่า ผู้ที่มีบทบาทในการส่งเสริมการอ่าน ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา มีบทบาทด้านการสนับสนุนและวางแผน ครูมีบทบาทในการจัดกิจกรรม ผู้ปกครองมีบทบาทในการส่งเสริมและสนับสนุน โรงเรียนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีบทบาทในการส่งเสริมให้บุคลากรและชุมชนมีส่วนร่วม กิจกรรมส่งเสริมการอ่านที่จัดส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมที่มีการปฏิบัติหรือแข่งขัน ปัจจัยที่ส่งผลต่อการอ่าน ได้แก่ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านวัสดุอุปกรณ์ และปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนตัว

2. ด้านพฤติกรรมการอ่าน พบว่า ระดับนิสัยรักการอ่านและความสามารถในการอ่านของนักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง นักเรียนมีวัตถุประสงค์ในการอ่านเพื่อความบันเทิง วิธีที่ช่วยพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียน ได้แก่ รูปแบบการสอน CIRC การจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา การใช้สื่อสิ่งพิมพ์ส่งเสริมการอ่าน วิธีสอนแบบหมวกความคิด 6 ใบ

การสอนอ่านแบบ SQ3R การสอนอ่านด้วยวิธีวิทยาศาสตร์ กิจกรรมตามแนวคิดการสร้างความรู้ นิยม และการใช้ กิจกรรมกลุ่ม

3. ด้านปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน พบว่า ปัญหาที่พบบมากที่สุดคือปัญหาในการอ่าน ได้แก่ นักเรียนไม่มีนิสัยรักการอ่าน และนักเรียนไม่สนใจการอ่าน รองลงมาคือปัญหาในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน ได้แก่ ครูที่รับผิดชอบมีภาระงานมาก และต้องรับผิดชอบงานด้านอื่นด้วย เอกสิทธิ์ ปิยะแสงทอง (2555) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่องการวิเคราะห์ทอภิมานงานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาการคิดสำหรับนักเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า งานวิจัยมีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาลักษณะทั่วไปของงานวิจัยที่มุ่งพัฒนาการคิด และศึกษาตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ค่าขนาดอิทธิพลของงานวิจัยที่มุ่งพัฒนาการคิดโดยแยกตามกลุ่มตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรด้านคุณลักษณะของงานวิจัย ตัวแปรด้านสาระของงานวิจัย และตัวแปรด้านวิธีการทางการวิจัย โดยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์ 24 มหาวิทยาลัยและสำนักหอสมุดกลางของสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ผู้วิจัยทำการคัดเลือกงานวิจัยที่มีคุณสมบัติครบ ตามเกณฑ์โดยใช้แบบประเมินคุณภาพงานวิจัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้งานวิจัยทั้งสิ้นจำนวน 122 เรื่อง บันทึกข้อมูลลงในแบบบันทึกคุณลักษณะงานวิจัย แล้วทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติบรรยายและการวิเคราะห์สมการถดถอย ผลการวิจัย พบว่า 1) งานวิจัยที่พัฒนาการคิดแบบมีวิจารณ์ญาณมีจำนวนมากที่สุด จำนวน 46 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 37.7 2) งานวิจัยที่มุ่งพัฒนาการคิดพบบ่อยที่สุดในช่วงชั้นที่ 3 จำนวน 71 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 58.2 3) กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์มีงานวิจัยที่มุ่งพัฒนาการคิดมากที่สุด จำนวน 45 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 36.9 4) เมื่อควบคุมตัวแปรอื่น ๆ ให้เป็นค่าคงที่ผลพบว่า ตัวแปรลักษณะสื่อการสอน (สื่อที่ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง : D1) ปีที่พิมพ์เผยแพร่ (พ.ศ. 2549-2552 : D2) ประเภทของสื่อการสอน (วจนสัญลักษณ์ : D3) ระดับช่วงชั้นที่ศึกษา (ช่วงชั้นที่ 4 : D4) และการจัดการเรียนการสอน (การจัดการเรียนการสอนเป็นกลุ่มย่อยถาวร : D5) สามารถนำมาใช้พยากรณ์ค่าขนาดอิทธิพลได้ โดยตัวพยากรณ์สามารถรวมกันอธิบายความแปรปรวนของค่าขนาดอิทธิพลของงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการคิดได้ร้อยละ 28.3

นิภาภรณ์ โพธิ์ศรี (2556) ได้ศึกษา การสังเคราะห์งานวิจัยการอ่านในประเทศไทย ซึ่งเผยแพร่ระหว่างปีพุทธศักราช 2544-2553 พบว่า การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อรวบรวมบรรณานุกรมงานวิจัยการอ่านในประเทศไทย ซึ่งเผยแพร่ระหว่างปี พ.ศ. 2544-2553 และเพื่อสังเคราะห์งานวิจัยการอ่านในประเทศไทย ในเชิงปริมาณด้านแหล่งผลิตงานวิจัย ปีที่พิมพ์ขอบเขตเนื้อหาของการวิจัย เขตภูมิศาสตร์ ประเภท/วิธีการวิจัย ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง และสถิติที่ใช้ในการวิจัย และในเชิงคุณภาพโดยการสังเคราะห์เนื้อหาจากผลการวิจัย ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ วิทยานิพนธ์ ปริญญานิพนธ์ การศึกษาอิสระ และสารนิพนธ์ ของนิสิตนักศึกษาระดับ

บัณฑิตศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาของรัฐบาล จำนวน 17 แห่ง จำนวน 704 ชื่อเรื่อง ผลการศึกษาพบว่า มหาวิทยาลัยเชียงใหม่เป็นสถาบันที่ผลิตผลงานวิจัยการอ่านมากที่สุด ปี พ.ศ. 2549-2553 มีการผลิตผลงานวิจัยการอ่านมากที่สุด ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มีการศึกษางานวิจัยการอ่านมากที่สุด สถิติพรรณนาเป็นสถิติที่ใช้มากที่สุด ประเภทของการวิจัยแบ่งตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยใช้มากที่สุด ได้แก่ การวิจัยแบบบรรยาย ประเภทของการวิจัยแบ่งตามลักษณะการวิเคราะห์ข้อมูลใช้มากที่สุด ได้แก่ การวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรที่ศึกษาเป็นระดับชั้นมัธยมศึกษามากที่สุด และการอ่านภาษาไทยเป็นภาษาที่มีการศึกษามากที่สุด

การสังเคราะห์ผลการวิจัย พบว่า งานวิจัยการอ่านสามารถแบ่งออกเป็นกลุ่ม ดังนี้

1. การทดสอบการอ่านในด้านต่างๆ เช่น ด้านทักษะการอ่าน, ความพร้อมในการอ่าน, ความเข้าใจในการอ่าน, ความสามารถในการอ่าน, การอ่านจับใจความ, การอ่านออกเสียง
2. พฤติกรรมการอ่านและการส่งเสริมการอ่าน จัดแบ่งเป็นระดับการศึกษา ได้แก่ ประถมศึกษา มัธยมศึกษา อุดมศึกษา และประชากรทั่วไป
3. การศึกษาและการสอนอ่าน เป็นการนำวิธีการสอน รูปแบบการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน การใช้สื่อการสอน และการเปรียบเทียบวิธีการสอน ในด้านต่างๆ ดังนี้
 - 3.1 การพัฒนาสื่อการอ่าน
 - 3.2 การอ่านคำควบกล้ำ
 - 3.3 การอ่านคำประพันธ์
 - 3.4 ความเข้าใจในการอ่าน ประกอบด้วยด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้
 - 3.4.1 การอ่านคำและการอ่านสะกดคำ
 - 3.4.2 การอ่านคิดวิเคราะห์
 - 3.4.3 การอ่านตีความ
 - 3.4.4 การอ่านเพื่อความเข้าใจ
 - 3.4.5 การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
 - 3.4.6 การอ่านจับใจความ
 - 3.4.7 ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน
 - 3.5 ทักษะการอ่าน ประกอบด้วยด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้
 - 3.5.1 ความสามารถในการอ่าน
 - 3.5.2 ทักษะการอ่าน
 - 3.5.3 ความพร้อมในการอ่าน
 - 3.6 การอ่านของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
 - 3.7 จิตวิทยาการอ่าน ทิศนคติการอ่าน และเจตคติในการอ่าน

3.8 เทคนิคการอ่าน ประกอบด้วยด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้

3.8.1 การอ่านออกเสียง

3.8.2 การอ่านในใจ

3.8.3 การอ่านเร็ว

ปราณี พิพัฒน์สถิตกุล (2556) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง การสังเคราะห์งานวิจัยด้านนวัตกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน : การวิเคราะห์ห่อภิมาณ พบว่า งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาคุณลักษณะงานวิจัยเกี่ยวกับนวัตกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และ 2) เพื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะงานวิจัยที่มีต่อค่าขนาดอิทธิพล งานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์ในครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงทดลองที่ตีพิมพ์ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2543–2554 จำนวน 27 เล่ม โดยใช้แบบบันทึกคุณลักษณะงานวิจัย และแบบประเมินคุณภาพงานวิจัยเป็นเครื่องมือในการวิจัย ข้อมูลที่ใช้ประกอบด้วย ค่าขนาดอิทธิพลคำนวณตามวิธีของ Glass จำนวน 154 ค่า ตัวแปรคุณลักษณะงานวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหาสาระงานวิจัย และด้านวิธีวิทยาการวิจัย รวมจำนวน 26 ตัวแปร การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติบรรยาย การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพล และการวิเคราะห์ความแปรปรวน ผลการวิจัยพบว่า 1) งานวิจัยที่เกี่ยวกับนวัตกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์มีการศึกษามากที่สุดในปี พ.ศ. 2551 สาขาที่ทำการศึกษามากที่สุด คือ สาขาหลักสูตรและการสอน งานวิจัยส่วนใหญ่มีจำนวนหน้าทั้งหมดจำนวน 201–250 หน้า เมื่อไม่รวมภาคผนวกมีจำนวน 51–100 หน้า 2) คุณลักษณะงานวิจัยที่มีต่อค่าขนาดอิทธิพล ได้แก่ 2.1) เนื้อหาสาระของงานวิจัยพบว่า ตัวแปรที่สามารถอธิบายความแตกต่างของค่าขนาดอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีจำนวน 6 ตัวแปร ได้แก่ วัตถุประสงค์การวิจัย แนวคิด/ทฤษฎี จำนวนแนวคิด/ทฤษฎี รูปแบบการจัดการเรียนรู้ จำนวนรูปแบบการจัดการเรียนรู้ สื่อการสอน และจำนวนสื่อการสอน โดยมีค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพลอยู่ในช่วงตั้งแต่ 0.43 ถึง 6.84 2.2) ด้านวิธีวิทยาการวิจัยพบว่า ตัวแปรที่สามารถอธิบายความแตกต่างของค่าขนาดอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีจำนวน 9 ตัวแปร ได้แก่ ประเภทสมมติฐาน จำนวนสมมติฐานระดับชั้นของกลุ่มตัวอย่าง ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง กระบวนการเลือกกลุ่มตัวอย่าง แบบแผนการวิจัยเชิงทดลอง จำนวนเครื่องมือวิจัย ระยะเวลาในการทดลอง และประเภทสถิติที่ใช้ โดยค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพลมีค่าอยู่ในช่วงตั้งแต่ 0.43 ถึง 6.74 ส่วนตัวแปรที่ไม่สามารถอธิบายความแตกต่างของค่าขนาดอิทธิพล มีจำนวน 5 ตัวแปร ได้แก่ จำนวนตัวแปรต้น ประเภทเครื่องมือ ชนิดของความเชื่อมั่น และคะแนนคุณภาพงานวิจัย

สุภาวดี เรืองชัยภูมิ (2555) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดกิจกรรม เกมฝึกการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายดังนี้

1) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพชุดกิจกรรม เกมฝึก การเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังได้รับการสอนด้วยชุดกิจกรรม เกมฝึกการเขียนสะกดคำ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนผืนสหราษฎร์พัฒนา จำนวน 20 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กำแพงเพชร เขต 1 ใช้เวลาสอน 16 ชั่วโมง เครื่องมือ ที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) ชุดกิจกรรม เกมฝึกการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 2 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนสะกดคำ ผลการวิจัยพบว่า

1. ชุดกิจกรรมเกม ฝึกการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีความเหมาะสมในระดับมาก และมีประสิทธิภาพ 80.51/80.17 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่2 มีทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กรรณิการ์ ชุมภู (2556) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง การสร้างชุดฝึกทักษะวิชาภาษาไทย เรื่อง การเขียนคำที่ใช้มาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านเจริญเมือง อำเภอลำปาง จังหวัดเชียงราย พบว่าความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการเขียนคำที่ใช้มาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านเจริญเมืองอำเภอลำปาง จังหวัดเชียงราย ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนคำที่ใช้มาตราตัวสะกด และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านเจริญเมือง ที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนคำที่ใช้มาตราตัวสะกด วิธิตำเนินการศึกษาค้นคว้าจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนบ้านเจริญเมือง อำเภอลำปาง จังหวัดเชียงราย จำนวน 13 คน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างได้จากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ ชุดฝึกทักษะการเขียนคำที่ใช้มาตราตัวสะกด จำนวน 9 ชุด แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 9 แผน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 20 ข้อ โดยหาค่าความยากง่ายและค่าจำแนกของข้อสอบซึ่งอยู่ในระหว่าง 0.20-0.80 และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนคำที่ใช้มาตราตัวสะกด จำนวน 10 ข้อ ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการเขียนคำที่ใช้มาตราตัวสะกด พบว่ามีค่าประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 คือ 87.09/86.92 คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปรากฏว่าหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 และความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดทุกรายการ

พัชรินทร์ ด้วงเพ็อง (2556) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการเขียนเล่าเรื่อง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แหล่งเรียนรู้ในชุมชน การศึกษาครั้งนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อสร้างและใช้แผนการจัดการเรียนรู้การเขียน เล่าเรื่อง โดยใช้แหล่งเรียนรู้ในชุมชน สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และศึกษา ทักษะการเขียนเล่าเรื่องของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนอนุบาลปาย (เวียงใต้) อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน จำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ การเขียนเล่าเรื่อง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แหล่งเรียนรู้ในชุมชน จำนวน 8 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 16 ชั่วโมง และแบบทดสอบ วัดทักษะการเขียนเล่าเรื่อง เป็นแบบทดสอบแบบอัตนัย วิเคราะห์ข้อมูล โดยหาค่าเฉลี่ยร้อยละของ คะแนนที่ได้แล้วนำมาเทียบกับเกณฑ์การประเมินที่ตั้งไว้ คือ ร้อยละ 65 นำเสนอข้อมูลโดยใช้ตาราง ประกอบคำบรรยาย ผลการศึกษาพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้การเขียนเล่าเรื่องโดยใช้แหล่งเรียนรู้ ในชุมชนมีจำนวน 8 แผน ใช้เวลา 16 ชั่วโมง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนที่ใช้ 4 ประเภท คือ สถานที่แหล่ง ท้องเที่ยว ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และการประกอบอาชีพ หลังการเรียนนักเรียนมีคะแนนการเขียน เล่าเรื่อง เฉลี่ยร้อยละ 68.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ร้อยละ 65.00

รุ่งทิพย์ สุภาพ (2557) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดการสอนการอ่านและเขียนคำ ที่มีตัวสะกดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า การศึกษาครั้งนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อพัฒนาและใช้ชุดการสอนการอ่านและเขียนคำที่มีตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการอ่านและเขียนคำที่มีตัวสะกดก่อนและหลังการใช้ชุดการสอน กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/6 โรงเรียนปรินทร์รอยแยลส์ วิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 39 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วย ชุดการสอนการอ่านและเขียนคำที่มีตัวสะกดสำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 5 ชุด ใช้เวลาชุดละ 3 ชั่วโมง รวมเวลา 15 ชั่วโมง และแบบทดสอบการ เขียนจำนวน 30 ข้อ และการอ่านจำนวน 30 คำ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน โดยการหาค่าเฉลี่ยร้อยละและเทียบกับเกณฑ์ความแตกต่างก่อน- หลังอยู่ที่ 25% แล้วนำเสนอข้อมูลโดยใช้ตารางประกอบคำบรรยาย ผลการศึกษาทำให้ได้ชุดการสอน การอ่านและเขียนคำที่มีตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 5 ชุด ใช้เวลาชุดละ 3 ชั่วโมง มีทั้งหมด 15 ชั่วโมง โดยชุดการสอนที่ได้สร้างขึ้นสามารถพัฒนาสมรรถนะในการอ่านและ เขียนคำที่มีตัวสะกดของกลุ่มเป้าหมายได้เป็นอย่างดีและหลังการเรียนโดยใช้ชุดการสอน นักเรียนมี ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยร้อยละของการอ่านและการเขียนอยู่ที่ 30.87 และ 29.07 ตามลำดับ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ร้อยละ 25

วิรงรอง ศรีพอ (2557) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่าน การเขียนเชิงสร้างสรรค์และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการใช้กิจกรรมแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC กับแบบ SQ4R พบว่า การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) หาประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC กับแบบ SQ4R ตามเกณฑ์ 80/80 2) ศึกษาดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC กับแบบ SQ4R 3) เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่าน การเขียนเชิงสร้างสรรค์และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC กับแบบ SQ4R กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทพศิรินทร์พิทยาสัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคพื้นดินเขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 2 ห้อง จำนวน 80 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม จับฉลากได้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/5 จำนวน 40 คน จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/6 จำนวน 40 คน จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R รูปแบบละ 8 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 16 ชั่วโมง 2) แบบทดสอบ 2.1) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่าน แบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อตั้งแต่ 0.29-0.72 จำนวน 40 ข้อ และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.80 2.2) แบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์ แบบอัตนัย จำนวน 8 ข้อ มีค่าความยาก ตั้งแต่ 0.49-0.65 และค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.39-0.49 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.89 (3) แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แบบมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับจำนวน 20 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r_{xy}) ตั้งแต่ 0.38-0.62 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.86 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละและทดสอบสมมุติฐานโดยใช้สถิติ Hotelling's T2 ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1. ประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC กับแบบ SQ4R มีค่าเท่ากับ 85.18/83.88 และ 82.972/80.06 ตามลำดับ

2. ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC กับแบบ SQ4R มีค่าเท่ากับ 0.6644 และ 0.5889 หรือคิดเป็นร้อยละ 66.44 และ 58.89 ตามลำดับ

3. นักเรียนที่เรียนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC กับแบบ SQ4R มีความสามารถด้านการอ่าน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่เรียนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ

เทคนิค CIRC สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่เรียนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R แต่นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์ไม่แตกต่างกัน โดยสรุป การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่ม

ร่วมมือเทคนิค CIRC และแบบ SQ4R เป็นการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถด้านการอ่าน การเขียนเชิงสร้างสรรค์และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ดังนั้นแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC และแบบ SQ4R ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเหมาะสม ที่จะนำไปใช้ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ จึงควรสนับสนุนให้ครูนำรูปแบบการจัดกิจกรรมนี้ไปประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทย ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

งานวิจัยต่างประเทศ

Kelly and Glenn (2013) ได้ศึกษาการเรียนรู้แบบร่วมมือและความสามารถในการอ่านออกและการเขียนได้ พบว่า การวิเคราะห์ห่อภิมาณในการหาประสิทธิผลของการเรียนแบบร่วมมือและการทำงานร่วมกันเพื่อสนับสนุนผลความรู้ที่เพิ่มขึ้น พิจารณาระหว่างการจัดการเรียนแบบปกติ โดยศึกษาจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากการรวบรวมงานวิจัยทางด้านการอ่านออกเขียนได้มากกว่า 30 ปี ได้เลือกสถานที่ที่สนใจอยู่ 18 แห่ง ศึกษาปัจจัยอยู่ 29 ตัว สำหรับการศึกษาในระดับประถมศึกษาใช้การประเมินตามมาตรฐานธรรมดาเกี่ยวกับการอ่านคำศัพท์และเข้าใจความหมายของคำซึ่งใช้การวิเคราะห์แยกกัน โดยรวมนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและการเขียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อใช้การสอนแบบร่วมมือและกิจกรรมที่มีส่วนร่วม โดยมีค่าขนาดอิทธิพลเฉลี่ยอยู่ในช่วง 0.16-0.22 ($p < 0.01$) ซึ่งเพิ่มขึ้นประมาณ 94% เพราะการเรียนแบบร่วมมือหรือการทำงานร่วมกันเป็นหนึ่งในองค์ประกอบที่เป็นเอกลักษณ์ของการเรียนรู้แบบร่วมมือ แม้ว่ากลุ่มตัวอย่างที่นำมาศึกษาจะมีขนาดเล็กแต่มีรูปแบบที่เฉพาะเจาะจงที่เหมาะสมภายใต้คุณลักษณะที่ต้องการศึกษา ซึ่งผลการวิจัยได้แสดงให้เห็นว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือส่งผลต่อประสิทธิภาพในการอ่านออก เขียนได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับชั้นประถมศึกษา

Michael, Amy and Steve (2013) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลของกิจกรรมการเขียนที่แตกต่างกันที่ได้จากการอ่านจับใจความสำคัญ ด้วยวิธีการสังเคราะห์ห่อภิมาณ พบว่าวัตถุประสงค์ของการตรวจสอบครั้งนี้เพื่อตรวจสอบ (1) ถ้ากิจกรรมการเขียนมีประสิทธิภาพสูงขึ้นที่แตกต่างกันจะมีผลจากความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน (2) ความแตกต่างระหว่างกิจกรรมการเขียนเกี่ยวข้องกับวิธีการวัดการอ่านจับใจความสำคัญ

การวิเคราะห์ห่อภิมาณถูกใช้ในการตรวจสอบคำถามเหล่านี้ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาของนักเรียนเกรด 1-12 มี 19 สถานศึกษาที่อยู่ในเกณฑ์การคัดเลือก ผลจากการเปรียบเทียบกิจกรรมการเขียนที่แตกต่างกัน 4 กิจกรรม ดังนี้ สรุปการเขียนเมื่อเทียบกับการตอบคำถาม

สรุปการเขียนเมื่อเทียบกับการจดบันทึก การตอบคำถามกับจดบันทึก และการตอบคำถามกับกิจกรรมการเขียนขยาย มีค่าขนาดอิทธิพลที่ส่งผลต่อการเปรียบเทียบแต่ละกิจกรรมพบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติใด ๆ เนื่องจากค่าเฉลี่ยของการเปรียบเทียบการอ่านแต่ละการจัดกระทำมีค่าไม่ต่างกัน อย่างไรก็ตามทางสถิติมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญของการเปรียบเทียบโดยวิธีที่เฉพาะเจาะจง พบว่าการอ่านเพื่อความเข้าใจดีกว่าการอ่านเพื่อตอบคำถามที่ประเมินได้จากกิจกรรมการเขียน สรุปได้ว่าความเข้าใจการอ่านของนักเรียนเพิ่มขึ้นเมื่อผ่านกิจกรรมการเขียนที่มีประสิทธิภาพซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีการอ่านที่ว่า การประเมินการอ่านจากการเขียนนั้นต้องสอดคล้องกับตัวชี้วัด

Amy (2014) ได้ศึกษาการวิเคราะห์ห่อภิมานงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่ส่งผลต่อการเขียนสำหรับนักเรียนที่บกพร่องทางการเรียนรู้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างคือ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่ส่งผลกระทบต่อ การเขียนสำหรับเด็กที่บกพร่องทางการเรียนรู้ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผลการสังเคราะห์งานวิจัยพบว่าสิ่งที่ส่งผลต่อค่าขนาดอิทธิพลเรียงตามขนาดอิทธิพลจากมากไปหาน้อยดังนี้ คือ กระบวนการสอน คำสั่ง การตั้งเป้าหมายและกระบวนการเขียน

Heather and Elizabeth (2014) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์ห่อภิมานงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการอ่านออกเสียง พบว่า การศึกษาครั้งนี้เป็นบทสรุปของการวิจัยเชิงปริมาณในเรื่องความสามารถของการอ่านออกเสียง โดยศึกษาจากนักเรียนที่มีความพิการและนักเรียนที่ไม่มีความพิการ โดยใช้ความแตกต่างระหว่างกลุ่มสำหรับการอ่านออกเสียงและการอ่านออกเสียงสำหรับคณิตศาสตร์ มีการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย จากการวิเคราะห์ห่อภิมานสรุปได้ว่า 1) ค่าขนาดอิทธิพลของความสามารถในการอ่านออกเสียงระหว่างนักเรียนทั้งสองกลุ่มมีขนาดใหญ่กว่าค่าอิทธิพลทางคณิตศาสตร์ 2) ค่าคะแนนหลังการทดสอบความสามารถในการอ่านออกเสียงมีค่าเพิ่มขึ้นทั้งสองกลุ่ม แต่ไม่มากนักสำหรับนักเรียนที่มีความพิการ 3) ค่าขนาดอิทธิพลของการอ่านออกเสียงสำหรับคณิตศาสตร์มีค่าเพิ่มสูงขึ้นเฉลี่ยเพียงเล็กน้อย

Unkyoung (2014) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพจากการศึกษากลยุทธ์การสอนอ่าน : การวิเคราะห์ห่อภิมาน พบว่า เป็นการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลยุทธ์วิธีการสอนการอ่านจับใจความสำคัญในภาษาเกาหลีที่มีการสรุปผลรายงานที่หลากหลาย การศึกษาในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการศึกษาสิ่งที่ส่งผลกระทบต่อความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียนภาษาเกาหลีศึกษาวิธีการ และบริบท ที่ส่งผลต่อค่าขนาดอิทธิพล ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาคือ การทดสอบที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพความเข้าใจในการอ่านภาษาเกาหลีในระดับประถมศึกษาจากงานวิจัยจำนวน 37 เรื่อง มีตัวแปรทั้งหมด 45 ตัวแปร เพื่อหาค่าขนาดอิทธิพล สรุปผลได้ว่า ตัวแปรทั้งหมดส่งผลกระทบต่อค่าขนาดอิทธิพลยกเว้นความสามารถเฉพาะตัวและเพศ

Erica, Sarah and William (2015) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง การอ่านในการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์สำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ : การวิเคราะห์ห่อภิมาน พบว่า ในขณะที่ตัวเลขการเพิ่มขึ้นของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ที่ได้รับการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ในหลักสูตรการศึกษาทั่วไป นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้สามารถเรียนรู้ได้ต่ำกว่าเพื่อนที่ไม่พิการของพวกเขา เนื่องจากมีปัญหาด้านการอ่าน สำหรับการวิจัยยังคงแสดงให้เห็นว่านักเรียนจะสามารถเข้าถึงหลักสูตรวิทยาศาสตร์ได้ดียิ่งขึ้น นั้นเป็นสิ่งสำคัญที่จะแก้ไขและหาวิธีที่มีประสิทธิภาพเพื่อเพิ่มความเข้าใจในการอ่านข้อความทางวิทยาศาสตร์ จากการศึกษาวิเคราะห์ห่อภิมานงานวิจัยจำนวน 20 เรื่อง จาก 12 บทความ สรุปได้ว่าการสอนท่องคำศัพท์ทางวิทยาศาสตร์และการใช้งานจริงส่งผลต่อค่าขนาดอิทธิพล

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่าการสังเคราะห์การรายงานการวิจัย คือกระบวนการที่นำไปสู่การสร้างข้อสรุปรวมเกี่ยวกับผลการวิจัยในรายงานต่าง ๆ ที่มีการศึกษาภายใต้ปัญหาวิจัยเดียวกัน แต่อาจมีความแตกต่างกันในวิธีการดำเนินการ หรือแนวทางการแก้ไข ปัญหาหรือสภาพบริบทเงื่อนไขที่ต่างกัน จุดมุ่งหมายของการสังเคราะห์งานวิจัยเพื่อให้ได้ข้อความรู้ในเชิงสรุปผลการวิจัยที่มีอยู่กระจัดกระจายให้มีความชัดเจนและได้ข้อยุติยิ่งขึ้น และการสังเคราะห์งานวิจัยเป็นกระบวนการที่ทำให้ครูสามารถสรุปข้อความรู้รวมที่ได้จากการวิจัยที่ได้ดำเนินการมาอย่างต่อเนื่องในปัญหาวิจัยเดียวกัน ทำให้สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ได้สอดคล้องกับลักษณะของปัญหาหรือลักษณะของผู้เรียนที่มีความแตกต่างกัน การสังเคราะห์ผลการวิจัยเป็นผลพลอยได้จากการวิจัยปฏิบัติการของครูที่นอกจากจะทำให้ได้ข้อสรุปที่ชัดเจน ยังนับเป็นผลงานทางวิชาการที่มีคุณค่าของนักวิจัยผู้นั้น เนื่องจากการสร้างข้อความรู้ที่ผ่านการทดลองวิจัยอย่างต่อเนื่อง ในเงื่อนไขบริบทของโรงเรียน ชั้นเรียน หรือผู้เรียน ที่มีความหลากหลาย

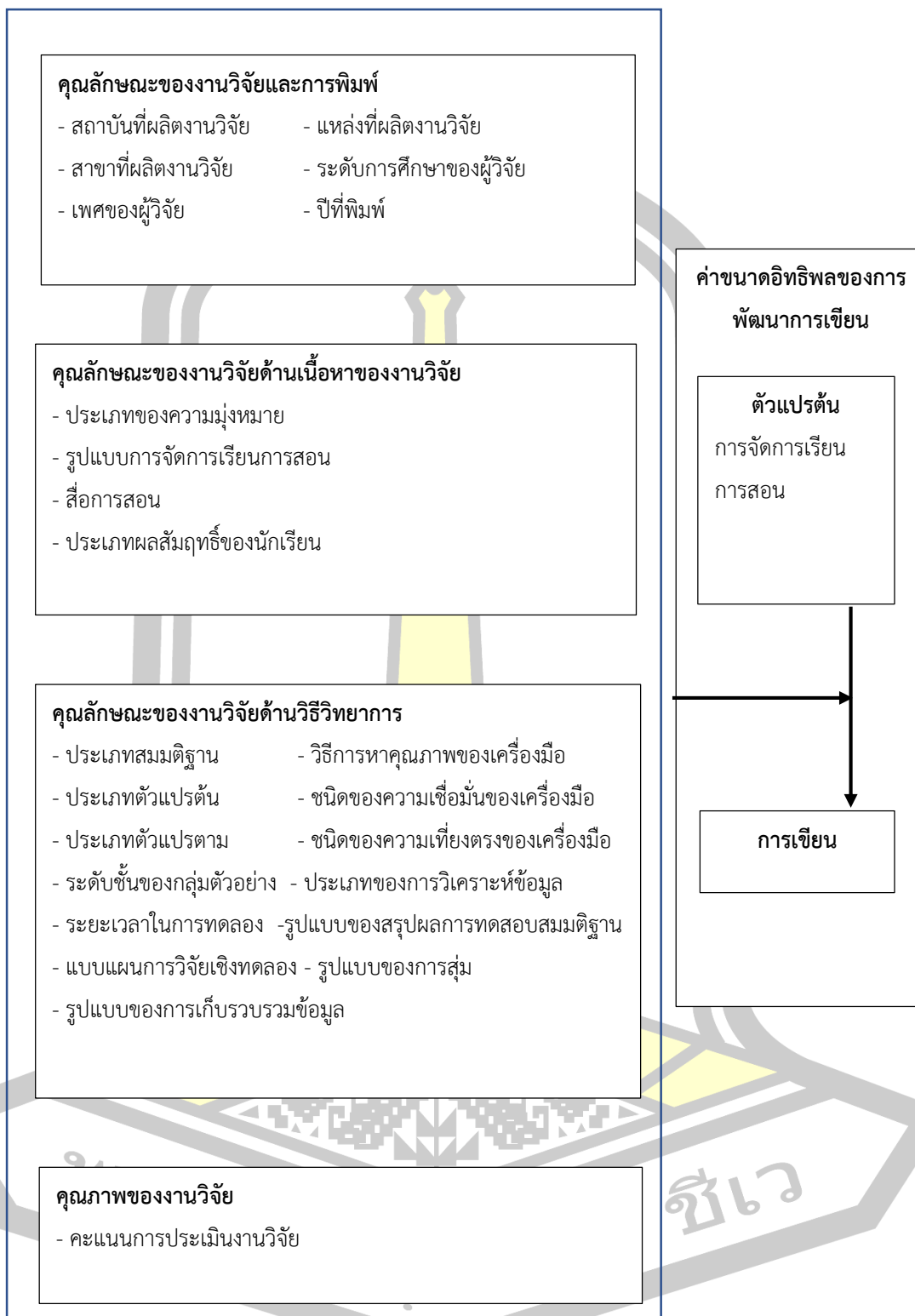
ในส่วนของการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย ควรให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน ครูแนะนำและสาธิตแล้วให้นักเรียนปฏิบัติ ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นอย่างสมเหตุสมผล ให้นักเรียนฝึกอ่าน คิด เขียน ครูผู้สอนต้องอธิบายให้เข้าใจก่อนแล้วจึงให้ลงมือปฏิบัติ ครูอย่าด่วนสรุป เพราะจะทำให้เด็กไม่คิด ไม่เขียน มีการใช้สื่อบ้าง ใช้สภาพที่อยู่ในชีวิตจริงของเด็กนำมาใช้เป็นบริบทในการเรียน ให้ใช้สิ่งตีพิมพ์หรือสื่อโฆษณาเป็นแหล่งความรู้ในชุมชน ใช้ของจริงและของจำลอง เป็นสื่อการสอนให้นักเรียนรู้จักคิดเอง ทำเอง แก้ปัญหาเอง ควรมีวิธีการสอนที่หลากหลาย ใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือบ้างเพื่อให้นักเรียนรู้จักการทำงานร่วมกับเพื่อน ควรใช้การสอนแบบถามตอบและร่วมกันแสดงความคิดเห็นบ้าง บางครั้งอาจสอนโดยแบ่งเป็นฐานโดยกำหนดให้ทำงานกลุ่มหมุนเวียน นักเรียนจะได้รู้จักการแบ่งงานและช่วยเหลือกัน เนื้อหาบางเนื้อหาที่น่าเบื่อ ควรนำ เกม เพลงมาช่วย บางโอกาสซึ่งจะเห็นว่าการจัดการเรียนการสอนนั้นต้องมีวิธีการที่หลากหลาย การสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการเขียนภาษาไทยจึงเป็นกระบวนการที่สามารถนำเอา

สาระสำคัญของงานดังกล่าวมารวบรวมเป็นข้อสรุป เป็นที่ยุติและเกิดเป็นองค์ความรู้ใหม่ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติหรือเป็นแนวทางในการพัฒนางานให้มีประสิทธิภาพ การสังเคราะห์งานวิจัยมีการใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา และการวิเคราะห์เชิงปริมาณ ซึ่งผู้วิจัยสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการเขียนภาษาไทยของนักเรียนระดับประถมศึกษา เพราะทำให้เข้าใจรูปแบบและแนวทางในการดำเนินการสังเคราะห์ เพื่อเสนอผลที่ได้จากการสังเคราะห์อย่างเป็นระบบ ผู้วิจัยหวังว่าผลจากการสังเคราะห์งานวิจัยจะช่วยให้พบข้อดีและข้อจำกัดของแต่ละกระบวนการที่สนใจในการดำเนินการวิจัยการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการเขียนภาษาไทยในระดับประถมศึกษาและสามารถเลือกวิธีการใดวิธีการหนึ่งหรือบูรณาการผสมผสานระเบียบวิธีการหลาย ๆ วิธีเข้าด้วยกันเพื่อใช้ในกระบวนการแสวงหาความรู้ความจริงได้อย่างสอดคล้องกับธรรมชาติของประเด็นปัญหาที่ต้องการแสวงหาคำตอบและเหมาะสมกับบริบทของการศึกษาวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย ผู้วิจัยได้นำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับการสังเคราะห์งานวิจัย โดยวิธีวิเคราะห์เนื้อหา การจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการเขียนภาษาไทยในระดับประถมศึกษาได้สรุปเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยเพื่อแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตามที่เป็นผลให้เกิดการพัฒนาการเขียนภาษาไทย ดังกรอบแนวคิดในการวิจัยตามภาพที่ 1 ดังนี้

พูน ปณ ทิโต ชีเว



ภาพประกอบ 1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

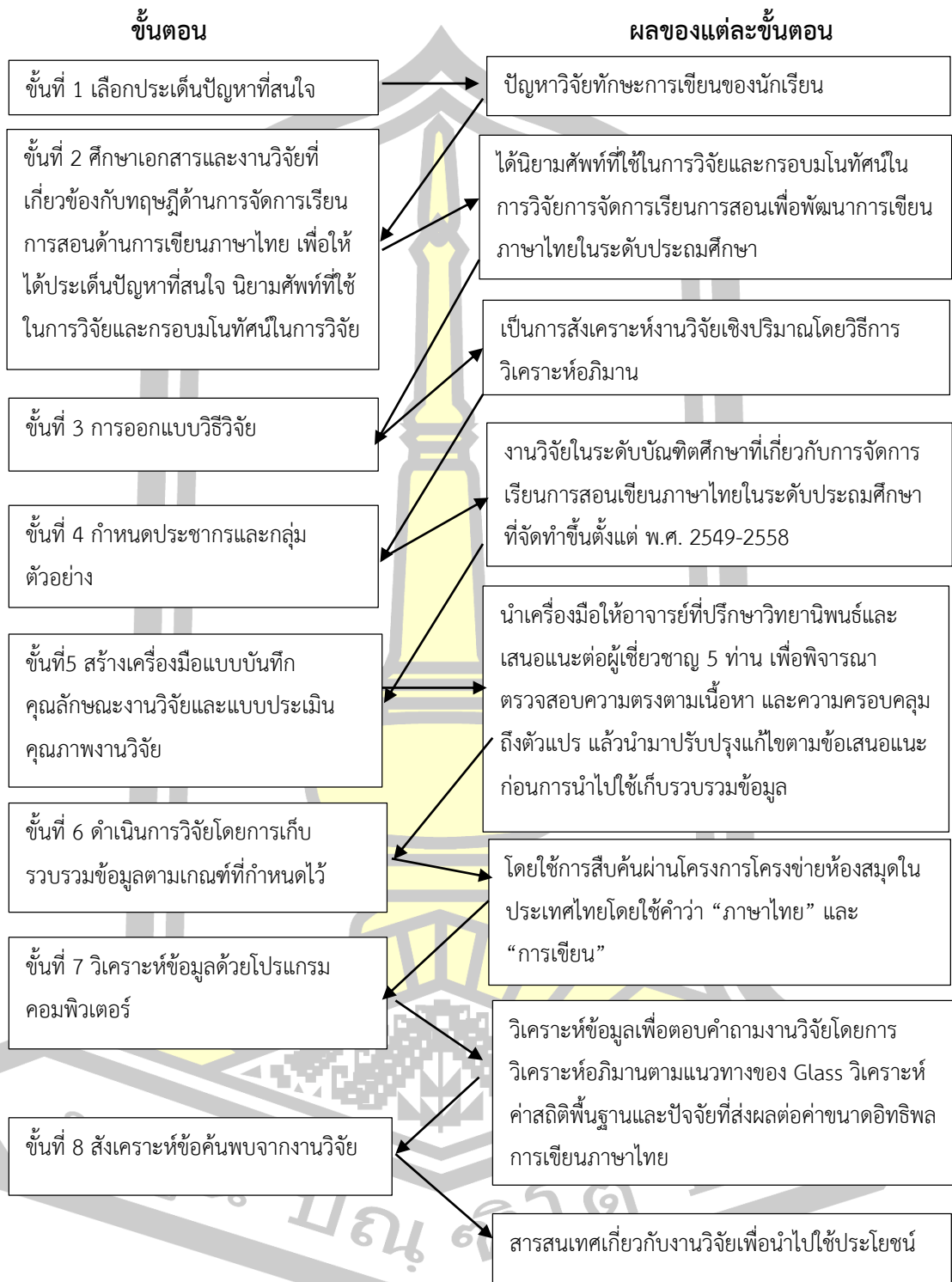
วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและการเขียนภาษาไทยในระดับประถมศึกษา ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

พูน ปรณ ทิโต ชีเว

ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย



ภาพประกอบ 2 ขั้นตอนและผลของการดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรของการวิจัยครั้งนี้ คือ วิทยานิพนธ์และปริญญาานิพนธ์ของนิสิตนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา จากมหาวิทยาลัยของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและการเขียนภาษาไทยในระดับประถมศึกษา เฉพาะที่เป็นฉบับภาษาไทย ที่ทำการวิจัยในระหว่างปี พ.ศ. 2549-2558 จำนวน 195 เรื่อง จากการสืบค้นผ่านโครงการเครือข่ายห้องสมุดในประเทศไทย โดยใช้คำสืบค้นว่า “ภาษาไทย” และ “การเขียน”

2. กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ วิทยานิพนธ์และปริญญาานิพนธ์ของนิสิต นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยของรัฐบาล ที่ผ่านการคัดเลือกตามเกณฑ์ในการคัดเลือกงานวิจัยที่ผู้วิจัยกำหนดขึ้น 2 ข้อ ซึ่งมีงานวิจัยที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 89 เรื่อง

2.1 เป็นงานวิจัยเชิงทดลองที่ศึกษาตัวแปรต้นเกี่ยวกับการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการเขียนภาษาไทย และศึกษาตัวแปรตามเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนการสอนและทักษะกระบวนการเขียนในวิชาภาษาไทย ของนักเรียนระดับประถมศึกษา

2.2 เป็นงานวิจัยที่รายงานสถิติพื้นฐานและสถิติที่เป็นผลจากการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติเพียงพอต่อการนำไปใช้คำนวณค่าขนาดอิทธิพลตามสูตรของ Glass ได้

งานวิจัยเรื่องนี้มีตัวแปรที่เกี่ยวข้อง 2 ตัวแปรคือ ตัวแปรต้นและตัวแปรตาม

ตัวแปรต้นของงานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้แบ่งคุณลักษณะงานวิจัยออกเป็น 4 ด้านได้แก่

1) ด้านผู้วิจัยและการพิมพ์ 2) ด้านเนื้อหาของงานวิจัย 3) ด้านวิธีวิทยาการวิจัย และ 4) ด้านคุณภาพงานวิจัย

ตัวแปรตามของงานวิจัย คือ ค่าขนาดอิทธิพลของงานวิจัยที่

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 2 ชุดคือ แบบบันทึกคุณลักษณะงานวิจัย และแบบประเมินคุณภาพงานวิจัย

เครื่องมือชุดที่ 1 แบบบันทึกคุณลักษณะงานวิจัยนั้นมีสาระแบ่งเป็น 3 ส่วนดังนี้ ส่วนที่ 1 เป็นแบบบันทึกข้อมูลทั่วไปของคุณลักษณะงานวิจัย ที่แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านผู้วิจัยและการพิมพ์ประกอบด้วย 8 ตัวแปรคือ 1) สถาบันที่ผลิตงานวิจัย 2) แหล่งที่ผลิตงานวิจัย 3) สาขาที่ผลิตงานวิจัย 4) ระดับการศึกษาของผู้วิจัย 5) เพศของผู้วิจัย 6) ปีที่พิมพ์ 7) จำนวนหน้าทั้งหมด และ 8) จำนวนหน้าไม่รวมภาคผนวก ด้านเนื้อหาของงานวิจัยประกอบด้วย 23 ตัวแปรคือ 1) ประเภทของ

ความมุ่งหมายการวิจัย 2) ประเภทของสมมติฐาน 3) ประเภทของตัวแปรต้น 4) ประเภทของตัวแปรตาม 5) ระดับชั้นของกลุ่มตัวอย่าง 6) รูปแบบของการสุ่มแบบไม่อาศัยหลักความน่าจะเป็น 7) รูปแบบของการสุ่มแบบอาศัยหลักความน่าจะเป็น 8) กระบวนการสุ่มตัวอย่าง 9) รูปแบบของการเก็บรวบรวมข้อมูล 10) ระยะเวลาในการทดลอง 11) วิธีการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล 12) ชนิดของความเชื่อของเครื่องมือ 13) ชนิดของความตรงของเครื่องมือ 14) จำนวนสมมติฐาน 15) จำนวนตัวแปรต้น 16) จำนวนตัวแปรตาม 17) จำนวนกลุ่มของกลุ่มตัวอย่าง 18) จำนวนกลุ่มทดลอง 19) จำนวนกลุ่มควบคุม 20) ขนาดตัวอย่างรวมทั้งหมด 21) ขนาดตัวอย่างของกลุ่มทดลอง 22) ขนาดตัวอย่างของกลุ่มควบคุม 23) จำนวนเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

ด้านวิธีวิทยาการวิจัยประกอบด้วย 7 ตัวแปรคือ 1) แบบแผนการวิจัย 2) แบบแผนการวิจัยเชิงทดลอง 3) ประเภทของการวิเคราะห์ข้อมูล 4) ประเภทของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล 5) สูตรที่ใช้ตรวจสอบความเที่ยง 6) รูปแบบของการสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน 7) ประเภทการเปรียบเทียบ

ด้านคุณภาพของงานวิจัยมี 1 ตัวแปรคือ คະແນນในการประเมินงานวิจัย ส่วนที่ 2 เป็นแบบบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับการทดสอบสมมติฐานของงานวิจัยและผลการวิจัยที่เป็นการรายงานค่าสถิติ และส่วนที่ 3 เป็นคู่มือลรห้สคุณลักษณะงานวิจัย

เครื่องมือชุดที่ 2 คือแบบประเมินคุณภาพงานวิจัยซึ่งมีสาระแบ่งเป็น 2 ส่วนดังนี้ ส่วนที่ 1 เป็นแบบประเมินที่มีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ โดยเริ่มตั้งแต่ 0 คือ การมีคุณภาพของงานวิจัยต่ำ จนกระทั่งถึง 4 คือ การมีคุณภาพของงานวิจัยสูง และส่วนที่ 2 เป็นเกณฑ์ในการประเมินคุณภาพงานวิจัย ซึ่งผู้วิจัยศึกษาตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินคุณภาพงานวิจัยเพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดเนื้อหา รูปแบบในการประเมินคุณภาพขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบบันทึกคุณลักษณะงานวิจัย มีขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพแบบบันทึกคุณลักษณะงานวิจัยในงานวิจัย 4 ประเด็นคือ 1) ศึกษาตำรา เอกสารและงานวิจัยที่ใช้เทคนิควิธีสังเคราะห์งานวิจัยด้วยวิธีการวิเคราะห์ห่อภิมาณ 2) สร้างแบบบันทึกคุณลักษณะงานวิจัย 3) ตรวจสอบความเป็นปรนัยและความครอบคลุมของตัวแปรด้านคุณลักษณะงานวิจัยโดยอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ 4) ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาและความครอบคลุมของตัวแปรด้านคุณลักษณะงานวิจัยโดยผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง

2. แบบประเมินคุณภาพงานวิจัย เป็นแบบประเมินของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2552) มีคะแนนในการประเมินในแต่ละข้อ 0 ถึง 4 คะแนน โดยกำหนดให้มีระดับคะแนน 0-4 คะแนน และมีการแปรผลคะแนนประเมินดังนี้

เกณฑ์การแปรผลคะแนนประเมิน

คะแนนประเมินต่ำกว่า 0.80 หมายถึง งานวิจัยมีคุณภาพงานวิจัยต่ำ
 คะแนนประเมินอยู่ระหว่าง 0.81–1.60 หมายถึง งานวิจัยมีคุณภาพค่อนข้างต่ำ
 คะแนนประเมินอยู่ระหว่าง 1.61–2.40 หมายถึง งานวิจัยมีคุณภาพระดับปานกลาง
 คะแนนประเมินอยู่ระหว่าง 2.41–3.20 หมายถึง งานวิจัยมีคุณภาพค่อนข้างสูง
 คะแนนประเมินอยู่ระหว่าง 3.21–4.00 หมายถึง งานวิจัยมีคุณภาพสูง

องค์ประกอบในการประเมินคุณภาพงานวิจัยทั้งหมด 8 ส่วนคือ 1) การกำหนดปัญหาวิจัยและวัตถุประสงค์ของการวิจัย 2) เหตุผลและความจำเป็นในการทำวิจัย 3) การกำหนดกรอบในการทำวิจัย 4) เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 5) วิธีดำเนินงานวิจัย 6) การนำเสนอผลการวิจัย 7) ประโยชน์ของงานวิจัย และ 8) คุณภาพงานวิจัย

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

ตรวจสอบความเที่ยงตรง โดยให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องตามเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเนื้อหาแต่ละข้อว่าสอดคล้องกับกรอบแนวคิดและนิยามปฏิบัติการหรือไม่ โดยให้ 1 = เห็นด้วย 0 = ไม่แน่ใจ -1 = ไม่เห็นด้วย จากนั้นคำนวณร้อยละของผู้ตัดสินที่เห็นด้วย ถ้าผู้ตัดสินทั้ง 5 ท่านเห็นด้วยร้อยละ 80 ขึ้นไป ถือว่าข้อนั้นใช้ได้ เหมาะที่จะนำมาบันทึกคุณลักษณะงานวิจัย ซึ่งผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่ (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2548)

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน ภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านวิจัยและประเมินผลการศึกษาศึกษา
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนทรพจน์ ดำรงค์พานิช ภาควิชาพื้นฐานและการพัฒนาการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ผู้เชี่ยวชาญด้านวิธีวิทยาการศึกษาศึกษา
3. อาจารย์.ดร. จริยา ชื่นศิริมงคล คณะแพทยศาสตร์วชิรพยาบาล มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช ผู้เชี่ยวชาญด้านวิธีวิทยาการศึกษาศึกษา
4. คุณปราณี พิพัฒน์สถิตกุล ครูชำนาญการ โรงเรียนบ้านดู่พงษ์ อำเภอสันติสุข จังหวัดน่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยและสถิติทางการศึกษาศึกษา
5. คุณพรทิพย์ พันตา อาจารย์ โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม เขตพญาไท จังหวัดกรุงเทพมหานคร ผู้เชี่ยวชาญด้านวิจัยการศึกษาศึกษา

ตรวจสอบความเชื่อมั่น (Inter-Rater Reliability) โดยการเปรียบเทียบผลการบันทึกแบบสรุปรงานวิจัยจากงานวิจัยจำนวน 5 เรื่อง จากมหาวิทยาลัยมหาสารคาม โดยผู้ประเมิน จำนวน 2 ท่าน ได้แก่

1. คุณเกษณี กฐินเทศ ครู อันดับ คศ.1 โรงเรียนบ้านทิพย์เนตร อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์

2. นางสาวกรรณิการ์ แก่นเกษ ผู้วิจัย

โดยการนำคะแนนมาหาความสัมพันธ์โดยใช้สหสัมพันธ์เพียร์สัน แล้วนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบอีกครั้งก่อนนำไปใช้จริง ผลตรวจสอบพบว่าคะแนนการประเมินแบบประเมินคุณภาพงานวิจัยมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ($r = 0.723$) แสดงว่าเครื่องมือสามารถนำไปใช้ได้จริง แสดงรายละเอียดระหว่างผู้ให้คะแนน ดังตาราง 2

ตาราง 2 ความสัมพันธ์ของคะแนนการประเมินงานวิจัยระหว่างผู้วิจัยกับผู้เชี่ยวชาญ

ผู้ประเมิน	แบบประเมินคุณภาพงานวิจัย			
	N	Mean	SD	r
ผู้วิจัย	30	3.23	1.019	0.723
ผู้เชี่ยวชาญ	30	3.33	1.200	

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ตอนที่ 1 ขั้นเตรียมการ

1. สืบค้นรายชื่องานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและการเขียน วิชาภาษาไทย ของนักเรียนระดับประถมศึกษา จากการสืบค้นทางคอมพิวเตอร์ผ่านระบบโครงการเครือข่ายห้องสมุดในประเทศไทย

2. สืบค้นและค้นหาตัวเล่มจริงของวิทยานิพนธ์ และงานวิจัย ตามรายการที่สืบค้นได้จากห้องสมุดของแต่ละสถาบันที่ระบุว่ามีตัวเล่มจริง

3. ตรวจสอบความสอดคล้องในการประเมินคุณภาพงานวิจัยกับผู้เชี่ยวชาญทางด้านการวิเคราะห์ห่อถัก ปรึกษาและขอรับข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ ก่อนนำเครื่องมือมาปรับแก้ไขตามคำแนะนำและข้อเสนอแนะ

4. ทดลองนำแบบบันทึกคุณลักษณะงานวิจัย และแบบประเมินคุณภาพงานวิจัยที่สร้างขึ้นไปใช้บันทึกข้อมูลจากงานวิจัยที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 5 เรื่อง เพื่อตรวจสอบความชัดเจนของภาษา และความครอบคลุมในการเก็บข้อมูลตัวแปรคุณลักษณะของงานวิจัยก่อนจะนำมาปรับปรุงให้มีความชัดเจนมากขึ้น แล้วนำเครื่องมือทั้ง 2 ชุดไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาตรวจสอบต่อไป

5. ทำหนังสือเชิญผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการปรับปรุงแก้ไข เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยตามคำแนะนำและข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ และนำไปทดลองใช้บันทึก ข้อมูลจากงานวิจัยที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 5 เรื่องอีกครั้งเพื่อตรวจสอบเกี่ยวกับความถูกต้อง ชัดเจนในการลงรหัสข้อมูล และความเรียบร้อย แล้วนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบอีกครั้งก่อน นำไปใช้จริง

ตอนที่ 2 ขั้นตอนการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

1. อ่านเนื้อหาในงานวิจัยเพิ่มเติมจากการสำรวจบทคัดย่อ เพื่อคัดเลือกงานวิจัยว่าผ่าน ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้หรือไม่ และมีเนื้อหาสาระครบถ้วนเพียงพอที่จะนำมาสังเคราะห์งานวิจัยได้ หรือไม่
2. อ่านงานวิจัยอย่างละเอียดอีกครั้งหนึ่งเพื่อประเมินคุณภาพงานวิจัยตามแบบประเมิน คุณภาพงานวิจัยและบันทึกข้อมูลจากงานวิจัยลงในแบบบันทึกคุณลักษณะงานวิจัย
3. ตรวจสอบผลการประเมินคุณภาพงานวิจัย และการบันทึกคุณลักษณะงานวิจัยอีก ครั้งหนึ่ง หากมีส่วนใดบกพร่อง หรือข้อมูลไม่ชัดเจน จะอ่านและบันทึกข้อมูลเพิ่มเติมลงไปให้ เรียบร้อยและชัดเจน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในงานวิจัยนี้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ตอนคือ ตอนที่ 1 เสนอ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของงานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์ ตอนที่ 2 เสนอผลการสังเคราะห์ งานวิจัยเชิงปริมาณด้วยการวิเคราะห์ถ้อยคำ ตอนที่ 3 การสังเคราะห์งานวิจัยด้านการจัดการเรียน การสอนเพื่อพัฒนาการเขียนภาษาไทยในระดับประถมศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลในแต่ละตอนเป็นดังนี้

ตอนที่ 1 การหาค่าความสัมพันธ์ของแบบประเมินคุณภาพเครื่องมือโดยใช้สหสัมพันธ์ ของเพียร์สัน

1. คำนวณหาค่า Inter Rater Reliability จากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ เพียร์สัน คำนวณจากสูตร

$$r_{xy} = \frac{n \sum xy - (\sum x)(\sum y)}{\sqrt{[n \sum x^2 - (\sum x)^2][n \sum y^2 - (\sum y)^2]}}$$

เมื่อ r_{xy} แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

$\sum x$ แทน ผลรวมของข้อมูลที่วัดได้จากตัวแปรที่ 1(x)

- Σy แทน ผลรวมของข้อมูลที่วัดได้จากตัวแปรที่ 2 (2)
 Σxy แทน ผลรวมของผลคูณระหว่างข้อมูลตัวแปรที่ 1 และ 2
 Σx^2 แทน ผลรวมของกำลังสองของข้อมูลที่วัดได้จากตัวแปรที่ 1
 Σy^2 แทน ผลรวมของกำลังสองของข้อมูลที่วัดได้จากตัวแปรที่ 2
 n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของงานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์ แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. ตัวแปรคุณลักษณะงานวิจัยที่เป็นตัวแปรเชิงคุณลักษณะ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ สติติ ร้อยละ และความถี่

สติติร้อยละ ความถี่ โดยใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2545) ดังนี้

ร้อยละ (Percentage)

$$P = \frac{f}{n} \times 100$$

เมื่อ P แทน ร้อยละ

f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ

n แทน จำนวนความถี่

2. ตัวแปรคุณลักษณะงานวิจัยที่เป็นตัวแปรเชิงปริมาณ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความเบ้ ความโด่ง เพื่อให้ทราบลักษณะการกระจายของข้อมูลของ ตัวแปรคุณลักษณะงานวิจัยทั้ง 4 ด้าน โดยวิเคราะห์รวมทุกด้านเพื่อให้เห็นภาพรวมของงานวิจัย

ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) (Arithmetic Mean)

$$\bar{X} = \frac{\Sigma x}{n}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ยเลขคณิตของกลุ่มตัวอย่าง

Σx แทน ผลรวมของข้อมูลทั้งหมด

n แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมดจากกลุ่มตัว

3. การหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ในกรณีข้อมูลไม่ได้มีการแจกแจงความถี่สามารถหาได้จากสูตร

$$S.D. = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S.D. คือ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 X คือ ข้อมูล (ตัวที่ 1,2,3...,n)
 N คือ จำนวนข้อมูลทั้งหมด

ตอนที่ 2 การสังเคราะห์งานวิจัยเชิงปริมาณด้วยการวิเคราะห์ถ้อยความ ดังนี้

1. ค่าขนาดอิทธิพล ซึ่งสูตรในการประมาณค่ามี ดังนี้ (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542)

1.1 งานวิจัยที่ทราบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนวัดครั้งแรก (Pretest) และคะแนนวัดครั้งหลัง (Posttest) คำนวณค่าขนาดอิทธิพลตามสูตรต่อไปนี้

$$d = \frac{\overline{Y}_{post} - \overline{Y}_{pre}}{S_{pooled}}$$

เมื่อ d แทน ขนาดอิทธิพล
 \overline{Y}_{post} แทน ค่าเฉลี่ยตัวแปรก่อนวัด
 \overline{Y}_{pre} แทน ค่าเฉลี่ยตัวแปรหลังวัด
 S แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มควบคุม

เมื่อได้ค่าขนาดอิทธิพล ผู้วิจัยจึงนำมาเป็นตัวแปรตามของงานวิจัยเพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

1.2 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างงานวิจัยโดยการเปรียบเทียบค่าขนาดอิทธิพลจำแนกตามตัวแปรต้นโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) กำหนดระดับนัยสำคัญที่ระดับ .05 จากโปรแกรมสำเร็จรูป และเมื่อพบความแตกต่างผู้วิจัยทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่โดยการวิเคราะห์ Post Hoc Test (Schaffer)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย 2 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษาคุณลักษณะงานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการเขียนภาษาไทยของนักเรียนในระดับประถมศึกษา 2) เพื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะงานวิจัยที่มีต่อค่าขนาดอิทธิพล ของงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการเขียนภาษาไทยของนักเรียนในระดับประถมศึกษา ทั้งนี้ผู้วิจัยได้แบ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เสนอข้อมูลเบื้องต้นงานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์โดยแบ่งส่วนนำเสนอออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่

- 1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของตัวแปรคุณลักษณะงานวิจัยที่เป็นตัวแปรจัดประเภท
- 1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของตัวแปรคุณลักษณะงานวิจัยที่เป็นตัวแปรต่อเนื่อง
- 1.3 ผลการประเมินคุณภาพงานวิจัย

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบคุณลักษณะงานวิจัยที่มีผลต่อค่าขนาดอิทธิพล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์และแปลความหมายข้อมูลในครั้งนี้ เพื่อให้การนำเสนอมีความสะดวกและเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์และความหมายสำหรับใช้แทนค่าสถิติและตัวแปรในการนำเสนอต่าง ๆ ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้แทนค่าสถิติในการวิจัย

- n หมายถึง จำนวนตัวอย่างในการวิจัย
- \bar{X} หมายถึง ค่าเฉลี่ยเลขคณิต
- S.D. หมายถึง ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- Sk หมายถึง ค่าความเบ้
- Ku หมายถึง ค่าความโด่ง
- Min หมายถึง ค่าต่ำสุด (Minimum)
- Max หมายถึง ค่าสูงสุด (Maximum)
- d หมายถึง ค่าขนาดอิทธิพล
- \bar{d} หมายถึง ค่าเฉลี่ยค่าขนาดอิทธิพล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการเขียนภาษาไทย

ผลการวิเคราะห์คุณลักษณะงานวิจัยจำแนกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านผู้วิจัยและการพิมพ์ ด้านเนื้อหาของงานวิจัย และด้านวิทยาการวิจัย จากคุณลักษณะงานวิจัยทั้ง 3 ด้าน กรณีที่เป็นตัวแปรจัดประเภท จะรายงานค่าโดยใช้ความถี่และร้อยละ กรณีที่เป็นตัวแปรต่อเนื่อง จะรายงานค่าโดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ความเบ้ และความโด่ ดังนี้

1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของตัวแปรคุณลักษณะงานวิจัยที่เป็นตัวแปรจัดประเภท

ตาราง 3 จำนวนและร้อยละของงานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์จำแนกตามคุณลักษณะงานวิจัยที่เป็นตัวแปรจัดประเภท

ชื่อตัวแปร	ค่าตัวแปร	ความถี่	ร้อยละ
1. ด้านผู้วิจัยและการพิมพ์			
สถาบันที่ผลิตงานวิจัย	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	12	13.48
	มหาวิทยาลัยศิลปากร	2	2.25
	มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต	2	2.25
	มหาวิทยาลัยทักษิณ	1	1.12
	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	1	1.12
	มหาวิทยาลัยศรีนครินทร วิโรฒ	1	1.12
	มหาวิทยาลัยราชชนครินทร์	2	2.25
	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์	1	1.12
	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี	24	26.97
	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม	1	1.12
	มหาวิทยาลัยรามคำแหง	2	2.25
	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	5	5.62
	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง	1	1.12
	มหาวิทยาลัยบูรพา	4	4.49
	มหาวิทยาลัยนเรศวร	1	1.12

ตาราง 3 (ต่อ)

ชื่อตัวแปร	ค่าตัวแปร	ความถี่	ร้อยละ
สถาบันที่ผลิตงานวิจัย	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	1	1.12
	มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม	19	21.34
	มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี	1	1.12
	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร	1	1.12
	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	5	5.62
	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย	2	2.25
	รวม	89	100.00
แหล่งที่ผลิตงานวิจัย	คณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์	78	87.64
	คณะศิลปกรรมศาสตร์	11	12.36
	รวม	89	100.00
สาขาที่ผลิตงานวิจัย	สาขาหลักสูตรและการสอน/การพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน	80	89.89
	สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา/สาขาวิจัยการศึกษา	1	1.12
	สาขาการวัดผลการศึกษา	1	1.12
	การประเมินศึกษา	1	1.12
	การสอนภาษาไทย/ภาษาไทย	6	6.75
	รวม	89	100.00
ระดับการศึกษาของผู้วิจัย	ปริญญาโท	89	100.00
	รวม	89	100.00
เพศของผู้วิจัย	ชาย	12	13.48
	หญิง	77	86.52
ปีที่พิมพ์	พ.ศ. 2549	5	5.62
	พ.ศ. 2550	13	14.61
	พ.ศ. 2551	8	8.99
	พ.ศ. 2552	9	10.11

ตาราง 3 (ต่อ)

ชื่อตัวแปร	ค่าตัวแปร	ความถี่	ร้อยละ
ปีที่พิมพ์	พ.ศ. 2553	14	15.73
	พ.ศ. 2554	13	14.61
	พ.ศ. 2555	14	15.73
	พ.ศ. 2556	5	5.62
	พ.ศ. 2557	5	5.62
	พ.ศ. 2558	3	3.70
	รวม	89	100.00
2. ด้านเนื้อหาของงานวิจัย			
ประเภทของความมุ่งหมาย การวิจัย	เปรียบเทียบ	42	47.19
	ศึกษา/สำรวจ	40	44.94
	วิจัยและพัฒนา	7	7.87
	รวม	89	100.00
รูปแบบการจัดการเรียนการ สอน	ไม่ระบุ	5	5.62
	การเรียนรู้แบบซิปปา	1	1.12
	การเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ	7	7.87
	การสอนโดยใช้ผังความคิด	7	7.87
	การจัดการเรียนการสอนแบบเน้น ประสบการณ์	49	55.05
	การคิดแบบเอกนัย	2	2.23
	การเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWLH plus	1	1.12
	การสอนโดยใช้เทคโนโลยี	10	11.24
	การจัดการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎี (4MAT)	6	6.74
	การสอนโดยการใช้สถานการณ์จำลอง	1	1.12
	รวม	89	100.00

ตาราง 3 (ต่อ)

ชื่อตัวแปร	ค่าตัวแปร	ความถี่	ร้อยละ
สื่อการสอน	เกม	2	2.23
	เพลง	2	2.23
	แบบฝึกทักษะ	62	69.66
	ชุดกิจกรรม	4	4.49
	บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน	4	4.49
	สื่อประสม	5	5.62
	รูปภาพ	7	7.87
	รวม	89	100.00
ประเภทผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน	ทักษะการเขียนสะกดคำ	47	52.81
	ทักษะการเขียนเรียงความ	4	4.49
	ทักษะการเขียนสรุปความ	7	7.86
	ทักษะการเขียนภาษาไทย	7	7.86
	ทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์	16	17.98
	ทักษะการเขียนตามจินตนาการ	2	2.25
	ทักษะการเขียนสื่อความ	3	3.37
	ทักษะการเขียนร้อยกรอง	2	2.25
	ทักษะการเขียนประโยค	1	1.12
รวม	89	100.00	
3. ด้านวิธีวิทยาการวิจัย			
ประเภทของสมมติฐาน	ไม่มีสมมติฐาน	11	12.36
	มีทิศทาง	78	87.64
	รวม	89	100.00
ประเภทของตัวแปรต้น	ตัวแปรเชิงคุณลักษณะ	89	100.00
	รวม	89	100.00
ประเภทของตัวแปรตาม	ตัวแปรเชิงปริมาณ	89	100.00
	รวม	89	100.00

ตาราง 3 (ต่อ)

ชื่อตัวแปร	ค่าตัวแปร	ความถี่	ร้อยละ
ระดับชั้นของกลุ่มตัวอย่าง	ป.1	13	14.61
	ป.2	20	22.47
	ป.3	18	20.22
	ป.4	12	13.48
	ป.5	13	14.61
	ป.6	13	14.61
	รวม	89	100.00
ระยะเวลาในการทดลอง	1 เดือน	5	5.62
	2 เดือน	19	21.35
	3 เดือน	42	47.19
	4 เดือน	23	25.84
	รวม	89	100.00
แบบแผนการวิจัยเชิงทดลอง	One group pretest-posttest design	83	93.26
	Control group pretest-posttest design	6	2.74
	รวม	89	100.00
รูปแบบของการสุ่มแบบไม่อาศัยหลักความน่าจะเป็น	แบบเจาะจง	34	38.20
รูปแบบของการสุ่มแบบอาศัยหลักความน่าจะเป็น	สุ่มอย่างง่าย	55	61.80
	รวม	89	100.00
รูปแบบของการเก็บรวบรวมข้อมูล	การทดสอบ/วัด	89	100.00
วิธีการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	ความเป็นปรนัย	40	44.94
	ความยาก	22	24.72
	อำนาจจำแนก	14	15.73
	ความเชื่อมั่น	13	14.61
	รวม	89	100.00

ตาราง 3 (ต่อ)

ชื่อตัวแปร	ค่าตัวแปร	ความถี่	ร้อยละ
ชนิดของความเชื่อมั่นของ เครื่องมือ	ความเชื่อมั่นแบบสอดคล้องภายใน	73	82.02
	ความเชื่อมั่นแบบสอบซ้ำ	16	17.98
	รวม	89	100.00
ชนิดของความเที่ยงตรงของ เครื่องมือ	ความตรงตามเนื้อหา	89	100.00
	รวม	89	100.00
ประเภทของการวิเคราะห์ ข้อมูล	Content analysis	19	21.35
	Descriptive stat	31	34.83
	Independent t-test	11	12.36
	Dependent t-test	18	20.22
	One-way ANOVA, ANCOVA	10	11.24
	รวม	89	100.00
รูปแบบของสรุปผลการ ทดสอบสมมติฐาน	แตกต่างที่ระดับ .01	21	23.60
	แตกต่างที่ระดับ .05	68	76.40
	รวม	89	100.00
คะแนนในการประเมิน คุณภาพงานวิจัย	คุณภาพงานวิจัยค่อนข้างสูง	72	80.90
	คุณภาพงานวิจัยปานกลาง	17	19.10
	รวม	89	100.00

จากตาราง 3 เมื่อพิจารณาคุณลักษณะงานวิจัยด้านผู้วิจัยและการพิมพ์ พบว่าสาขาที่ผลิตงานวิจัยมากที่สุดคือ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี จำนวน 24 เล่ม คิดเป็นร้อยละ 26.94 รองลงมาคือมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามจำนวน 19 เล่ม คิดเป็นร้อยละ 21.34 ตามลำดับ สำหรับแหล่งที่ผลิตงานวิจัยส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยจากคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ จำนวน 80 เล่มคิดเป็นร้อยละ 89.89 รองลงมาคือคณะศิลปศาสตร์ จำนวน 9 เล่ม คิดเป็นร้อยละ 10.11 ตามลำดับ สำหรับระดับการศึกษาของผู้วิจัยพบว่าทั้งหมดคือระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 100 ทางด้านเพศของผู้วิจัยส่วนใหญ่คือเพศหญิงมีจำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 86.52 รองลงมาเป็นเพศชาย จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 13.48 ทั้งนี้ที่มีการพิมพ์เผยแพร่ส่วนใหญ่อยู่ในปี พ.ศ. 2555 และปี พ.ศ. 2553 จำนวนเท่ากันคือ 14 เล่ม คิดเป็นร้อยละ 15.73 รองลงมาคือปี พ.ศ. 2550 และ

2554 จำนวนเท่ากันคือ 13 เล่ม คิดเป็นร้อยละ 14.61 ปีที่ผลิตน้อยที่สุดคือ พ.ศ. 2558 จำนวน 3 เล่มคิดเป็นร้อยละ 3.70 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาคูณลักษณะงานวิจัยด้านเนื้อหาของงานวิจัย พบว่า การจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการเขียนภาษาไทยในระดับประถมศึกษาพบมากที่สุดคือ การใช้นวัตกรรมแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำจำนวน 18 เล่ม คิดเป็นร้อยละ 20.22 รองลงมาคือการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ จำนวน 13 เล่ม คิดเป็นร้อยละ 14.61 และการใช้แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนสะกดคำจำนวน 4 เล่ม คิดเป็นร้อยละ 4.49 ตามลำดับ สำหรับระยะเวลาในการทดลองของงานวิจัย พบมากที่สุดคือ ในช่วงเวลา 3 เดือน จำนวน 42 เล่ม คิดเป็นร้อยละ 47.19 รองลงมาคือ ในช่วงเวลา 1 เดือน จำนวน 23 เล่ม คิดเป็นร้อยละ 25.84 ช่วงเวลาที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือ ในช่วงเวลา 4 เดือน จำนวน 1 เล่ม คิดเป็นร้อยละ 5.62 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาระดับชั้นของกลุ่มตัวอย่างพบมากที่สุด คือระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 20 เล่ม คิดเป็นร้อยละ 22.47 รองลงมาคือระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 18 เล่ม คิดเป็นร้อยละ 20.22 ระดับชั้นที่ทำการวิจัยน้อยที่สุดคือระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 12 เล่ม คิดเป็นร้อยละ 13.48 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาคูณลักษณะงานวิจัยด้านวิทยากรวิจัยพบว่า ประเภทของความมุ่งหมายของการวิจัยที่พบมากที่สุด คือ ความมุ่งหมายของการวิจัยประเภทเปรียบเทียบจำนวน 42 เล่ม คิดเป็น ร้อยละ 47.19 รองลงมาคือความมุ่งหมายของการวิจัยประเภทศึกษา/สำรวจ จำนวน 40 เล่ม คิดเป็นร้อยละ 44.94 ตามลำดับ สำหรับประเภทของสมมติฐานส่วนใหญ่คือสมมติฐานแบบมีทิศทาง จำนวน 78 เล่ม คิดเป็นร้อยละ 87.64 และไม่มีสมมติฐานจำนวน 11 เล่ม คิดเป็นร้อยละ 12.36 ตามลำดับ ทั้งนี้งานวิจัยทุกงานมีประเภทของตัวแปรต้นเป็นตัวแปรเชิงคุณลักษณะ คิดเป็นร้อยละ 100 และตัวแปรตามทุกตัวเป็นตัวแปรเชิงปริมาณ คิดเป็นร้อยละ 100 สำหรับรูปแบบของการสุ่มตัวอย่างที่แบ่งเป็นการสุ่มแบบไม่อาศัยหลักความน่าจะเป็นพบว่าเป็นส่วนใหญ่ คือ การเลือกแบบเจาะจง จำนวน 34 เล่ม คิดเป็นร้อยละ 38.20 และการสุ่มแบบอาศัยหลักความน่าจะเป็นพบว่าเป็นการสุ่มอย่างง่าย จำนวน 55 เล่ม คิดเป็นร้อยละ 61.80ตามลำดับ ทางด้านรูปแบบของการเก็บรวบรวมข้อมูลพบว่างานวิจัยทุกเล่มใช้การทดสอบ/การวัด จำนวน 89 เล่ม คิดเป็นร้อยละ 100 ทางด้านวิธีการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลพบว่าส่วนใหญ่มีการพิจารณาความเป็นปรนัยจำนวน 29 เล่ม คิดเป็นร้อยละ 32.58 รองลงมาคือการศึกษาความยากอำนาจจำแนก อย่างละเท่า ๆ กัน จำนวน 23 เล่ม คิดเป็นร้อยละ 25.84 ส่วนวิธีการหาคุณภาพของเครื่องมือที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือการศึกษาค่าความเที่ยงจำนวน 13 เล่ม คิดเป็นร้อยละ 14.61 ตามลำดับ ซึ่งชนิดของความเที่ยงของเครื่องมือส่วนใหญ่คือ แบบสอดคล้องภายในจำนวน 73 เล่ม คิดเป็นร้อยละ 80.02 รองลงมาคือแบบสอบซ้ำจำนวน 16 เล่ม คิดเป็นร้อยละ 17.98 ตามลำดับ ทางด้านความตรงของเครื่องมือก็พบว่าทั้งหมดมีการพิจารณาความตรงตามเนื้อหา ร้อยละ 100

สำหรับแบบแผนการวิจัยที่นำมาสังเคราะห์นั้นทั้งหมดเป็นเชิงทดลอง ร้อยละ 100 โดยแบบแผนการทดลองส่วนใหญ่คือ One Group Pretest-Posttest Design จำนวน 83 เล่ม คิดเป็นร้อยละ 93.26 สำหรับประเภทการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าส่วนใหญ่คือ การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานจำนวน 31 เล่ม คิดเป็นร้อยละ 34.83 รองลงมาคือการวิเคราะห์ความตรงเชิงเนื้อหา จำนวน 19 เล่ม คิดเป็นร้อยละ 21.35 ตามลำดับ

1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของตัวแปรคุณลักษณะงานวิจัยที่เป็นตัวแปรต่อเนื่อง จากการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของตัวแปรคุณลักษณะงานวิจัยที่เป็นตัวแปรต่อเนื่อง เมื่อจำแนกตามคุณลักษณะงานวิจัยทั้ง 2 ด้าน พบว่า มีคุณลักษณะงานวิจัยที่มีตัวแปรต่อเนื่อง 2 ด้าน คือ คุณลักษณะงานวิจัยด้านผู้วิจัยและการพิมพ์ พบว่ามีตัวแปรต่อเนื่อง 2 ตัวแปร คือ จำนวนหน้าไม่รวมภาคผนวกและจำนวนหน้าทั้งหมด คุณลักษณะงานวิจัยด้านวิทยาการวิจัย พบว่ามีตัวแปรต่อเนื่อง 8 ตัวแปร คือ จำนวนของสมมติฐาน จำนวนตัวแปรต้น จำนวนตัวแปรตาม จำนวนกลุ่มของกลุ่มตัวอย่าง จำนวนกลุ่มทดลอง จำนวนกลุ่มควบคุม ขนาดตัวอย่างทั้งหมด จำนวนเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง มีรายละเอียดการวิเคราะห์ค่าสถิติ ดังนี้

ตาราง 4 ค่าสถิติพื้นฐานของงานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์จำแนกตามคุณลักษณะงานวิจัยที่เป็นตัวแปรต่อเนื่อง

ตัวแปร	n	Min	Max	\bar{X}	SD	Sk	Ku
1.ด้านผู้วิจัยและการพิมพ์							
จำนวนหน้าทั้งหมด	89	79	515	227.48	99.75	0.81	0.27
จำนวนหน้าไม่รวมภาคผนวก	89	55	208	92.00	25.47	1.53	5.15
2. ด้านวิทยาการวิจัย							
จำนวนของสมมติฐาน	89	0	4	2.22	1.56	2.06	8.04
จำนวนตัวแปรต้น	89	1	3	1.25	.50	1.91	2.99
จำนวนตัวแปรตาม	89	1	4	1.81	.685	.539	.332
จำนวนกลุ่มของกลุ่มตัวอย่าง	89	1	2	1.36	.50	-.228	-2.004
จำนวนกลุ่มทดลอง	83	1	2	1.01	.117	8.465	7.000
จำนวนกลุ่มควบคุม	6	0	1	.54	.409	-.168	-2.008
ขนาดตัวอย่างทั้งหมด	89	15	48	33	3.20	4.55	2.89
จำนวนเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง	89	1	3	1.54	.68	0.89	-0.35

จากตาราง 4 เมื่อพิจารณาคุณลักษณะงานวิจัยด้านผู้วิจัยและการพิมพ์ พบว่า

จำนวนหน้าทั้งหมดมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 228 หน้า โดยมีจำนวนหน้าสูงสุด 515 หน้า และต่ำสุด 79 หน้า การแจกแจงข้อมูลมีลักษณะเบ้ขวา จำนวนหน้าส่วนใหญ่มีค่าน้อยกว่าค่าเฉลี่ย และมีการแจกแจงข้อมูลต่ำกว่าโค้งปกติ (ความเบ้เท่ากับ 0.81 ความโด่งเท่ากับ 0.27)

จำนวนหน้าไม่รวมภาคผนวกเฉลี่ยแล้วพบว่ามี 92 หน้า ซึ่งจำนวนหน้าไม่รวมภาคผนวกสูงสุด 208 หน้า และต่ำสุด 55 หน้า การแจกแจงข้อมูลมีลักษณะเบ้ขวา จำนวนหน้าส่วนใหญ่มีค่าน้อยกว่าค่าเฉลี่ย และมีการแจกแจงข้อมูลสูงกว่าโค้งปกติ (ความเบ้เท่ากับ 1.53 ความโด่งเท่ากับ 5.15)

เมื่อพิจารณาคุณลักษณะงานวิจัยด้านวิทยาการวิจัย พบว่า

จำนวนสมมติฐานมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.22 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.56 มีค่าต่ำสุดเท่ากับ 0 ค่าสูงสุดเท่ากับ 4 การแจกแจงของข้อมูลมีลักษณะเบ้ขวา จำนวนตัวแปรต้นส่วนใหญ่มีค่าน้อยกว่าค่าเฉลี่ย และมีการแจกแจงข้อมูลสูงกว่าโค้งปกติ (ความเบ้เท่ากับ 2.06 ความโด่งเท่ากับ 8.04)

จำนวนตัวแปรต้นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.25 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.50 มีค่าต่ำสุดเท่ากับ 1 ค่าสูงสุดเท่ากับ 3 การแจกแจงของข้อมูลมีลักษณะเบ้ขวา จำนวนตัวแปรต้นส่วนใหญ่มีค่าน้อยกว่าค่าเฉลี่ย และมีการแจกแจงข้อมูลสูงกว่าโค้งปกติ (ความเบ้เท่ากับ 1.91 ความโด่งเท่ากับ 2.99)

จำนวนตัวแปรตามมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.81 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.658 มีค่าต่ำสุดเท่ากับ 1 ค่าสูงสุดเท่ากับ 4 การแจกแจงของข้อมูลมีลักษณะเบ้ขวา จำนวนตัวแปรต้นส่วนใหญ่มีค่าน้อยกว่าค่าเฉลี่ย และมีการแจกแจงข้อมูลต่ำกว่าโค้งปกติ (ความเบ้เท่ากับ .539 ความโด่งเท่ากับ .332)

จำนวนกลุ่มของกลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.36 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.500 มีค่าต่ำสุดเท่ากับ 1 ค่าสูงสุดเท่ากับ 2 การแจกแจงของข้อมูลมีลักษณะเบ้ซ้าย จำนวนตัวแปรต้นส่วนใหญ่มีค่าน้อยกว่าค่าเฉลี่ย และมีการแจกแจงข้อมูลต่ำกว่าโค้งปกติ (ความเบ้เท่ากับ -.228 ความโด่งเท่ากับ -2.04)

จำนวนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.01 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.117 มีค่าต่ำสุดเท่ากับ 1 ค่าสูงสุดเท่ากับ 2 การแจกแจงของข้อมูลมีลักษณะเบ้ขวา จำนวนตัวแปรต้นส่วนใหญ่มีค่าน้อยกว่าค่าเฉลี่ย และมีการแจกแจงข้อมูลต่ำกว่าโค้งปกติ (ความเบ้เท่ากับ 8.465 ความโด่งเท่ากับ 7.000)

จำนวนกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.54 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.409 มีค่าต่ำสุดเท่ากับ 0 ค่าสูงสุดเท่ากับ 1 การแจกแจงของข้อมูลมีลักษณะเบ้ซ้าย จำนวนตัวแปรต้น

ส่วนใหญ่มีค่าน้อยกว่าค่าเฉลี่ย และมีการแจกแจงข้อมูลต่ำกว่าโค้งปกติ (ความเบ้เท่ากับ -0.168 ความโด่งเท่ากับ -2.008)

ขนาดตัวอย่างทั้งหมดมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 33 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.32 มีค่าต่ำสุดเท่ากับ 15 ค่าสูงสุดเท่ากับ 48 การแจกแจงของข้อมูลมีลักษณะเบ้ขวา จำนวนตัวแปรต้นส่วนใหญ่มีค่าน้อยกว่าค่าเฉลี่ย และมีการแจกแจงข้อมูลต่ำกว่าโค้งปกติ (ความเบ้เท่ากับ 4.55 ความโด่งเท่ากับ 2.89)

จำนวนเครื่องมือที่ใช้ในการทดลองค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.54 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.32 มีค่าต่ำสุดเท่ากับ 1 ค่าสูงสุดเท่ากับ 3 การแจกแจงของข้อมูลมีลักษณะเบ้ขวา จำนวนตัวแปรต้นส่วนใหญ่มีค่าน้อยกว่าค่าเฉลี่ย และมีการแจกแจงข้อมูลต่ำกว่าโค้งปกติ (ความเบ้เท่ากับ 0.89 ความโด่งเท่ากับ -0.35)

1.3 ผลการประเมินคุณภาพงานวิจัย

การประเมินคุณภาพงานวิจัยที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการเขียนภาษาไทยในระดับประถมศึกษาที่นำมาสังเคราะห์ในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 89 เรื่อง เป็นการประเมินโดยใช้แบบประเมินคุณภาพงานวิจัย จากสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2557) โดยกำหนดเกณฑ์คะแนนประเมิน 0-4 คะแนน จำนวน 30 ข้อ ได้ผลดังตาราง 5-6

ตาราง 5 ผลการประเมินคุณภาพงานวิจัย

เล่มที่	ค่าเฉลี่ยผลประเมิน (คะแนนเต็ม 4 คะแนน)	ระดับคุณภาพ
1	2.4	ปานกลาง
2	2.4	ปานกลาง
3	3.0	ค่อนข้างสูง
4	3.0	ค่อนข้างสูง
5	3.0	ค่อนข้างสูง
6	3.3	สูง
7	3.3	สูง
8	2.7	ค่อนข้างสูง
9	3.8	สูง
10	3.5	สูง

ตาราง 5 (ต่อ)

เล่มที่	ค่าเฉลี่ยผลประเมิน (คะแนนเต็ม 4 คะแนน)	ระดับคุณภาพ
11	3.6	สูง
12	3.1	ค่อนข้างสูง
13	2.9	ค่อนข้างสูง
14	2.9	ค่อนข้างสูง
15	2.8	ค่อนข้างสูง
16	3.5	สูง
17	3.8	สูง
18	3.7	สูง
19	3.3	สูง
20	3.2	ค่อนข้างสูง
21	3.5	สูง
22	3.2	ค่อนข้างสูง
23	3.5	สูง
24	3.3	สูง
25	3.7	สูง
26	3.8	สูง
27	3.3	สูง
28	3.4	สูง
29	2.9	ค่อนข้างสูง
30	3.5	สูง
31	3.4	สูง
32	3.1	ค่อนข้างสูง
33	3.2	ค่อนข้างสูง
34	3.6	สูง
35	3.5	สูง
36	2.8	ค่อนข้างสูง

ตาราง 5 (ต่อ)

เล่มที่	ค่าเฉลี่ยผลประเมิน (คะแนนเต็ม 4 คะแนน)	ระดับคุณภาพ
37	2.9	ค่อนข้างสูง
38	3.0	ค่อนข้างสูง
39	3.2	ค่อนข้างสูง
40	3.3	สูง
41	3.4	สูง
42	3.3	สูง
43	3.6	สูง
44	3.8	สูง
45	3.7	สูง
46	3.2	ค่อนข้างสูง
47	3.1	ค่อนข้างสูง
48	3.3	สูง
49	3.1	ค่อนข้างสูง
50	3.1	ค่อนข้างสูง
51	3.2	ค่อนข้างสูง
52	3.6	สูง
53	3.5	สูง
54	2.8	ค่อนข้างสูง
55	2.9	ค่อนข้างสูง
56	3.0	ค่อนข้างสูง
57	3.2	ค่อนข้างสูง
58	3.3	สูง
59	2.8	ค่อนข้างสูง
60	2.6	ค่อนข้างสูง
61	3.0	ค่อนข้างสูง
62	3.0	ค่อนข้างสูง

ตาราง 5 (ต่อ)

เล่มที่	ค่าเฉลี่ยผลประเมิน (คะแนนเต็ม 4 คะแนน)	ระดับคุณภาพ
63	3.0	ค่อนข้างสูง
64	3.3	สูง
65	3.3	สูง
66	2.7	ค่อนข้างสูง
67	3.8	สูง
68	3.5	สูง
69	3.6	สูง
70	3.1	ค่อนข้างสูง
71	2.9	ค่อนข้างสูง
72	3.2	ค่อนข้างสูง
73	3.5	สูง
74	3.3	สูง
75	3.7	สูง
76	3.8	สูง
77	3.3	สูง
78	3.1	ค่อนข้างสูง
79	3.3	สูง
80	2.8	ค่อนข้างสูง
81	2.6	ค่อนข้างสูง
82	3.0	ค่อนข้างสูง
83	3.0	ค่อนข้างสูง
84	3.0	ค่อนข้างสูง
85	3.3	สูง
86	3.3	สูง
87	2.7	ค่อนข้างสูง
88	3.8	สูง
89	3.5	สูง
ค่าเฉลี่ย	3.2	คุณภาพค่อนข้างสูง

จากตาราง 5 พบว่า งานวิจัยที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการเขียนภาษาไทยในระดับประถมศึกษา จำนวน 89 เรื่อง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.2 แสดงว่าโดยภาพรวมของงานวิจัยอยู่ในระดับคุณภาพค่อนข้างสูง

ตาราง 6 สรุปผลการประเมินคุณภาพงานวิจัย

ระดับคุณภาพ	จำนวน (เล่ม)	ร้อยละ
คุณภาพงานวิจัยสูง	45	50.56
คุณภาพงานวิจัยค่อนข้างสูง	42	47.19
คุณภาพงานวิจัยปานกลาง	2	2.25
คุณภาพงานวิจัยค่อนข้างต่ำ	0	0.00
คุณภาพงานวิจัยต่ำ	0	0.00

จากตาราง 6 พบว่า จากงานวิจัยจำนวน 89 เรื่อง งานวิจัยส่วนใหญ่อยู่ในระดับคุณภาพสูง จำนวน 45 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 50.56 รองลงมาคือ งานวิจัยที่มีระดับคุณภาพค่อนข้างสูง จำนวน 42 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 47.19 และงานวิจัยที่มีระดับคุณภาพปานกลาง 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 2.25 ไม่พบงานวิจัยที่มีระดับคุณภาพค่อนข้างต่ำ และคุณภาพต่ำ

ตอนที่ 2 วิเคราะห์คุณลักษณะงานวิจัยที่มีผลต่อขนาดอิทธิพล

การวิเคราะห์ในครั้งนี้ผู้วิจัยใช้ค่าขนาดอิทธิพลเป็นหน่วยในการวิเคราะห์ ซึ่งมีค่าขนาดอิทธิพลจำนวน 89 ค่า ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์เพื่อทดสอบความแตกต่างของค่าขนาดอิทธิพลระหว่างการวิเคราะห์จำแนกตามคุณลักษณะงานวิจัย ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) และทดสอบความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวน (Test of Homogeneity of Variance) เพื่อตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นโดยใช้การทดสอบ Levene (Levene's Test) จากนั้นทดสอบค่าเฉลี่ยภายหลังในกรณีที่ความแปรปรวนเท่ากันหรือมีความเป็นเอกพันธ์ ใช้การทดสอบรายคู่ภายหลัง

ผลการวิเคราะห์ในส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพลที่คำนวณได้จากสูตรผลต่างมาตรฐานจำแนกตามตัวแปรคุณลักษณะงานวิจัยโดยแบ่งออกเป็น 3 ด้าน

ได้แก่ ด้านผู้วิจัยและการพิมพ์ จำนวน 5 ตัวแปร ด้านเนื้อหาสาระงานวิจัย จำนวน 4 ตัวแปร และ ด้านวิธีวิทยาการวิจัย จำนวน 10 ตัวแปร

ด้านผู้วิจัยและการพิมพ์

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยค่าขนาดอิทธิพลจำแนกตามคุณลักษณะงานวิจัยด้านผู้วิจัยและการพิมพ์แสดงผลการวิเคราะห์ดังตาราง 7

ตาราง 7 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพลจำแนกตามคุณลักษณะงานวิจัยด้านผู้วิจัยและการพิมพ์

คุณลักษณะงานวิจัย	ค่าของตัวแปร	ค่าขนาดอิทธิพล			Test of Homogeneity of Variances		ANOVA	
		n	\bar{d}	S.D.	Levene Statistic	P	F	P
สถาบันที่ผลิตงานวิจัย	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	12	4.612	0.843	2.616	.009	1.730	.049
	มหาวิทยาลัยศิลปากร	2	4.688	2.975				
	มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต	2	2.824	2.476				
	มหาวิทยาลัยทักษิณ	1	2.052	-				
	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	1	1.177	-				
	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	1	.415	-				
	มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์	2	4.410	0.120				
	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์	1	1.907	-				
	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี	24	3.889	2.120				
	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม	1	3.035	-				
	มหาวิทยาลัยรามคำแหง	2	5.172	3.379				
	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	5	2.943	1.418				
	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง	1	1.970	-				
	มหาวิทยาลัยบูรพา	4	2.552	.465				
	มหาวิทยาลัยนเรศวร	1	2.486	-				
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	1	1.223	-					

ตาราง 7 (ต่อ)

คุณลักษณะ งานวิจัย	ค่าของตัวแปร	ค่าขนาดอิทธิพล			Test of Homogeneity of Variances		ANOVA	
		n	\bar{d}	S.D.	Levene Statisti c	P	F	P
สถาบันที่ ผลิตงานวิจัย	มหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาสารคาม	19	6.415	3.237				
	มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี	1	1.678	-				
	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร	1	.009	-				
	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	5	4.908	1.446				
	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย	2	8.405	5.559				
แหล่งที่ผลิต งานวิจัย	คณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์	85	4.244	2.718	1.037	.311	2.615	.109
	คณะศิลปศาสตร์	4	6.547	4.226	-			
สาขาที่ผลิต งานวิจัย	สาขาหลักสูตรและการสอน/ พัฒนาหลักสูตรและการเรียนสอน	80	4.388	2.681	1.295	.258	1.095	.364
	สาขาวิจัยและประเมินผล การศึกษา/วิจัยการศึกษา	1	2.052	-	-			
สาขาที่ผลิต งานวิจัย	สาขาวัดผลการศึกษา	1	8.620	-	-			
	สาขาการประถมศึกษา	1	1.177	-	-			
	สาขาการสอนภาษาไทย/ ภาษาไทย	6	4.001	4.286				
เพศของ ผู้วิจัย	ชาย	12	5.096	3.542	2.838	.096	.986	.323
	หญิง	77	4.231	2.687	-			
ปีที่พิมพ์	พ.ศ.2549	5	1.503	1.760	.697	.710	4.047	.000
	พ.ศ.2550	13	2.894	1.630	-			
	พ.ศ.2551	8	3.154	2.270				
	พ.ศ.2552	9	4.770	1.720				
	พ.ศ.2553	14	4.405	2.580				
	พ.ศ.2554	13	3.844	3.020				
	พ.ศ.2555	14	4.737	3.470				
	พ.ศ.2556	5	5.517	2.440				
	พ.ศ.2557	5	8.379	2.680				
พ.ศ.2558	3	8.089	2.790					

จากตาราง 7 ผลการเปรียบเทียบรายตัวแปรย่อยค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพลจากมากไปน้อย ดังนี้

ด้านผู้วิจัยและการพิมพ์

ตัวแปรสถาบันที่ผลิตงานวิจัย พบว่าผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าขนาดอิทธิพลของสถาบันที่ผลิตงานวิจัยมีค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F=1.730, P = 0.049$) อย่างไรก็ตามพบว่าสถาบันที่ผลิตงานวิจัยที่มีค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพลสูงสุดคือ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ($\bar{d} = 8.405, SD = 5.559$) รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ($\bar{d} = 6.415, SD = 3.237$) และมหาวิทยาลัยรามคำแหง ($\bar{d} = 5.172, SD = 3.3379$) ตามลำดับ ซึ่งแปลความหมายได้ว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายได้ผลิตงานวิจัยที่มีวิธีการจัดการเรียนการสอนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนได้ดีที่สุด

ตัวแปรแหล่งที่ผลิตงานวิจัย พบว่าผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าขนาดอิทธิพลของแหล่งที่ผลิตงานวิจัยมีค่าอิทธิพลไม่แตกต่างกัน ($F=2.615, P= 0.109$) อย่างไรก็ตามพบว่าแหล่งที่ผลิตงานวิจัยมากที่สุดคือ คณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ ($\bar{d} = 4.244, SD = 2.718$) รองลงมาคือคณะศิลปศาสตร์ ($\bar{d} = 6.547, SD = 4.226$) ซึ่งแปลความหมายได้ว่าไม่ว่างานวิจัยจะผลิตมาจากคณะใดก็ตามพบว่าวิธีการจัดการเรียนการสอนในแต่ละคณะไม่ได้ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเขียน

ตัวแปรสาขาที่ผลิตงานวิจัย พบว่าผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าขนาดอิทธิพลของสาขาที่ผลิตงานวิจัยมีค่าอิทธิพลไม่แตกต่างกัน ($F = 1.095, P = 0.364$) อย่างไรก็ตามพบว่ามีสาขาที่ผลิตงานวิจัยมากที่สุดคือ สาขาหลักสูตรและการสอน/การพัฒนาหลักสูตรและวิธีการสอน ($\bar{d} = 4.388, SD = 2.618$) รองลงมาคือ สาขาการสอนภาษาไทย/ภาษาไทย ($\bar{d} = 4.001, SD = 4.286$) และ สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา ($\bar{d} = 2.052$) ซึ่งแปลความหมายได้ว่าไม่ว่างานวิจัยจะผลิตมาจากสาขาวิชาใดก็ตามพบว่าวิธีการจัดการเรียนการสอนในแต่ละสาขานั้นไม่ได้ส่งผลให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนแตกต่างกัน

ตัวแปรเพศ พบว่า ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าขนาดอิทธิพลของเพศที่ผลิตงานวิจัยมีค่าอิทธิพลไม่แตกต่างกัน ($F = 0.986, P = 0.323$) อย่างไรก็ตามพบว่าเพศที่ผลิตงานวิจัยที่มีค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพลสูงสุดคือเพศชาย ($\bar{d} = 6.547, SD = 4.226$) รองลงมาคือเพศหญิง ($\bar{d} = 4.244, SD = 2.718$) ตามลำดับ ซึ่งแปลความหมายได้ว่าไม่ว่างานวิจัยจะผลิตมาจากเพศใดก็ตาม ก็ไม่ได้มีผลกับวิธีการสอนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเขียน

ตัวแปรปีที่พิมพ์ พบว่าผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าขนาดอิทธิพลของแหล่งที่ผลิตงานวิจัยมีค่าอิทธิพลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 4.413, P = 0.000$)

อย่างไรก็ตามพบว่าปีที่พิมพ์ที่มีค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพลสูงที่สุดคือ ปี พ.ศ. 2557 ($\bar{d} = 8.379$, $SD = 2.68$) รองลงมาคือปี พ.ศ. 2558 ($\bar{d} = 8.089$, $SD = 2.790$) และปี พ.ศ. 2556 ($\bar{d} = 5.517$, $SD = 2.44$) ตามลำดับ ซึ่งแปลความหมายได้ว่า งานวิจัยที่พิมพ์ใน พ.ศ. 2557 นั้นมีวิธีการจัดการเรียนการสอนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีที่สุดใน

จากตาราง 7 พบว่า การวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพลด้านผู้วิจัยและการพิมพ์ ตัวแปรสถาบันที่ผลิตงานวิจัยและตัวแปรปีที่พิมพ์ มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าแต่ละตัวแปรมีความแตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่ ผู้วิจัยจึงได้นำตัวแปรดังกล่าวมาเปรียบเทียบความแปรปรวนรายคู่ ด้วยการใช้การวิเคราะห์ Post Hoc Test (Schaffer) แต่เนื่องจากตัวแปรสถาบันที่ผลิตงานวิจัยบางสถาบันมีเพียงแห่งเดียวจึงไม่สามารถวิเคราะห์ความแตกต่างรายคู่ได้ สามารถวิเคราะห์ได้เพียงตัวแปรปีที่พิมพ์เท่านั้น แสดงผลดังตาราง 8

ตาราง 8 ผลความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของปีที่พิมพ์ที่ส่งผลต่อค่าขนาดอิทธิพล

ปีที่พิมพ์ (พ.ศ.)	2549	2550	2551	2552	2553	2554	2555	2556	2557	2558
2549	-	-1.39	-1.65	-3.26	-2.90	-2.34	-3.23	-4.01	-7.25*	-6.58
2550		-	-0.26	-1.87	-1.51	-0.94	-1.84	-2.62	-5.86*	-5.19
2551			-	-1.61	-1.25	-0.68	-1.58	-2.36	-5.60	-4.93
2552				-	0.36	0.93	0.34	-0.75	-3.99	-3.32
2553					-	0.56	0.33	-1.11	-4.35	-3.68
2554						-	-0.89	-1.67	-4.91	-4.24
2555							-	-0.78	-4.01	-3.35
2556								-	-3.23	-2.57
2557									-	0.67
2558										-

* = $p < .05$

จากตาราง 8 สรุปได้ว่า ปีที่พิมพ์ที่ผลิตงานวิจัยที่สามารถผลิตงานวิจัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือปี พ.ศ. 2549 กับปี พ.ศ. 2557 และปี พ.ศ. 2550 กับปี พ.ศ. 2557 โดยแปลความหมายได้ว่างานวิจัยที่ผลิตในปี พ.ศ. 2557 ($\bar{d}=8.379$) มีคุณภาพในการผลิตงานวิจัย

สูงกว่าปี พ.ศ. 2550 ($\bar{d} = 2.894$) และปี พ.ศ. 2550 ผลงานวิจัยได้ดีกว่า ปี พ.ศ. 2549

($\bar{d} = 1.053$) นอกนั้น ปีที่พิมพ์อื่น ๆ ผลงานวิจัยได้ไม่ต่างกัน

ด้านเนื้อหาสาระงานวิจัย

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยค่าขนาดอิทธิพลจำแนกตามคุณลักษณะงานวิจัยด้านเนื้อหาสาระของงานวิจัยแสดงผลการวิเคราะห์ดังตาราง 9

ตาราง 9 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพลจำแนกตามคุณลักษณะงานวิจัยด้านเนื้อหาสาระของงานวิจัย

คุณลักษณะงานวิจัย	ค่าของตัวแปร	ค่าขนาดอิทธิพล			Test of Homogeneity of Variances		ANOVA	
		n	\bar{d}	S.D.	Levene Statistic	P	F	P
ความมุ่งหมายของการวิจัย	ศึกษาสำรวจ	40	3.3361	2.247	1.347	.265	11.322	.000
	เปรียบเทียบ	42	4.6842	2.5889	-			
	วิจัยและพัฒนา	7	8.109	3.604				
รูปแบบการจัดการเรียนการสอน	ไม่ระบุ	5	3.011	1.541	1.028	.414	.602	.792
	การเรียนรู้แบบซิปปา	1	3.035	-	-			
	การเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ	7	4.293	2.084				
	การสอนโดยใช้ผังความคิด	7	3.764	2.971				
	การจัดการเรียนการสอนแบบเน้นประสบการณ์	49	4.331	2.674				
	การคิดแบบเอกนัย	2	4.344	3.445				
	การเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWLH plus	1	3.365	-				

ตาราง 9 (ต่อ)

คุณลักษณะงานวิจัย	ค่าของตัวแปร	ค่าขนาดอิทธิพล			Test of Homogeneity of Variances		ANOVA	
		n	\bar{d}	S.D.	Levene Statistic	P	F	P
รูปแบบการจัดการเรียนการสอน	การสอนโดยใช้เทคโนโลยี	10	4.337	3.952	-			
	การจัดการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎี (4MAT)	6	6.236	3.619				
	การสอนโดยการใช้สถานการณ์จำลอง	1	7.366	-				
สื่อการสอน	เกม	2	3.678	1.267	1.171	.330	3.048	.010
	เพลง	2	0.541	0.752				
	แบบฝึกทักษะ	62	3.929	2.444				
	ชุดกิจกรรม	4	5.701	2.091				
	บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน	4	4.792	2.11				
	สื่อประสม	5	4.306	4.577				
	รูปภาพ	7	7.136	3.178				
ทักษะการเรียนรู้	ทักษะการเขียนสะกดคำ	47	4.311	2.852	.745	.635	1.226	.295
	ทักษะการเขียนเรียงความ	4	3.430	1.540				
	ทักษะการเขียนสรุปความ	7	3.725	2.068				
	ทักษะการเขียนภาษาไทย	7	3.556	2.799				
	ทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์	16	4.899	2.832				
	ทักษะการเขียนตามจินตนาการ	2	2.857	1.343				
	ทักษะการเขียนสื่อความ	3	7.686	4.4229				
	ทักษะการเขียนร้อยกรอง	2	6.077	1.823				
	ทักษะการเขียนประโยค	1	.279	-				

จากตาราง 9 แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพลจำแนกตามคุณลักษณะงานวิจัยด้านเนื้อหาสาระของงานวิจัยดังนี้

ตัวแปรความมุ่งหมาย พบว่าผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพลของความมุ่งหมายมีค่าอิทธิพลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .0 ($F = 11.322$, $P = 0.000$) โดยความมุ่งหมายที่มีค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพลสูงที่สุดคือ วิจัยและพัฒนา ($\bar{d} = 8.1095$, $SD = 3.604$) รองลงมาคือ การเปรียบเทียบ ($\bar{d} = 4.684$, $SD = 2.588$) และการศึกษาสำรวจ ($\bar{d} = 3.336$, $SD = 2.247$) ตามลำดับ ซึ่งแปลความหมายได้ว่าความมุ่งหมายของงานวิจัยเพื่อวิจัยและพัฒนาส่งผลให้เกิดวิธีการจัดการเรียนการสอนที่ทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนดีที่สุด

ตัวแปรรูปแบบการจัดการเรียนการสอน พบว่าผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าขนาดอิทธิพลของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนมีค่าอิทธิพลไม่แตกต่างกัน ($F=0.602$, $P = 0.792$) อย่างไรก็ตามรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่มีค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพลสูงที่สุดคือการสอนโดยใช้ทฤษฎี 4MAT ($\bar{d} = 6.236$, $SD = 3.619$) รองลงมาคือการสอนด้วยการคิดแบบเอहनัย ($\bar{d} = 4.344$, $SD = 3.445$) และการสอนแบบเน้นประสบการณ์การเรียนรู้ ($\bar{d} = 4.331$, $SD = 2.674$) ตามลำดับ ซึ่งแปลความหมายได้ว่าไม่ว่าจะจัดการเรียนการสอนด้วยรูปแบบวิธีการใดก็ไม่ได้ทำให้วิธีการจัดการเรียนการสอนมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเขียน

ตัวแปรสื่อที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน พบว่าผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าขนาดอิทธิพลของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนมีค่าอิทธิพลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 3.048$, $P = 0.01$) ซึ่งสื่อที่มีค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพลสูงที่สุดคือ รูปภาพ ($\bar{d} = 7.136$, $SD = 3.174$) รองลงมาคือ ชุดกิจกรรม ($\bar{d} = 5.701$, $SD = 2.091$) และบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ($\bar{d} = 4.792$, $SD = 2.1165$) ตามลำดับ ซึ่งแปลความหมายได้ว่าสื่อที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปภาพส่งผลให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนดีที่สุด

ตัวแปรทักษะทางการเขียน พบว่าผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าขนาดอิทธิพลของทักษะด้านการเขียนมีค่าอิทธิพลไม่แตกต่างกัน ($F = 1.226$, $P = 0.259$) อย่างไรก็ตามทักษะด้านการเขียนที่มีขนาดอิทธิพลเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ทักษะการเขียนสื่อความ ($\bar{d} = 7.686$, $SD = 3.174$) รองลงมาคือ ทักษะการเขียนบทร้อยกรอง ($\bar{d} = 6.077$, $SD = 1.823$) และทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ($\bar{d} = 4.899$, $SD = 2.832$) ตามลำดับ ซึ่งแปลความหมายได้ว่าทักษะด้านการเขียนที่เกิดขึ้นไม่ว่าจะใช้วิธีการสอนใดก็ไม่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนแตกต่างกัน

จากตาราง 9 พบว่า การวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพลด้านเนื้อหาสาระงานวิจัย มีตัวแปรความมุ่งหมายและสื่อการสอน มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าแต่ละตัวแปรมีความแตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่ ผู้วิจัยจึงได้นำตัวแปรดังกล่าวมาเปรียบเทียบความแปรปรวนรายคู่ ด้วยการวิเคราะห์ Post Hoc Test (Schaffer) แสดงผลดังตาราง 9 -10

ตาราง 10 ผลความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยความมุ่งหมายที่ส่งผลต่อค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพล

ความมุ่งหมาย	ศึกษาสำรวจ	เปรียบเทียบ	วิจัยและพัฒนา
ศึกษาสำรวจ	-	-1.35	-4.77*
เปรียบเทียบ		-	-3.43*
วิจัยและพัฒนา			-

* = $p < .05$

จากตาราง 10 สรุปได้ว่า ความมุ่งหมายการศึกษาสำรวจมีความแตกต่างกับความมุ่งหมายวิจัยและพัฒนา และความมุ่งหมายการเปรียบเทียบมีความแตกต่างกับความมุ่งหมายวิจัยและพัฒนา แปรความหมายได้ว่าความมุ่งหมายวิจัยและพัฒนา ($\bar{d} = 8.1095$) ส่งผลให้งานวิจัยมีคุณภาพสูงกว่าความมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบ ($\bar{d} = 4.6842$) และความมุ่งหมายเพื่อศึกษาสำรวจ ($\bar{d} = 3.3361$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 11 ผลความแตกต่างระหว่างสื่อการสอนที่ส่งผลต่อค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพล

สื่อการสอน	เกม	เพลง	แบบฝึกทักษะ	ชุดกิจกรรม	บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน	สื่อประสม	รูปภาพ
เกม	-	3.14	-0.25	-2.02	-1.11	-0.62	-3.45
เพลง		-	-3.38	-5.16	-4.25	-3.76	-6.59
แบบฝึกทักษะ			-	-1.77	-0.86	-0.37	-3.20
ชุดกิจกรรม				-	0.91	1.39	-1.43
บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน					-	0.49	-2.34
สื่อประสม						-	-2.83
รูปภาพ							-

* = $p < .05$

จากตาราง 11 สรุปได้ว่า สื่อการสอนไม่มีความแตกต่างกันรายคู่ แต่อย่างไรก็ตามจากค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพลพบว่าสื่อการสอนที่ส่งผลต่อการเขียนมากที่สุดคือ รูปภาพ ($\bar{d} = 7.136$)

ด้านวิธีวิทยาการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยค่าขนาดอิทธิพลจำแนกตามคุณลักษณะงานวิจัยด้านวิธีวิทยาการวิจัยแสดงผลการวิเคราะห์ดังตาราง 12

ตาราง 12 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพลจำแนกตามคุณลักษณะงานวิจัยด้านวิธีวิทยาการวิจัย

คุณลักษณะงานวิจัย	ค่าของตัวแปร	ค่าขนาดอิทธิพล			Test of Homogeneity of Variances		ANOVA	
		n	\bar{d}	S.D.	Levene Statistic	P	F	P
ประเภท	มีทิศทาง	80	4.367	2.756	.976	.326	.037	.847
สมมติฐาน	ไม่มีสมมติฐาน	9	4.175	3.427	-			
ระดับชั้นของกลุ่มตัวอย่าง	ป.1	13	4.518	3.220	2.090	.075	.917	.474
	ป.2	20	4.082	1.844	-			
	ป.3	18	5.200	3.711				
	ป.4	12	3.400	2.445				
	ป.5	13	3.672	2.553				
	ป.6	13	4.953	2.752				
ระยะเวลาในการทดลอง	1 เดือน	5	2.947	2.720	.965	.413	2.357	.077
	2 เดือน	19	3.288	2.103	-			
	3 เดือน	42	5.067	3.012				
	4 เดือน	23	4.347	2.694				
แบบแผนการวิจัยเชิงทดลอง	One group pretest-posttest design	83	4.442	2.789	.044	.833	.005	.946

ตาราง 12 (ต่อ)

คุณลักษณะงานวิจัย	ค่าของตัวแปร	ค่าขนาดอิทธิพล			Test of Homogeneity of Variances		ANOVA	
		n	\bar{d}	SD	Levene Statistic	P	F	P
แบบแผนการวิจัยเชิงทดลอง	pretest-posttest control group design	6	4.323	3.351	-			
รูปแบบของการสุ่มตัวอย่าง	เจาะจง	34	3.212	2.353	2.162	.145	9.891	.002
	อย่างง่าย	55	5.049	2.856	-			
วิธีการหาคุณภาพเครื่องมือ	ความเป็นปรนัย	40	3.336	2.247	1.769	.159	5.951	.001
	ความยาก	22	4.161	2.286	-			
	อำนาจจำแนก	4	4.938	2.524				
	ความเชื่อมั่น	23	6.182	3.358				
ชนิดของความเชื่อมั่น	แบบสอดคล้องภายใน	73	4.447	2.839	.079	.780	.509	.478
	แบบสอบซ้ำ	16	3.892	2.705	-			
ประเภทการวิเคราะห์ข้อมูล	Content analysis							
		19	2.830	2.195	.490	.734	9.209	.000
	Descriptive stat	31	3.994	2.114	-			
	Independent t-test	11	4.232	2.597				
	Dependent t-test	18	4.379	2.860				
	One-way ANOVA, ANCOVA	10	8.396	2.479				
คะแนนในการประเมินคุณภาพของงานวิจัย	คุณภาพงานวิจัย							
	ค่อนข้างสูง	72	4.355	2.870	.846	.360	.003	.960
รูปแบบของการสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน	คุณภาพงานวิจัยปานกลาง	17	4.317	2.632	-			
	แตกต่างกันที่ระดับ .01	21	3.487	2.734	.085	.771	2.624	.109
	แตกต่างกันที่ระดับ .05				-			
		68	4.613	2.798				

จากตาราง 12 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยค่าขนาดอิทธิพล จำแนกตามคุณลักษณะงานวิจัยด้านวิธีวิทยาการวิจัยพบว่า ตัวแปรที่ไม่สามารถอธิบายความแตกต่างของค่าขนาดอิทธิพล มีจำนวน 8 ตัวแปร ได้แก่ ประเภทสมมติฐาน ระดับชั้นของกลุ่มตัวอย่าง ระยะเวลาในการทดลอง แบบแผนการวิจัยเชิงทดลอง วิธีการหาคคุณภาพเครื่องมือ ชนิดของความเชื่อมั่น คะแนนในการประเมินคุณภาพงานวิจัย และรูปแบบของการสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน ส่วนตัวแปรที่สามารถอธิบายความแตกต่างของค่าขนาดอิทธิพลมีจำนวน 3 ตัวแปร ได้แก่ รูปแบบของการสุ่มตัวอย่าง วิธีการหาคคุณภาพเครื่องมือ และประเภทการวิเคราะห์เครื่องมือ โดยค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพลมีค่าอยู่ในช่วงตั้งแต่ 2.830 ถึง 8.396 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพลระหว่างกลุ่มตัวแปรย่อยในแต่ละตัวแปรคุณลักษณะงานวิจัยด้วยการทดสอบความแปรปรวนทางเดียวพบว่า ตัวแปรดังกล่าวข้างต้นทำให้ค่าขนาดอิทธิพลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการเปรียบเทียบรายตัวแปรย่อยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพลจากมากไปน้อย ดังนี้

ตัวแปรประเภทสมมติฐาน พบว่าผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพลของตัวแปรประเภทสมมติฐานไม่แตกต่างกันทางสถิติ ($F = 0.037, P = 0.847$) ซึ่งประเภทสมมติฐานที่มีค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพลสูงสุดคือ สมมติฐานแบบมีทิศทาง ($\bar{d} = 4.3671, SD = 2.756$) รองลงมาคือ สมมติฐานแบบไม่มีทิศทาง ($\bar{d} = 4.1572, S.D. = 3.427$) ตามลำดับ ซึ่งแปลความหมายได้ว่า ไม่ว่าจะงานวิจัยจะใช้สมมติฐานประเภทใดก็ไม่ทำให้วิธีการสอนส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ต่างกัน

ตัวแปรระดับชั้นของกลุ่มตัวอย่าง พบว่าผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพลของตัวแปรระดับชั้นของกลุ่มตัวอย่างไม่แตกต่างกันทางสถิติ ($F = 0.037, P = 0.847$) ซึ่งระดับชั้นของกลุ่มตัวอย่างที่มีค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพลสูงสุดคือ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ($\bar{d} = 5.2007, S.D. = 3.711$) รองลงมาคือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ($\bar{d} = 4.9536, S.D. = 2.752$) และชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ($\bar{d} = 4.518, S.D. = 3.220$) ตามลำดับ ซึ่งแปลความหมายได้ว่าไม่ว่าจะใช้วิธีการสอนใดในระดับชั้นใดก็ไม่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนต่างกัน

ตัวแปรระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง พบว่าผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพลของระดับชั้นของระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองมีค่าเฉลี่ยอิทธิพลไม่แตกต่างกัน ($F = 2.357, P = 0.077$) อย่างไรก็ตามระยะเวลาในการทดลองที่มีค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพลมากที่สุดคือ ระยะเวลา 3 เดือน ($\bar{d} = 5.067, S.D. = 3.012$) รองลงมาคือระยะเวลา 4 เดือน ($\bar{d} = 4.3477,$

S.D. = 2.694) และ ระยะเวลา 2 เดือน (\bar{d} = 3.288, S.D. = 2.103) ตามลำดับ ซึ่งแปลความหมายได้ว่าไม่ว่าจะใช้วิธีการสอนใดในระยะเวลาเท่าใด ก็ไม่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนแตกต่างกัน

ตัวแปรแบบแผนการวิจัยเชิงทดลอง พบว่าผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพลของแบบแผนการวิจัยเชิงทดลองมีค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพลไม่แตกต่างกัน ($F = 0.005$, $P = 0.946$) อย่างไรก็ตาม แบบแผนการวิจัยเชิงทดลองที่มีค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพลสูงสุดคือ One Group Pretest Posttest Design (\bar{d} = 4.4423, S.D. = 2.7899) รองลงมาคือ Pretest Posttest Control Group Design (\bar{d} = 4.3232, S.D. = 3.351) ตามลำดับ ซึ่งแปลความหมายได้ว่าไม่ว่าจะใช้วิธีการสอนใดในแบบแผนการวิจัยเชิงทดลองรูปแบบใด ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนที่ได้ก็ไม่ต่างกัน

รูปแบบของการสุ่มตัวอย่าง พบว่าผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพลของรูปแบบของการสุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 9.891$, $P = 0.002$) โดยค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพลที่มีค่าสูงสุดคือ รูปแบบของการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (\bar{d} = 5.049, S.D. = 2.856) รองลงมาคือรูปแบบของการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (\bar{d} = 3.2125, S.D. = 2.353) ตามลำดับ ซึ่งแปลความหมายได้ว่ารูปแบบของการสุ่มตัวอย่างแบบง่ายส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนดีที่สุด

ตัวแปรวิธีการหาคุณภาพเครื่องมือ พบว่าผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพลของวิธีการหาคุณภาพเครื่องมือมีค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 5.951$, $P = 0.001$) โดยค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพลของวิธีการหาคุณภาพเครื่องมือสูงสุดคือ ความเชื่อมั่น (\bar{d} = 6.182, S.D. = 3.358) รองลงมาคืออำนาจจำแนก (\bar{d} = 4.938, S.D. = 2.524) และความยาก (\bar{d} = 4.161, S.D. = 2.286) ตามลำดับ ซึ่งแปลความหมายได้ว่าวิธีการหาคุณภาพโดยการหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือทำให้เกิดวิธีการสอนที่ทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีที่สุด

ตัวแปรชนิดของความเชื่อมั่น พบว่าผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพลของชนิดของความเชื่อมั่นมีค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพลไม่แตกต่างกัน ($F = 0.509$, $P = 0.478$) อย่างไรก็ตามค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพลของชนิดของความเชื่อมั่นที่สูงที่สุดคือ ความสอดคล้องภายใน (\bar{d} = 4.4477, S.D. = 2.839) รองลงมาคือแบบสอบซ้ำ (\bar{d} = 3.892, S.D. = 2.705) ตามลำดับ ซึ่งแปลความหมายได้ว่าชนิดของความเชื่อมั่นแต่ละประเภทไม่ได้ทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนต่างกันแต่อย่างใด

ตัวแปรประเภทการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่าผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพลของประเภทการวิเคราะห์ข้อมูลมีค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพลแตกต่างกัน

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 9.209$, $P = 0.000$) โดยค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพลของประเภทการวิเคราะห์ข้อมูลสูงสุดคือ one-way ANOVA, ANCOVA ($\bar{d} = 8.396$, $S.D. = 2.479$) รองลงมาคือ Dependent T-test ($\bar{d} = 4.379$, $S.D. = 2.860$) และ Independent T-test ($\bar{d} = 4.232$, $S.D. = 2.597$) ตามลำดับ ซึ่งแปลความหมายได้ว่า วิธีการสอนที่ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ One-Way ANOVA, ANCOVA ส่งผลให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนดีที่สุด

ตัวแปรคะแนนในการประเมินคุณภาพของงานวิจัย พบว่าผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพลของคะแนนในการประเมินคุณภาพของงานวิจัยมีค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพลไม่แตกต่างกัน ($F = 0.003$, $P = 0.960$) อย่างไรก็ตามค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพลที่สูงที่สุดคือระดับคุณภาพค่อนข้างสูง ($\bar{d} = 4.3553$, $S.D. = 2.870$) และ ระดับคุณภาพปานกลาง ($\bar{d} = 4.3176$, $S.D. = 2.632$) ตามลำดับ ซึ่งแปลความหมายได้ว่า ระดับคะแนนประเมินคุณภาพงานวิจัยไม่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเขียน

ตัวแปรรูปแบบของการสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพลของรูปแบบของการสรุปผลการทดสอบสมมติฐานมีค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพลไม่แตกต่างกัน ($F = 2.624$, $P = 0.109$) อย่างไรก็ตามค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพลที่สูงที่สุดคือแตกต่างทางสถิติอย่างมีระดับนัยสำคัญที่ .05 ($\bar{d} = 4.613$, $S.D. = 2.98$) และแตกต่างทางสถิติอย่างมีระดับนัยสำคัญที่ .01 ($\bar{d} = 3.487$, $S.D. = 2.734$) ตามลำดับ ซึ่งแปลความหมายได้ว่าการตั้งสมมติฐานรูปแบบใด ๆ ก็ไม่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนต่างกัน

จากตาราง 12 พบว่า การวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพลด้านวิธีวิทยาการวิจัย มีตัวแปรการสุ่มตัวอย่าง วิธีการหาคุณภาพเครื่องมือ และประเภทการวิเคราะห์เครื่องมือ มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าแต่ละตัวแปรมีความแตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่ แต่เนื่องจากการสุ่มตัวอย่างมีเพียง 2 วิธีจึงไม่สามารถวิเคราะห์ความแตกต่างรายคู่ได้ผู้วิจัยจึงได้นำตัวแปรที่เหลือมาเปรียบเทียบความแปรปรวนรายคู่ ด้วยการวิเคราะห์ Post Hoc Test (Schaffer) แสดงผลดังตาราง 13-14

พหุ ประถมศึกษา

ตาราง 13 ผลความแตกต่างระหว่างวิธีการหาคุณภาพเครื่องมือที่ส่งผลต่อค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพล

วิธีการหาคุณภาพเครื่องมือ	ความเป็นปรนัย	ความยาก	อำนาจจำแนก	ความเชื่อมั่น
ความเป็นปรนัย	-	-0.82	-1.60	-2.85*
ความยาก		-	-0.77	-2.02
อำนาจจำแนก			-	-1.24
ความเชื่อมั่น				-

* = $p < .05$

จากตาราง 13 พบว่า วิธีการหาคุณภาพเครื่องมือโดยการหาความเชื่อมั่น ($\bar{d} = 6.182$) ทำให้นักวิจัยที่ได้มีคุณภาพสูงกว่าวิธีการหาคุณภาพเครื่องมือโดยการหาความเป็นปรนัย ($\bar{d} = 3.3361$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนวิธีการหาคุณภาพเครื่องมือด้วยวิธีการหาความเป็นปรนัยกับค่าความยากและอำนาจจำแนกไม่แตกต่างกัน

ตาราง 14 ผลความแตกต่างระหว่างประเภทการวิเคราะห์ข้อมูลที่ส่งผลต่อค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพล

ประเภทการวิเคราะห์ข้อมูล	Content Analysis	Descriptive Stat	Independent T-test	Dependent T-test	One-way ANOVA, ANCOVA
Content Analysis	-	-1.16	-1.40	-1.55	-5.57*
Descriptive Stat		-	-0.24	-0.38	-4.40*
Independent T-test			-	-0.15	-4.16*
Dependent T-test				-	-4.01*
One-way ANOVA, ANCOVA					-

* = $p < .05$

จากตาราง 14 พบว่า ประเภทการวิเคราะห์ข้อมูลมีความแตกต่างกันรายคู่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยการวิเคราะห์ข้อมูลโดย One-way ANOVA, ANCOVA ทำให้งานวิจัยมีคุณภาพสูงกว่าการวิเคราะห์โดย Content analysis การวิเคราะห์ข้อมูลโดย One-way ANOVA, ANCOVA ทำให้งานวิจัยมีคุณภาพสูงกว่าการวิเคราะห์ข้อมูลโดย Descriptive Stat การวิเคราะห์ข้อมูลโดย One-way ANOVA, ANCOVA ทำให้งานวิจัยมีคุณภาพสูงกว่าการวิเคราะห์ข้อมูลโดย Independent T-test และการวิเคราะห์ข้อมูลโดย One-way ANOVA, ANCOVA ทำให้งานวิจัยมีคุณภาพสูงกว่าการวิเคราะห์ข้อมูลโดย Dependent t-test ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลด้วย Content Analysis Descriptive Stat Independent T-test และ Dependent T-test ไม่ส่งผลให้งานวิจัยมีคุณภาพแตกต่างกัน



สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการเขียนภาษาไทย : การวิเคราะห์ทอภิมาน ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยตามลำดับดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สรุปผล
3. อภิปรายผล
4. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนตามเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทย : การวิเคราะห์ทอภิมาน มีความมุ่งหมาย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาคุณลักษณะงานวิจัยเกี่ยวข้องข้องกับการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยของนักเรียนในระดับประถมศึกษา
2. เพื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะงานวิจัยที่มีต่อค่าขนาดอิทธิพลของงานวิจัยที่เกี่ยวข้องข้องกับการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการเขียนภาษาไทยของนักเรียนในระดับประถมศึกษา

สรุปผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัยแยกนำเสนอเป็น 2 ตอน คือ 1) คุณลักษณะงานวิจัย 2) คุณลักษณะงานวิจัยที่มีผลต่อค่าขนาดอิทธิพล

ตอนที่ 1 คุณลักษณะงานวิจัย

ด้านผู้วิจัยและการพิมพ์

วิทยานิพนธ์ที่นำมาสังเคราะห์ส่วนใหญ่มาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี (ร้อยละ 26.97) โดยแหล่งที่ผลิตคือ คณะศึกษาศาสตร์/ครุศาสตร์ (ร้อยละ 87.64) ซึ่งเป็นสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน/การพัฒนาหลักสูตรและวิธีการสอน (ร้อยละ 89.89) ในด้านระดับการศึกษาทั้งหมดเป็นระดับปริญญาโท (ร้อยละ 100) และเป็นเพศหญิง (ร้อยละ 86.52) ทั้งนี้ปีที่พิมพ์ส่วนใหญ่

คือ พ.ศ. 2553 และ พ.ศ. 2555 (ร้อยละ 15.73) ซึ่งงานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์ในครั้งนี้มีจำนวนหน้าทั้งหมดเฉลี่ย 227 หน้า และจำนวนหน้าไม่รวมภาคผนวกเฉลี่ย 92 หน้า

ด้านเนื้อหาสาระของงานวิจัย

วิทยานิพนธ์ที่นำมาสังเคราะห์ส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ประเภทการเปรียบเทียบ (ร้อยละ 47.19) โดยมีสมมติฐานส่วนใหญ่เป็นแบบมีทิศทาง (ร้อยละ 87.64) ทั้งนี้ตัวแปรต้นทุกงานวิจัยเป็นตัวแปรเชิงคุณลักษณะและตัวแปรตามทั้งหมดเป็นตัวแปรเชิงปริมาณโดยส่วนใหญ่แล้วกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (ร้อยละ 22.47) สำหรับงานวิจัยส่วนใหญ่ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบไม่อาศัยหลักความน่าจะเป็นคือ การเลือกแบบเจาะจง (ร้อยละ 38.20) ซึ่งระยะเวลาในการทดลองส่วนใหญ่คือ ในช่วงเวลา 3 เดือน (ร้อยละ 47.19) ทางด้านรูปแบบของการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนใหญ่จะเป็นการทดสอบหรือแบบวัด (ร้อยละ 89.89) เมื่อพิจารณาวิธีการหาคุณภาพของเครื่องมือส่วนใหญ่มีการพิจารณาความเป็นปรนัย (ร้อยละ 44.94) โดยตรวจสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือแบบสอบซ้ำ (ร้อยละ 82.02) และพิจารณาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (ร้อยละ 100) ทางด้านสมมติฐานเฉลี่ยมี 2 ข้อ สำหรับจำนวนตัวแปรต้นเฉลี่ยมี 1 ตัวแปร ตัวแปรตามเฉลี่ยมี 2 ตัวแปร จำนวนกลุ่มของกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมเฉลี่ยมี 1 กลุ่ม ขนาดตัวอย่างรวมทั้งหมดเฉลี่ย 28 คน จำนวนเครื่องมือที่ใช้ในการทดลองเฉลี่ยมี 16 ชุด และจำนวนเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเฉลี่ยมี 2 ชุด ตามลำดับ

ด้านวิธีวิทยาการวิจัย

วิทยานิพนธ์และงานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์มีแบบแผนการวิจัยทั้งหมดเป็นเชิงทดลอง ซึ่งแบบแผนการวิจัยเชิงทดลองส่วนใหญ่คือ One Group Pretest-Posttest Design (ร้อยละ 93.26) โดยส่วนใหญ่จะมีการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (ร้อยละ 34.83) เมื่อพิจารณาการทดสอบสมมติฐานที่ให้ค่าขนาดอิทธิพล 89 ค่า พบว่าเครื่องมือที่ใช้ทดสอบสมมติฐานทั้งหมดเป็นข้อสอบหรือแบบวัด (ร้อยละ 100) สำหรับการเปรียบเทียบงานวิจัยส่วนใหญ่เป็นแบบ Pretest กับ Posttest (ร้อยละ 93.26) ทางด้านรูปแบบของการสรุปผลการทดสอบสมมติฐานส่วนใหญ่เป็นการสรุปว่าแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 (ร้อยละ 76.40) ทั้งนี้ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือที่ใช้วัดตัวแปรตามมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.73 ค่าความยากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.51 และค่าอำนาจจำแนกมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.48 ตามลำดับ

ด้านคุณภาพของงานวิจัย

วิทยานิพนธ์และงานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์จำนวน 89 เล่ม มีคะแนนการประเมินคุณภาพงานวิจัยเฉลี่ยเท่ากับ 3.2 ซึ่งแสดงว่างานวิจัยด้านการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการเรียนภาษาไทยในระดับประถมศึกษาที่นำมาสังเคราะห์ส่วนใหญ่มีคุณภาพงานวิจัยค่อนข้างสูง

ตอนที่ 2 คุณลักษณะงานวิจัยที่มีผลต่อค่าขนาดอิทธิพล

ด้านผู้วิจัยและการพิมพ์

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของค่าขนาดอิทธิพล จำแนกตามคุณลักษณะงานวิจัยด้านวิธีวิทยาการวิจัย พบว่า ตัวแปรที่ทำให้ค่าขนาดอิทธิพลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีทั้งหมด 3 ตัวแปร ได้แก่ 1) แหล่งที่ผลิตงานวิจัย โดยแหล่งที่ผลิตงานวิจัยที่มีค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพลสูงที่สุดคือ คณะศิลปศาสตร์ รองลงมาคือ คณะศึกษาศาสตร์/ครุศาสตร์ 2) สาขาที่ผลิตงานวิจัย โดยสาขาที่ผลิตงานวิจัยที่มีค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพลสูงที่สุดคือสาขาหลักสูตรและการสอน/การพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน รองลงมาคือสาขาภาษาไทย/การสอนภาษาไทย 3) เพศที่ผลิตงานวิจัย โดยเพศที่ผลิตงานวิจัยที่มีค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพลสูงที่สุดคือเพศชาย รองลงมาคือเพศหญิง ตัวแปรที่ทำให้ค่าขนาดอิทธิพลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 2 ตัวแปรคือ 1) ตัวแปรสถาบันที่ผลิตงานวิจัย โดยสถาบันที่ผลิตงานวิจัยที่มีค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพลสูงที่สุดคือมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย รองลงมาคือมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม และมหาวิทยาลัยรามคำแหงตามลำดับ และ 2) ปีที่พิมพ์ โดยปีที่พิมพ์ที่มีค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพลสูงที่สุดคือ ปี พ.ศ. 2557 รองลงมาคือปี พ.ศ. 2558 และ พ.ศ. 2556 ตามลำดับ

ด้านเนื้อหาสาระของงานวิจัย

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของค่าขนาดอิทธิพล จำแนกตามคุณลักษณะงานวิจัยด้านเนื้อหาสาระของงานวิจัย พบว่าตัวแปรที่ทำให้ค่าขนาดอิทธิพลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีทั้งหมด 2 ตัวแปร ได้แก่ 1) ตัวแปรรูปแบบการจัดการเรียนการสอน โดยรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่มีค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพลมากที่สุดคือ การสอนโดยการใช้ทฤษฎี 4MAT รองลงมาคือการสอนด้วยการคิดแบบเอกนัยและการสอนแบบเน้นประสบการณ์การเรียนรู้ ตามลำดับ 2) ตัวแปรทักษะทางด้านการเขียน โดยทักษะด้านการเขียนที่มีค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพลสูงที่สุดคือ ทักษะการเขียนสื่อความ รองลงมาคือ ทักษะการเขียนบทร้อยกรอง และทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ตามลำดับ ส่วนตัวแปรที่ทำให้ค่าขนาดอิทธิพลมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีทั้งหมด 2 ตัวแปรคือ 1) ตัวแปรความมุ่งหมาย โดยตัวแปรความมุ่งหมายที่มีค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพลสูงที่สุดคือวิจัยและพัฒนา รองลงมาคือการเปรียบเทียบ 2) ตัวแปรสื่อที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยตัวแปรสื่อที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนที่มีค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพลสูงที่สุดคือ รูปภาพ รองลงมาคือชุดกิจกรรมและบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ด้านวิธีวิทยาการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของค่าขนาดอิทธิพล จำแนกตามคุณลักษณะงานวิจัยด้านวิธีวิทยาการวิจัยพบว่า ตัวแปรที่ทำให้ค่าขนาดอิทธิพลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 มีทั้งหมด 7 ตัวแปร ได้แก่ 1) ประเภทสมมติฐาน ประเภท

สมมติฐานที่มีค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพลสูงสุดคือ สมมติฐานแบบมีทิศทาง 2) ระดับชั้นของกลุ่มตัวอย่าง โดยระดับชั้นของกลุ่มตัวอย่างที่มีค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพลสูงสุดคือ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 3) ระยะเวลาในการทดลอง โดยระยะเวลาในการทดลองที่มีค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพลมากที่สุดคือ ระยะเวลา 3 เดือน 4) แบบแผนการวิจัยเชิงทดลอง โดยแบบแผนการวิจัยเชิงทดลองที่มีค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพลสูงสุดคือ One Group Pretest Posttest Design 5) วิธีการหาคุณภาพเครื่องมือโดยค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพลของวิธีการหาคุณภาพเครื่องมือสูงสุดคือ ความเชื่อมั่น 6) ชนิดของความเชื่อมั่นค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพลของชนิดของความเชื่อมั่นที่สูงที่สุดคือ ความสอดคล้องภายใน 7) คะแนนในการประเมินคุณภาพงานวิจัย โดยค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพลของประเภทการวิเคราะห์ข้อมูลสูงสุดคือ One-way ANOVA, ANCOVA และ 8) รูปแบบของการสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน โดยค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพลที่สูงที่สุดคือ ระดับคุณภาพค่อนข้างสูง ส่วนตัวแปรที่ทำให้ค่าขนาดอิทธิพลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าสามารถอธิบายความแตกต่างของค่าขนาดอิทธิพลได้ มีทั้งหมด 3 ตัวแปร ได้แก่ 1) รูปแบบของการสุ่มตัวอย่าง 2) วิธีการหาคุณภาพเครื่องมือ และ 3) ประเภทการวิเคราะห์ข้อมูล โดยตัวแปรประเภทรูปแบบของการสุ่มตัวอย่างที่มีค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพลสูงสุดคือ รูปแบบของการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย รองลงมาคือรูปแบบของการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง วิธีการหาคุณภาพเครื่องมือคือความเชื่อมั่น รองลงมาคืออำนาจจำแนก ประเภทการวิเคราะห์ข้อมูลคือ One-way ANOVA, ANCOVA รองลงมาคือ Dependent T-test

อภิปรายผล

ผู้วิจัยแบ่งการอภิปรายผลออกเป็น 2 ตอน คือ 1) คุณลักษณะงานวิจัย 2) คุณลักษณะงานวิจัยที่มีผลต่อค่าขนาดอิทธิพล

ตอนที่ 1 คุณลักษณะงานวิจัย

งานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์ส่วนใหญ่อยู่ในปี พ.ศ. 2553 และ พ.ศ. 2555 อาจเป็นเพราะในปีดังกล่าวกระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายให้เล็งเห็นความสำคัญของทักษะการสื่อสารมากขึ้น จึงนำไปสู่การพัฒนาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่มีกระบวนการคิดวิเคราะห์ ซึ่งเป็นหนึ่งในสมรรถนะที่สำคัญของผู้เรียนสอดคล้องกับ กระทรวงศึกษาธิการ (2551) กล่าวว่า หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ซึ่งการพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดนั้น จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ได้แก่ ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิด ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต และความสามารถในการใช้เทคโนโลยี ซึ่งความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด

ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนคติของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหา ความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจน การเลือกใช้วิธีการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

ตอนที่ 2 คุณลักษณะงานวิจัยที่มีผลต่อค่าขนาดอิทธิพล

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างตัวแปรคุณลักษณะกับค่าขนาดอิทธิพล พบว่า ตัวแปรด้านเนื้อหาสาระจำนวน 2 ตัวแปร และด้านวิธีวิทยาการวิจัย จำนวน 3 ตัวแปร ส่งผลให้เกิด ความแตกต่างของค่าขนาดอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับผลการ วิเคราะห์ห่อภิมาณของ สุพรรณษา หลังประเสริฐ (2550) ในบางตัวแปรที่ส่งผลให้ค่าขนาดอิทธิพล แตกต่างกันอย่างมากที่สุดได้แก่ ตัวแปรความมุ่งหมาย สื่อที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน รูปแบบของการ สุ่มตัวอย่าง วิธีการหาคุณภาพเครื่องมือและประเภทการวิเคราะห์ข้อมูล ตัวแปรดังกล่าวที่ส่งผลต่อ ค่าขนาดอิทธิพล กล่าวคือ ความแตกต่างของตัวแปรดังกล่าวส่งผลต่อทักษะการเขียน ค่าขนาด อิทธิพลยิ่งสูงแสดงว่ามีผลต่อความแตกต่างของทักษะการเขียนมาก

จากการสังเคราะห์โดยการวิเคราะห์ห่อภิมาณ พบว่า รูปแบบการจัดการเรียนการสอน ที่มีค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพลสูงที่สุดคือ การสอนโดยใช้ทฤษฎี 4MAT อาจเป็นเพราะการจัดการสอน แบบ 4 MAT เป็นรูปแบบการเรียนรู้เกิดขึ้นจากการพัฒนา ค้นคว้าวิจัย ของนักการศึกษาชาวอเมริกัน คือแมคคาร์ธี (McCarthy) ให้ความสำคัญกับความแตกต่างระหว่าง บุคคล และการใช้การสอนที่ คำนึงถึงการใช้สมองซีกซ้าย และซีกขวาอย่างสมดุล แมคคาร์ธีได้ นำเสนอประเด็นหลักของแนวคิด ของรูปแบบการเรียนรู้แบบ 4 MAT สรุปได้เป็น 3 ประเด็น คือ (ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ, 2545) แบบฉบับหรือลีลาการเรียนรู้ของผู้เรียนตามความแตกต่างของบุคคล 4 แบบ คือ 1) แบบ WHY เป็นคนช่างสงสัย อยากรู้ อยากเห็น 2) แบบ WHAT เป็นผู้สนใจข้อเท็จจริง เรียนรู้จากการรับข้อมูล ข่าวสาร 3) แบบ HOW เป็นผู้สนใจในวิธีการต่าง ๆ ชอบลงมือปฏิบัติ 4) แบบ IF เป็นผู้ชอบค้นหาว่า เป็นไปได้หรือไม่ ลีลาการสอนหรือวิธีการสอนของครู 4 แบบ ที่สนองตามความแตกต่างของแต่ละ บุคคล รูปแบบการสอนทั้ง 4 แบบ จะมี 8 เทคนิค เพื่อพัฒนาสมองทั้ง 2 ซีก คือ เริ่มจากเทคนิค ขวา-ซ้าย ขวา-ซ้าย ซ้าย-ขวา ซ้าย-ขวา ตามลำดับต่อเนื่องกันไป 8 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นสร้างคุณค่า และประสบการณ์ของสิ่งที่เรียน (เทคนิคสมองซีกขวา) 2) ขั้นวิเคราะห์ประสบการณ์ (เทคนิคสมองซีก ซ้าย) 3) ขั้นปรับปรุงประสบการณ์เป็นความคิดรวบยอด (เทคนิคสมองซีกขวา) 4) ขั้นพัฒนาความคิด รวบยอด (เทคนิคสมองซีกซ้าย) 5) ขั้นลงมือปฏิบัติจากกรอบความคิดที่กำหนด (เทคนิคสมองซีกซ้าย) 6) ขั้นสร้างชิ้นงานเพื่อความเป็นตนเอง (เทคนิคสมองซีกขวา) 7) ขั้นวิเคราะห์คุณค่าและการ ประยุกต์ใช้ (เทคนิคสมองซีกซ้าย) 8) ขั้นแลกเปลี่ยนประสบการณ์เรียนรู้กับผู้อื่น (เทคนิคสมองซีก ขวา) แต่อย่างไรก็ตามการสอนแบบ 4MAT ไม่ได้มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติซึ่งถึงจะมี

ค่าขนาดอิทธิพลสูงกว่าวิธีอื่น ๆ แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าการสอนโดยวิธี 4MAT เป็นวิธีการสอนที่ดีที่สุด

ตัวแปรด้านสื่อการสอนที่มีค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพลสูงที่สุดคือ การใช้รูปภาพ เป็นสื่อการสอน อาจจะเป็นเพราะรูปภาพเป็นสื่อที่มีลักษณะที่หาได้ง่าย ประหยัดค่าใช้จ่าย สะดวก และรวดเร็วในการนำมาใช้อาจพบได้จาก หนังสือ เอกสาร หรือสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ซึ่งผู้สอนควรได้สะสม และรวบรวมรูปภาพต่าง ๆ ที่เห็นว่าเหมาะสม และนำมาใช้ในการเรียนการสอน จัดเป็นสื่อการเรียนการสอน ที่สามารถรับรู้หรือเรียนรู้ด้วยตนเองซึ่งเรียกว่า ทักษะวัสดุ สามารถนำมาใช้ในการเรียนการสอนได้ รูปภาพช่วยให้เข้าใจได้ดีกว่าการอธิบายเพียงอย่างเดียว สอดคล้องกับทฤษฎีการเชื่อมโยงของธอร์นไคค์ ซึ่งพบว่ากฎของการเรียนรู้จากการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนองโดยการกระทำอย่างมีเป้าหมาย ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจต่อสิ่งเร้าทำให้อยากแสดงพฤติกรรมนั้นซ้ำอีก และควรศึกษาว่าอะไรคือรางวัลหรือผลที่ผู้เรียนพึงพอใจ เพื่อใช้ให้ผู้เรียนอยากรู้อยากเรียนซ้ำอีก นอกจากนั้นควรให้ผู้เรียนฝึกสิ่งที่เรียนรู้แล้วนั้นอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้เกิดทักษะในสิ่งนั้น ซึ่งสอดคล้องกับ วิจิตรา อางวิเชียร (2547) ได้ทำการวิจัยการพัฒนาแผนบูรณาการเพื่อจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยการสอนเขียนประโยคจากภาพ พบว่านักเรียนมีความสามารถเขียนในการเขียนประโยคเพิ่มขึ้น ร้อยละ 61.71

ด้านคุณภาพงานวิจัย พบว่างานวิจัยทุกเล่มที่นำมาสังเคราะห์มีปริมาณเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมากพอ คือมีจำนวนมากกว่า 20 เล่ม อาจเป็นเพราะในปัจจุบันมีการศึกษาค้นคว้าด้านการสื่อสารมากขึ้น ทำให้มีเอกสารทางวิชาการ บทความ หรืองานวิจัยต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง และพบว่าวิทยานิพนธ์ที่นำมาสังเคราะห์จำนวน 89 เล่มมีคะแนนการประเมินงานวิจัยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.2 คิดเป็นร้อยละ 80.90 ซึ่งถือว่าอยู่ในเกณฑ์ระดับค่อนข้างสูง สอดคล้องกับงานวิจัยของ รุ่งทิพย์ สุภาพ (2557) เมื่องานวิจัยมีคุณภาพอยู่ในระดับค่อนข้างสูงจะทำให้ได้สาระสนเทศที่หลากหลายและน่าสนใจเช่น วิธีการจัดการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน ที่ส่งผลต่อการเขียนภาษาไทยในระดับประถมศึกษาอันจะสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการเขียนภาษาไทยได้จริง

พูนุ ปรณ ทิโต ชีเว

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 จากการสังเคราะห์งานวิจัยพบว่า ตัวแปรคุณลักษณะงานวิจัยที่สามารถอธิบายความแตกต่างของค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพลได้ มีค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพลที่ค่อนข้างสูง ดังนั้นในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการเขียนภาษาไทยในระดับประถมศึกษาควรมีคุณลักษณะงานวิจัยดังกล่าวไปปรับใช้ในการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม เช่น ตัวแปรรูปแบบการจัดการเรียนการสอน ตัวแปรสื่อการสอน เป็นต้น โดยรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่มีค่าขนาดอิทธิพลสูงคือการจัดการเรียนการสอนโดยการใช้ทฤษฎี 4MAT เป็นการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับความสามารถของแต่ละบุคคล ทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาความสามารถในการเขียนได้อย่างเต็มศักยภาพ ส่วนตัวแปรสื่อการสอนที่มีค่าขนาดอิทธิพลสูงคือ การใช้รูปภาพเป็นสื่อ ซึ่งเป็นสื่อที่ใกล้ตัว หาได้ง่าย ประหยัด และสามารถพัฒนาทักษะการเขียนเพื่อใช้ในชีวิตประจำวันได้ทันที

1.2 การนำตัวแปรคุณลักษณะงานวิจัยที่สามารถอธิบายความแตกต่างของค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพลได้ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ ควรคำนึงถึงบริบทอื่น ๆ ของชั้นเรียน เช่น จำนวนนักเรียน สิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้ เป็นต้น

1.3 ครูผู้สอนควรมีความเข้าใจในตัวแปรที่จะนำไปใช้ในชั้นเรียน เช่น ตัวแปรรูปแบบการจัดการเรียนการสอน และตัวแปรสื่อการสอน ควรมีแนวคิดทฤษฎีเพื่อให้เกิดความเข้าใจอย่างถูกต้องในการจัดการเรียนรู้และการใช้สื่อการสอนที่เหมาะสม เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดแก่ผู้เรียน

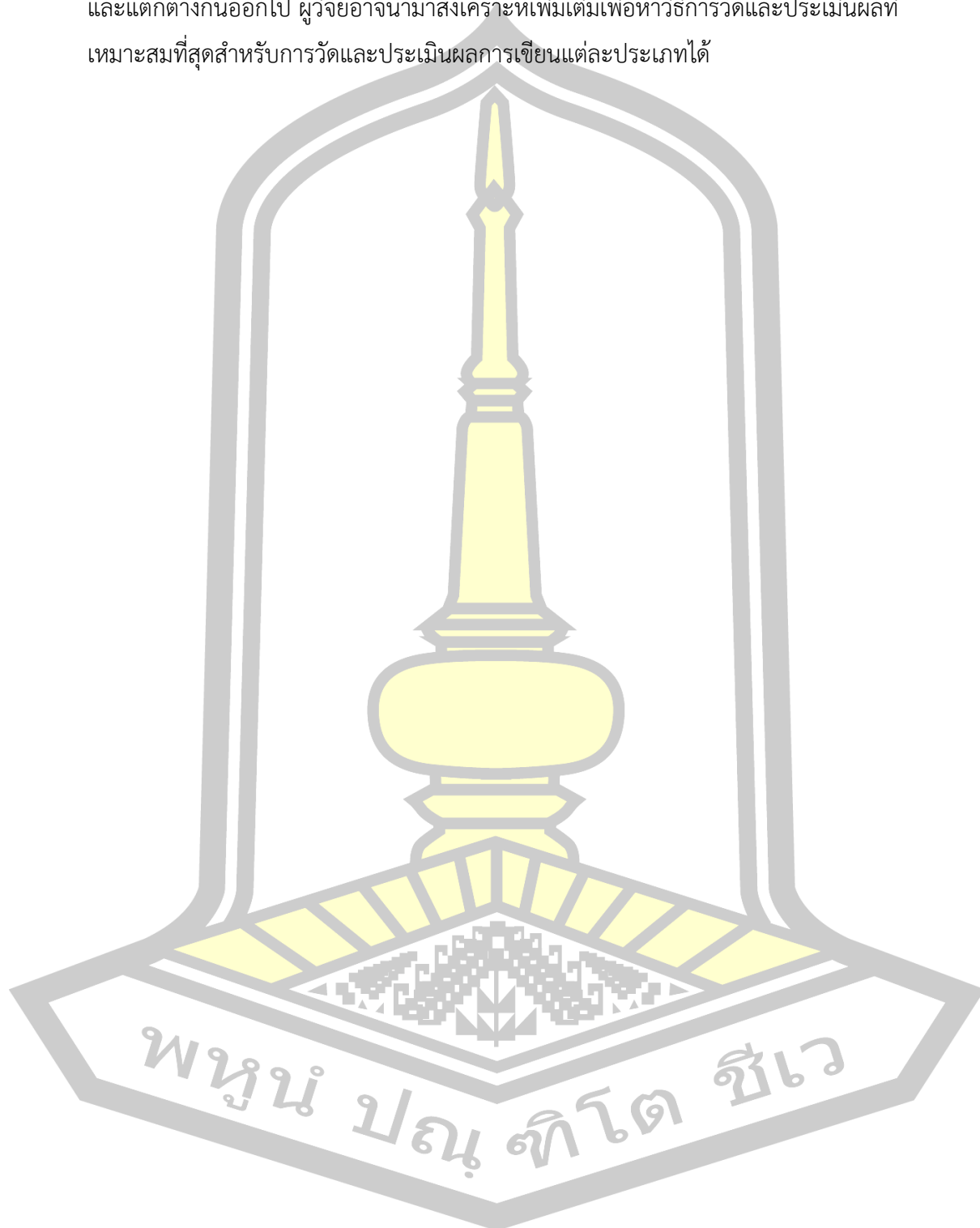
2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ในการวิจัยครั้งนี้มุ่งสังเคราะห์ด้านการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการเขียนภาษาไทยในระดับประถมศึกษาเท่านั้น ซึ่งผู้ที่สนใจอาจจะศึกษาให้ลึกซึ้งเป็นการศึกษาเพื่อพัฒนาการเขียนในแต่ละระดับชั้น หรือแต่ละประเภทของการเขียน เป็นต้น

2.2 ผู้วิจัยสามารถสังเคราะห์งานวิจัยในรูปแบบอื่น ๆ เพื่อให้ได้สารสนเทศที่หลากหลายและเป็นประโยชน์มากขึ้น เช่น การสังเคราะห์รูปแบบการจัดการเรียนการสอนในแต่ละรูปแบบของการเขียน การศึกษาวิธีการวัดและประเมินที่ส่งผลต่อการเขียน และเนื่องจากการเขียนภาษาไทยนั้นมีหลายประเภทผู้ที่สนใจอาจจะแยกศึกษาเป็นแต่ละประเภทเพื่อให้ได้สารสนเทศที่เป็นประโยชน์เพิ่มขึ้น

2.3 เนื่องจากในการสอนเขียนภาษาไทยมีหลายรูปแบบที่ทำให้ประสบผลสำเร็จในการเขียน ผู้วิจัยอาจนำประเด็นดังกล่าวมาสังเคราะห์เพิ่มเติมเพื่อพัฒนาและส่งเสริมการเขียนต่อไป

2.4 สำหรับการวัดการประเมินผลของการเขียนแต่ละประเภคนั้นมีหลากหลายรูปแบบ และแตกต่างกันออกไป ผู้วิจัยอาจนำมาสังเคราะห์เพิ่มเติมเพื่อหาวิธีการวัดและประเมินผลที่เหมาะสมที่สุดสำหรับการวัดและประเมินผลการเขียนแต่ละประเภทได้



บรรณานุกรม



บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2544). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. กรุงเทพฯ :
พัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว).
- กรมวิชาการ. (2545). *การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ :
กระทรวงศึกษาธิการ.
- กรมศิลปากร. (2544). *วัฒนธรรมพัฒนาการทางประวัติศาสตร์ เอกลักษณ์ และภูมิปัญญา
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา*. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ.
- กรรณิการ์ ชุมภู. (2556). *การสร้างชุดฝึกทักษะวิชาภาษาไทย เรื่อง การเขียนคำที่ใช้มาตราตัวสะกด
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านเจริญเมือง อำเภอพาน จังหวัด
เชียงราย*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และการแก้ไขเพิ่มเติม
(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545*. กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ :
คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2558). *ประกาศนโยบาย*. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- กัณหา คำหอมกุล. (2548). *การพัฒนาความสามารถในการเขียนสรุปความของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบแผนผังความคิด*. วิทยานิพนธ์
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- กำชัย ทองหล่อ. (2547). *หลักภาษาไทย*. กรุงเทพฯ : รวมสาส์น.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2545). *การคิดเชิงสร้างสรรค์*. กรุงเทพฯ : ชัดเชสมิเดีย.
- คณาจารย์ สมานมิตร. (2547). *หลักการสอนภาษาไทยสำหรับเยาวชน*. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- จันตรี คุปตะวาทีน. (2555). *กลวิธีเพื่อการเรียนการสอนการเขียนในระดับประถมศึกษา ใน ประมวล
สาระชุดวิชา การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาไทย หน่วยที่ 8*. นนทบุรี : บัณฑิตศึกษา
สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- เจนจิรา ดวงสิน. (2552). *รูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ :
การวิเคราะห์ห่อภิมาน*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัย
การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- เฉลิมพล ณ เชียงใหม่. (2547). *การใช้แผนภูมิโน้ตค้นเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและการเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เฉลิมฤทธิ์ แก้วกล้าหาญ. (2549). *การวิเคราะห์ห่อภิมาณงานวิจัยที่เปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ข้อสอบระหว่างทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิมและทฤษฎีการตอบสนองข้อสอบ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัฐวุฒิ กิจรุ่งเรือง และคณะ. (2545). *ผู้เรียนเป็นสำคัญและการเขียนแผนจัดการเรียนรู้ของครูมืออาชีพ*. กรุงเทพฯ : สถาพรบุ๊คส์.
- ดวงใจ ไทยอุบุญ. (2543). *ทักษะการสอนเขียนภาษาไทย*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทัศนีย์ ศุภเมธี. (2542). *การสอนภาษาไทย*. กรุงเทพฯ : สถาบันราชภัฏธนบุรี.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2529). การสังเคราะห์งาน. *วิจัยวารสารการวัดผลการศึกษา*, 8(7), 26–27.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2542). *การวิเคราะห์ห่อภิมาณ META-ANALYSIS*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นพดล จันทร์เพ็ญ. (2549). *กวีนิพนธ์ไทย*. อุบลราชธานี : มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- นฤมล ตันธสุเรศรัษฎ์ และคณะ. (2555). *รายงานการวิจัยการสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการอ่าน*. กรุงเทพฯ : คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- นัยนา ตันติวิสุทธิ. (2546). *การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้นำในการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นิภาภรณ์ โพธิ์ศรี. (2556). *การสังเคราะห์งานวิจัยการอ่านในประเทศไทย ซึ่งเผยแพร่ระหว่างปีพุทธศักราช 2544–2553*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- บพิธ วังหนองเขียว. (2558). *การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำตรงตามมาตรฐานตัวสะกดโดยใช้แผนการเรียนรู้ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

ประทีป ศิริบังกช. (2530). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 2 โดยใช้การสอนเรียงความแบบปกติกับใช้แบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์.

วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ. (2545). การปฏิรูปการเรียนรู้ : การศึกษาความรู้ตามการรับรู้ เจตคติ และ
พฤติกรรมกรรมการจัดการเรียนรู้ ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติของครูโรงเรียนสังกัด
อัครสังฆมณฑล กรุงเทพฯ. กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ประภาศรี สีหอำไพ. (2531). การเขียนแบบสร้างสรรค์. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

ปราณี พิพัฒน์สถิตกุล. (2556). การสังเคราะห์งานวิจัยด้านนวัตกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการคิด
วิเคราะห์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน :
การวิเคราะห์ทอภิมาน. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและ
พัฒนาศักยภาพมนุษย์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

พรทิพย์ พันดา. (2554). การสังเคราะห์งานวิจัยนวัตกรรมการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ :
การวิเคราะห์ทอภิมานและการวิเคราะห์กลุ่มแม่. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พัชรินทร์ ด้วงเพ็อง. (2556). การพัฒนาทักษะการเขียนเล่าเรื่องของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
โดยใช้แหล่งเรียนรู้ในชุมชน. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ :
นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2554). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554. กรุงเทพฯ :
ราชบัณฑิตยสถาน.

รุ่งทิพย์ สุภาพ. (2557). การพัฒนาชุดการสอนการอ่านและเขียนคำที่มีตัวสะกดสำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาประถมศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

วชิระ แสงสุวรรณ. (2558). ทักษะภาษาไทยกับการใช้. [ออนไลน์]. ได้จาก :

<<http://thaiedu2104.blogspot.com/p/4.html>> [สืบค้นเมื่อ วันที่ 20 ตุลาคม 2559].

วรรณ แก้วแพรง. (2532). การใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

วรรณิ โสมประยูร. (2539). การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

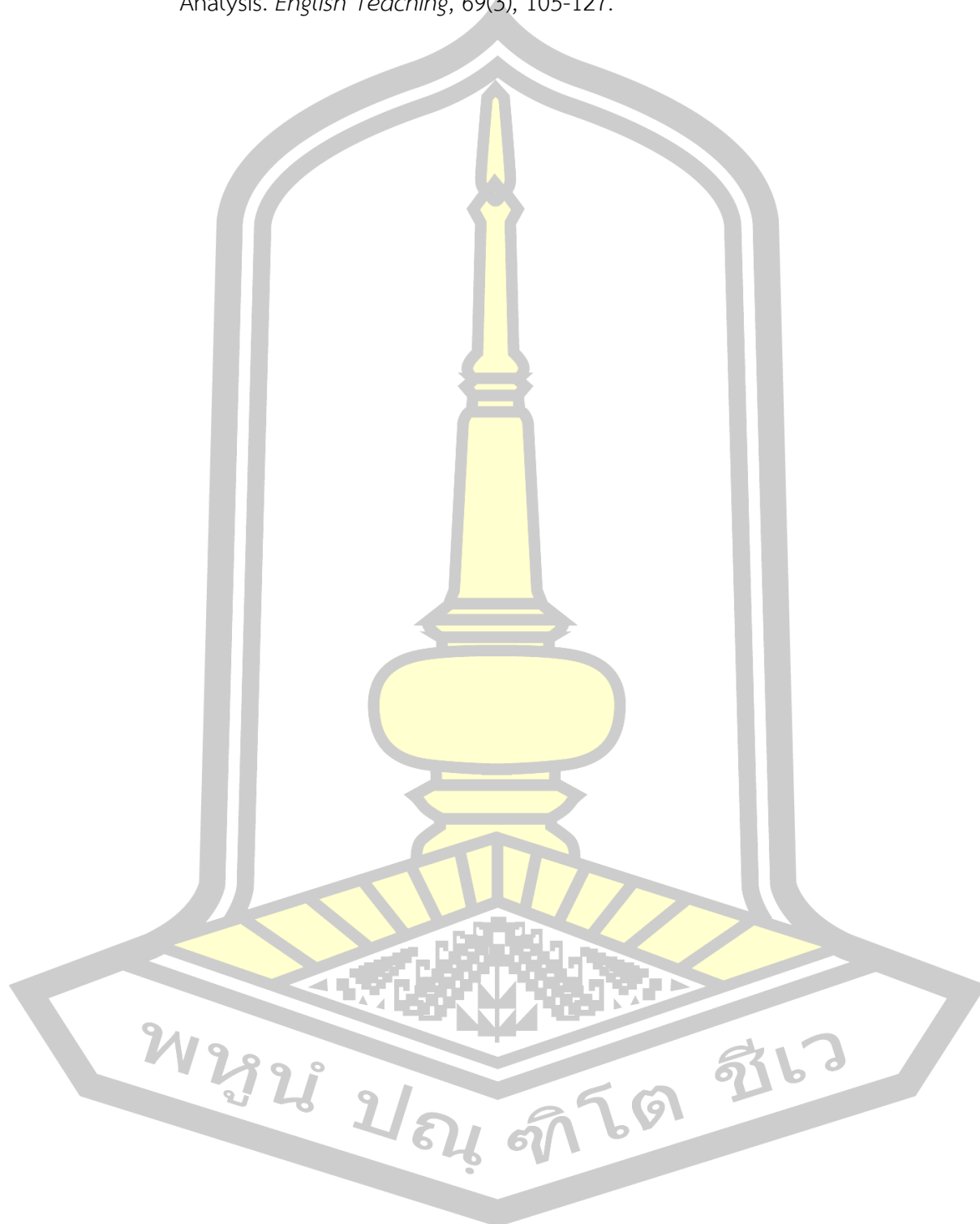
- วรรณิ โสมประยูร. (2544). *การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- วรรณิ โสมประยูร. (2553). *เทคนิคการสอนภาษาไทย*. กรุงเทพฯ : ดอกหญ้า.
- วิจิตรา อัจฉิชัย. (2547). *การพัฒนาแผนบูรณาการและหนังสือเรียนภาษาไทยเพื่อจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ภาษาเรื่องลอยกระทงชั้นประถมศึกษาปีที่ 2*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิรงรอง ศรีพอ. (2557). *การเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่าน การเขียนเชิงสร้างสรรค์และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการใช้กิจกรรมแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC กับแบบ SQ4R*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2548). *ทฤษฎีการประเมิน*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิรินพรัตน์ พิธานสมบัติ. (2532). *เขียนอย่างไรจึงจะเก่ง : สร้างเสริมและพัฒนาทักษะการแต่งความ ระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สนธิ สัตโยภาส. (2532). *การสอนภาษาไทยแก่เด็กประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ : บรรณกิจ.
- สมทรง เหมวัล. (2549). *การพัฒนาแผนการเรียนรู้ภาษาไทยเรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ด้วยกลุ่มที่ใช้แผนผังความคิด ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สมปัด ตัญตรีรัตน์. (2545). *สอนให้คิด คิดแล้วเขียน เขียนจากความคิด*. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สมพร มั่นตะสูตร. (2540). *การเขียนเพื่อการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- สมพักตร์ สันติพงศ์ศักดิ์. (2543). *การศึกษาคำเตรียมความพร้อมในการดำเนินการตามนโยบายปฏิรูปการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดการประถมศึกษาจังหวัดฉะเชิงเทรา*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สโลพร ดริพงษ์พันธ์. (2547). *การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการบริหารงานโรงเรียนเอกชนระดับปฐมวัย*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สายสุนีย์ ดวงแข. (2547). *การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

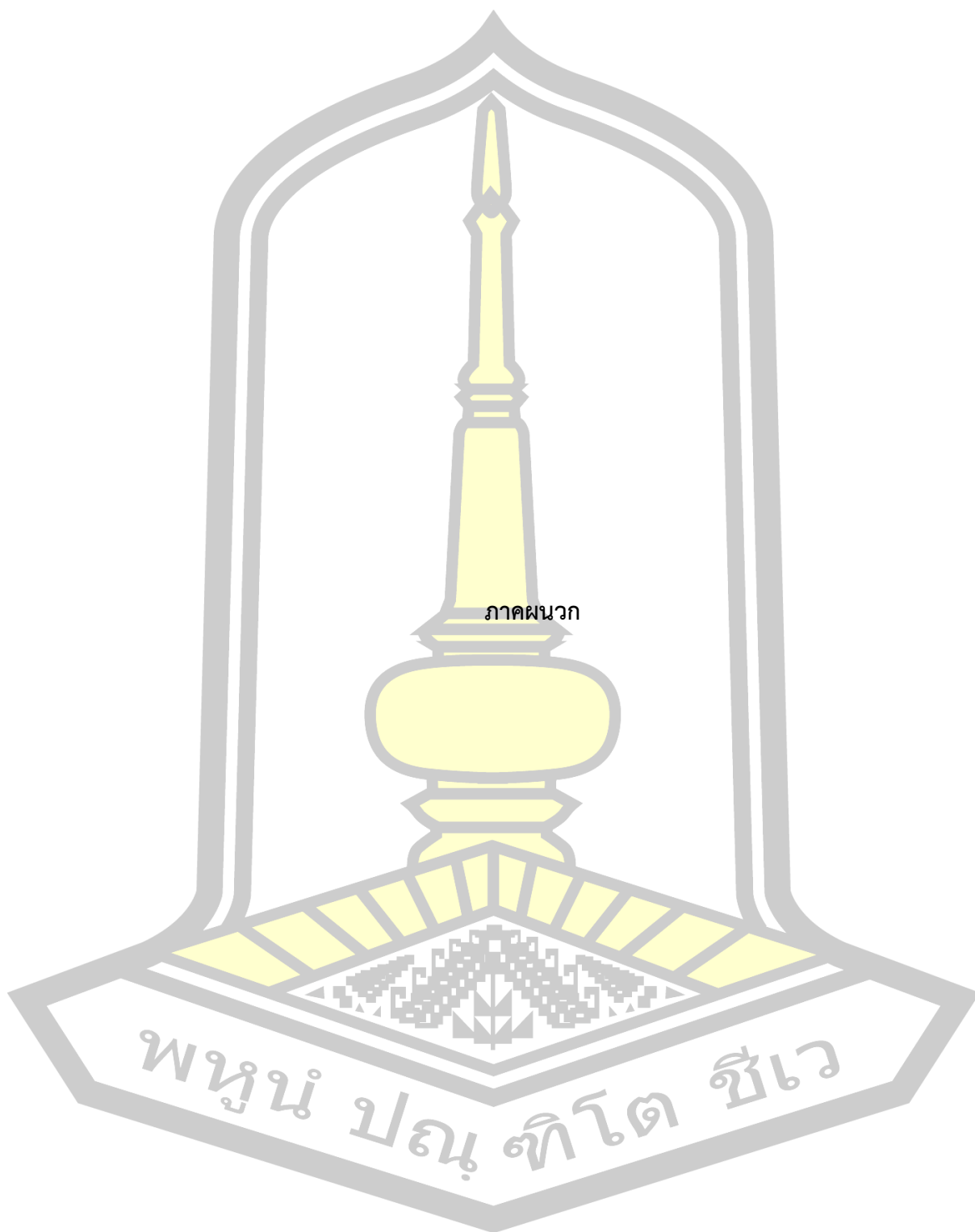
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). *แนวดำเนินงานของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ : ศุภสภา.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). *แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ระดับมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ : ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2552). *รายงานการสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับคุณภาพการศึกษาไทย : การวิเคราะห์ทอภิมาน (Meta-analysis)*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักเลขาธิการสภาการศึกษา. (2557). *คำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี*. [ออนไลน์]. ได้จาก : http://www.onec.go.th/onec_web/main. [สืบค้นเมื่อ วันที่ 23 ธันวาคม 2559].
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2551). *แนวทางการบริหารจัดการตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ : ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์ทรัพย์. (2536). *วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สุจริต เพียรชอบ. (2540). *ศิลปะการใช้ภาษาไทย*. กรุงเทพฯ : สถาบันภาษาไทย กรมวิชาการ.
- สุนันทา โสรจัจ. (2542). *รายงานการวิจัยรายงานการวิจัย การสำรวจความสามารถทางการเขียนสะกดการันต์ การศึกษาหามูลเหตุแห่งการเขียนผิดและแนวทางในการแก้ปัญหาเรื่องการเขียนสะกดการันต์ผิดของนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัย*. กรุงเทพฯ : คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุพรรณษา หลังประเสริฐ. (2550). *การวิเคราะห์ทอภิมานงานวิจัยด้านนวัตกรรมพัฒนาความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนประถมศึกษา*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุภาวดี เรืองชัยภูมิ. (2555). *การพัฒนาชุดกิจกรรมเกมฝึกการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- สมิตรา อังวัฒนกุล. (2540). *วิธีสอนภาษาอังกฤษ*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- เสนีย์ วิลาวรรณ. (2544). *พัฒนาทักษะ เล่ม 3*. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

- อนันต์ เสงสุวรรณ. (2555). *การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการส่งเสริมพฤติกรรมการอ่านของนักเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อภิชาติ คำบุญเรือง. (2552). *ผลของการจัดการเรียนการสอนที่มีต่อความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนในวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน : การวิเคราะห์ห่อภิมานข้ามวัฒนธรรม*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัจฉรา ชิวพันธ์. (2554). *พัฒนาทักษะภาษา พัฒนาความคิด ด้วยกิจกรรมการเล่นประกอบการสอนภาษาไทย*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัญชลี ทองเอม. (2541). *พัฒนาการเขียน*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- อุทุมพร จามรمان. (2531). *การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณลักษณะ*. กรุงเทพฯ : ฟีนีฟับบลิชซิ่ง.
- เอกสิทธิ์ ปิยะแสงทอง. (2555). *การวิเคราะห์ห่อภิมานงานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาการคิดสำหรับนักเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- Amy, G. (2014). A Meta-Analysis of Writing Interventions for Students With Learning Disabilities. *Council for Exceptional Children*, 80(4), 454-473.
- Cooper, H., Hedges, L.V. and J.C. Valentine. (2009). *The Handbook of Research Synthesis and Meta-Analysis*. New York : Russel Sage Foundation.
- Erica R.K., Sarah J.W., and J.T. William. (2014). Learning Disability Quarterly. *Hammill Institute on Disabilities*, 38(3), 160–173.
- Erica, R. and others. (2015). Reading Instruction in Science for Students With Learning Disabilities : A Meta-Analysis. *Learning Disability Quarterly (LEARN DISABIL Q)*, 38(3), 160-173.
- Glass, G.V. (1976). Primary, Secondary, and Meta-Analysis of Research. *Education Researcher*, 5(10), 3-8.
- Glass, G.V., McGaw, B. and M.L. Smith. (1981). *Meta-Analysis in Social Research*. Newbury Park : Sage.
- Hayman, M.J. (1985). The Relationship Between Teacher Motivation and Teacher Effectiveness among Selected Secondary School Teachers. *Dissertation Abstracts International*, 60(8), 2746.

- Heather, B. and S. Elizabeth. (2014). A Meta-Analysis of Research on the Read Aloud Accommodation. *Educational Measurement : Issues and Practice*, 33(3), 17–30.
- Hedges, J.I. (1992). Global Biogeochemical Cycles : Progress and Problems. *Mar Chem*, 39(1-3), 67–93.
- Hedges, L.V. and I. Olkin. (1985). *Statistical Methods for Meta-Analysis*. California : Academic Press.
- Holsti, O.R. (1969). *Content Analysis for the Social Sciences and Humanities*. Massachusetts : Addison-Wesley.
- Hunter, J.E., and F.L. Schmidt. (1990). *Methods of Meta-Analysis: Correcting Error and Bias in Research Findings*. California : Sage.
- Hunter, J.E., Schmidt. F.L. and G.B. Jackson. (1982). *Meta-Analysis : Cumulating Research Findings Across Studies*. California : Sage.
- Kelly, P. and T.C. Glenn. (2013). Cooperative Learning and Literacy : A Meta-Analytic Review. *Journal of Research on Educational Effectiveness*, 6(4), 339–360.
- Mann, M. (1993). *The Sources of Social Power. Vol. ii., The Rise of Classes and Nation-states, 1760-1914*. Cambridge : Cambridge University Press.
- Michael H., Amy G. and G. Steve. (2013). Comparing Effects of Different Writing Activities on Reading Comprehension : A Meta-Analysis. *Reading and Writing is the Property of Springer Science and Business Media*, 26(1), 111–138.
- Milligan, G.W. and M.C. Cooper. (1985) An Examination of Procedures for Determining the Number of Clusters in a Data Set. *Psychometrika*, 50(1), 159-179.
- Mullen, B. (1989). *Advanced Basic Meta-Analysis*. New Jersey : Lawrence Erlbaum.
- Rosenthal, R. (1991). *Applied Social Research Methods Series, Vol. 6. Meta-Analytic Procedures for Social Research*. California : Sage.
- Rosenthal, R. and R.L. Rosnow. (1991). *Essentials of Behavioral Research Methods and Data Analysis*. 2nd ed. New York : McGraw Hill.
- Sipe, T.A. and W.L. Curlette. (1997). A Meta-Synthesis of Factors Related to Educational Achievement : A Methodological Approach to Summarizing and Synthesizing Meta-Analyses. *International Journal of Educational Research*, 25(7), 583-698.

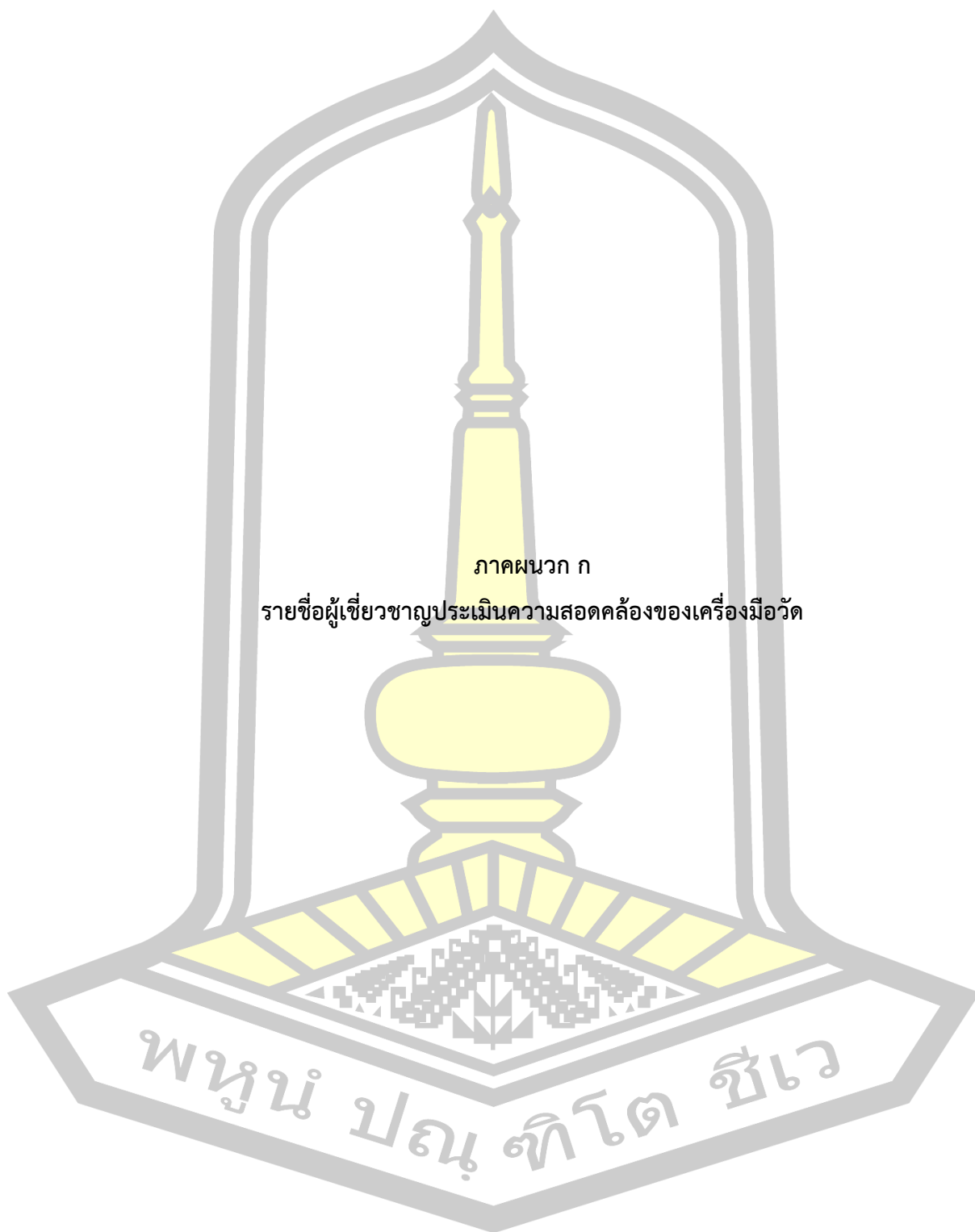
Unkyoung, M. (2014). The Effectiveness of Reading Strategy Instruction : A Meta-Analysis. *English Teaching*, 69(3), 105-127.





ภาคผนวก

พหุบัณฑิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย



ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องของเครื่องมือวัด

พหุณฺ์ ปณฺุ ทิโต ชีเว

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องของเครื่องมือวัด

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน

ภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ผู้เชี่ยวชาญด้านวิจัยและประเมินผลการศึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนทรพจน์ ดำรงค์พานิช

ภาควิชาพื้นฐานและการพัฒนาการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ผู้เชี่ยวชาญด้านวิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา

อาจารย์.ดร. จริยา ชื่นศิริมงคล

คณะแพทยศาสตร์วชิรพยาบาล

มหาวิทยาลัยนวมินทราชินี

ผู้เชี่ยวชาญด้านวิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา

คุณปราณี พิพัฒน์สถิตกุล

ครูชำนาญการ โรงเรียนบ้านดู่พงษ์

อำเภอสันติสุข จังหวัดน่าน

ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยและสถิติทางการศึกษา

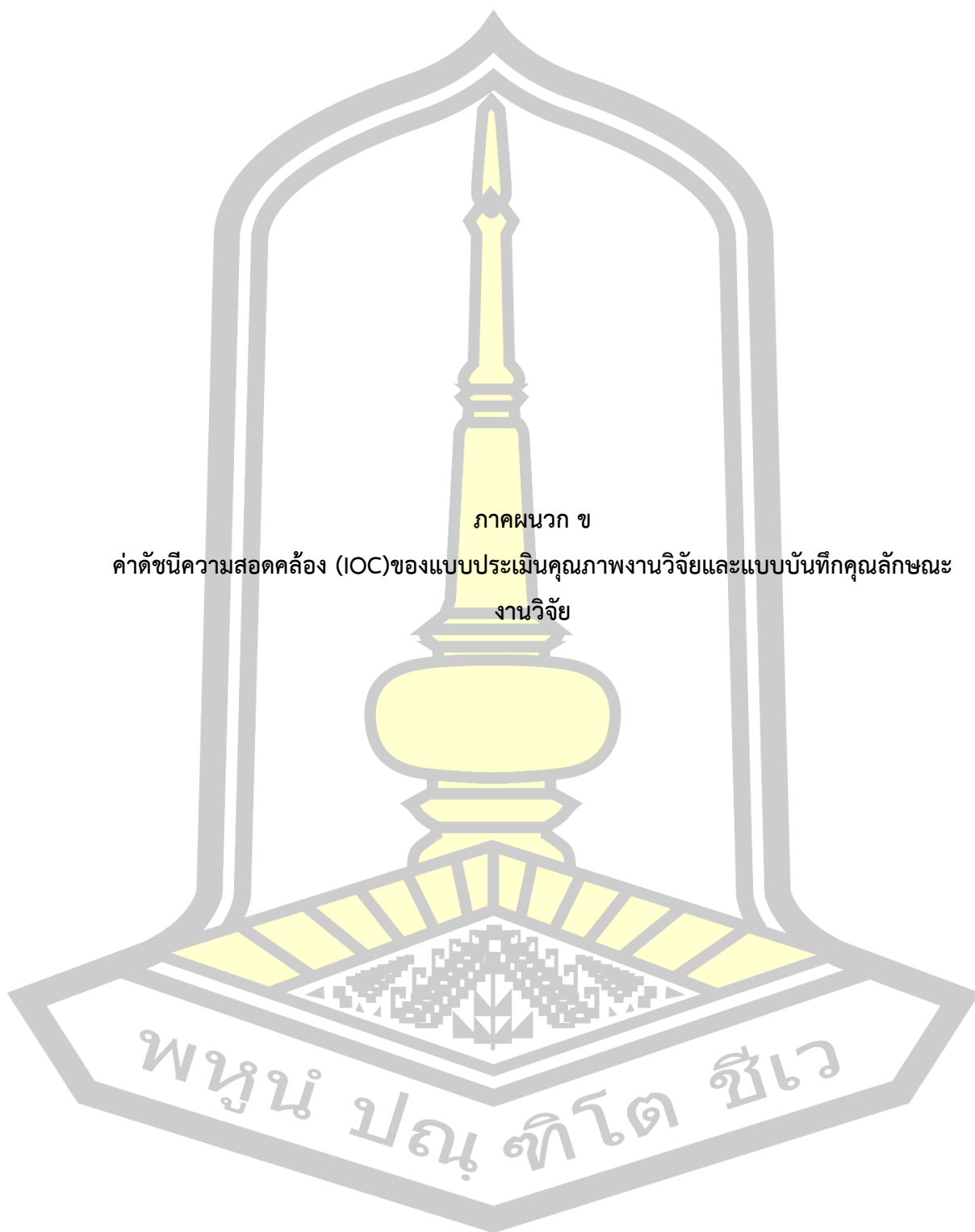
คุณพรทิพย์ พันตา

อาจารย์ โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ฝ่ายมัธยม เขตพญาไท จังหวัดกรุงเทพมหานคร

ผู้เชี่ยวชาญด้านวิจัยการศึกษา

พูน ปณ ทิโต ชีเว



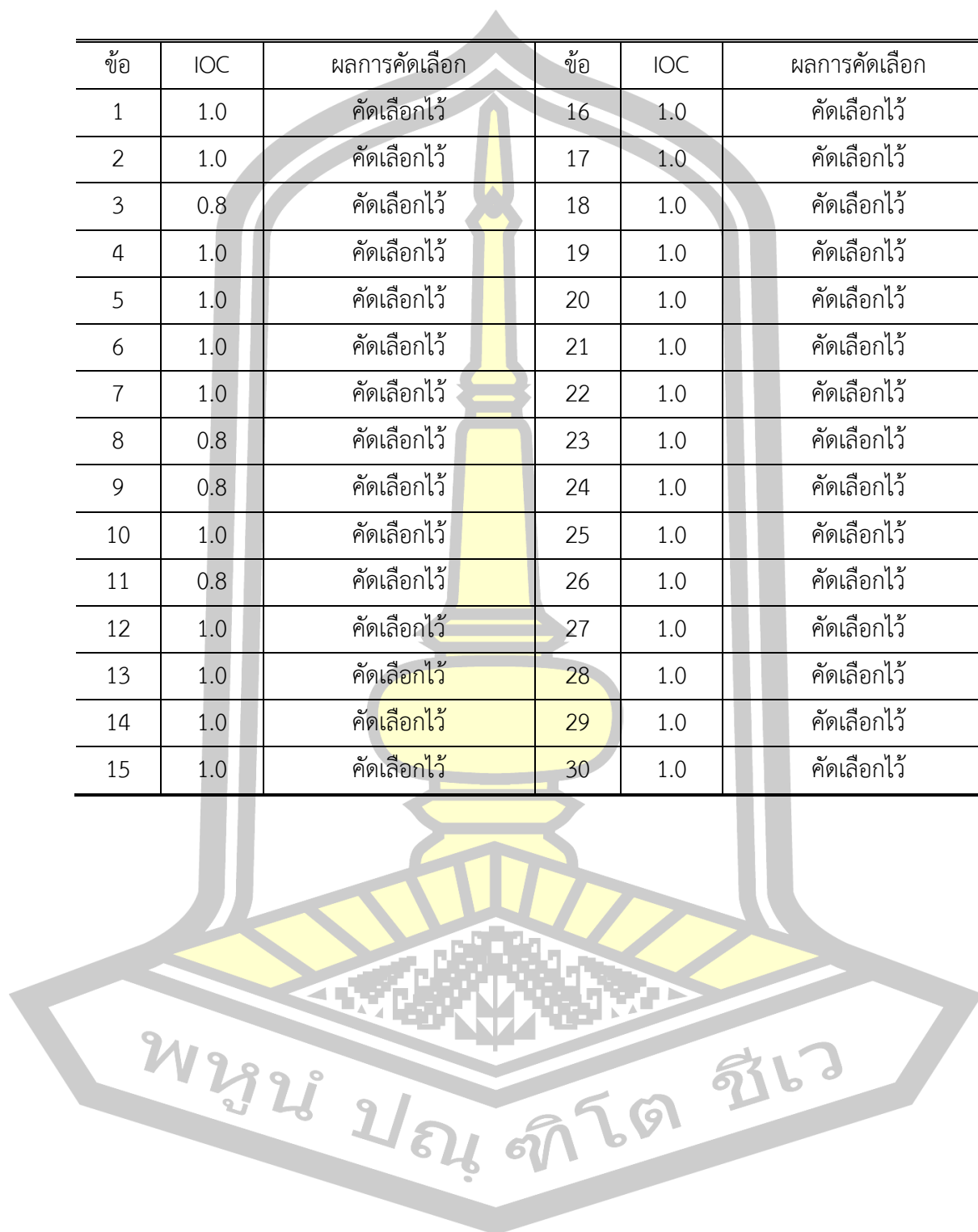
ภาคผนวก ข

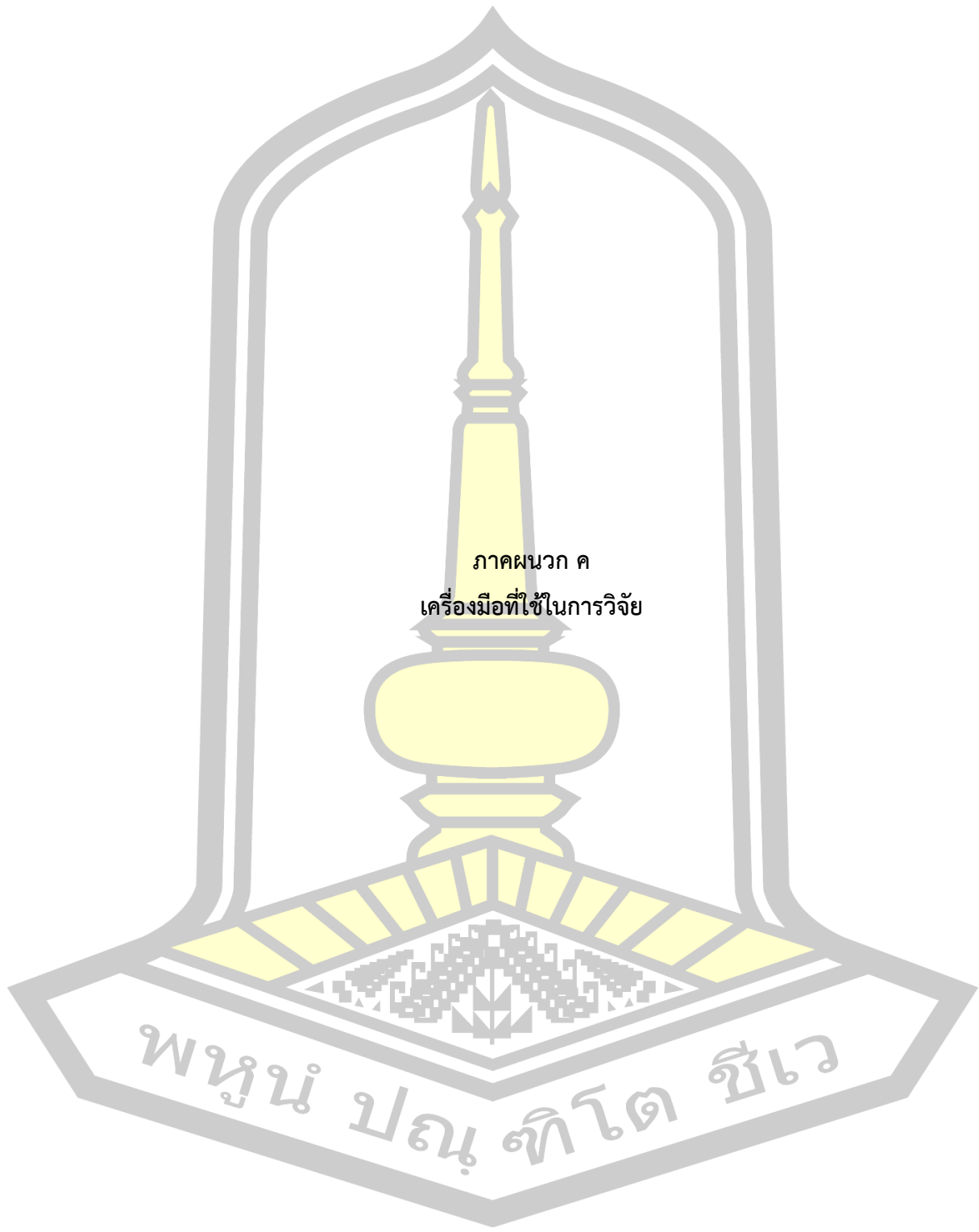
ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)ของแบบประเมินคุณภาพงานวิจัยและแบบบันทึกคุณลักษณะ
งานวิจัย

พหุ ประทีป ชีวะ

ตาราง 15 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบประเมินคุณภาพงานวิจัย

ข้อ	IOC	ผลการคัดเลือก	ข้อ	IOC	ผลการคัดเลือก
1	1.0	คัดเลือกไว้	16	1.0	คัดเลือกไว้
2	1.0	คัดเลือกไว้	17	1.0	คัดเลือกไว้
3	0.8	คัดเลือกไว้	18	1.0	คัดเลือกไว้
4	1.0	คัดเลือกไว้	19	1.0	คัดเลือกไว้
5	1.0	คัดเลือกไว้	20	1.0	คัดเลือกไว้
6	1.0	คัดเลือกไว้	21	1.0	คัดเลือกไว้
7	1.0	คัดเลือกไว้	22	1.0	คัดเลือกไว้
8	0.8	คัดเลือกไว้	23	1.0	คัดเลือกไว้
9	0.8	คัดเลือกไว้	24	1.0	คัดเลือกไว้
10	1.0	คัดเลือกไว้	25	1.0	คัดเลือกไว้
11	0.8	คัดเลือกไว้	26	1.0	คัดเลือกไว้
12	1.0	คัดเลือกไว้	27	1.0	คัดเลือกไว้
13	1.0	คัดเลือกไว้	28	1.0	คัดเลือกไว้
14	1.0	คัดเลือกไว้	29	1.0	คัดเลือกไว้
15	1.0	คัดเลือกไว้	30	1.0	คัดเลือกไว้





ภาคผนวก ค
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

พหุบัน ปณฺ ทิโต ชีเว

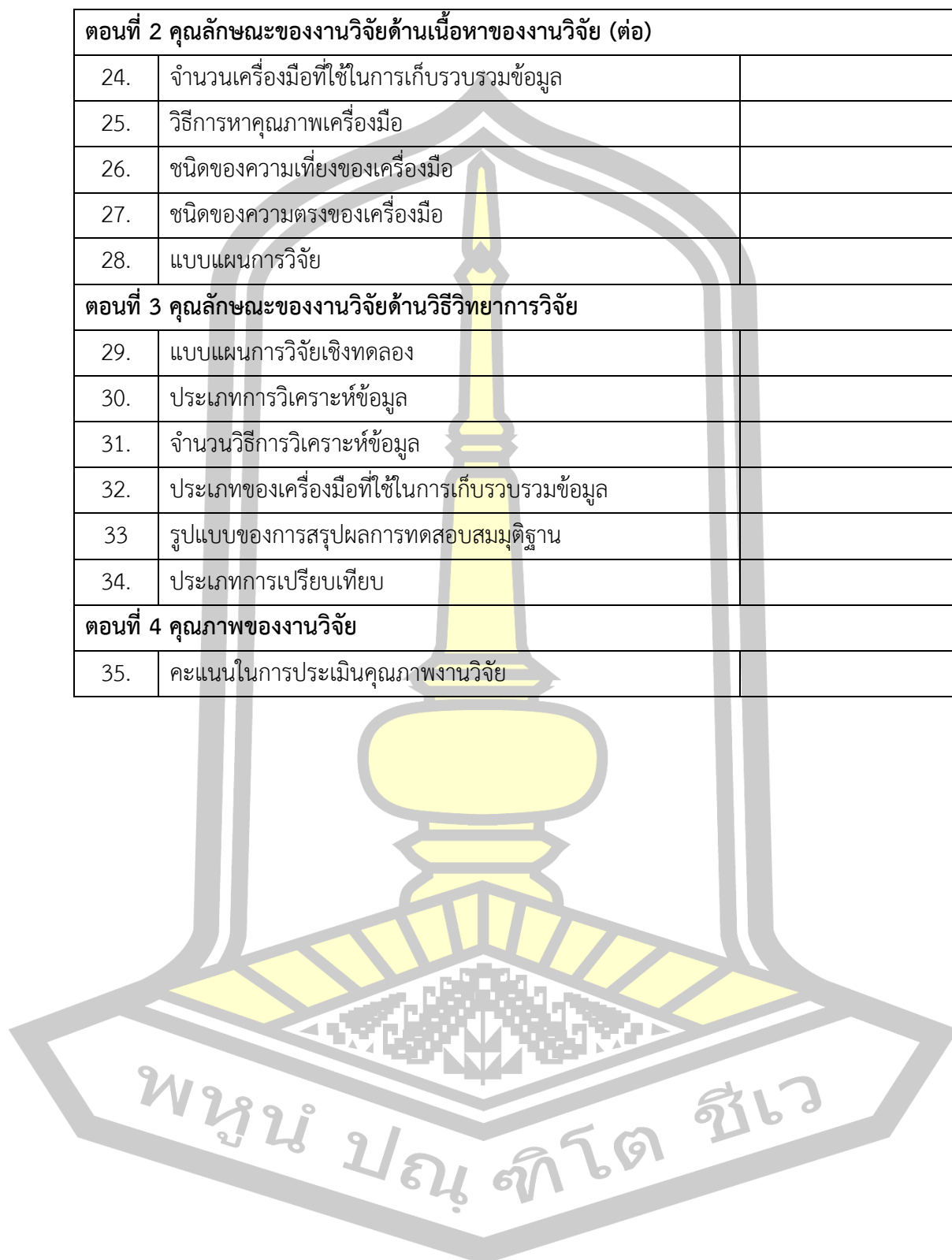
แบบบันทึกคุณลักษณะงานวิจัย

ชื่อผู้วิจัย.....ปีที่ทำวิจัยเสร็จ.....

ชื่อเรื่อง.....

รหัสงานวิจัย		
ตอนที่ 1 คุณลักษณะของงานวิจัยด้านผู้วิจัยและการพิมพ์		
1.	สถาบันที่ผลิตงานวิจัย	
2.	แหล่งที่ผลิตงานวิจัย	
3.	สาขาที่ผลิตงานวิจัย	
4.	ระดับการศึกษาของผู้วิจัย	
5.	เพศของผู้วิจัย	
6.	ปีที่พิมพ์	
7.	จำนวนหน้าทั้งหมด	
8.	จำนวนหน้าไม่รวมภาคผนวก	
ตอนที่ 2 คุณลักษณะของงานวิจัยด้านเนื้อหาของงานวิจัย		
9.	ความมุ่งหมายของการวิจัย	
10.	สมมุติฐานของการวิจัย	
11.	จำนวนสมมุติฐาน	
12.	จำนวนตัวแปรต้น	
13.	จำนวนตัวแปรตาม	
14.	จำนวนของกลุ่มตัวอย่าง	
15.	จำนวนของกลุ่มทดลอง	
16.	จำนวนกลุ่มควบคุม	
17.	ขนาดตัวอย่างรวมทั้งหมด	
18.	ระดับชั้นที่ทำการศึกษา	
19.	รูปแบบของการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง	
20.	กระบวนการสุ่มตัวอย่าง	
21.	การเก็บรวบรวมข้อมูล	
22.	ระยะเวลาในการทดลอง	
23.	จำนวนเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง	

ตอนที่ 2 คุณลักษณะของงานวิจัยด้านเนื้อหาของงานวิจัย (ต่อ)		
24.	จำนวนเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	
25.	วิธีการหาคุณภาพเครื่องมือ	
26.	ชนิดของความเที่ยงของเครื่องมือ	
27.	ชนิดของความตรงของเครื่องมือ	
28.	แบบแผนการวิจัย	
ตอนที่ 3 คุณลักษณะของงานวิจัยด้านวิธีวิทยาการวิจัย		
29.	แบบแผนการวิจัยเชิงทดลอง	
30.	ประเภทการวิเคราะห์ข้อมูล	
31.	จำนวนวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล	
32.	ประเภทของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	
33.	รูปแบบของการสรุปผลการทดสอบสมมุติฐาน	
34.	ประเภทการเปรียบเทียบ	
ตอนที่ 4 คุณภาพของงานวิจัย		
35.	คะแนนในการประเมินคุณภาพงานวิจัย	



คู่มือลงทะเบียนคุณลักษณะงานวิจัย

ตัวแปร	ชื่อตัวแปร (ภาษาอังกฤษ)	รหัสและค่าของตัวแปร
รหัสงานวิจัย	ID	01-99
ตอนที่ 1 คุณลักษณะของงานวิจัยด้านผู้วิจัยและการพิมพ์		
1. สถาบันที่ผลิต งานวิจัย	UNIVER	1 = มหาวิทยาลัยมหาสารคาม 2 = จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 3 = มหาวิทยาลัยขอนแก่น 4 = มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 5 = มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 6 = มหาวิทยาลัยบูรพา 7 = มหาวิทยาลัยศิลปากร 8 = มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 9 = มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม 10 = มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี 11 = มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ 12 = อื่น ๆ ระบุ.....
2. แหล่งที่ผลิต งานวิจัย	FACUL	1 = คณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ 2 = คณะศิลปศาสตร์ 3 = อื่น ๆ ระบุ.....
3. สาขาที่ผลิต งานวิจัย	MAJOR	1 = สาขาวิจัยการศึกษา/วิจัยและประเมินผลการศึกษา 2 = สาขาหลักสูตรและการสอน 3 = สาขาการสอนประถมศึกษา 4 = สาขาการสอนภาษาไทย 5 = อื่น ๆ ระบุ.....
4. ระดับการศึกษา ของผู้วิจัย	EDU	1 = ปริญญาโท 2 = ปริญญาเอก 3 = อื่น ๆ ระบุ.....
5. เพศของผู้วิจัย	SEX	1 = เพศชาย 2 = เพศหญิง
6. ปีที่พิมพ์	YEAR	49 - 58
7. จำนวนหน้าทั้งหมด	NUMPT	0001-9999

ตัวแปร	ชื่อตัวแปร (ภาษาอังกฤษ)	รหัสและค่าของตัวแปร
8. จำนวนหน้าไม่รวม ภาคผนวก	NUMP	0001-9999
ตอนที่ 2 คุณลักษณะของงานวิจัยด้านเนื้อหาของงานวิจัย		
9. วัตถุประสงค์ของการ วิจัย	RESOBJ	1 = บรรยาย 2 = ศึกษา/สำรวจ 3 = เปรียบเทียบ 4 = หาความสัมพันธ์ 5 = อธิบาย 6 = ประเมิน 7 = วิจัยและพัฒนา 8 = สังเคราะห์ 9 = อื่น ๆ
10. ประเภทของ สมมุติฐาน	RESHYPO	0 = ไม่มีสมมุติฐาน 1 = มีทิศทาง 2 = ไม่มีทิศทาง 3 = มีทิศทางและไม่มีทิศทาง
11. จำนวนสมมุติฐาน	NUMHYPO	0-9
12. จำนวนตัวแปรต้น	NUMIV	0 = ไม่มีตัวแปรต้น/ไม่ระบุตัวแปรต้น 1-9
13. จำนวนตัวแปร ตาม	NUMDV	0 = ไม่มีตัวแปรตาม/ไม่ระบุตัวแปรตาม 1-9
14. จำนวนของกลุ่ม ของกลุ่มตัวอย่าง	NUMGRO	1-9
15. จำนวนกลุ่ม ทดลอง	NUMTREAT	1-9
16. จำนวนกลุ่ม ควบคุม	NUMCON	0-9
17. ขนาดตัวอย่างรวม ทั้งหมด	NUMSAMT	001-999
18. ระดับชั้นของกลุ่ม ตัวอย่าง	LEVEL	1=ป.1 2=ป.2 3=ป.3 4=ป.4 5=ป.5 6=ป.6

พูน ปณ ทิโต ชีเว

ตัวแปร	ชื่อตัวแปร (ภาษาอังกฤษ)	รหัสและค่าของตัวแปร
19. รูปแบบของการ สุ่ม	SROB	1= ไม่ระบุ 2= ใช้ประชากรศึกษา/เป้าหมาย 3= การเลือกเจาะจง 4= การสุ่มอย่างง่าย 5= การสุ่มแบบเป็นระบบ 6= การสุ่มแบ่งแบ่งกลุ่ม 7= การสุ่มแบบแบ่งชั้น 8= การสุ่มแบบหลายขั้นตอน 9= การสุ่มไม่ระบุวิธี
20. กระบวนการสุ่ม ตัวอย่าง	RA	1 = การเลือกหน่วยตัวอย่างแบบกลุ่ม 2 = การจัดหน่วยตัวอย่างเข้ากลุ่มแบบสุ่ม 3 = การเลือกกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแบบสุ่ม
21. การเก็บรวบรวม ข้อมูล	DATA C	1 = การทดสอบ/วัด 2 = การสอบถาม 3 = การสัมภาษณ์ 4 = การสังเกต 5 = อื่น ๆ ระบุ.....
22. ระยะเวลาในการ ทดลอง	TIME	0 = ไม่ระบุ 1=น้อยกว่า 1 เดือน 2 = 1 เดือน 3 = 2 เดือน 4 = 3 เดือน 5 = 4 เดือน 6 = 5 เดือน 7 = 6 เดือน 8 = อื่น ๆ ระบุ.....
23. จำนวนเครื่องมือ ที่ใช้ในการทดลอง	NUMINSE	01-99
24. จำนวนเครื่องมือ ที่ใช้ในการเก็บรวบรวม ข้อมูล	MUNINSD	01-99
25. วิธีการหาคุณภาพ เครื่องมือ	QUAINS	1 = ความเป็นปรนัย 2 = ความง่าย 3 = อำนาจจำแนก 4 = ความเที่ยง

ตอนที่ 3 คุณลักษณะของงานวิจัยด้านวิธีวิทยาการวิจัย		
26. ชนิดของความเที่ยงของเครื่องมือ	TYPERELE	1 = ความเที่ยงแบบสอบซ้ำ 2 = ความเที่ยงแบบคู่ขนาน 3 = ความเที่ยงแบบสอดคล้องภายใน
27. ชนิดของความตรงของเครื่องมือ	TYPEVALI	1 = ความตรงตามเนื้อหา 2 = ความตรงตามเกณฑ์สัมพัทธ์ 3 = ความตรงตามโครงสร้าง / ทฤษฎี
28. แบบแผนการวิจัย	DSGN	1 = เปรียบเทียบ 2 = ความสัมพันธ์เปรียบเทียบ 3 = ประเมิน 4 = ทดลอง 5 = วิจัยและพัฒนา
29. แบบแผนการวิจัยเชิงทดลอง	EXPDSGN	1 = One group pretest-Posttest design 2 = Posttest only control group design 3 = Pretest-Posttest control group design 4 = True control group posttest only design 5 = True control group pretest-posttest design 6 = True control group pretest-posttest time design 7 = time series 8 = Quasi Experimental 9 = อื่น ๆ ระบุ.....
30. ประเภทของการวิเคราะห์ข้อมูล	TYPEANA	1 = content analysis 2 = descriptive stat 3 = t-test 4 = t-test dependent 5 = z – test 6 = chi-square 7 = simple corr/regression 8 = multiple corr/regression 9 = one-way ANOVA, ANCOVA 10 = MANOVA, MANCOVA 11 = λ
31. จำนวนวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล	NUMANA	00-99
32. ประเภทของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	TYPEINS	1 = แบบทดสอบ/วัด 2 = แบบสอบถาม 3 = แบบสัมภาษณ์ 4 = แบบสังเกต 5 = แบบฝึกทักษะ 6 = อื่นๆ

ตัวแปร	ชื่อตัวแปร (ภาษาอังกฤษ)	รหัสและค่าของตัวแปร
33. รูปแบบของการ สรุปผลการทดสอบ สมมุติฐาน	TYPEHYPO	0 = ไม่แตกต่างกัน/ไม่ระบุนัยสำคัญ 1 = ไม่แตกต่างที่ระดับ .01 2 = ไม่แตกต่างที่ระดับ .05 3 = แตกต่างที่ระดับ < .01 4 = แตกต่างที่ระดับ .01 5 = แตกต่างที่ระดับ .05 6 = แตกต่างที่ระดับ > .05
34. ประเภทการ เปรียบเทียบ	TYPECOMP	1 = เปรียบเทียบกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมโดย t-dependent 2 = เปรียบเทียบกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมโดย one-way ANOVA 3 = เปรียบเทียบกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมโดย two-way ANOVA 4 = เปรียบเทียบตัวแปรตามระหว่างกลุ่มตัวแปรต้น (Comparative study) 5 = เปรียบเทียบตัวแปรตามกับเกณฑ์มาตรฐาน 6 = เปรียบเทียบ pretest กับ posttest 7 = ANCOVA
ตอนที่ 4 คุณภาพของงานวิจัย		
35. คะแนนในการ ประเมินคุณภาพ งานวิจัย	SCORASSE	0.00-4.00

พหุ ประถมศึกษา

แบบประเมินคุณภาพงานวิจัยด้านการเรียนการสอนเพื่อพัฒนา

การเขียนภาษาไทยในระดับประถมศึกษา

ชื่อผู้วิจัย..... ปีที่พิมพ์.....

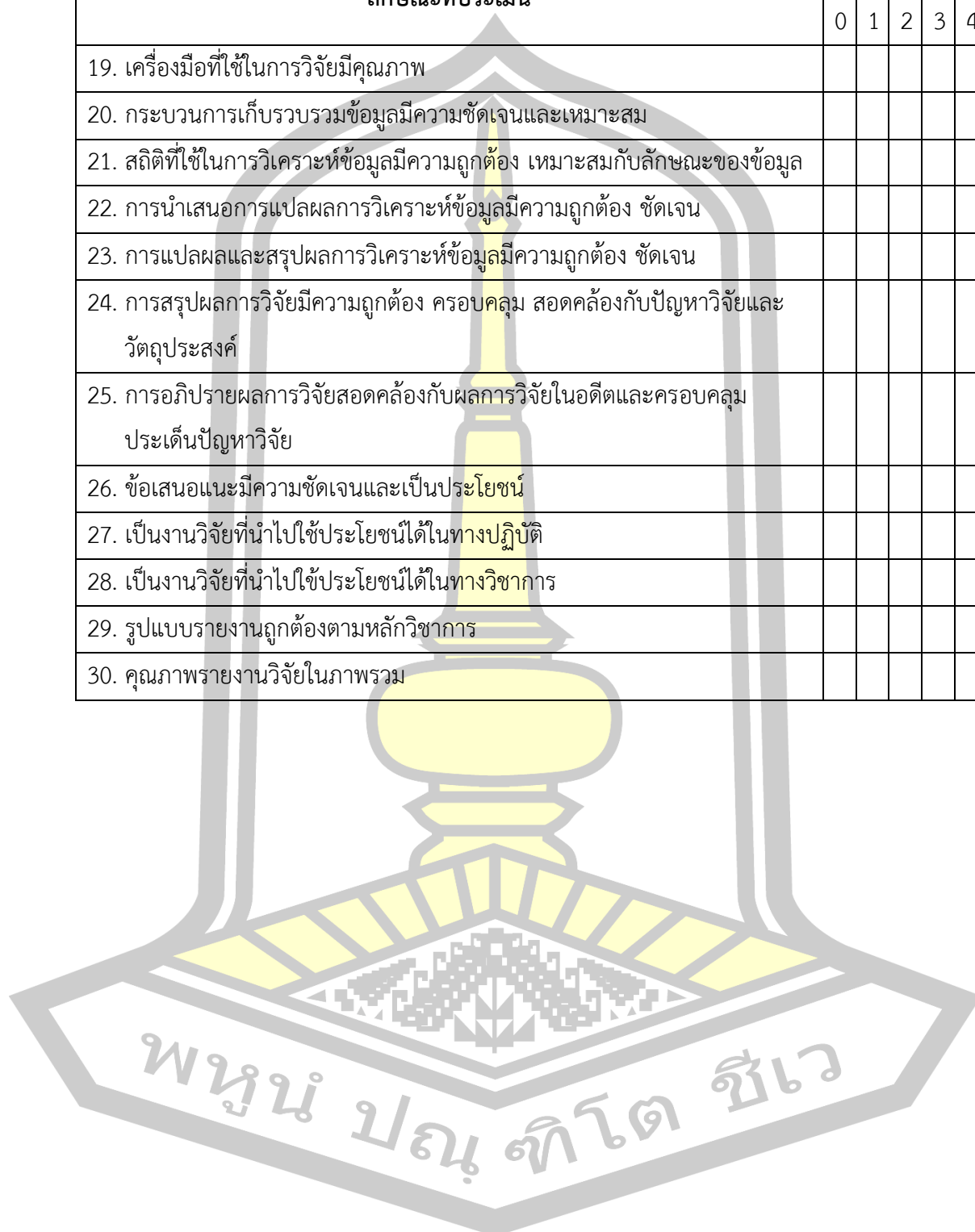
ชื่องานวิจัย.....

สถาบันที่ผลิตงานวิจัย.....

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับลักษณะงานวิจัยที่ประเมิน

ลักษณะที่ประเมิน	ผลการประเมิน				
	0	1	2	3	4
1. ชื่อเรื่องมีความชัดเจน น่าสนใจ					
2. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา ชัดเจน สอดคล้องกับเรื่องที่ทำวิจัย					
3. ปัญหาวิจัย/วัตถุประสงค์มีความสอดคล้องกับชื่อเรื่อง ถูกต้องตามหลักการวิจัย					
4. เหตุผลและความจำเป็นในการทำวิจัยมีความสมเหตุสมผล					
5. สมมติฐานถูกต้อง ชัดเจน ตามหลักการวิจัย					
6. ขอบเขตของการวิจัยกำหนดได้อย่างเหมาะสม และมีเหตุผลรองรับ					
7. ข้อตกลงเบื้องต้นของงานวิจัยเหมาะสมและมีเหตุผลรองรับ					
8. ข้อจำกัดของงานวิจัยมีความถูกต้อง ชัดเจน ตามหลักการวิจัย					
9. การนิยามศัพท์เฉพาะมีความชัดเจน					
10. กรอบแนวคิดในการวิจัยมีความถูกต้องเหมาะสม ชัดเจน ตามหลักการวิจัย					
11. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีปริมาณมากพอ					
12. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีความสอดคล้องกับปัญหา/วัตถุประสงค์ของงานวิจัย					
13. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีความทันสมัยและเชื่อมโยงกับงานวิจัยในอดีต					
14. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศมีสัดส่วนที่เหมาะสม					
15. การออกแบบการวิจัยสอดคล้องกับปัญหาการวิจัย					
16. วิธีดำเนินการวิจัยมีขั้นตอนการดำเนินงานวิจัยที่ชัดเจน					
17. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างมีรูปแบบการกำหนดได้เหมาะสมกับการวิจัย					
18. กลุ่มตัวอย่างมีการสุ่มและเกณฑ์ในการคัดเลือกมีความถูกต้องเหมาะสม					

ลักษณะที่ประเมิน	ผลการประเมิน				
	0	1	2	3	4
19. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีคุณภาพ					
20. กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลมีความชัดเจนและเหมาะสม					
21. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีความถูกต้อง เหมาะสมกับลักษณะของข้อมูล					
22. การนำเสนอการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีความถูกต้อง ชัดเจน					
23. การแปลผลและสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีความถูกต้อง ชัดเจน					
24. การสรุปผลการวิจัยมีความถูกต้อง ครอบคลุม สอดคล้องกับปัญหาวิจัยและ วัตถุประสงค์					
25. การอภิปรายผลการวิจัยสอดคล้องกับผลการวิจัยในอดีตและครอบคลุม ประเด็นปัญหาวิจัย					
26. ข้อเสนอแนะมีความชัดเจนและเป็นประโยชน์					
27. เป็นงานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์ได้ในทางปฏิบัติ					
28. เป็นงานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์ได้ในทางวิชาการ					
29. รูปแบบรายงานถูกต้องตามหลักวิชาการ					
30. คุณภาพรายงานวิจัยในภาพรวม					



เกณฑ์การประเมินคุณภาพสำหรับแบบประเมินคุณภาพงานวิจัย

1. ชื่อเรื่องมีความชัดเจน น่าสนใจ
 - 0 หมายถึง ไม่มีความชัดเจนหรือไม่ระบุถึงปัญหาวิจัย
 - 1 หมายถึง ระบุปัญหาวิจัยเพียงอย่างเดียว
 - 2 หมายถึง ระบุปัญหาวิจัย ระบุตัวแปรสำคัญที่ศึกษา ได้แก่ ตัวแปรต้นหรือตัวแปรตามอย่างใดอย่างหนึ่งเท่านั้น
 - 3 หมายถึง ระบุปัญหาวิจัย ระบุตัวแปรสำคัญที่ศึกษา ได้แก่ ตัวแปรต้นและตัวแปรตามครบถ้วน
 - 4 หมายถึง ระบุปัญหาวิจัย ระบุตัวแปรสำคัญที่ศึกษา ได้แก่ ตัวแปรต้นและตัวแปรตาม และระบุกลุ่มประชากรที่ศึกษาครบถ้วน
2. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา ชัดเจน สอดคล้องกับเรื่องที่วิจัย
 - 0 หมายถึง ไม่ระบุความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา
 - 1 หมายถึง ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่วิจัย ไม่ได้ระบุให้เห็นประเด็นปัญหาและความสำคัญในการทำวิจัย
 - 2 หมายถึง ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาแสดงให้เห็นประเด็นปัญหาและความสำคัญในการทำวิจัย แต่ยังไม่ครอบคลุมประเด็นที่ศึกษา เนื้อความไม่ต่อเนื่องสอดคล้องกัน
 - 3 หมายถึง ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาแสดงให้เห็นประเด็นปัญหาและความสำคัญในการทำวิจัยครอบคลุมประเด็นที่ศึกษา มีเหตุผลสนับสนุน เนื้อความไม่ต่อเนื่องสอดคล้องกัน
 - 4 หมายถึง ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาแสดงให้เห็นประเด็นปัญหา และความสำคัญในการทำวิจัยครอบคลุมประเด็นที่ศึกษา มีเหตุผลสนับสนุน ข้อความมีความกระชับตรงประเด็น
3. ปัญหาวิจัย/วัตถุประสงค์มีความสอดคล้องกับชื่อเรื่อง ถูกต้องตามหลักการวิจัย
 - 0 หมายถึง ปัญหาวิจัย/วัตถุประสงค์ไม่สอดคล้องกับชื่อเรื่อง
 - 1 หมายถึง ปัญหาวิจัย/วัตถุประสงค์สอดคล้องกับชื่อเรื่อง
 - 2 หมายถึง ปัญหาวิจัย/วัตถุประสงค์สอดคล้องกับชื่อเรื่อง และระบุตัวแปรสำคัญที่ศึกษา
 - 3 หมายถึง ปัญหาวิจัย/วัตถุประสงค์สอดคล้องกับชื่อเรื่อง ระบุตัวแปรสำคัญที่ศึกษาและระบุวิธีที่ศึกษา
 - 4 หมายถึง ปัญหาวิจัย/วัตถุประสงค์สอดคล้องกับชื่อเรื่อง ระบุตัวแปรสำคัญที่ศึกษา ระบุวิธีที่ศึกษาและระบุกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา

เกณฑ์การประเมินคุณภาพสำหรับแบบประเมินคุณภาพงานวิจัย(ต่อ)

4. เหตุผลและความจำเป็นในการทำวิจัยมีความสมเหตุสมผล
 - 0 หมายถึง เป็นเรื่องที่ไม่มีความจำเป็นในการทำวิจัย
 - 1 หมายถึง เป็นเรื่องที่น่าสนใจเพียงอย่างเดียว
 - 2 หมายถึง เป็นเรื่องที่ต้องรู้ใหม่ และไม่มีผู้ใดเคยทำมาก่อน
 - 3 หมายถึง เป็นเรื่องที่น่าสนใจ ต้องรู้ใหม่ และไม่มีผู้ใดเคยทำมาก่อน
 - 4 หมายถึง เป็นเรื่องที่น่าสนใจ ต้องรู้ใหม่ ไม่เคยมีผู้ใดเคยทำมาก่อน และเป็นปัญหาเร่งด่วน
5. สมมติฐานถูกต้อง ชัดเจน ตามหลักการวิจัย
 - 0 หมายถึง ไม่ระบุสมมติฐานการวิจัย
 - 1 หมายถึง มีการระบุสมมติฐาน แต่ไม่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย ขอบเขตกว้างเกินไป ไม่มีประเด็นเฉพาะที่คาดว่าจะป็นคำตอบที่ได้จากการวิจัย
 - 2 หมายถึง มีการระบุสมมติฐานที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย แต่ขอบเขตกว้างเกินไป ไม่มีประเด็นเฉพาะที่คาดว่าจะป็นคำตอบที่ได้จากการวิจัย หรือไม่สมเหตุผล ไม่ระบุที่มาของสมมติฐาน
 - 3 หมายถึง มีการระบุสมมติฐานที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายการวิจัย ขอบเขตพอเหมาะสม เหตุผลมีที่มาของสมมติฐาน แต่ใช้ภาษาไม่กะทัดรัด อ่านเข้าใจยาก สมมติฐานบางข้ออ่านแล้วไม่สามารถระบุได้ว่าประเด็นที่คาดว่าจะป็นคำตอบที่ได้จากการวิจัยคืออะไร
 - 4 หมายถึง มีการระบุสมมติฐานที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายการวิจัย สมเหตุผล มีคำถามเพียง 1 ประเด็นในแต่ละข้อที่คาดว่าจะป็นคำตอบที่ได้จากการวิจัย ใช้ภาษา กะทัดรัด เข้าใจง่าย
6. ขอบเขตของการวิจัยกำหนดได้อย่างเหมาะสม และมีเหตุผลรองรับ
 - 0 หมายถึง ไม่ระบุขอบเขตของการวิจัย
 - 1 หมายถึง ระบุขอบเขตของการวิจัยเพียง 1 ส่วน คือ กรอบความคิดตามทฤษฎี
 - 2 หมายถึง ระบุขอบเขตของการวิจัยครบ 2 ส่วน คือ กรอบความคิดตามทฤษฎี และตัวแปร สำคัญ
 - 3 หมายถึง ระบุขอบเขตของการวิจัยครบ 3 ส่วน คือ กรอบความคิดตามทฤษฎี ตัวแปรสำคัญ และประชากรที่ศึกษา

เกณฑ์การประเมินคุณภาพสำหรับแบบประเมินคุณภาพงานวิจัย(ต่อ)

- 4 หมายถึง ระบุขอบเขตของการวิจัยครบ 4 ส่วน คือ กรอบความคิดตามทฤษฎี ตัวแปรสำคัญประชากรที่ศึกษา พร้อมทั้งระบุว่าผลการวิจัยสามารถสรุปอ้างอิงได้ตามกรอบทฤษฎี
7. ข้อตกลงเบื้องต้นของงานวิจัยเหมาะสมและมีเหตุผลรองรับ
- 0 หมายถึง ระบุข้อตกลงเบื้องต้นไม่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย
- 1 หมายถึง ไม่มีการระบุข้อตกลงเบื้องต้นของงานวิจัยหรือไม่จำเป็นต้องมี
- 2 หมายถึง การระบุข้อตกลงเบื้องต้นของงานวิจัยไม่เหมาะสม แต่มีเหตุผลรองรับ
- 3 หมายถึง การระบุข้อตกลงเบื้องต้นของงานวิจัยเหมาะสม แต่ไม่มีเหตุผลรองรับ
- 4 หมายถึง การระบุข้อตกลงเบื้องต้นของงานวิจัยมีความเหมาะสมและมีเหตุผลรองรับ
8. ข้อจำกัดของงานวิจัยมีความถูกต้อง ชัดเจน ตามหลักการวิจัย
- 0 หมายถึง ระบุข้อจำกัดของการวิจัยไม่ถูกต้องตามหลักวิจัย
- 1 หมายถึง ไม่มีการระบุข้อจำกัดของงานวิจัยหรือไม่จำเป็นต้องมี
- 2 หมายถึง ระบุข้อจำกัดที่แสดงถึงข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นในการทำวิจัย
- 3 หมายถึง ระบุข้อจำกัดที่แสดงถึงข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นในการทำวิจัยและอธิบายถึงผลที่เกิดขึ้น
- 4 หมายถึง ระบุข้อจำกัดที่แสดงถึงข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นในการทำวิจัย อธิบายสาเหตุและผลที่เกิดขึ้นให้ข้อเสนอแนะจากการวิจัย
9. การนิยามศัพท์เฉพาะมีความชัดเจน
- 0 หมายถึง ไม่มีการนิยามศัพท์เฉพาะ
- 1 หมายถึง มีการให้นิยามเชิงทฤษฎี เฉพาะตัวแปรสำคัญที่ศึกษา แต่ไม่ครบถ้วน
- 2 หมายถึง มีการให้นิยามเชิงทฤษฎี เฉพาะตัวแปรสำคัญที่ศึกษาอย่างครบถ้วน
- 3 หมายถึง มีการให้นิยามเชิงทฤษฎี นิยามเชิงปฏิบัติการ เฉพาะตัวแปรสำคัญที่ศึกษา แต่ไม่ครบถ้วน
- 4 หมายถึง มีการให้นิยามเชิงทฤษฎี นิยามเชิงปฏิบัติการ เฉพาะตัวแปรสำคัญที่ศึกษาอย่างครบถ้วน

เกณฑ์การประเมินคุณภาพสำหรับแบบประเมินคุณภาพงานวิจัย(ต่อ)

10. กรอบแนวคิดในการวิจัยมีความถูกต้องเหมาะสม ชัดเจน ตามหลักการวิจัย
- 0 หมายถึง ไม่ระบุกรอบแนวคิด ไม่แสดงทฤษฎีหรือหลักฐานที่มาของกรอบแนวคิด
 - 1 หมายถึง แสดงทฤษฎีหรือหลักฐานที่มาของกรอบแนวคิดบางส่วน ไม่มีการสังเคราะห์สร้างกรอบแนวคิด
 - 2 หมายถึง ระบุกรอบแนวคิดโดยแสดงทฤษฎีหรือหลักฐานที่มาของกรอบแนวคิดนั้น แต่ไม่มีการสังเคราะห์สรุปกรอบแนวคิด
 - 3 หมายถึง ระบุกรอบแนวคิดโดยแสดงทฤษฎีหรือหลักฐานที่มาของกรอบแนวคิดนั้น มีการสังเคราะห์สรุปกรอบแนวคิด แต่ไม่แสดงแผนภาพความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรหรือแสดงแผนภาพความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแต่ไม่ถูกต้อง
 - 4 หมายถึง ระบุกรอบแนวคิดโดยแสดงทฤษฎีหรือหลักฐานที่มาของกรอบแนวคิดนั้น มีการสังเคราะห์สรุปกรอบแนวคิด แสดงแผนภาพ แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอย่างถูกต้อง
11. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีปริมาณมากพอ
- 0 หมายถึง เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีจำนวนไม่ถึง 5 เล่ม
 - 1 หมายถึง เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีจำนวน 5 – 10 เล่ม
 - 2 หมายถึง เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีจำนวน 11 – 15 เล่ม
 - 3 หมายถึง เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีจำนวน 16 – 20 เล่ม
 - 4 หมายถึง เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีจำนวนมากกว่า 20 เล่ม
12. เอกสารและงานวิจัยมีความเกี่ยวข้องสอดคล้องกับปัญหา/วัตถุประสงค์ของการวิจัย
- 0 หมายถึง เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องไม่สอดคล้องกับเรื่องที่ทำวิจัย ใช้ประโยชน์ไม่ได้
 - 1 หมายถึง เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสอดคล้องกับเรื่องที่ทำวิจัย แต่ให้รายละเอียดไม่ชัดเจน ไม่มีการสังเคราะห์สรุปเนื้อหา
 - 2 หมายถึง เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสอดคล้องกับเรื่องที่ทำวิจัย ให้รายละเอียดชัดเจน มีการสังเคราะห์สรุปเนื้อหาในบางส่วน
 - 3 หมายถึง เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสอดคล้องกับเรื่องที่ทำวิจัย ให้รายละเอียดชัดเจน มีการสังเคราะห์สรุปเนื้อหาทุกหัวข้อ แต่ข้อความไม่กระชับ อ่านเข้าใจยาก
 - 4 หมายถึง เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสอดคล้องกับเรื่องที่ทำวิจัย ให้รายละเอียดชัดเจน มีการสังเคราะห์สรุปเนื้อหาทุกหัวข้อ ข้อความกระชับ อ่านเข้าใจง่าย

เกณฑ์การประเมินคุณภาพสำหรับแบบประเมินคุณภาพงานวิจัย(ต่อ)

13. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีความทันสมัยและเชื่อมโยงกับงานวิจัยในอดีต
- 0 หมายถึง ไม่มีเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่มีอายุระหว่าง 1 – 5 ปี
 - 1 หมายถึง มีเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่มีอายุระหว่าง 1 – 5 ปี มีปริมาณไม่ถึง 30%
 - 2 หมายถึง มีเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่มีอายุระหว่าง 1 – 5 ปี มีปริมาณระหว่าง 30% - 50%
 - 3 หมายถึง มีเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่มีอายุระหว่าง 1 – 5 ปี มีปริมาณระหว่าง 50% - 70%
 - 4 หมายถึง มีเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่มีอายุระหว่าง 1 – 5 ปี มีปริมาณมากกว่า 70% ขึ้นไป
14. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศมีสัดส่วนที่เหมาะสม
- 0 หมายถึง ไม่มีเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ
 - 1 หมายถึง เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีเพียงภาษาไทยหรือภาษาต่างประเทศเท่านั้น
 - 2 หมายถึง เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีสัดส่วนเป็นภาษาไทย 70% และภาษาต่างประเทศ 30%
 - 3 หมายถึง เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีสัดส่วนเป็นภาษาไทย 50% และภาษาต่างประเทศ 50%
 - 4 หมายถึง เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีสัดส่วนเป็นภาษาไทย 30% และภาษาต่างประเทศ 70%
15. การออกแบบการวิจัยสอดคล้องกับปัญหาการวิจัย
- 0 หมายถึง การออกแบบการวิจัยไม่สอดคล้องกับปัญหาการวิจัย/วัตถุประสงค์การวิจัย
 - 1 หมายถึง การออกแบบการวิจัยทำให้ได้แนวทางการวิจัยที่จะได้คำตอบตรงประเด็นกับปัญหาวิจัย
 - 2 หมายถึง การออกแบบการวิจัยทำให้ได้ผลการวิจัยมีความตรงภายในหรือความตรงภายนอกอย่างใดอย่างหนึ่ง
 - 3 หมายถึง การออกแบบการวิจัยทำให้ได้ผลการวิจัยมีความตรงภายในและความตรงภายนอก
 - 4 หมายถึง การออกแบบการวิจัยทำให้ได้แนวทางการวิจัยที่จะได้คำตอบตรงประเด็นปัญหาวิจัยและทำให้ผลการวิจัยมีความตรงภายใน และความตรงภายนอก

เกณฑ์การประเมินคุณภาพสำหรับแบบประเมินคุณภาพงานวิจัย(ต่อ)

16. วิธีดำเนินการวิจัยมีขั้นตอนการดำเนินงานวิจัยที่ชัดเจน
- 0 หมายถึง ไม่มีการอธิบายขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย
 - 1 หมายถึง มีการอธิบายขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย แต่ไม่ครบถ้วน (แผนการวิจัย ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง การสร้าง/ตรวจสอบเครื่องมือ กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูล การออกแบบการวิเคราะห์ข้อมูล)
 - 2 หมายถึง มีการอธิบายขั้นตอนการดำเนินงานวิจัยครบถ้วน แต่มีรายละเอียดไม่ชัดเจน
 - 3 หมายถึง มีการอธิบายขั้นตอนการดำเนินงานวิจัยครบถ้วน เหมาะสม มีรายละเอียดครบทุกหัวข้อ
 - 4 หมายถึง มีการอธิบายขั้นตอนการดำเนินงานวิจัยครบถ้วน มีรายละเอียดครบทุกหัวข้อ มีการสรุปวิธีการดำเนินงานวิจัยในแต่ละส่วน รวมทั้งมีแผนภูมิแสดงขั้นตอนการดำเนินงาน
17. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างมีรูปแบบการกำหนดได้เหมาะสมกับการวิจัย
- 0 หมายถึง ไม่ระบุกลุ่มประชากร ไม่ระบุกลุ่มตัวอย่าง
 - 1 หมายถึง ไม่ระบุกลุ่มประชากร แต่ระบุกลุ่มตัวอย่าง
 - 2 หมายถึง ระบุกลุ่มประชากร ระบุกลุ่มตัวอย่าง แต่ไม่มีการสุ่มตัวอย่าง
 - 3 หมายถึง ระบุกลุ่มประชากร ระบุกลุ่มตัวอย่างมีการสุ่มตัวอย่าง แต่ให้รายละเอียดในการสุ่มกลุ่มตัวอย่างไม่ชัดเจน
 - 4 หมายถึง ระบุกลุ่มประชากร ระบุกลุ่มตัวอย่างมีการสุ่มตัวอย่าง ให้รายละเอียดในการสุ่มกลุ่มตัวอย่างชัดเจน อ่านเข้าใจง่าย
18. กลุ่มตัวอย่างมีการสุ่มและเกณฑ์ในการคัดเลือกมีความถูกต้องเหมาะสม
- 0 หมายถึง ไม่มีการระบุการได้มาของกลุ่มตัวอย่าง
 - 1 หมายถึง กลุ่มตัวอย่างได้มาจากการเลือกอย่างเจาะจง
 - 2 หมายถึง กลุ่มตัวอย่างได้มาจากการสุ่มโดยไม่อาศัยหลักความน่าจะเป็น
 - 3 หมายถึง เลือกวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนที่ดีของประชากร ซึ่งได้มาจากการสุ่มโดยอาศัยหลักความน่าจะเป็น
 - 4 หมายถึง เลือกวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนที่ดีของประชากร ซึ่งได้มาจากการสุ่มโดยอาศัยหลักความน่าจะเป็นและมีที่มาของการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

เกณฑ์การประเมินคุณภาพสำหรับแบบประเมินคุณภาพงานวิจัย(ต่อ)

19. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีคุณภาพ

- 0 หมายถึง ไม่มีการระบุที่มาของเครื่องมือวิจัย
- 1 หมายถึง ระบุที่มา/วิธีการสร้างเครื่องมือ แต่ไม่บอกคุณภาพ หรือวิธีการตรวจสอบคุณภาพ
- 2 หมายถึง ระบุที่มา/วิธีการสร้างเครื่องมืออย่างชัดเจนเป็นขั้นตอน บอกวิธีการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือบางส่วน แต่ไม่มีการทดลองนำไปใช้งาน
- 3 หมายถึง ระบุที่มา/วิธีการสร้างเครื่องมือ/วิธีการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมืออย่างชัดเจนเป็นขั้นตอนมีการทดลองนำเครื่องมือไปใช้งานแต่ไม่บอกวิธีการปรับปรุงเครื่องมือ
- 4 หมายถึง ระบุที่มา/วิธีการสร้างเครื่องมือ/วิธีการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมืออย่างชัดเจนเป็นขั้นตอนมีการทดลองนำเครื่องมือไปใช้งานและการปรับปรุงเครื่องมือ

20. กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลมีความชัดเจนและเหมาะสม

- 0 หมายถึง ไม่มีการระบุถึงกระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 1 หมายถึง ระบุถึงกระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลบางส่วน ไม่ระบุเป็นขั้นตอน อ่านแล้วสับสน
- 2 หมายถึง ระบุถึงกระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นขั้นตอน แต่วิธีการให้รายละเอียดไม่ชัดเจน
- 3 หมายถึง ระบุถึงกระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างชัดเจนเป็นขั้นตอน วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลเหมาะสม ข้อความไม่กระชับ อ่านแล้วเข้าใจยาก
- 4 หมายถึง ระบุถึงกระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างชัดเจนเป็นขั้นตอน วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลเหมาะสม ข้อความกระชับ อ่านแล้วเข้าใจง่าย

21. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีความถูกต้อง เหมาะสมกับลักษณะของข้อมูล

- 0 หมายถึง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลไม่สอดคล้องกับปัญหาวิจัย/วัตถุประสงค์
- 1 หมายถึง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลสอดคล้องกับปัญหาวิจัย/วัตถุประสงค์ เป็นบางส่วน
- 2 หมายถึง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลสอดคล้องกับปัญหาวิจัย/วัตถุประสงค์ และระดับข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์

- 3 หมายถึง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลสอดคล้องกับปัญหาวิจัย/วัตถุประสงค์
ระดับข้อมูลที่น่ามาวิเคราะห์ และมีการตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้น
ของสถิติที่ใช้
- 4 หมายถึง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลสอดคล้องกับปัญหาวิจัย/วัตถุประสงค์
ระดับข้อมูลที่น่ามาวิเคราะห์ มีการตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นของสถิติ
ที่ใช้ และปรับแก้ข้อมูลให้สามารถนำมาใช้ในการทดสอบสมมติฐานได้
- เกณฑ์การประเมินคุณภาพสำหรับแบบประเมินคุณภาพงานวิจัย(ต่อ)**

22. การนำเสนอการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีความถูกต้อง ชัดเจน

- 0 หมายถึง ไม่มีการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
- 1 หมายถึง มีการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ควรนำเสนอ แต่ไม่ครบถ้วน เช่น
แสดงเพียงค่าสถิติพื้นฐานเท่านั้น
- 2 หมายถึง มีการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ควรนำเสนอ แต่วิธีการนำเสนอ
ไม่เหมาะสม เช่น แสดงเป็นข้อความ อ่านเข้าใจยาก
- 3 หมายถึง มีการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ควรนำเสนอ วิธีการนำเสนอเหมาะสม
เช่น นำเสนอในรูปของตาราง แต่ไม่มีการอธิบายผลการวิเคราะห์
- 4 หมายถึง มีการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ควรนำเสนอ วิธีการนำเสนอเหมาะสม
เช่น นำเสนอในรูปของตาราง มีการอธิบาย/สรุปผลการวิเคราะห์

23. การแปลผลและสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีความถูกต้อง ชัดเจน

- 0 หมายถึง ไม่มีการแปลความหมายหรือสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล
- 1 หมายถึง มีการแปลความหมายหรือสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นบางส่วนเท่านั้น และ
ไม่ถูกต้องตามผลวิเคราะห์ที่ได้
- 2 หมายถึง มีการแปลความหมายหรือสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นบางส่วนเท่านั้น และ
ถูกต้องสอดคล้องกับผลวิเคราะห์ที่ได้
- 3 หมายถึง มีการแปลความหมายหรือสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลครบทุกส่วน แต่บางส่วน
ไม่ถูกต้องหรือไม่สอดคล้องกับผลวิเคราะห์ที่ได้
- 4 หมายถึง มีการแปลความหมายหรือสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลครบทุกส่วน ถูกต้องและ
สอดคล้องกับผลวิเคราะห์ที่ได้

24. การสรุปผลการวิจัยมีความถูกต้อง ครบคลุม สอดคล้องกับปัญหาวิจัยและวัตถุประสงค์

- 0 หมายถึง ไม่มีการสรุปผลการวิจัย
- 1 หมายถึง สรุปผลวิจัยไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย หรือข้อมูลที่ได้จากการค้นพบ

- 2 หมายถึง สรุปลวิจัยสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัยบางส่วน แต่ไม่ครอบคลุมทุกหัวข้อ
- 3 หมายถึง สรุปลวิจัยถูกต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ตอบปัญหาการวิจัยครอบคลุมทุกหัวข้อ แต่ข้อความไม่กระชับ อ่านเข้าใจยาก ไม่เข้าใจถึงประเด็นที่ชัดเจนที่ต้องการสรุป
- 4 หมายถึง สรุปลวิจัยถูกต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ตอบปัญหาการวิจัยครอบคลุมข้อมูลที่ได้จากข้อค้นพบ ใช้ข้อความกระชับ อ่านเข้าใจง่าย อ่านแล้วเข้าใจถึงประเด็นที่ต้องการสรุปในหัวข้อนั้น ๆ อย่างชัดเจน

เกณฑ์การประเมินคุณภาพสำหรับแบบประเมินคุณภาพงานวิจัย(ต่อ)

25. การอภิปรายผลการวิจัยสอดคล้องกับผลการวิจัยในอดีตและครอบคลุมประเด็นปัญหาวิจัย
- 0 หมายถึง ไม่มีการอภิปรายผลการวิจัยที่ตรงกับผลงานวิจัยในอดีต
- 1 หมายถึง มีการอภิปรายผลการวิจัยแต่เป็นข้อคิดเห็นส่วนตัวของผู้วิจัย ไม่ครอบคลุมทุกประเด็นปัญหาวิจัย
- 2 หมายถึง มีการอภิปรายผลการวิจัยที่ตรงกับผลงานวิจัยในอดีตไม่สมเหตุผล ไม่ครอบคลุมทุกประเด็นปัญหาวิจัย
- 3 หมายถึง มีการอภิปรายผลการวิจัยที่ตรงกับผลงานวิจัยในอดีตอย่างสมเหตุผล แต่ไม่ครอบคลุมทุกประเด็นปัญหาวิจัย
- 4 หมายถึง มีการอภิปรายผลการวิจัยที่ตรงกับผลงานวิจัยในอดีตอย่างสมเหตุผล ครอบคลุมทุกประเด็นปัญหาวิจัย
26. ข้อเสนอแนะมีความชัดเจนและเป็นประโยชน์
- 0 หมายถึง ไม่มีการเขียนข้อเสนอแนะ
- 1 หมายถึง มีข้อเสนอแนะแต่ไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ทำวิจัย
- 2 หมายถึง มีข้อเสนอแนะถึงการนำผลการวิจัยไปใช้ไม่สมเหตุผล เป็นข้อคิดเห็นส่วนตัวของผู้วิจัยไม่ได้มาจากการวิจัย
- 3 หมายถึง มีข้อเสนอแนะถึงการนำผลการวิจัยไปใช้มาจากการวิจัย มีเหตุผลรองรับเพียงพอ
- 4 หมายถึง มีข้อเสนอแนะถึงการนำผลการวิจัยไปใช้มาจากการวิจัย มีเหตุผลรองรับเพียงพอสามารถมองเห็นแนวทางนำไปใช้ประโยชน์

27. เป็นงานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์ได้ในทางปฏิบัติ

- 0 หมายถึง ผลการวิจัยไม่สร้างองค์ความรู้ใหม่
- 1 หมายถึง ผลการวิจัยสร้างองค์ความรู้ใหม่ สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้เฉพาะในระดับ
กลุ่มบุคคล
- 2 หมายถึง ผลการวิจัยสร้างองค์ความรู้ใหม่ สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้เฉพาะในระดับ
หน่วยงาน
- 3 หมายถึง ผลการวิจัยสร้างองค์ความรู้ใหม่ สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้เฉพาะในระดับ
จังหวัด
- 4 หมายถึง ผลการวิจัยสร้างองค์ความรู้ใหม่ สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้เฉพาะใน
ระดับประเทศ

เกณฑ์การประเมินคุณภาพสำหรับแบบประเมินคุณภาพงานวิจัย(ต่อ)

28. เป็นงานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์ได้ในทางวิชาการ

- 0 หมายถึง มีประโยชน์ในด้านวิชาการเฉพาะตัวผู้วิจัย
- 1 หมายถึง มีประโยชน์ในด้านวิชาการระดับการประยุกต์ทฤษฎีเพื่อการนำไปใช้
- 2 หมายถึง มีประโยชน์ในด้านวิชาการระดับที่ต้องค์ความรู้ใหม่
- 3 หมายถึง มีประโยชน์ในด้านวิชาการระดับที่ต้องค์ความรู้ใหม่ ปรับปรุงทฤษฎี
และแนวคิด
- 4 หมายถึง มีประโยชน์ในด้านวิชาการระดับที่ต้องค์ความรู้ใหม่ ปรับปรุงทฤษฎี
และแนวคิด รวมถึงการประยุกต์ทฤษฎีเพื่อนำไปใช้

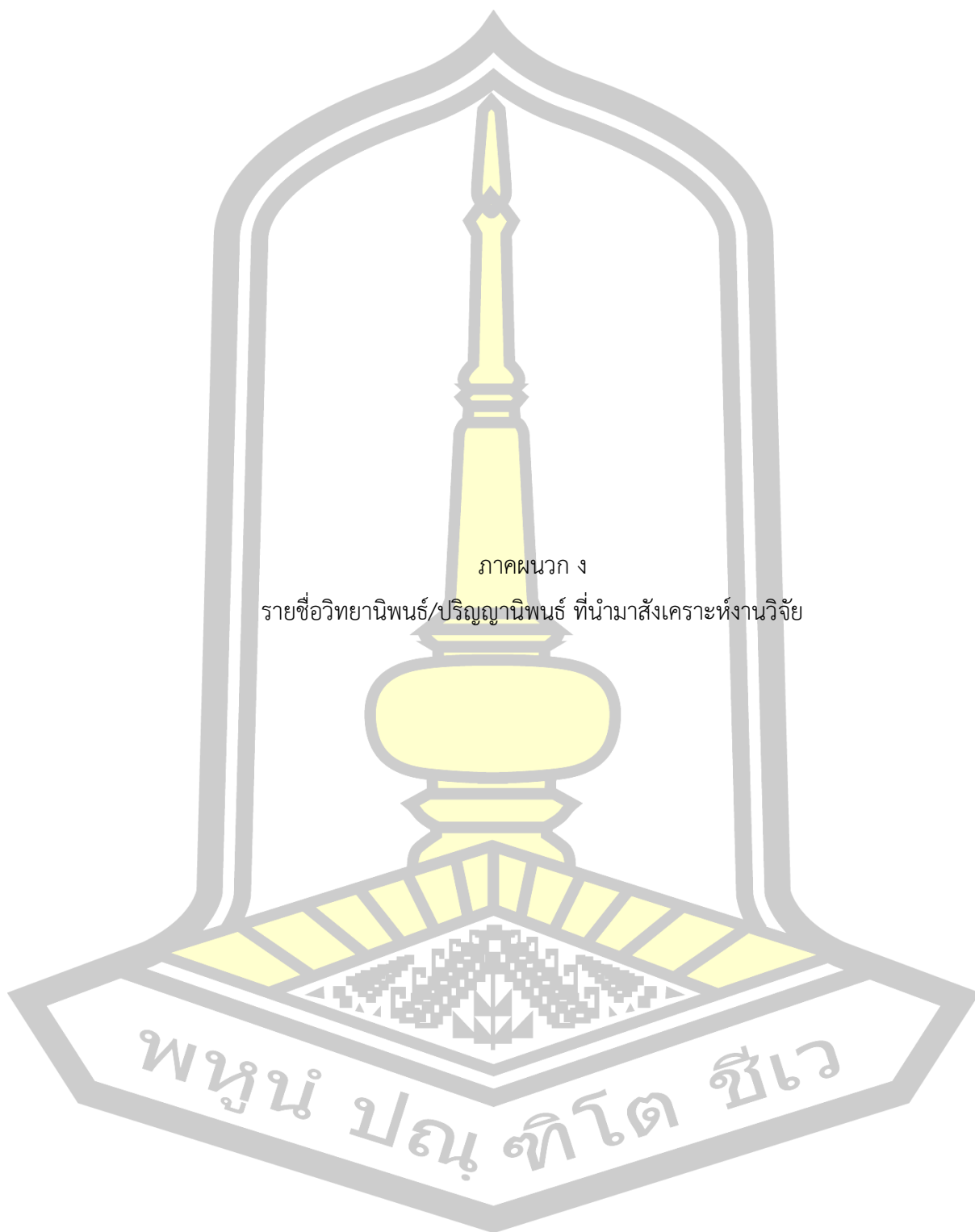
29. รูปแบบรายงานถูกต้องตามหลักวิชาการ

- 0 หมายถึง รูปแบบรายงานถูกต้องเพียง 1 ส่วนคือ บทนำ
- 1 หมายถึง รูปแบบรายงานถูกต้อง 2 ส่วนคือ บทนำ และรายงานเอกสารที่เกี่ยวข้อง
- 2 หมายถึง รูปแบบรายงานถูกต้อง 3 ส่วนคือ บทนำ รายงานเอกสารที่เกี่ยวข้อง
และวิธีการวิจัย
- 3 หมายถึง รูปแบบรายงานถูกต้อง 4 ส่วนคือ บทนำ รายงานเอกสารที่เกี่ยวข้อง
วิธีการวิจัย และผลการวิเคราะห์ข้อมูล
- 4 หมายถึง รูปแบบรายงานถูกต้อง 5 ส่วนคือ บทนำ รายงานเอกสารที่เกี่ยวข้อง
วิธีการวิจัย ผลการวิเคราะห์ข้อมูล และสรุปและอภิปรายผล

30. คุณภาพรายงานวิจัยในภาพรวม

- 0 หมายถึง คุณภาพรายงานวิจัยในภาพรวมอยู่ในระดับต่ำ
- 1 หมายถึง คุณภาพรายงานวิจัยในภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ
- 2 หมายถึง คุณภาพรายงานวิจัยในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง
- 3 หมายถึง คุณภาพรายงานวิจัยในภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างสูง
- 4 หมายถึง คุณภาพรายงานวิจัยในภาพรวมอยู่ในระดับสูง





ภาคผนวก ง

รายชื่อวิทยานิพนธ์/ปริญญาานิพนธ์ ที่นำมาสังเคราะห์งานวิจัย

พหุ ประทีป ชีวะ

ตาราง 16 รายชื่อวิทยานิพนธ์/ปริญญาานิพนธ์ ที่นำมาสังเคราะห์งานวิจัย

ที่	ปีที่พิมพ์	สถาบันที่ผลิตงานวิจัย	ผู้วิจัย	ชื่องานวิจัย
001	2549	มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต	นางสาวทิฏฐิขลิคำ	การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้เกมและเพลงสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
002	2549	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	นางนัชรีบุรณะ	การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนประโยคจากภาพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
003	2549	มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา นครินทร์	นางสาวปาริชาติ รัตนภูมิ	รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
004	2549	มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต	นางดวงสุดา ชูชื่น	กิจกรรมพัฒนาด้านการเขียนสรุปความจากการอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้ผังความคิด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
005	2549	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	นางสาววารุณี สงวนพงษ์	การศึกษาความสามารถทางการเขียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ 4MAT
006	2550	มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์	นางสาวเอมอร มีสุนทร	ผลของการสอนโดยใช้แบบฝึกการเขียนสรุปความโดยใช้ผังมโนทัศน์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดฉะเชิงเทรา
007	2550	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	นางศุภนันท์ ธรรมโหร	แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชาภาษาไทย เรื่อง การเขียนเรียงความด้วยการเรียนแบบร่วมมือ โดยใช้แผนภูมิความคิด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
008	2550	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	นางเกศมณี คันธภูมิ	ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องการเขียนเรียงความด้วยกลุ่มร่วมมือโดยใช้ผังความคิด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ตาราง 16 (ต่อ)

ที่	ปีที่พิมพ์	สถาบันที่ผลิตงานวิจัย	ผู้วิจัย	ชื่องานวิจัย
009	2550	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร	นางประนอม แย้มฉาย	การศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยและความคงทนในการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยแผนผังกราฟฟิก
010	2550	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี	นางวิไลวรรณ ธานี	การพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
011	2550	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี	นางชุตติพันธ์ นาม ท้าว	การพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
012	2550	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม	นางยุพิน ชื่นอารมณ์	การพัฒนาแบบฝึกสอนซ่อมเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
013	2550	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี	นางกมล ชุกลิน	การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
014	2550	มหาวิทยาลัยรามคำแหง	นางสาวสุธา ขวัญพุด	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำภาษาไทยที่มีการรันต์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนแบบร่วมมือ
015	2550	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	นายสำราญ บุญธรรม	การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานและการจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ (4MAT)

ตาราง 16 (ต่อ)

ที่	ปีที่พิมพ์	สถาบันที่ผลิตงานวิจัย	ผู้วิจัย	ชื่องานวิจัย
016	2550	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	นางสาววีรยาสิงห์อาจ	การเปรียบเทียบผลการเรียนด้วยโปรแกรมบทเรียนกับการเรียนตามคู่มือครูเรื่องการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตรฐานตัวสะกด ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
017	2550	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	นางธานีสุทธิอาคาร	การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสรุปความภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการสอนแบบแผนภาพลำดับเหตุการณ์ กับการสอนแบบ KWL-plus
018	2550	มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม	นางสาวพรเพ็ญปลีกกล้า	การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกทักษะ
019	2551	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง	นางพวงเพ็ญพาสุริยันต์	ผลการใช้ชุดกิจกรรมพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ด้วยการกระตุ้นจินตนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
020	2551	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี	นางสาวนฤมลพร้อมพรม	การพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
021	2551	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี	นางเรืองรัตน์โคสะสุ	การพัฒนาชุดทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ตาราง 16 (ต่อ)

ที่	ปีที่พิมพ์	สถาบันที่ผลิตงานวิจัย	ผู้วิจัย	ชื่องานวิจัย
022	2551	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี	นางสาวเพ็ญดาว ธนาบุญฤทธิ์	การพัฒนาชุดการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเรื่อง การเขียนเรียงความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
023	2551	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี	นางสาวรัชฎาภรณ์ ศุภสร	การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
024	2551	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี	นางฉัตรชนก อินทะนาม	การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนคำประสม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
025	2551	มหาวิทยาลัยนเรศวร	นายปราโมทคุ้มเมือง	การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตรฐานตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
026	2551	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	นางสาววารุณีสงวนพงษ์	การศึกษาความสามารถทางการเขียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ 4MAT
027	2552	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	นางสุภาภรณ์กัณฑ์เรียง	การสร้างแบบฝึกทักษะ การเขียนบทร้อยกรองประเภทกลอนแปดสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
028	2552	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	นางจิรภาจาดบุญนาถ	การศึกษาความสามารถทางการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนรู้ด้วยรูปแบบการร่วมมือ

ตาราง 16 (ต่อ)

ที่	ปีที่พิมพ์	สถาบันที่ผลิตงานวิจัย	ผู้วิจัย	ชื่องานวิจัย
029	2552	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	นางอุษาวดีพรหมดีราช	การพัฒนาผลการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบ 4MAT
030	2552	มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม	นางสาวรุ่งนภาภรณ์ ชิมเมฆ	การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรฐานตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านท่างาม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากกลนคร เขต 3
031	2552	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี	นางสาวรุ่งนภาโกกะพันธ์	การพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียนสรุปความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
032	2552	มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี	นายชัยวาทย์สร้อยเงิน	การพัฒนาความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้กิจกรรมชินเนคติกส์
033	2552	มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม	นางพานทองประจันตะเสน	การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยาก กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตรงเรียนบ้านท่าขอนยาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1

ตาราง 16 (ต่อ)

ที่	ปีที่พิมพ์	สถาบันที่ผลิตงานวิจัย	ผู้วิจัย	ชื่องานวิจัย
034	2552	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี	นางสุนันทา สายแหว	การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ประสมสระลดรูป-เปลี่ยนรูป ที่สะกดตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
035	2552	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี	นางสาวกิตติยาพร เนื้ออ่อน	การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
036	2553	มหาวิทยาลัยบูรพา	นางพิสมัย พรหมชาติ	การสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเมืองพิทยา 3 (วัดสว่างฟ้าพุทธาราม) สังกัดสำนักการศึกษาเมืองพิทยา
037	2553	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	นางสาววิราภรณ์ กลัดสันเทียะ	การศึกษาความสามารถทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ความพึงพอใจในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยวิธีการเรียนรู้แบบ CIRC ร่วมกับแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์
038	2553	มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม	นายถนอม ยนต์ชัย	การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำโดยใช้แบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
039	2553	มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม	นางชูศรี พิทักษ์	การพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้ชุดฝึกความคิดแบบเอกนัย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ตาราง 16 (ต่อ)

ที่	ปีที่พิมพ์	สถาบันที่ผลิตงานวิจัย	ผู้วิจัย	ชื่องานวิจัย
040	2553	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี	นางพนมวัลย์ คงสำรวย	การพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
041	2553	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร	นางสาวพิศสมัย คำทะเนตร	การพัฒนาชุดกิจกรรมเสริมสร้างความสามารถการเขียนเรียงความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
042	2553	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	นางกฤษณา ศิลปนรเศรษฐ์	การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบผังความคิด
043	2553	มหาวิทยาลัยบูรพา	นายนเรศ รักษาคม	การพัฒนาการเขียนสะกดคำยากในภาษาไทย โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
044	2553	มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม	นายวิทยา คำนุ่น	การพัฒนาการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้แบบฝึกทักษะ
045	2553	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	นางสาวเบญจวรรณ เสาวโค	การพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกดโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ตาราง 16 (ต่อ)

ที่	ปีที่พิมพ์	สถาบันที่ผลิตงานวิจัย	ผู้วิจัย	ชื่องานวิจัย
046	2553	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี	นางวิไลมณีเรื่องฤทธิ์	การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำสระเสียงสั้น กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
047	2553	มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม	นางอังกาบแผ่ตระกูล	การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกดชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
048	2553	มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม	นางลัดดาวัลย์พรพนม	การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
049	2553	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	นางเตือนจิตนาราช	ผลการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยการอ่านและการเขียนแจกลูกสะกดคำโดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบแผนผังความคิด ชั้นประถมศึกษาปีที่1
050	2554	มหาวิทยาลัยศิลปากร	นางอัจฉราเจตบุตร	การพัฒนาบทเรียนสื่อประสม เรื่อง การเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
051	2554	มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์	นางสาวอมอรมีสุนทร	ผลของการสอนโดยใช้แบบฝึกการเขียนสรุปความโดยใช้ผังมโนทัศน์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดฉะเชิงเทรา
052	2554	มหาวิทยาลัยบูรพา	นางสาวเบญจวรรณเสรีวัลลภ	ผลการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องการเขียนสะกดคำยากในวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
053	2554	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	นางเรื่อนใจอิสรางกูร ฅอยุธยา	ผลการใช้แบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำพื้นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ตาราง 16 (ต่อ)

ที่	ปีที่พิมพ์	สถาบันที่ผลิตงานวิจัย	ผู้วิจัย	ชื่องานวิจัย
054	2554	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	นางสาวตรุณี อภรณ์	การศึกษาความสามารถในการเขียนสะกดคำยากวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เกมประกอบการสอน
055	2554	มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม	นางพวงทอง ศรีอาจ	การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตรฐานตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้ชุดสื่อประสมการเรียนรู้แบบร่วมมือ
056	2554	มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม	นายสมศักดิ์ ไหมคามิ	การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านบ่อน้อยหนองจั่วสว่างวิทยโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสำคัญคำ
057	2554	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย	นายพ่วง กาศสมบูรณ์	การพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ในวิชาภาษาไทยโดยใช้รูปแบบการสอนกระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาล 3 ศรีทรายมูล อำเภอเมืองจังหวัดเชียงราย
058	2554	มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม	นางสาวสุกัจจิรา คงสุวรรณ	การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรฐานตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลศรีวิไล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3

ตาราง 16 (ต่อ)

ที่	ปีที่พิมพ์	สถาบันที่ผลิตงานวิจัย	ผู้วิจัย	ชื่องานวิจัย
059	2554	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี	นางสาวนิภาวรรณ ประธาน	การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสำกตคำที่มีตัวการันต์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
060	2554	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี	นายจรศักดิ์ ประทุมพันธ์	การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกตคำกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
061	2554	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	นางประนอมแดงงาม	การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกตคำโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT สาระการเรียนรู้ภาษาไทย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
062	2554	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี	นางสาวพนิต รอดศิริ	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการใช้เพลง
063	2555	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	นางสงวนศรี นริฐกิจ	ผลการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
064	2555	มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม	นายบุญสงค์ โสภากาล	การพัฒนาทักษะการเขียนสะกตคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
065	2555	มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม	นางนิลุน พรภูมินทร์	การพัฒนาทักษะการเขียนสะกตคำ โดยใช้ชุดฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ตาราง 16 (ต่อ)

ที่	ปีที่พิมพ์	สถาบันที่ผลิตงานวิจัย	ผู้วิจัย	ชื่องานวิจัย
066	2555	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	นางสาวมณิดา สุขสวัสดิ์	การพัฒนาแบบฝึกทักษะ เรื่องการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
067	2555	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี	นายอรุณทองประเสริฐ	การพัฒนาชุดทักษะการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
068	2555	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี	นางหนูทิล รุ่งเรือง	การพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ ในมาตราแม่ ก กา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
069	2555	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี	นางสาวศิริวรรณ ไกลบาศ	การพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านคำแคน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 2
070	2555	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี	นางวลัยพร เอี่ยมที่พึ่ง	การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ประสมสระลดรูป-เปลี่ยนรูป ที่สะกดตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
071	2555	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี	นางสาวชนิษฐา พลพะพันธ์	การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ตาราง 16 (ต่อ)

ที่	ปีที่พิมพ์	สถาบันที่ผลิตงานวิจัย	ผู้วิจัย	ชื่องานวิจัย
072	2555	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี	นางสุบิน ชื่นชาย	การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
073	2555	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี	นายธনীช ภูมิรี	การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
074	2555	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	นางศิริพร ภิรมย์ไทย	การเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนบรรยาย การเขียนเรื่องตามจินตนาการ ตามความมุ่งมั่นในการทำงาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างการจัดการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบLT
075	2555	มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม	นางสาวนิภาพร ของโพธิ์	การพัฒนาการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้แบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
076	2555	มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม	นางสาวพรเพ็ญ ปลีกกล้า	การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย ด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกทักษะ
077	2556	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	นางสายใจ ภูเขียว	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนตามจินตนาการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้สื่อประสม

ตาราง 16 (ต่อ)

ที่	ปีที่พิมพ์	สถาบันที่ผลิตงานวิจัย	ผู้วิจัย	ชื่องานวิจัย
078	2556	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	นางสาววิชา เชียงระโทก	การศึกษาความสามารถในการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จากการสอนแบบ storyline
079	2556	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	นางสาวพรณี วิเศษไวยหาร	การศึกษาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์และการเขียนสรุปความภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus
080	2556	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	นางอุทามาตร์ กรุงภูเวช	การพัฒนาผลการเรียนรู้ภาษาไทย ด้านการเขียนข้อความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดกิจกรรมแบบ 4MAT กับแบบ BBL
081	2556	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	นางณิชานันท์ สุขวัฒน์พันธ์	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การเขียนเชิงสร้างสรรค์และเจตคติต่อการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ 4MAT
082	2557	มหาวิทยาลัยทักษิณ	นางสาว เพชรนภา โภชนกุล	ผลการจัดการเรียนรู้วิธี CBI ร่วมกับ KWL ที่มีต่อความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญและการเขียนสรุปความภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
083	2557	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี	นางสาว ประหยัด แม่นสุ	การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนร้อยกรอง (กาพย์ยานี 11) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตาราง 16 (ต่อ)

ที่	ปีที่พิมพ์	สถาบันที่ผลิตงานวิจัย	ผู้วิจัย	ชื่องานวิจัย
084	2557	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี	นางจุไรรัตน์ สุขสถาน	การสร้างและใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
085	2557	มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม	นางสาวพรรณภา ไซดิพันธ์	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์และการเขียนข้อความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แผนผังความคิด ประกอบกิจกรรมแบบ BBL
086	2557	มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม	นางสาวเพียงใจ กรรณลา	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความ การเขียนข้อความและการวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กลุ่มร่วมมือแบบ CIRC
087	2558	มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม	นางสาวพรทิพย์ ศรีหาคลิ่ง	การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการ วิชาภาษาไทย เรื่องการเขียนไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดกับการใช้แบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
088	2558	มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม	นางสาวเกสร สีทา	การพัฒนาการเขียนสะกดคำภาษาไทย โดยใช้เกมการศึกษาประกอบกิจกรรมการเรียนการสอน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
089	2558	มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม	นางสาวสุภาดา ภาชีจำรัส	การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านและการเขียนคำยาก โดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นางสาวกรรณิการ์ แก่นเกษ
วันเกิด	วันที่ 16 กันยายน พ.ศ. 2529
สถานที่เกิด	อำเภอชุมพูน จังหวัดศรีสะเกษ
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 40/1 หมู่ที่ 8 ตำบลหนองฉลอง อำเภอชุมพูน จังหวัดศรีสะเกษ รหัสไปรษณีย์ 33140
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	ข้าราชการครู
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนบ้านทิพย์เนตร ตำบลกระเบื้อง อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ รหัสไปรษณีย์ 32190
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2547 มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนชุมพูน จังหวัดศรีสะเกษ พ.ศ. 2552 ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (วท.บ.) สาขาวิชาเคมี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ พ.ศ. 2554 ประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู (ป.บัณฑิต) มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ พ.ศ. 2562 ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

พูน ปณ ทิโต ชีเว